www.burmeseclassic.com

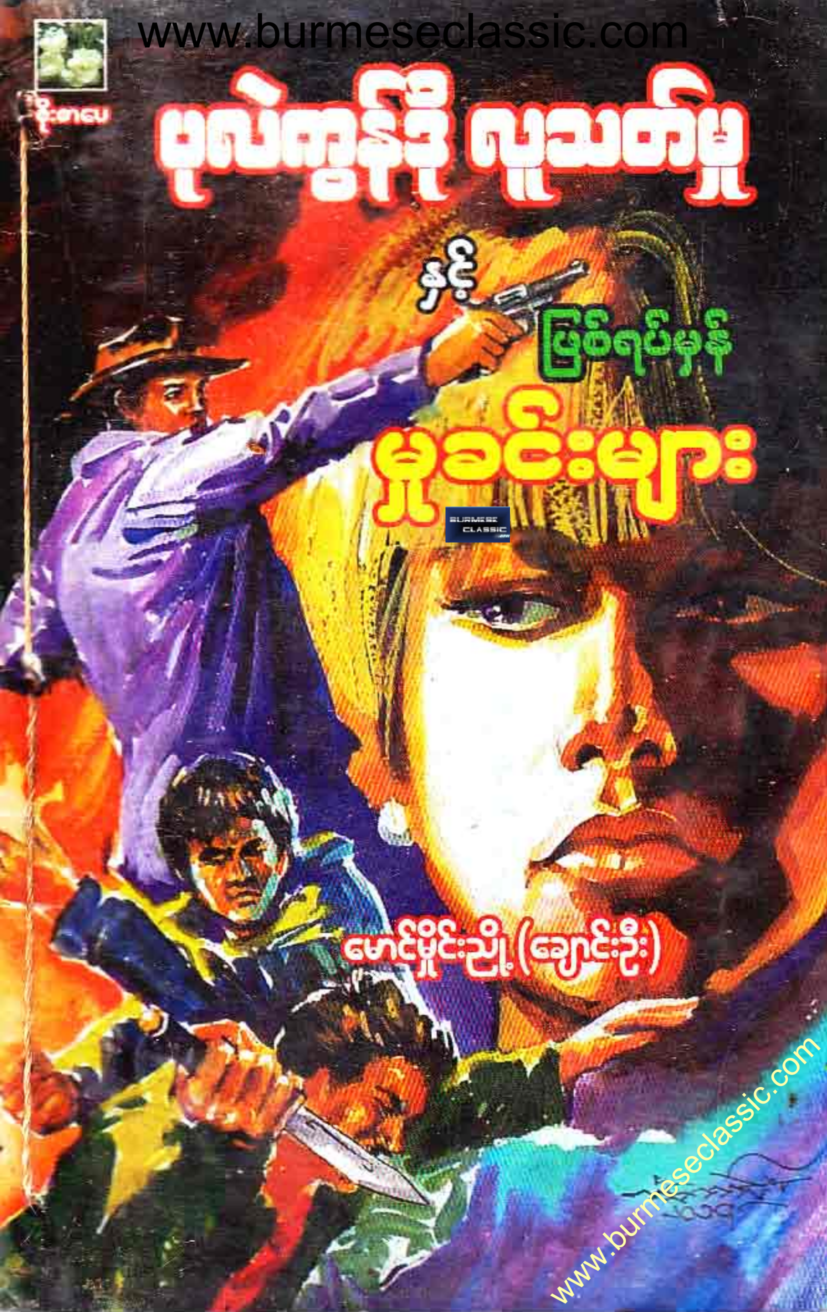

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ပထမအကြိမ်	-	၂၀၁၆ ဖေဖော်ဝါရီ
အုပ်ရေ	-	၅၀၀ အုပ်
တန်ဖိုး	-	၅၀၀ ကျပ်
မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း	-	ဦးကံကောင်း
ကွန်ပျူတာ	-	ချယ်ရီမေ (အင်းစိန်)
အတွင်းဖလင်	-	ADORN၊ ၀၉-၄၅၀၀၁၇၃၃၂
ထုတ်ဝေသူ	-	ဦးချစ်ညွန့် (၀၄၀၀၄)
		ဇင်ရတနာစာပေ
		၂၀၅၊ က/၄ လမ်း မြို့သစ်
		(က+ခ)ရပ်ကွက်၊ အင်းစိန်။
မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်	-	ဦးကျော်မင်းစိုး(မြ-၀၇၃၄၆)
		စိုးမေတ္တာပုံနှိပ်တိုက်
		အမှတ်(၁၇)၊ ၅၆ လမ်း
		ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မောင်မှိုင်းညို့(ချောင်းဦး) ၃၉၈.၂
ပုလဲကွန်ဒို လူသတ်မှု/မောင်မှိုင်းညို့(ချောင်းဦး)၊ ရန်ကုန်၊
ဇင်ရတနာစာပေ၊ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၆။
၂၄၂-စာ၊ ၁၂ x ၁၈ စင်တီ

ပုလဲကွန်ဒို လူသတ်မှု

နှင့်

ပြစ်ရပ်မှန် မှုခင်းများ

မောင်မှိုင်းညို့ (ချောင်းဦး)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မာတိကာ

၁။	သေမင်းနှင့် လက်တစ်ကမ်း	၃
၂။	လူမိုက် ပန်တဲ့ပန်း	၁၇
၃။	သုံးသာန်လမ်းဆုံလူသတ်မှု	၃၅
၄။	တရားနတ်စောင့်	၅၄
၅။	မော်ဟာလမ်းများမှာ	၇၅
၆။	ဆံနီ၊ ထိပ်ကွဲ	၉၁
၇။	လည်သူစားကြေး	၁၀၈
၈။	အလည်လွန်သော ဘီးတစ်စုံ	၁၂၆
၉။	မသာဆယ်ခေါက်၊ ထောင်တစ်ခေါက်	၁၅၅
၁၀။	ပုလဲကွန်ဒို လူသတ်မှု	၁၈၈
၁၁။	ထောင့် ၃ ထောင့်က လူသုံးယောက်	၂၁၅

သေမင်းနှင့် လက်တစ်ကမ်း

(တစ်)

တိုကျော်စိန်က အေးစက်နေပြီဖြစ်သော သူ့ဘေးမှ လက်ဖက်ရည်ခွက်ကို အမြန်ကောက်မော့လိုက်ရသည်။

နံနက်စောစော ဆိုင်ဖွင့်သည်မှ နေ့လည်ပိုင်းအထိ အလုပ်နှင့် လက်နှင့်မပြတ်ခဲ့၊ ဝယ်သူလာလျှင် ရောင်းရ၏။ ဝယ်သူမလာသေးလျှင် ကုန်ပစ္စည်းတွေကို ဖြည့်ရ၊ သန့်ရ၊ အထုပ်ဝယ်တွေ ထုပ်၏။

သီတင်းကျွတ်လပြည့် အခါကြီးရက်ကြီး နီးလာသောသည်လိုရက်တွေမှာ ချွေးဒီးဒီးကျအောင် ရောင်းနေရသည်။

နေ့ (၁၂) နာရီ ပုံမှန်စားမြဲ နေ့ခင်းထမင်းပင် မွန်းလွဲ ၂ နာရီ ကျော်မှစားခဲ့ရ၏။ နေကလည်း ပူပြင်းလှသည်မို့ ဈေးဝယ်ပါးချိန်၌ သူ ဆိုင်အောက်ဆင်းခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုင်ရှေ့ ခပ်လှမ်းလှမ်း ဆိုင်လွတ်တစ်ခု၏ အရိပ်တွင် အေးအေးလူလူ ထိုင်နားနေ၏။

ရုတ်တရက် သူ့ဆိုင်က ဆားဗန်း မှောက်ကျသွားသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။

အလိုလိုနေရင်း မှောက်ကျသွားခြင်းအပေါ် ထူးခြားသလို ထင်လိုက်မိသော်လည်း အမှုမဲ့၊ အမှတ်မဲ့ပင် နေမိ၏။

ထိုင်ရာက ဖြည်းလေးစွာ ထပြီး ဆိုင်ကို လာခဲ့သည်။

ဆားထုပ်တွေကို ကောက်ယူ၍ ဗန်းထဲထည့်၏။ ထိုစဉ်မှာပင် ထင်းရှူးသေတ္တာခွံတစ်ခုအတွင်းမှ ပန်းရောင် ပလတ်စတစ်လက်ဆွဲအိတ်ကလေးကို သူမြင်လိုက်မိ၏။

“ဈေးဝယ်သူတစ်ယောက်ယောက် မေ့ကျန်ခဲ့တာပဲဖြစ်မယ်” စိတ်ထဲကရေရွတ်ရင်း လက်ဆွဲအိတ်ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။ သူက ဆိုင်နီးချင်းအချို့ကို ခေါ်ယူလိုက်၏။

ဈေးဝယ်သူတို့၏ ပိုက်ဆံအိတ်နှင့် ကုန်ပစ္စည်းများ ဤသို့မကြာခဏ မေ့ကျန်ခဲ့လေ့ရှိ၏။ ထိုအခါမျိုး၌ ဆိုင်နီးချင်း များကိုသက်သေထား၍ ဖွင့်ဖောက်စစ်ဆေးခဲ့စမြဲ။ သံသယ ကင်းအောင်အပျောက်အရှမဖြစ်အောင် ကြည့်ရှုပြီးမှ ပိုင်ရှင်ထံ ပြန်ပေးခဲ့စမြဲဖြစ်သည်။

ကိုကျော်စိန်က ပလတ်စတစ်လက်ဆွဲအိတ်ကို ဆိုင်ရှေ့

လမ်းပေါ်သို့ သွန်ချလိုက်သည်။

ကွမ်းလိပ်တစ်လိပ်၊

သစ်သားအမှုန့်အစများ၊

နာရီတစ်လုံး၊

နာရီနှင့် ဝါယာကြိုးနှစ်ချောင်းဖြင့် ဆက်သွယ်ထား သည့် ဆန္ဒမ်းဖျော့ရောင် အထုပ်တစ်ထုပ်၊

နာရီလက်တံက ၃-နာရီထိုးရန် ငါးမိနစ်အလို၌ ရောက်နေ၏။

“ဒါ ဘာလဲ”

“ပေါက်ကွဲစေတတ်တဲ့အရာလား”

“အချိန်ကိုက်ထားတဲ့ မိုင်းဗုံးလား”

သံသယရှိသော်လည်းတိတိကျကျတော့ မဝေခွဲတတ်၊

ကညွတ်ကွင်းဒေသ ပြည်သူများအဖို့ ၁၉၇၂-ခုနှစ်က အကြမ်းဖက်သောင်းကျန်းသူတွေ မြို့ကို ဝင်စီးတာ တိုက်ခိုက်လုယက်သည်၏နောက်ပိုင်း အေးအေးချမ်းချမ်းရှိနေခဲ့သည်၊

သို့သော်လည်း ပွင့်လင်းရာသီရောက်လေတိုင်း အဖျက်လုပ်ရပ်နှင့် မိုင်းထောင်ဖောက်ခွဲသတင်းကိုတော့ တစ်နှစ်လျှင် အနည်းဆုံး တစ်ကြိမ်တော့ ကြားသိကြစမြဲ၊

ယခုနှစ်အဖို့ ကညွတ်ကွင်းဒေသတွင် ငြိမ်းချမ်းနေ

www.burmeseclassic.com

နေသော်လည်း မြောက်ဖက် ၁၀-မိုင်ခန့်အကွာ မြူးမြို့၌ ရဲသိရှိ ရှုပ်ရှင်ရုံအတွင်း မိုင်းဗုံးပေါက်ကွဲခဲ့ခြင်းနှင့် တောင်ဖက် ၅-မိုင်ခန့်အကွာ တောကျွဲအင်းမြို့၌ မဟာဓာတ်အားလိုင်းတိုင်များ ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးခံရ၍ တာဝန်ရှိသူများသာမက မြို့လူထုတာပါ သတိရှိနေခဲ့၏။

"မိုင်းဗုံးဆိုရင် ပေါက်ကွဲနိုင်တယ်လေ၊ ဘယ်သူမှ မကိုင်ကြနဲ့"

ကိုကျော်စိန်က ဝိုင်းအုံလာသူများအား အော်ဟစ်သတိပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဈေးခေါင်းရုံးသို့ အပြေးအလွှား သွားရောက်သတင်းပို့လိုက်ပါတော့သည်။

(နှစ်)

ထိုအချိန်က ကညွတ်ကွင်းရဲစခန်းမှူး၊ ရဲအုပ်အေးရွှေ မှာ VIP လမ်းကြောင်းတစ်ခုအတွက် ပြင်ဆင်နေချိန်ဖြစ်သည်။

မိမိရဲစခန်းအား ဝင်ရောက်ကြည့်ရှု စစ်ဆေးနိုင်သဖြင့် လိုလေသေးမရှိ ပြည့်စုံတိကျအောင် ဆောင်ရွက်နေရ၏။

"သေနတ်ထမ်း"

"သေနတ်မြှောက် အလေးပြု"

အောင်မြင်ပြတ်သားသော ကင်းမှူး၏အသံနှင့်အတူ ကင်းသားတို့၏ လှုပ်ရှားမှုတွေ ဖျတ်ခနဲ၊ ဖျတ်ခနဲ၊ လျှပ်မြက်သွားသည်။

တပ်သား ခင်မောင်တင့်၏ အလေးပြု ခရာသံကလည်း သာယာနာပျော်ဖွယ်ပါပေ။

စံပြကင်းအဖွဲ့၏ တိကျ၊ ညီညာသော လှုပ်ရှားမှုကို သူ ကျေနပ်နေပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် အထပ်ထပ် လေ့ကျင့်နေစေခဲ့သည်။

"ကျောက်တံခါးမြို့ကို ရောက်နေပြီ"

VIP ခရီးစဉ်နှင့် ပတ်သက်၍စကားပြောစက်မှ သတင်းရသည်နှင့် သူနာရီကို ကြည့်၏။ သုံးနာရီထိုးရန် မိနစ်အနည်းငယ်လိုသေးသည်။

လမ်းကြောင်းယာဉ်တန်း လေးနာရီကျော်မှ စခန်းရှေ့ သို့ ရောက်မည်ဟု သူ ခန့်မှန်း၏။

"လမ်းကြောင်း မရောက်မီ တစ်နာရီလောက်တော့ အေးအေးဆေးဆေး အနားယူကြဦးတွာ"

စံပြကင်းအဖွဲ့ကို တန်းဖြုတ်ပေးသည်။

အမှန်ဆိုရလျှင် သည်နေ့တစ်နေ့လုံး သူတို့အားလုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မနားကြရသေး။

နံနက်မလင်းမီကတည်းက တပ်ဖွဲ့ဝင်အားလုံး စခန်းတွင်း/ပြင် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ကြသည်။ မနက် ၇-နာရီ တန်းစီပြီးတော့ ကိုယ်စီတာဝန်များစွာဖြင့်။

ရဲစခန်းမှတ်ပုံတင် စာအုပ်များ၊ မှုခင်းနှိုင်းယှဉ်ချက် အခြေပြဇယားများ စသည်စသည်ဖြင့် ပြည့်စုံအောင် ဆောင်ရွက်ကြရ၏။ တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေ အနားယူနေချိန်၌ သူကတော့မနက်ဖြန်တနင်္လာနေ့တွင် တရားရုံးတင်ရမည့် အမှုတွဲအချို့ကို စစ်ဆေးနေခဲ့၏။

ထိုအချိန်မှာပင် တယ်လီဖုန်းက မြည်လာ၏။

သူကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

“ကညွတ်ကွင်း စည်ပင်သာယာဈေးအတွင်းက ကိုကျော်စိန်ရဲ့ဆိုင်မှာ မိုင်းဗုံးလို့ မသင်္ကာတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခု တွေ့တဲ့အကြောင်း သတင်းပို့တာပါ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ အခုချက်ချင်း သွားလိုက်ပါမယ်၊ ဒါထက် သတင်းပေးပို့တာ ဘယ်သူပါလဲခင်ဗျာ”

“တာဝန်သိပြည်သူတစ်ဦးလို့ မှတ်ထားပေးပါ စခန်းမှူးကြီးခင်ဗျာ”

“ ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ သတင်းပေးပို့တဲ့အတွက် ရဲတပ်ဖွဲ့က

အထူးကျေးဇူးတင် လေးစားပါတယ်ခင်ဗျာ”

တာဝန်သိပြည်သူများအား ရဲအုပ်အေးရွှေ၏ နှလုံးသားမှ အမှန်ပင် လေးစားအားထားမိပါသည်။

ရဲတပ်ဖွဲ့၏အလုပ်တွင် -

အချိန်နှင့်တစ်ပြေးညီ လှုပ်ရှားရမည့်ကိစ္စရပ်များ၊ စက္ကန့်နှင့်အမျှ အရေးကြီးသည့် သေရေးရှင်ရေးအခြေအနေများ အမြဲတစေ ဖြစ်ပေါ်နေတတ်၏။

ထိုအခြေအနေများအား တာဝန်သိပြည်သူတို့၏ တိကျမှန်ကန်သော သတင်းပေးမှုဖြင့် ကျော်လွှားဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့သည်မှာ အကြိမ်များစွာ ရှိခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

(သုံး)

“ဒါ ချိန်ကိုက်ဗုံးပဲ”

မသင်္ကာပစ္စည်းကို တွေ့သည်နှင့် ရဲအုပ် အေးရွှေ ချက်ချင်းသိလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် စခန်းမှူး၊ ချိန်ကိုက်ထားတဲ့ ဖောက်ခွဲရေး ပစ္စည်းပဲ”

အနီးရှိ တပ်ကြပ်ကြီးက ပြော၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သုံးနာရီဆယ့်ငါးမိနစ်တိတိမှာ ပေါက်ကွဲဖို့ ချိန်ကိုက်ထားတယ်"

ရဲအုပ်အေးရွှေ သူ့နာရီကို ကြည့်သည်၊ သုံးနာရီတိတိရှိပြီ။

ပေါက်ကွဲရန် ဆယ့်ငါးမိနစ်သာလိုတော့သည်၊ ချိန်တိုက်နာရီစက္ကန့် လက်တံရှည်က တစ်ထစ်ချင်း၊ တစ်ထစ်ချင်း တစ်ပတ်ပြီးတစ်ပတ် ရွေ့လျားနေ၏။

သေမင်းက မိမိတို့နှင့် အလွန်တရာ နီးကပ်စွာရောက်ရှိနေသည့်အဖြစ်ကို သတိပြုမိလိုက်၏။

သူ့အာရုံ၌ အန္တရာယ်အချက်ပေး ခေါင်းလောင်းမြည်သံများ အဆက်မပြတ် ဆူညံသွားသည်။

ဝိုင်းအုံကြည့်နေသည့် လူအုပ်ကြီးအတွက် စိုးရိမ်စိတ်တဖိစီးလာ၏။

"ဒါ ချိန်ကိုက်မိုင်းဗုံးပါ၊ အားလုံး ဝေးရာကို သွားကြပါ၊ အချိန်မရွေး ပေါက်ကွဲနိုင်ပြီး အသက်အန္တရာယ်ရှိပါတယ်"

မိမိရဲတပ်ဖွဲ့အင်အားနှင့် ကျရောက်လာသည့် ကြမ္မာဆိုးကိုပင် ကြောက်ရလန့်မှန်းမသိသည့်ကိုစူးစမ်း၊ မစူးစမ်းတို့ကိုဘေးကင်းရာရောက်အောင် ဖယ်ရှားရသေး၏။

ပေါက်ကွဲရန်အချိန်က မိနစ်အနည်းငယ်သာ လိုတော့

သည်။

နယ်မြေခံတပ်ရင်းမှ မိုင်းကျွမ်းကျင်သူကို အကြောင်းကြားပြီး စောင့်ဆိုင်းနေရန်လည်း အချိန်မရ။

ဤဖောက်ခွဲပစ္စည်းကို ဘေးတင်းလုံခြုံသောနေရာတစ်ခုသို့ ယူဆောင်သွားရန်လည်း မဖြစ်တော့။

လူတွေကို ဘေးကင်းရာ ဖယ်ရှားထားပြီး ဤအတိုင်းပင် ပေါက်ကွဲသည်အထိလည်း အဖြစ်မခံနိုင်။

မည်သည့်နည်းနှင့်မဆို ဖယ်ရှားရှင်းလင်းရမည်ဟု သူ သတိပြုတ်ဆုံးဖြတ်၏။

ချိန်ကိုက်မိုင်းဗုံးတို့၏ သဘာဝကို သူနားလည်၏။

ပုံမှန်အားဖြင့် ချိန်ကိုက်ထားသည့် အချိန်ရောက်လျှင် နာရီက လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ဝါယာကြိုးတစ်လျှောက် စီးဝင်သွားမည်။

ဝါယာမှတစ်ဆင့် ဖောက်ခွဲပစ္စည်းထံရောက်ပြီး ပေါက်ကွဲသွားမည်ဖြစ်သည်။

အချိန်မီ ဆက်သွယ်ထားသည့် ဝါယာကြိုးကို ဖြတ်တောက်လိုက်ပါက မပေါက်ကွဲနိုင်တော့။

သို့သော် သေချာပေါက်လည်း ပြော၍မရ။

ကျွမ်းကျင်သည့် ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေးသမားတ နာရီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စက်ကို ဖြုဖြင်၍ အချိန်မစေ့မီ ပေါက်ကွဲအောင် လုပ်တတ်သည်။

နာရီကို တန်ပြဆက်သွယ်ထားပြီး ဝါယာကို ဖြတ်မှသာ ပေါက်ကွဲအောင် စီမံထားသည့် ချိန်ကိုက်ဗုံးတွေလည်း ရှိတတ်၏။

ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေးသမားတို၏ ပရိယာယ်ကို စေ့ငုလေ့လာချိန်သည် မိမိတို့၌ မရှိပါတော့။

ကြမ္မာဆိုးနှင့် မည်သို့ပင် ကြုံတွေ့စေတော့ အချိန်မီ ဝါယာကြိုးကို ဖြတ်တောက်၍ ဖယ်ရှားရှင်းလင်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေကို ဘေးကင်းရာသို့ နေရာယူခိုင်းလိုက်၏။ အနီးရှိ ဆိုင်တစ်ဆိုင်က ပလာယာတစ်လက်ရှာပေးရန် အကူအညီတောင်းသည်။ သူကိုယ်တိုင်ဖြတ်မည်။

စက္ကန့်တစ်ထစ်အတွင်း ပေါက်ကွဲသံကြီးနှင့်အတူ ခန္ဓာကိုယ် အပိုင်းပိုင်း ဖြစ်သွားနိုင်သည့်ကိစ္စ။

မည်သူ့ကိုမှ အမိန့်ပေး၍ မစေခိုင်းရက်။

ချိန်ကိုက်ဗုံးအနီး သူတစ်ဦးတည်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

" ကျွန်တော့်ကို ဖြတ်ခွင့်ပြုပါ ဗိုလ်ကြီး"

အသံနှင့်အတူ သူ့ရှေ့လာရပ်သူကို ကြည့်လိုက်သည်။ ရဲတပ်သား ခင်မောင်တင့်။

စံပြကင်းအဖွဲ့၏ ခရာသမား သည်ရဲဘော်လေးကို နေရာ

အသီးသီး၌ တာဝန်ပေးဖူး၏။

တာဝန်ပေးအပ်တိုင်း လစ်ဟာမှုမတွေ့ရ၊ နိုးကြားဖျတ်လတ်စွာရှိနေမြဲ၊ ပင်ပန်းသော်လည်း မညည်းညူတတ်သည့် ရဲဘော်လေးအဖြစ် သူ သိထားသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဲစခန်း၏ နား၊ မျက်စိဖြစ်သော နယ်ထိန်းတာဝန်ကိုပင် ပေးအပ်ထား၏။

သူ့လက်ထဲတွင် ကတ်ကြေးတစ်လက် ကိုင်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

"ခင်မောင်တင့်၊ ဒါ သာမန်ကိစ္စမဟုတ်ဘူး၊ အန္တရာယ်ရှိတယ်ကွ"

"ကျွန်တော်သိပါတယ် ဗိုလ်ကြီး"

"ဝါယာကို ဖြတ်ဖို့ကြံရွယ်နေချိန်ရော၊ ဖြတ်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာရော ပေါက်ကွဲသွားနိုင်တယ်။ မင်း သေသွားနိုင်တယ်"

"အသက်အန္တရာယ်ရှိတာ ကျွန်တော်သဘောပေါက် ပါတယ် ဗိုလ်ကြီး၊ ဗိုလ်ကြီးက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အမိအဖပါ၊ ကျွန်တော် အနစ်နာခံပါရစေဗိုလ်ကြီး။ တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေရဲ့ ကိုယ်စား ကျွန်တော့်ကို ဖြတ်ခွင့်ပြုပါ"

ပြောပြောဆိုဆိုပင် ဖောက်ခွဲပစ္စည်းဘေးတွင် တပ်သား ခင်မောင်တင့်က ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်၏။

ရဲအုပ်အေးရွှေ ရင်ထဲနင့်သွားရသည်။ မိမိ၏ တပ်ဖွဲ့ဝင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဲဘော်လေးအပေါ် ကြမ္မာဆိုး မကျရောက်စေလိုပါ။

သို့သော်လည်း ရဲဘော်လေး၏ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တောင်းပီသစွာ အနစ်နာခံလိုမှု၊ စွန့်လွှတ်စွန့်စားလိုမှုကိုတော့ အသိအမှတ်ပြုရမည်သာဖြစ်သည်။

သူက ရဲဘော်ခင်မောင်တင့်၏ လက်မှ ကတ်ကြေးကို ဖြတ်၊ မဖြတ် စစ်ဆေးပြီး မြေပြင်တွင် မှောက်၍ ဝါယာကို ဖြတ်ရန် သတိပေး၏။

ရဲဘော်ခင်မောင်တင့်က ချိန်ကိုက်မိုင်းကို မျက်နှာမူ၍ မှောက်လိုက်သည်နှင့် သူကလည်း မလှမ်းကမ်းမှာ မှောက်ရင်းကြည့်၏။

ရဲဘော်ခင်မောင်တင့်၏ လက်မှ ကတ်ကြေးက ဝါယာကြိုးအနီး သတိကြီးစွာ ကပ်နေသည်ကို မြင်ရ၏။

စိုးရိမ်ကြီးလွန်းနေသည်ထင်၏၊ ကတ်ကြေးက အနည်းငယ် ယမ်းခါနေသည်။

"စိတ်ကို ငြိမ်ငြိမ်ထား ခင်မောင်တင့်"

သူ သတိပေးစဉ်မှာပင် ဝါယာကြိုးက ကတ်ကြေးအသွား နှစ်ခုကြား ရောက်သွားသည်။

တပ်သားခင်မောင်တင့်က သူ့ကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

"ဖြတ်တော့" ဟု အချက်ပေးလိုက်သည်၊ တပ်သား

စိုးစာပေ

ခင်မောင်တင့် အံကိုကြိတ်၍ ဝါယာကို ဖြတ်လိုက်သည် နှင့် သူက မျက်နှာကို ငုံ့ချလိုက်၏။

"ရှပ် . . . ရှပ်"

ကြောက်မက်ဖွယ် တိတ်ဆိတ်ခြင်းအတွင်းသို့ ကတ်ကြေးညှပ်သံ နှစ်ချက်က တစ်စက္ကန့်စီ ခြား၍ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကြည့်လိုက်တော့ ဝါယာကြိုးတွေ ပြတ်သွားပြီ။

သူက ရဲဘော်လေးကို ဆွဲထူလိုက်သည်၊ ချစ်ခင်လေးစားစွာဖြင့် ဆံပင်များကို ပွတ်သပ်ပေးလိုက်၏။ စည်ပင်သာယာဈေးတာဝန်ရှိသူများနှင့် ဈေးသူဈေးသားတို့၏ ဩဘာလက်ခုပ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

အေးချမ်းစွာ နေထိုင်သော အပြစ်မဲ့ မိမိတို့အပေါ် အကြမ်းဖက်သမားက ချိန်ကိုက်ဖောက်ခွဲပစ္စည်းဖြင့် သေကြောင်းကြံစည်ခဲ့၏။

ထိုဘေးဆိုးကြီးကို ရဲတပ်ဖွဲ့က အချိန်မှီ ရှင်းလင်းဖယ်ရှားပေးခဲ့သည်မဟုတ်ပါလား။

ရဲအုပ်အေးရွှေနှင့် တပ်ကြပ်ကြီးတို့အဖွဲ့က ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရှာဖွေရှင်းလင်းလိုက်သည်။

ပြီးသည်နှင့် ရဲစခန်းပြန်ခဲ့ကြ၏။

VIP လမ်းကြောင်း စခန်းရွှေ့မရောက်မီ အနည်းငယ်ရှိနေရဦး

စိုးစာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မည် မဟုတ်ပါလား။

(လေး)

ရဲအုပ်အေးရွှေက ဖြစ်စဉ်တို့ အထက်အဆင့်ဆင့်သို့ ကြေးနန်းပေးပို့လိုက်၏။ ကြေးနန်းထဲ၌ -

"လ/၁၈၉၆၂၀ ရဲတပ်သားခင်မောင်တင့် သည် မိမိအသက်ကို ပမာနမထားဘဲ အထက်အကြီးအကဲ၏အတိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးအကျိုး၊ ရဲတပ်ဖွဲ့၏အကျိုးကို ရှေးရှုပြီး စွန့်လွှတ်စွန့်စား၊ ရဲဝံ့သည့်သတ္တိဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော သစ္စာ၊ သမာဓိ၊ သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်ကောင်းတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်" ဆိုသော အပိုဒ်ကိုတော့ မဖြစ်မနေထည့်သွင်း အစီရင်ခံ တင်ပြလိုက်ပါတော့သည်။

(ရဲတပ်သားခင်မောင်တင့်အား မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့က ရဲတပ်ကြပ်အဖြစ်ရာထူးအဆင့်တိုးမြှင့်ပေးခဲ့ပါသည်။)

* * * *

လူမိုက်ပန်တဲ့ပန်း

(၁)

၁၉၅၀-ပြည့်နှစ် နွေဦးရာသီ (သို့မဟုတ်) တောကြောင်တို့လက်ခမောင်းခတ်ချိန်၊ ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းမှုကာလ။

ကွေ့တန်းရှည်ရွာလေးသည်လည်း အကြမ်းဖက်သောင်းကျန်းမှု မီးလျှံကြားဝယ် ကျီးလန့်စာစားဖြစ်နေရချိန် . . .။

ငှက်ကြီးတောင် ဓားလွယ်ကို ကျောတွင် သိုင်းလွယ်ထားသော . . . သောင်းကြည်။

အုန်းခွံရောင်မြင်းကြီးကို ကြာပွတ်နှင့် တရွှမ်းရွှမ်းရိုက်ရင်း ရွာလည်လမ်းမအတိုင်း အပြေးနှင်နေ၏။

တဖြောင်းဖြောင်း မြည်ဟိန်းဆူညံနေသော မြင်းခွာသံက မုန်တိုင်းထန်သည်သို့ . . .။

ရှင်ပြုအလှူပွဲ တျင်းပရာမဏ္ဍပ်ရှေ့အရောက် မြင်းဇက်ကြိုးကို တွံ့ခနဲ ဆွဲဝစ် . . .။

www.burmeseclassic.com

ထိတ်လန့်ဖွယ် ကျယ်လောင်သော ဟီသံကြီးဖြင့်. . မြင်းကြီး ပတပ်ရပ်သွား. . .

အလှူ့ပွဲမှ ပျော်ရွှင်ရယ်မောနေကြသော လူသံဆူသံများ ရုတ်တရက်ကြီးပင် ငြိမ်ကျ။

အားလုံး၏ မျက်လုံးများက မြင်းကြီးပေါ်မှ သောင်းကြည်ထံသို့သာ . . . ၊သူက မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်၏။

မဏ္ဍပ်အဝင် ဝါးလုံးတိုင်တွင် မြင်းကိုချည်ကာ မဏ္ဍပ်ထဲဝင်၏။

သောင်းကျန်းသူအဖွဲ့တစ်ခု၏ ဆက်ကြေး တာဝန်ခံ သောင်းကြည်၊ ဖရိုဖရဲဆံပင်အချို့မျက်နှာပေါ် ဖုံးအုပ်နေသော်လည်း ခက်ထန်ရိုင်းစိုင်းခြင်းက အထင်းသား. . .၊

အပေါ်ပိုင်း ဗလာကျင်းကာ ရှမ်းဘောင်းဘီကို လျော့ရဲစွာဝတ်ထားသည်။

ဓားရှည်ကို ကျောသိုင်းထားပြီး မြင်းကြာပွတ်ကို ကိုင်ထားသော သူ့ပုံမှာ အများ၏အမြင်၌ မကောင်းဆိုးဝါးကောင်တစ်ကောင်ပင်။

မြင်းခွာသံကြားကတည်းက အလှူရှင်နှင့် ရွာသားအားလုံးရင်တမမ၊ စိုးတထိတ်ထိတ်. . .၊

ဤအလှူရှင် ဇနီးမောင်နှံနှင့် သောင်းကြည်တို့၏ ရန်ငြိုးဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကို တစ်ရွာလုံး သိကြသည်မဟုတ်ပါလား. . .၊

လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ကျော် အတိတ်က. . . လူရမ်းကားသောင်းကြည်တစ်ယောက် လင်ရှိမိန်းမချော မိစန်းသီကိုမှ တမ်းတမ်းစွဲဖြစ်ခဲ့သည်။

သေရည်တန်ခိုးဖြင့် စိတ်ရိုင်းစေရာနောက်လိုက်ရင်း မိစန်းသီ အလိုမတူဘဲ ဆွဲခေါ်၏၊ရာဇဝတ်တရားသူကြီးက ရာဇသတ်ကြီးဥပဒေအရ ကြိမ်ဒဏ် ဆယ်ချက်နှင့် ထောင်(၆)လ အပြစ်ပေးခဲ့သည်။

သူက နာကြည်းစွာ ကြိမ်းဝါး၏၊

သူ့ရန်ကြောင့် မိစန်းသီတို့လင်မယား တစ်ရပ်တစ်ကျေးရွှောင်ပြေးခဲ့ရ၏။ သောင်းကြည်က ထောင်ထဲမှာ အသိတရားရဖို့မစဉ်းစား၊ ဒုစရိုက်အတတ်ပညာများကို ကြိုးစားသင်ယူရင်းထောင်ကလွတ်သည်နှင့် ထောင်ထွက်လူမိုက်ကြီးအဖြစ် ခံယူလိုက်သည်၊

ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော၊ ရိုင်းစိုင်းခက်ထန်သော သူ့မလေ့စရိုက်ကြောင့် ပြိုင်ဘက်မရှိ အမိုက်သရဖူဆောင်းခဲ့၏၊

ဆက်ကြေးတာဝန်ခံ ဖြစ်သောအခါတွင်ကား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောဖွယ်ရာမရှိတော့၊ ယုတ်မာပက်စက်မှုအပေါင်းဖြင့် မိုက်ဝှက်ဝင့်တော့သည်။

မိစန်းသီတို့လင်မယား သောင်းကြည်၏သတင်းကိုတော့ ကြား၏။ ရွာကို တစ်ခါတစ်ရံမှသာ လာတတ်သည်ဟူသော သတင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှစ်အတန်ငယ်ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်၍လည်းကောင်း၊စိတ်ပြေလောက်ပါပြီဟု လျော့လျော့ပေါ့ပေါ့ တွေးကာ မိဘများရှိရာ ရွာကိုပြန်လာပြီး သားကလေးကိုရှင်ပြုပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

ကြိတ်၍ဝမ်းသာနေသူကား. . . သောင်းကြည်။

ရန်ကြွေးကို လှလှပပကြီး လက်စားချေကာ ဆပ်ရတော့မည်။ ယခု အလှူအတြိုနေ့မှာပင် သူ ရောက်လာပြီ မဟုတ်ပါလား။

သူက မဏ္ဍပ်ထဲသို့ ဒေါသမီးလျှံတို့ လောင်မြိုက်နေသော ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် ဝင်သွား. . .

"မိစန်းသီ. . . ထွက်ခဲ့စမ်း၊ မိစန်းသီ. . . နင်တို့ ထောင်ထဲပို့ခဲ့တဲ့ သောင်းကြည်လေ၊ ငါ့ကို နောက်တစ်ကြိမ် ထောင်ထဲပို့ရအောင် ထွက်ခဲ့ကြလေ၊ ထွက်ခဲ့ကြစမ်း"

ငရဲပွက်သည့် အလား၊ အကြိမ်ကြိမ် အော်ဟစ်. . .

"အတိတ်က အကြောင်းတွေမေ့လိုက်ပါ၊ ငါ့တူရယ်"

မိစန်းသီ၏ဖခင်ကြီးက ထွက်လာပြီး ဖျောင်းဖျ၏။

"ဘာဗျ. . ."

သူက ဒေါသတကြီးပြေးသွား၊ အဘိုးအို၏ရင်ဘတ်ကို ဆောင့်တွန်းလိုက်သည်။

လွင့်စဉ်လဲကျသွားသော အဘိုးအိုအား လူတစ်ယောက်က ဝင်လာဖေးထူ၏။

ရွာ၏ ခိုင်းဖတ်ကလေး. . : မြအေး. . .။

သူက မြအေးကို စိမ်းစိမ်းကြည့်၏။ ထို့နောက် ပြေးကန်လိုက်သည်။ မြအေး ခွေခနဲ လဲကျသွား၏။ သူက တဟားဟား ရယ်မောရင်း မြင်းကြာပွတ်ကို အားကုန်လွှဲကာ အဆက်မပြတ် ရိုက်သည်။

မြအေးခမျာ မြေကြီးပေါ်တွင် လူးလိမ့်ရင်း နောက်ဆုံး၌ မေ့မြောသွားရှာသည်။

ထိုအခါမှ အရှိက်ရပ်ကာ မဏ္ဍပ်ထဲကထွက်၏၊ ရပ်နေသည့်မြင်းကြီးပေါ် လွှားခနဲ ခုန်တက်လိုက်ပြီး ကြာပွတ်ဖြင့် ရွမ်းခနဲရိုက်၏၊ ချည်ထားသောကြိုးကို မဖြည်၍ မြင်းလန့်အခုန်၌ မဏ္ဍပ်က ယိမ်းထိုးသွား၏။

'ဟာ' ခနဲ အာမေဋိတ်သံနှင့်အတူ အားလုံး ထိတ်လန့်သွားကြ၊ သူက မြင်းကို ကြာပွတ်ဖြင့် အဆက်မပြတ်ရိုက်၏၊

www.burmeseclassic.com

မြင်းတ တဆုန်ပေါက်ရှုန်းကန်တိုင်း မဏ္ဍပ်တစ်ခုလုံး **ယိမ်းထိုးယိုင်လာ** . . . မကြာမီမှာပင် ဝါးလုံးတိုင် ဖြောင်းခနဲ **ကျိုးသွားပြီး** ဝါးတန်းများ အမိုးသက်ကယ်များ ဖရိုဖရဲလွင့်စဉ် **ပြိုကျလာ** . . .။

ရှင်ပြုအလှူပွဲလေးကို သောင်းကြည် ဖျက်ဆီးလိုက်လေ**ပြီ**။

မြေပေါ်တွင် ပြိုလဲပျက်စီးသည့် မဏ္ဍပ်ကိုကြည့်ရင်း၊ သူက မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်ပမာ တဟားဟားရယ်မောလျက် ရှိပါတော့သည်။

(၂)

နွေဦးတွေ အလီလီပြောင်းခဲ့ပါပြီ။

ခေတ်တွေကလည်း တစ်ခေတ်ပြီး တစ်ခေတ် . . .။

သို့သော် သောင်းကြည်၏ မိုက်ရိုင်းမှုကတော့ မပြောင်းလဲ၊ သောင်းကျန်းမှုကာလက လူသတ်၏၊ ဓားပြတိုက်၏၊ မကောင်းမှုမှန်သမျှ တစ်ခုမကျန် လုပ်၏။

အလင်းဝင်ပြီးတော့လည်း ဥာဉ်ကိုမပြောင်း၊ စရိုက်ကိုမစွန့်၊ ဓားပြတိုက်မြဲ လူသတ်မြဲ မကောင်းမှုလုပ်မြဲပင်တည်း . . .။

အရှောင်အတိမ်းပညာတွေ တစ်ဖက်ကမ်းခတ်နေပြီ။ ဖမ်းဆီးလိုက်တိုင်း 'စုံထောက်မရမှုဖြင့် ပိတ်သိမ်းလိုက်ရသော အမှုများ၊ တရားရုံးမှ တရားရှင်၊ တရားသေဖြင့် လွှတ်ပေးလိုက်ရသော အမှုများသာဖြစ်နေ၏။

သူ၏ ရက်စက်ယုတ်မာမှု၊ ကောက်ကျစ်မှုတို့ကြောင့်လည်း အမှုများ၌ သက်သေမရှိဖြစ်ခဲ့ရ၏။

၁၉၇၈-ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပွားသော လူသတ်ဓားပြမှုတစ်မှုတွင်ကား၊ စခန်းမှူး ဦးငွေမောင်၏ ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် လုံ့လဝီရိယကြောင့် ခြေထောက်တွင် သေနတ်ဒဏ်ရာဖြင့် အရှင်ဖမ်းဆီးရမိလိုက်သည်။

သူ၏ ဓားပြဂိုဏ်းကြီးလည်း ပြိုကွဲသွားခဲ့သည်။ သူလိုလူယုတ်မာတစ်ဦးကို အသေပစ်မဖမ်းသည့်အတွက်ပင် **စခန်းမှူး** ဦးငွေမောင်အား ခင်မင်သူများက အပြစ်ပြောခဲ့ကြ၏။

သောင်းကြည်၏ ကံကလည်းမဆိုး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေအရ ထောင်(၇)နှစ်ကျခဲ့သော်လည်း လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမှတ် (၂/၈၀) ဖြင့် ထောင်မှ လွတ်ပြန်သည်။

သို့သော် စခန်းမှူးဦးငွေမောင်က လျစ်လျူရှုမထားတော့၊ လူဆိုးအညွှန်းမာတိကာစာချုပ်များရေးဖွင့်ခြင်း၊ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း (ရာဇဝင်) လူဆိုးဖိုင်ဖွင့်ခြင်း၊ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းတင်ခြင်းတို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်ရွက်တာ မျက်ခြည်မပြတ်စောင့်ကြည့်၏၊ လူကောင်း သူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်လာဖို့ ပညာပေးဆုံးမ၏။

ဦးငွေမောင်၏ အကြောင်းကိုသိသူမို့ ကလန်ကဆန် တော့မလုပ်ရဲ၊ အပြုံးဖြင့် လက်ခံနာယူမြဲ၊

၁၉၈၂-ခုနှစ်တွင်ကား ဦးငွေမောင် ရာထူးတက်ပြောင်း ရွှေ့သွား၍ ကင်မွန်းခြံရဲစခန်းမှူးအဖြစ် ဒုရဲအုပ် (စခန်းမှူး) ဦးစိန်ကြိုင်ရောက်ရှိလာသည်၊

ဦးစိန်ကြိုင်သည်လည်း ရာဇဝတ်မှုကြိုတင် ကာကွယ်ရေး အတွက် သောင်းကြည်အပါအဝင် လူဆိုးလူမိုက်အပေါင်းအား တွေ့ဆုံ ဆုံးမ၏၊ ပညာပေး ဟောပြော၏၊ စောင့်ကြည့်၏၊

သောင်းကြည်အတွက်မူကား ကျွဲပါးစောင်းတီးသလို အရာမထင်။ ဤကြားထဲမှပင် သူ့ခြေရာလက်ရာဟု သင်္ကာမကင်း ဖွယ် ခားပြမှု၊ လုယက်မှုတစ်ချို့ ပေါ်လာတတ်သေး၏၊

သောင်းကြည် မျက်ကန်းကား တစ္ဆေမကြောက်ပြီတည်း၊

(သုံး)

ကွေ့တန်းရှည်ရွာလေးတွင်ဖြစ်ပွားသော လူသတ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ တစ်ရွာလုံး စိတ်မကောင်းကြ။

ကိုမြအေးအတွက် . . . အသနားကြီး သနားကာ စုတ်တသပ်သပ်ဖြစ်နေကြ၏။

ကိုမြအေးမှာ ကွေ့တန်းရှည်ရွာသားစစ်စစ်ဖြစ်၏၊ လူမမယ်အရွယ်ကတည်းကပင် မိဘနှစ်ပါး ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်၊

ယဉ်စဉ်ဘဝ တစ်ရွာလုံး၏ စေလိုရာစေ၊ မျက်နှာငယ် မြအေး၊ ခိုင်းဖတ်အလုပ်ဖြင့် ပေးတာယူ၊ကျွေးတာစားကာ ကြီးပြင်း လာရရှာသည်။

အရွယ်ရောက်လာတော့လည်း မြအေးမှာ အပြစ်မဲ့ သိုးငယ်တစ်ကောင်ပမာ၊ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ အန္တရာယ်မပြုခဲ့ဖူး။ မြူတစ်မှုန်စာမျှသော အနှောင့်အယှက်ပင် မပေးခဲ့ဘူး။

"မတရားမှုဆိုတာ ဘာလဲခင်ဗျာ" ဟုပင် မေးရတော့ မလောက်။ အပြစ်ကင်းသော ကိုမြအေး၊ ရိုးသော အ,သော ကိုမြအေး။ သူ့အပေါ် အနိုင်အထက် ပြုကျင့်မှုများကိုသာ ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး သနားစဖွယ် ငုံ့ခံလာရရှာသူ၊

ထိုထိုသောအကြောင်းများကြောင့်ပင် သူ့ကို တစ်ရွာလုံး က သနား၏၊ ကြင်နာ၏၊ ချစ်ကြခင်ကြ၏၊

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် လူသတ်မှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး မြအေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထူးဆန်းသည်မှာ လူသတ်မှုအတွက် အသတ်ခံရသူမှာ မြဲအေးမဟုတ်။ လူသတ်သမားက ကိုမြဲအေး. . .။

ကိုမြဲအေး သတ်လိုက်သူက သောင်းကြည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ လူမိုက်သရဖူဆောင်းကာ မိုက်ဂုဏ်ဝင့်ခဲ့သော သောင်းကြည်. . .ယနေ့ သေပွဲဝင်ချေပြီ။

လူသတ်မှုဖြင့် ကိုမြဲအေး အချုပ်တဲ့ထောင်ကျမှာ၊ အစားအသောက် ဒုက္ခရောက်မှာ၊ အနေအထိုင် ကျဉ်းကျပ်မှာ စိတ်ဆင်းရဲနေမှာကို တွေးပြီး စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေကြသလောက် . . .

သောင်းကြည်ကိုတော့ သနားမည့်သူမရှိ၊ ကြင်နာမည့်သူ နတ္ထိ၊ သနားကြင်နာရန်လည်း မည်သူမှ သတိမရ၊ စိတ်ကူးထဲပင် မထည့်မိကြ။

သောင်းကြည်ဆိုသည်မှာ လူပေါင်းများစွာကို ကြေကွဲဝမ်းနည်းစရာအဖြစ်ဆိုးများဖြင့် ကြုံတွေ့စေသူ. . .ပူဆွေးဝမ်းနည်းခြင်းကြောင့် ကျလာသော မျက်ရည်ဖြင့် ယုတ်မာရိုင်းစိုင်းစွာ ခြေဆေးတတ်သူ မဟုတ်ပါလား။

(လေး)

"စခန်းမှူးကြီးရေ. . . သောင်းကြည်တစ်ကောင်တော့ မိုက်ဇာတ်သိမ်းသွားပြီဗျ"

ပါးစောင်ကြီးတစ်ဖက် ဖောင်းအောင် ကွမ်းတွေငုံထားသည့် ရွာလူကြီး ဦးစောပေါက်စက ဦးစိန်ကြိုင်တို့ တွေ့သည်နှင့် နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်သည်။

ဦးစောပေါက်စ စကားကြောင့် ဦးစိန်ကြိုင်စိတ်ထဲ တမျိုးကြီးဖြစ်သွားရသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် "လူသတ်မှုများလား" ဟု တွေးမိ၏။

ဆက်၍ "သူထက်မိုက်တဲ့ လူမိုက်နဲ့ တွေ့သွားပြီ ထင်တယ်" ဟုလည်း တွေးမိလိုက်၏။

ချက်ချင်းပင် ဦးစောပေါက်စအား နေရာထိုင်ခင်းပေး၍ "ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ သူကြီးရဲ့" ဟုမေးသည်။

"သောင်းကြည်တော့ နေ့လည်က သေသွားပြီ၊ အလောင်းလည်း တစ်ခါတည်း သယ်လာခဲ့တယ်။ သတ်တဲ့လူလည်း ကျွန်တော်ခေါ်လာခဲ့တယ်

စခန်းမှူးကြီးတော့ တာဝန်ပေါ့သွားပြီဗျ. . ."

စကားကို ကမန်းကတန်းပြောရင်း ဦးစောပေါက်စက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပြင်ထွက်၍ ကွမ်းတံတွေး ထွေးသည်။ ပြီးတော့ လူတစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ ပြန်ဝင်လာ၏။

"သောင်းကြည်ကို သတ်တာသူပဲ စခန်းမှူးကြီး၊ မြအေးတဲ့"

ဦးစိန်ကြိုင်ရင်ထဲမှာ ထူးထူးခြားခြားပင် တအံ့တဩ ဖြစ်သွားရ၏။

ကိုမြအေးကို သူကောင်းကောင်းသိသည်။ သူနှင့် ရဲအဖွဲ့ဝင်များ ရွာလူကြီးဦးစောပေါက်စ၏ အိမ်ရောက်တိုင်း ၎င်းမြအေးသည် လက်ကိုလက်တောင်းရာထူးကို အပိုင်ယူထားသည့်နှယ် အမြဲရှိနေတတ်သည်။

ရွာလူကြီးခိုင်းရာ ဟိုပြေးသည်ပြေး၊ စားဖို့မှူးခိုင်းရာ ဟိုဟာယူ ဒီဟာသယ်၊ ပြီးတော့ ပန်းကန်ဆေး၊ အိုးတိုက်. . .၊

ထူးခြားသတင်းရှိ၍ ဦးစောပေါက်စမှ ရဲစခန်းသို့ အကြောင်းကြားလျှင်လည်း ခြေမြန်တော် စာပို့သမားမှာ ၎င်းမြအေးသာ. . .၊

ထို့ကြောင့် မြအေးအား ရင်းနှီးနေသလို သူ၏စရိုက်နှင့် ရိုးသားအေးဆေးမှုတို့လည်း ရဲအရာရှိပီပီ မြင်ထားသိထားပြီး ဖြစ်၏။

"သောင်းကြည်ဟာ လူတွေကိုတော်တော်ကြီး ဒုက္ခပေးခဲ့

တယ်၊ လူတွေက သူ့ကို သတ်ချင်လောက်အောင် မုန်းပေမယ့် ဥပဒေကို ကြောက်တာရယ်၊ လူမိုက်နဲ့ ပြိုင်မမိုက်ချင်တာရယ်ကြောင့် သည်းခံနေကြရတယ်. . .။ တစ်နေ့ သူ့ထက်မိုက်တဲ့လူပေါ်လာရင် ခံရလိမ့်မယ်လို့ တွေးပြီး အဲဒီနေ့ကို စောင့်နေကြရတယ်။ အခု အဲဒီနေ့ကို ရောက်ပြီ၊ ဒါပေမယ့် သောင်းကြည်ကို အနိုင်ယူလိုက်တာက သူ့ထက်မိုက်တဲ့ လူမိုက်မဟုတ်ဘဲ၊ တစ်ရွာလုံးမှာ အရိုးဆုံး၊ အ,အဆုံး၊ ရေခဲတုံးကြီးကိုမြအေး ဖြစ်နေတယ်ဗျာ။

ကျွန်တော်တော့ သိပ်အံ့ဩတာပဲ. . .

မေးမြန်းစုံစမ်းတော့လည်း ဟုတ်မှန်နေတာမို့ တစ်ခါတည်း ခေါ်လာအပ်ပေးတာပါ"

ဦးစောပေါက်စ ကအံ့ဩစွာဆိုသည်။

မြအေးတား ရဲစခန်းသမံတလင်းပေါ်၌ ပုဆစ်ဒူးလေးတုပ်လျက်၊ ခေါင်းလေးငုံ့ကာ ကြုံ့ကြုံ့လေးထိုင်နေရှာသည်။

"ကိုမြအေး - အပေါ်မှာ ထိုင်ပါ. . ."

ရှေ့မှ ကုလားထိုင်တစ်လုံးကို ညွှန်ပြရင်း ဦးစိန်ကြိုင်က ပြော၏။

မြအေးမထရဲသေး၊ ဦးစောပေါက်စကို မော့ကြည့်၏။ သူ့ရွာလူကြီးက ခေါင်းညိတ်ပြမှ ရို့ရို့တလေးလေးကာ ခါးတလေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထူနိုးပြီး တုလားထိုင်၌ အသာထိုင်၏။

ဦးစိန်ကြိုင်က တရုဏာသတ်စွာကြည့်ပြီး . . .

"တဲ-ကိုမြအေး၊ ဒါဟာ ရဲစခန်းဆိုပေမယ့် ဘာမှ မကြောက်နဲ့၊ အတတ်နိုင်ဆုံး ကူညီပေးမယ်၊ အမှန်အတိုင်း ပြောပြနော်၊ ဟုတ်လား"

မြအေးဆိုက ဘာသံမှထွက်မလာ၊ ဦးခေါင်းကား ငုံ့မြငုံ့လျက်၊ ရွံ့ကြောက်အားငယ်စိတ်ဖြင့် စကားတစ်လုံးထွက်ရန် အတွက် ပင်ပင်ပန်းပန်း အားယူနေရရှာ၏။

ဦးစောပေါက်စက ဘေးစောင်းလှည့်ကြည့်ပြီး "ပြောလေကွာ" ဟုဆိုမှ အထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ဖြင့် စကားသံများ ထွက်လာတော့သည်။

အဖြစ်အပျက်ကို နားထောင်ရင်း မြအေးအား သနားမိရမြန်၏။ ကိစ္စကတော့ မဖြစ်လောက်။

ဦးငွေဆိုသူက ဘဲများသွားယူရန်ခိုင်း၍ ကိုမြအေး ဆိပ်ကြီးရွာသို့သွား၏။

နေ့လည်ခင်းအချိန်၌ ဘဲတွေကို ခြင်းနှစ်လုံးတွင်ထည့်၊ ထမ်းပိုးနှင့်ထမ်းပြီး ပြန်လာခဲ့၏။

နေကလည်းပူ၊ မောလည်းမောနေ၍ ဘဲခြင်းတွေချပြီး သစ်ပင်ရိပ်၌ နားနေစဉ် သောင်းကြည်ရောက်လာ၏။ အရက်

လည်း မူးနေ၏။

သူကဘဲခြင်းကိုဖွင့်၍ ဘဲတစ်ကောင် ထုတ်ယူသည်။

မြအေးရှိခိုးကာ အကြိမ်ကြိမ်တောင်းပန်သည်၊ မရ၊ဓား ရှည်ဖြင့် ဘဲကိုခေါင်းဖြတ်သတ်ပြီး မီးကင်ခိုင်း၏။

ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် ဘဲကင်နေစဉ် သောင်း ကြည်က ခြင်းတစ်ခြင်းကို ဖွင့်၍ ဘဲတွေကို လွှတ်လိုက်သည် . . .။

မြအေးမနေသာ၊ တစ်ကောင်ချင်း ပြေးလွှားဖမ်းရပြန် ရှာ၏။

သောင်းကြည်ကတော့ သဘောကျလို့၊ တဟားဟား ရယ်မောလို့၊ အကုန်မြန်ဖမ်းပြီး ခြင်းပိတ်နေစဉ် နောက်တစ်ခြင်း ဖွင့်၍ ဘဲတွေကို လွှတ်ပစ်ပြန်၏။

လေးငါးကြိမ်ခန့် တစ်ခြင်းပြီးတစ်ခြင်း၊ လွှတ်လိုက်ပြန် ဖမ်းလိုက်နှင့် အမောကြီးမောကာမြအေးလဲကျသွားခဲ့သည်။

သူ ခေါင်းထောင်အကြည့်မှာတော့ သောင်းကြည်သည် ဘဲတွေကို လွှတ်ပစ်ရန် ခြင်းတစ်ခြင်းကို ဖွင့်နေပြန်၏။

ဘဝတစ်လျှောက်လုံး မျက်နှာငယ်ဘဝဖြင့် အနိုင်ခံ၊ အနိုင်ကျင့်ခံ၊ သည်းညည်းခံခဲ့ရသူ မြအေး၏ ရင်ထဲသို့ ခံသည့် တန်ခိုးရှင်က မခံမရပ်ဖြစ်စိတ်၊ ဒေါသစိတ်တို့ကို ကည့်သွင်းလိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သနည်း။

မြအေး ဝုန်းခနဲထထိုင်သည်။ အနီးရှိ ထမ်းပိုးကို ကောက်ကိုင်၍ သောင်းကြည်ဆီ ပြေးသွား၏။

သောင်းကြည်ကတော့ ဘာမှမသိ၊ ဘဲခြင်းကို ဖွင့်နေဆဲ။

အားကုန်လွဲရိုက်လိုက်သော ထမ်းပိုးဒဏ်ကြောင့် ခေါင်းမှ သွေးများလွင့်စဉ်ထွက်ကျ၊ မှောက်ရက်လဲကျသွားရာမှ ပွဲချင်း ပြီးသွားခြင်းပါပေ. . .။

စစ်မေးပြီး ခဏအကြာမှာပင် သောင်းကြည်၏ အလောင်း ရောက်လာသည်။

အလောင်းကို ဆေးရုံသို့ပို့ရန် ဆေးစာရေးပေးပြီး စေလွှတ်လိုက်၏။

ဦးစောပေါက်စကတော့ အလောင်းတစ်လောင်း။ တရားခံတစ်ယောက်နှင့် ထမ်းပိုးတစ်ချောင်းကိုအပ်ကာ ပြန်သွားလေပြီ. . .။ မပြန်မီ"မြအေးကိုတော့ သတ်သာအောင် ကူညီပါဦး။ လူမိုက်အလောင်းကိုတော့ ဒီမှာပဲ ကြည့်လုပ်လိုက်ကြပါ။ ရွာပြန်သယ်ရင် ရွာနာလိမ့်မယ်" ဟုပြောသွားသေး၏။ ဦးစိန်ကြိုင်က လူသတ်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ ကိစ္စရပ်များကို ဆောင်ရွက်ပြီး နယ်ထိန်း အရာရှိကိုခေါ်သည်။

လူဆိုးသောင်းကြည် သေဆုံးသွားပြီဖြစ်၍ လူဆိုး

အညွှန်းမာတိကာ စာချုပ်နှင့် အတ္ထုပ္ပတ္တိ (ရာဇဝင်) လူဆိုးအဖြစ်က ဖျက်သိမ်းရန်နှင့် ဒုတိုင်းတပ်ဖွဲ့မှူးနှင့် မြို့နယ်မှူးထံအစီရင်ခံရန် ညွှန်ကြား၏။

ထို့နောက် မာတ်ပုံမှတ်တမ်းကို လှန်ကာ သောင်းကြည်၏ မာတ်ပုံများပေါ်ဖြတ်၍ မင်နီကြက်ခြေကြီးတစ်ခု ခတ်လိုက်ပြီး "(၁၃/၃/၈၃) နေ့၌ မရဏာပန်းပန်ဆင်သွားသည်" ဟု ကဗျာဆန်ဆန် ရေးချလိုက်ပါတော့သည်. . .။

လူတစ်ယောက်အသတ်ခံရသည်မှာ ဝမ်းသာစရာ မဟုတ်ပါ။

ထို့အတူ လူသတ်မှုတစ်မှုဖြစ်ပွားခြင်းသည်လည်း အပိုင် ရဲစခန်းအတွက် သတင်းကောင်းမဟုတ်ပါ. . .။

ယခု လူသတ်မှုကတော့ ဤစကားရပ်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်တည်း။ ဝမ်းသာလုံးဆို့ကြ၏။

ဝမ်းမသာတတ်သူအချို့ရှိလျှင်ပင် ဝမ်းနည်းမည်တော့ မဟုတ်။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ကွေ့တန်းရှည်ရွာလူသတ်မှုသည် တင်မွန်းခြုံရဲစခန်းအတွက် သတင်းကောင်း မမည်သော်လည်း သတင်းဆိုးတော့ မဖြစ်ခဲ့ချေတကား။

ဤဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြသည့် ဒုရဲအုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(စခန်းမှူး) ဦးစိန်ကြိုင် (ယခု၊ ပဲခူးအမှတ် - ၃ ရဲစခန်း) ထံ ကိုမြအေး၏ အခြေအနေကို မေးကြည့်ရာ၊

ဆရာဝန်ဆေးစာ၌ သေဆုံးရခြင်းမှာ ဦးနှောက် သွေးကြောပြတ်၍ သေဆုံးရကြောင်းနှင့် ဦးခေါင်းဒဏ်ရာမှာ တုံးသောလက်နက်ဖြင့် သာမာန်ဒဏ်ရာဖြစ်ကြောင်း စစ်ဆေး ထင်မြင်ချက်ပါရှိ၍ လူသတ်မှုမမြောက်ဘဲ သာမာန်နာကျင်စေမှု သာမြောက်၍ လအနည်းငယ်) အကြာမှာပင် အချုပ်မှလွတ် ကြောင်း ဘဝင်ကျစွာသိရှိရပါကြောင်း။ ။

သုသာန်လမ်းဆုံ လူသတ်မှု

(၁)

လင်းသစ်စနေခြည်နုတို့ဖြင့် သာသာယာယာရှိသော နေ့တစ်နေ့၊

နွေဦးရာသီ၏ နံနက်ခင်းဖြစ်သော်လည်း ဆောင်းကြွင်း နှင်းကျန်တို့က မြူမှုန်ဖွေးဖွေးလွလွ အေးအေးမြမြရှိနေဆဲ

ထိုအချိန်မှာပင် ပဲ့ထောင်တစ်စီးက တိုးမြစ်ရေပြင်လွှာ ကိုခွဲ၍ တရိပ်ရိပ်ပြေးလျက်ရှိ၏။

ရေစက်ရေမှုန်တွေ ပဲ့ထောင်တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ ဖွာခနဲ၊ ဖွာခနဲ၊ ကျဲပက်ဖြာကျ၊

ပဲ့ထောင်ပေါ်မှာတော့ ကျိုက်ထော်**စခန်းမှူး** ရဲအုပ်စိုးဝင်း နှင့် နယ်ထိန်းအရာရှိ ဒုရဲအုပ်နော်လာ (ယခု ၊ အုပ်နော်လာ၊ မြိတ်ခရိုင် ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံး) တို့ ဦးဆောင်သော **ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ** ပါလာကြ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဲအုပ်စိုးဝင်း ကျိုက်ထော်ရဲစခန်း ပြောင်းလာသည်မှာ သုံးလပင်မပြည့်သေး၊ အမှုကြီး (၁၀) မျိုး စာရင်းဝင် လူသတ်မှုက ယနေ့မိတ်ဆက်လိုက်လေပြီ။

နံနက်စောစောက မဆယ်ဆိပ်ရွာ ရယက စာရေး ဦးအောင်ကြည်နှင့် ရာအိမ်မှူးများ၊ ရဲစခန်းရောက်လာ၏။

မဆယ်ဆိပ်ရွာဟောင်း သချိုင်းအနောက်ဘက် လူသွားလမ်းဆုံ၌ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဒဏ်ရာများနှင့် သေဆုံးနေကြောင်း သတင်းလာပို့သည်။

ထို့ကြောင့် အခင်းဖြစ်ရာ မဆယ်ဆိပ်ရွာသို့ ထွက်လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ပွဲထောင်ပေါ်တွင် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် မဟုတ်သူဆို၍ တိုက်နယ်ဆေးရုံ ဆရာဝန်ဒေါက်တာထွန်းဝင်းနှင့် မှုခင်းဓာတ်ပုံ ဆရာတို့ သာပါ၏။

ဒေါက်တာထွန်းဝင်းသည် ရဲတပ်ဖွဲ့နှင့် ကာယကံရှင် အသီးသီးတို့၏ အလောင်းသယ်ရ၊ ပို့ရ၊ ဒုက္ခအဝဝကို နားလည်စာနာသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ကိုယ်တိုင်အပင်ပန်းခံကာ အခင်းဖြစ်ရပ်ထိ လိုက်လံစစ်ဆေး အကူအညီပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။

"နယ်မှာ လူသေမှု၊ လူသတ်မှုတွေ ဖြစ်တဲ့အခါ မြို့ကြီး

တွေလို ဖုန်းဆက်လိုက်ရုံနှင့် ရဲဝိုင်ယာလက်ကားတွေ လူနာတင်ယာဉ်တွေ ရောက်လာတာမဟုတ်ဘူးဒေါက်တာ"

တစ်ခါတုန်းက လူသတ်မှုတစ်ခု ကျွန်တော် သွားစစ်ခဲ့တယ်။ (၄) ရက်လောက်ကြာမှ တွေ့တာဆိုတော့ အလောင်းက တော်တော်အခြေအနေဆိုးနေပြီ၊ ဆေးရုံနဲ့ကလည်း (၁၃) မိုင်လောက်ဝေး၊ လမ်းကလည်း လှည်းမပေါက် ကားမရောက်ခြေကျင်လျှောက်ရတဲ့ အနေအထား၊ ဒီကြားထဲ အလောင်းကဆွေမဲ့မျိုးမဲ့ အလောင်းဖြစ်နေပြန်တယ်။

အချိန်ကလည်း ညပိုင်းထမ်းသွားရမှာဆိုတော့ ဘယ်သူမှ လိုက်မပို့ချင်ကြဘူး၊ ပုံမှန်ဈေးထက် သုံး၊ လေးဆ ပိုပေးတာတောင် ထမ်းမဲ့သူရှာမရဘူး။

အဲဒီညက အလောင်းကို သချိုင်းကုန်းထဲမှာ ထား၊ ဖျာနှင့်အုပ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ စောင့်အိပ်ခဲ့ကြရတယ်။

နောက်နေ့ကျ မြို့ပြန်၊ ဆရာဝန်ကို မေတ္တာရပ်ခံ ခေါ်နိုင်ခဲ့လို့သာပေါ့။ နို့မို့ဆို ရဲတွေ ကိုယ်တိုင်ထမ်းမှ ဒီအလောင်းဆေးရုံရောက်မယ်"

ရဲအုပ်စိုးဝင်းနှင့် ဒုရဲအုပ်နော်လာတ သူတို့ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် အခက်အခဲများကို ပြောရင်းဒေါက်တာ ထွန်းဝင်းအား ကျေးဇူးစကားဆို၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပွဲထောင်က တူးချောင်းဝသို့ ရောက်လာသည်။ ချောင်းအတွင်းဝင်ကာ ဆက်လက်ဆန်တက်ခဲ့ကြ၏။

သူတို့ စကားဝိုင်းက မှုခင်းဆေးပညာအကြောင်း ခေါင်းစဉ်ပြောင်းသွားပြန်သည်။

"၁၈၅၇-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလက ဝါတာလူးတံတားအုတ်တိုင်တစ်ခုပေါ်မှာ အပိုင်း (၂၃) ပိုင်းပါတဲ့ လူသေအလောင်းတစ်လောင်းရဲ့ အထုပ်တစ်ထုပ်ကို တွေ့ခဲ့ရတယ်။

အဲဒီအထုပ်မှာ ဦးခေါင်း၊ ခြေလက်နှင့် ရင်အုပ်တွေ မပါရှိပေမယ့် ဆရာဝန်များနဲ့ တတ်ကျွမ်းသူများစစ်ဆေးတဲ့အခါ သေသူဟာ ယောကျ်ားဖြစ်ပြီး အရပ်က ၅ ပေ၊ ၉ လက်မ၊ ကိုယ်မွေးထူထပ်တယ်၊ အသားမည်းတယ်၊ တတိယနှင့် စတုတ္ထရင်အုံရိုးမှာ ဓားဒဏ်ရာ တစ်ချက်ရှိတယ်၊ သေဆုံးခဲ့တာ (၂၁) ရက်မှ (တစ်လ) ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ သေပြီး (၁၈) နာရီ ကနေ (၂၄) နာရီအတွင်း ဖြတ်တောက် ထားတယ်ဆိုတာ ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ကြောင်း မှုခင်းဆေးပညာ မှတ်တမ်းမှာ ဖော်ပြထားတာ တွေ့ရှိရတယ်။

အခြားတစ်မှုမှာလည်း ရေထဲက လူလက်တစ်ဘက်နှင့် ခြေတစ်ဘက်သာ ရရှိခဲ့တယ်၊ မှုခင်းဆေးပညာနှင့် အရိုးကို စစ်ဆေးကြည့်တဲ့အခါ အသက် (၄၀) အရွယ် မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်းနဲ့ အဲဒီမိန်းမမှာ (Anthritis) အင်သရိုက်တစ်လို့

ခေါ်တဲ့ ရောဂါရှိသူဖြစ်ကြောင်း ပြောပြနိုင်ခဲ့တယ်"

"ဟုတ်ပါတယ် ဒေါက်တာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ရိုးရိုးရေနစ်သေဆုံးတဲ့ လူသေမှုတစ်မှုကို လူသတ်မှုအဖြစ် ဖော်ထုတ်ဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်စဉ်မှာလည်း မှုခင်းဆေးပညာကြောင့်ပါပဲ။

ရေနစ်သေတဲ့ အလောင်းရဲ့ အဆုပ်ဟာ ပွမနေဘူး၊ ရေမတွေ့ရဘူး၊ ပြီးတော့ အစာအိမ်ထဲမှာ လူသေစေနိုင်တဲ့ အဆိပ်တစ်မျိုး တွေ့ရတယ်ဆိုတဲ့ ဆရာဝန်ရဲ့ မှုခင်းဆေးပညာဆိုင်ရာ မှတ်ချက်ကြောင့် အမှုမှန်ပေါ်ပေါက်ခဲ့တာပါ"

ပွဲထောင်ကို ရခိုင်စုရွာတွင် ထား၍ ခြေကျင်ခရီးဆက်ရပြန်၏။

အရှေ့စူးစူး တစ်မိုင်ခန့်လျှောက်မိမှ မဆယ်ဆိပ်ရွာသို့ ရောက်သည်။

ရွာကို ဖြတ်ကျော်မိသည်နှင့် ရေစပ်စပ်ရှိသော ချောင်းကလေးတစ်ခု၊ ထိုချောင်းကလေးကိုကျော်မှ သချိုင်းဟောင်းနေရာကို ရောက်၏။ သချိုင်းဟောင်းထဲ၌ ကျောင်းသခ်ိန်းလိုလိုအဆောက်အအုံလေး တွေ့ရသည်။

ရှေ့လှမ်းလှမ်းတွင် လူအုပ်စုကို တွေ့ရ၏။ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များကို မြင်၍ လူအုပ်က ရှဲသွားသည်။

ပက်လက်အနေအထားဖြင့် လူသေအလောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်လောင်းကို လမ်းလေးခွဆုံ၏ အလယ်မှာ တွေ့လိုက်ရ၏။

"အသတ်ခံရတဲ့သူက ညောင်ကုန်းရွာသား ကိုလင်းပါ၊ သူ့ဆွေမျိုးသားချင်း အချို့လည်း ရောက်နေကြပါတယ်"

ရ. ယ. က တစ်ယောက်ကရှင်းပြသည်။

အသေးစိတ် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးရန် အလောင်း၏အနီးသူတို့ထိုင်လိုက်ကြသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် မိန်းမတစ်ယောက်၏ အော်ဟစ်ငိုယိုသံကို ကြားလိုက်ကြရပါတော့သည်။

"အဖြစ်ဆိုးလှချည်လား ကိုလင်းရဲ့ အခုတော့ လူမိုက်ကြီး မိုက်ဇာတ်သိမ်းပြီပေါ့နော်၊ မိုက်ဇာတ်သိမ်းပြီပေါ့ လူမိုက်ကြီးရဲ့"

(၂)

"သေဆုံးတဲ့ အချိန်တာလဘယ်လောက်ကြာခဲ့ပြီဆိုတာ အလောင်းကို စစ်ဆေးပြီးသိနိုင်ပါတယ်။

ပြင်ပလက္ခဏာအနေနှင့် သေပြီး ကိုယ်ခန္ဓာတောင့်တင်းခြင်းအခြေအနေပါပဲ၊ လူသေပြီး ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းတွေ မပျက်စီးမီ ကိုယ်ခန္ဓာ တောင့်တင်းသွားတယ်၊ နောက်တစ်ဖန်ပြန်ပြီး ပျော့ပြောင်းသွားရတယ်၊ ဒီလိုတောင့်တင်းခြင်းအချင်းအရာ

ကိုကြည့်ပြီး သေဆုံးတာ ဘယ်လောက်ကြာခဲ့ပြီဆိုတာ ခန့်မှန်းလို့ရပါတယ်။

အခု ကိုလင်းရဲ့ အလောင်းအနေအထားအရ သေဆုံးခဲ့တာ (၁၄) နာရီ (ဒါမှမဟုတ်) (၁၆) နာရီကြာမြင့်ခဲ့ပြီ လို့ ယူဆနိုင်ပါတယ်"

"ဒါဆိုရင် အခင်းဖြစ်ပွားချိန်က ည (၈) နာရီ နဲ့ (၁၀) နာရီကြားမှာ ဖြစ်မယ်ဒေါက်တာ"

"ဒါပေါ့ စခန်းမှူးရယ်၊ အစာအိမ်ထဲက အစာမကျေညက်မှု အချင်းအရာကို စစ်ဆေးပြီးရင်တော့ အသေအချာ ပြောလို့ရပြီပေါ့"

မျက်နှာပေါ်မှာ တုန်းသောလက်နက်နဲ့ ရတဲ့ ဖူးယောင်ဒဏ်ရာနဲ့ ဂုတ်ပိုးအရေပြားထိ ရောက်အောင်ပြတ်နေတဲ့ လည်ပင်းက ဒဏ်ရာကို တွေ့ရတယ်။

လည်ပင်းဒဏ်ရာက ထက်မြက်တဲ့ လက်နက်နဲ့ ရတဲ့ ဒဏ်ရာဖြစ်ပြီး နှစ်ချက်ထက် မနည်းခုတ်ဖြတ်ထားတာကို တွေ့ရပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်က သွေးထဲမှာ အယ်လ်ကိုဟောပါဝင်နှုန်း ဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုတာတောင် စစ်ဆေးစရာမလိုတော့ဘူးဗျို့၊ မသေမီ အရက်တော်တော်များများသောက်ခဲ့တယ်ဆိုတာကတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသေအချာပါပဲ"

ဟုတ်ပါသည်။ သွေးညှိနံ့နှင့်အတူ ချဉ်စုပ်စုပ်ချက် အရက်နံ့က ထောင်းထောင်းထထွက်ပေါ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ဒေါက်တာထွန်းဝင်းက အလောင်းစစ်ဆေးရင်းမှ တွေ့ရှိချက်များကို ရဲအုပ်စိုးဝင်းအား ပြောပြနေ၏။

ရဲအုပ်စိုးဝင်းက မှုခင်းဓာတ်ပုံဆရာကို ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ယူစေသည်။

သေသူကိုကိုလင်းနေထိုင်သည့် ညောင်ကုန်းရွာက မဆယ်ဆိပ်ရွာနဲ့ တစ်မိုင်ခန့်သာ ဝေး၏။

ကိုလင်းတစ်ယောက် ညောင်ကုန်းရွာ အပြန်သုသာန် လမ်းဆုံပေါ် အသတ်ခံလိုက်ရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

"သူက ဒီလိုပဲလျှောက်သွား သောက်စားနေတာပါ။ ဘယ်သွားသွားပြောလေ့ မရှိတော့ မေးလည်းမမေးမိပါဘူး။ မနေ့ကတော့ ညနေ (၃) နာရီလောက်မှာ အိမ်က ထွက်သွားတာပါ"

ကိုလင်း၏ သားချင်းတစ်ယောက်က ပြော၏။

ဒုရဲအုပ်နော်လာ၊ စခန်းမှူးနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး ရွာထဲဝင်သည်။

စခန်းမှူးနဲ့ တပ်ဖွဲ့ဝင်အချို့ အခင်းဖြစ်ရပ်စစ်ဆေး ကြည့်ရှုနေစဉ် သူက နယ်ထိန်းအရာရှိပီပီ လူသတ်မှုပပေါ်ဖို့

အဖြေညှိဖို့ ကြိုးစားရပေလိမ့်မယ်။

သူက ရဲတပ်ကြပ် ကျော်စိုးနိုင်ကို ခေါ်ခဲ့သည်။ ရ. ယ. က စာရေးဦးအောင်ကြည်နှင့် ရာအိမ်မှူး တစ်ယောက်က သူတို့ကို အကူအညီပေးရန် လိုက်ပါလာ၏။ ပထမဦးစွာ လိုင်စင်ရ အရက်ဆိုင်ကို သူတို့ဝင်လိုက်သည်။

"မနေ့ညနေ (၅) နာရီလောက်က အရက်တစ်လုံး လာဝယ်သွားတယ် ဗိုလ်လေး။ သူ့လက်ထဲမှာလည်း ခေါက်ဆွဲတစ်ထုပ် ကိုင်လာတာတွေ့လိုက်ရပါတယ်၊ ကိုလင်း တစ်ယောက်တည်း အရက်လာဝယ်တာပါ"

ဒုရဲအုပ်နော်လာက သတင်းအစကို ဆွဲထုတ်၏၊ ဈေးဆိုင်တွေဆက်ဝင်၏။

"ကျွန်မဆိုင်က စွန်မင်းတံဆိပ် ခေါက်ဆွဲအထုပ်ကြီး တစ်ထုပ်ဝယ်သွားပါတယ်၊ ဆိုင်ကိုလာတာ ကိုလင်း တစ်ယောက်တည်းပါ"

ကုန်စုံဆိုင် တစ်ဆိုင်က သတင်းဆက်ရသည်။

ကိုလင်းသေဆုံးသည့် အခင်းဖြစ်နေရာတွင် ခေါက်ဆွဲထုပ် ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အရက်ပုလင်း ကိုသော်လည်းကောင်း မတွေ့ရသည်ကို ဒုရဲအုပ်နော်လာ တွေးမိ၏။

"ခေါက်ဆွဲထုပ်ကို ဘယ်မှာချက်ပြုတ်စားခဲ့သလဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်သူတွေနဲ့ အရက်အတူသောက်ခဲ့ကြလဲ"

ဒီမေးခွန်းတွေရဲ့ အဖြေဟာအမှုဖော်ထုတ်ရာမှာ အထောက်အကူ ပြုလိမ့်မယ် ဆရာကျော်စိုးနိုင်၊ ဒါကြောင့် ဒီအဖြေကို ရအောင်စုံစမ်းရလိမ့်မယ်"

"သေသူ ကိုလင်းဟာ သချိုင်းဟောင်းထဲက ကျောင်းကို မကြာခဏ ဝင်ထွက်သွားလာတာ တွေ့ရပါတယ်"

တာဝန်သိပြည်သူတစ်ဦး၏ သတင်းကြောင့် ဒုရဲအုပ်နော်လာတို့အဖွဲ့ သချိုင်းဟောင်းထဲ ရောက်သွားကြသည်။

သချိုင်းတစ်ခုအဖြစ် ခေါ်ဆိုနိုင်လောက်သည့် အထောက်အထား မယ်မယ်ရရ မရှိတော့။

အုတ်ဂူဖြစ်ခဲ့ဟန်ရှိသော အုတ်ပုံအပိုင်းအစ အချို့တို့သာ ဟိုနေရာတချို့ သည်နေရာ တချို့ရှိနေသေး၏။

ကျောင်းသခ်္ချိုင်းဆန်ဆန်အဆောက်အအုံငယ်မှာ သချိုင်းဇရပ်ကို အကာအရံပြုပြင်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ကျောင်းထဲတွင် သက်န်းရောင်ဝတ်ရုံဖြင့် လူတစ်ယောက်ကိုတွေ့ရ၏။

"သူက ဒီကျောင်းမှာနေတဲ့ ဘိုးတော်လုထွန်းပါ။ သောင်းကြည် ဆိုတဲ့ တပည့်တစ်ယောက်နဲ့ အတူနေပါတယ်။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး ဒီရွာကပါပဲ"

ဦးအောင်ကြည်က မိတ်ဆက်ပေး၏။

"ကိုသောင်းကြည်ရော မတွေ့ပါလား" ဒုရဲအုပ်နော်လာ၏ အမေးကို "ရွာထဲနတ်စားသွားပါတယ်" ဟု ဘိုးတော်လုထွန်းက ဖြေ၏။ ဒုရဲအုပ်နော်လာ မီးဖိုခန်းထဲ မယောင်မလည်သွားတာကြည့်လိုက်သည်။ မီးဖိုခေါင်မိုးကြားတွင် ထိုးထားသည့် ခေါက်ဆွဲထုပ် တစ်ဝက်ခန့်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

အမှု ဖော်ထုတ်နိုင်ရေး အောင်မြေတစ်ဝက် နင်းမိပြီကို ဒုရဲအုပ်နော်လာ သဘောပေါက်လိုက်၏။

"ဘိုးတော်နဲ့ သူ့တပည့်နှစ်ယောက်စလုံးဟာ အရင်က လူကောင်းတွေ မဟုတ်ခဲ့ကြပါဘူး။ ဆိုးသွမ်းပေတေနေတဲ့ သူတွေပါပဲ၊ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး နှစ်အတန်ကြာ ရွာက ပျောက်သွားကြတယ်။ ပြန်လာတဲ့အခါကျတော့ သချိုင်းဟောင်း ထဲက ဇရပ်ကို ပြုပြင်ပြီး ဘိုးတော်ယောင်ယောင်၊ ဘာယောင်ယောင်နဲ့ နေတာ တွေ့ရပါတယ်။

ရွာနဲ့တလည်း နည်းနည်းလှမ်းတော့ သူတို့အကြောင်း သိပ်မသိကြပါဘူး။ ဆွေမျိုးတချို့ပဲ ရံဖန်ရံခါ ဝင်ထွက်ပေးကမ်းကြောင်း သိရပါတယ်၊ ဘိုးတော်ဆိုရင် ရွာထဲကို မလာသလောက်ပါပဲ"

မသင်္ကာဖွယ်ရာ နောက်ကြောင်းကိုလည်း ရွာအိမ်မှူး၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သတင်းပေးမှုကြောင့် သူသိထားပြီးလေပြီ။

"ဘိုးတော်ရဲ့ အနေအထားနဲ့ အမှုအရာ ပျက်မပျက် စောင့်ကြည့်ပေးပါ"

ဦးအောင်ကြည်နဲ့ ရာအိမ်မှူးကို တီးတိုးမှာကြားပြီး ကျောင်းသခ်ိန်းလေးမှာပင် နေစေခဲ့၏။

ဒုရဲအုပ်နော်လာ နဲ့ တပ်ကြပ်ကျော်စိုးလွင်တို့က သောင်းကြည်ကိုရှာရန် ထွက်လာကြသည်။

ရွာအထွက် စမ်းချောင်းအနီး၌ သောင်းကြည်ကို တွေ့ရ၏။

"မနွေညနေက ကိုသောင်းကြည်တို့ဆီကို အသတ်ခံရတဲ့ ကိုလင်း လာသေးလား"

"မလာပါဘူး ဆရာ"

"မလာပါဘူး ဆရာ" ဟူသည့် သောင်းကြည်၏ အသံကိုပင် ဒုရဲအုပ်နော်လာ သိပ်မကြိုက်၊ သံသယဖြစ်လောက် အောင် အမူအရာပျက်နေသည်ဟုလည်း တွေးမိ၏။

"ဒီမှာ ကိုသောင်းကြည် ဖုံးကွယ်ထားဖို့တော့ မကြိုးစား ပါနဲ့၊ ကိုလင်း ဝယ်ခဲ့တဲ့ ခေါက်ဆွဲထုပ်တစ်ပိုင်းကို မီးဖိုခေါင်မိုးမှာ ထိုးထားတာ တွေ့ခဲ့ပြီးပြီ၊

အမှန်အတိုင်းသာ ပြောပြပါ၊ အကူအညီ ပေးပါ့မယ်"

သောင်းကြည် အတန်ကြာအောင် တွေး၍ စဉ်းစားသည်။ ပြီးမှ -

"ကျွန်တော် အမှန်အတိုင်းပြောပါ့မယ်၊ ကျွန်တော့်ကို ရန်ရှာမှာစိုးလို့ မပြောရဲတာပါ၊ မနွေညနေက ဟိုးသစ်ပင်အောက် မှာ စားကျက်ထဲက လူတစ်ယောက်နဲ့ အရက်ထိုင်သောက်နေတာ တွေ့ရပါတယ်"

"စားကျက်ထဲက လူက ဘယ်သူတုန်း"

"နာမည်တော့ မသိပါဘူးဆရာ၊ လူမြင်ရင် မှတ်မိပါ တယ်"

ဒုရဲအုပ် နော်လာတို့အဖွဲ့ စားကျက်မြေထဲသို့ ထွက်ခဲ့ပြန် သည်။

အခင်းဖြစ် လမ်းလေးခွအလွန်တွင် စားကျက်မြေများ ရှိ၏။ ကျွဲနွားများ ထိန်းကျောင်းရန် မြေကော တော်တော်များများကို ရှေးယခင်ကပင် စားကျက်မြေအဖြစ် သတ်မှတ်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ် သည်။ စားကျက်မြေအတွင်း လူနေအဆောက်အအုံ တိုးချဲ့ခြင်း၊ စိုက်ပျိုးမြေတိုးချဲ့ခြင်း တို့မပြုလုပ်ရန် ဥပဒေက တားမြစ်ထား၏။ သို့သော် နွမ်းပါးသူ လေးငါးဦးခန့်ကတော့ စားကျက်မြေမှာပင် တဲအိမ်လေးများဖြင့် နေထိုင်ကြခြင်းဖြစ်၏။

တဲက ငါးလုံးသာရှိ၏။ တဲပိုင်ရှင်များကို သောင်းကြည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှင့် တွေ့ပေး၏။ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် သောင်းကြည်၏ အဖြေကတော့ မထူးခြားပါ။ "ကိုလင်းနဲ့ အရက်အတူသောက်သူ မပါပါ" တဲ့။

သောင်းကြည်၏ အမူအရာက ပို၍မသက်မသာစရာကောင်းလာသည်။ တစ်ဦးစ၊ နှစ်ဦးစတို့ စွပ်စွဲလိုဟန်ပြော၏။ ပြီးသည်နှင့် မသေချာသလို ယောင်ဝါးဝါး လုပ်ပစ်လိုက်ပြန်သည်။

"ကျော်စိုးနိုင်၊ သောင်းကြည်ကို လက်ထိပ်နောက်ပြန်ခတ်လိုက်ကွာ၊ ဒီလူ လိမ်နေတယ်ဆိုတာ ငါသိတယ်"

ကျော်စိုးနိုင်က လက်ထိပ်နောက်ပြန်ခတ်၏။

"သွားရင်းနဲ့ စဉ်းစားပေါ့ကိုသောင်းကြည်၊ အမှန်တရားကို ဘယ်သူမှ ဖုံးထားလို့ မရပါဘူး၊ ရာဇဝတ်ဘေး ပြေးမလွတ်ဆိုတဲ့ စကားလည်း ရှိတယ်မဟုတ်လား"

ရွာဘက်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ ဒုရဲအုပ် နော်လာတ သစ်ပင်ရိပ်တွင် ခေတ္တခဏနားစေ၏။

"ခဏထိုင်နားဦး ကိုသောင်းကြည်"

သောင်းကြည် သစ်ပင်ရိပ်တွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။

မထင်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်ကြောင့် ဒုရဲအုပ်နော်လာ အံ့အားသင့်သွား၏။ သောင်းကြည်၏ ရှေ့မှ လက်ထိပ်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆွဲထူကာ ထခိုင်းလိုက်သည်။

"ဒီလူသတ်မှုနဲ့ ပတ်သတ်ပြီး ခင်ဗျားလိမ်နေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိတယ် ကိုသောင်းကြည်၊ အခုလည်းပြောစမ်း၊ ခင်ဗျား ဘယ်မှာ ထောင်ကျခဲ့သလဲ၊ ဆက်ပြီး လိမ်နေဦးမယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားကို မကယ်နိုင်တော့ဘူး"

သောင်းကြည်တစ်ယောက် ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွား၏။

ကျားရှေ့မှာမှ မှောက်ရက်လဲကာ သူ့ပြုလုပ်မှု အမှားကြီး မှားသွားပြီဖြစ်ကြောင်း သတိပြုမိလိုက်၏။

သူသည် လက်နောက်ပြန်ခတ်ထားသည့် လက်ထိတ်အား ရှေ့ဘက်ရောက်အောင် ထိုင်မိလိုက်ချေပြီ။

သည်ပြုလုပ်မှုကို နှစ်ရှည်ထောင်ကျဖူးသူများသာ ပြုလုပ်တတ်သည်မဟုတ်ပါလား။

ထောင်ထဲတွင် နေစဉ်က အလေ့အကျင့်အတိုင်း၊ ရုတ်တရက် ပြုလုပ်မိလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့အပြုအမူကို အကင်းပါးသည့် ဒုရဲအုပ် နော်လာက ချက်ခြင်းသတိပြုမိ၏။

ထိုအချက်က သူ့ကို ဗုက္ကလုလု တွေ့စေခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း သောင်းကြည်ရိပ်မိလိုက်လေပြီ။

နှစ်ရှည်ထောင်ကျဖူးသည့် ဒုစရိုက်သမားတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည့်ရဲကမှ လွယ်လွယ်နှင့် အလျှော့ပေးလိမ့်မည် မဟုတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်ကို သူကောင်းကောင်းသိ၏။

ပြီးတော့ မီးဖိုခေါင်မိုးက ခေါက်ဆွဲထုပ်။

မနေ့ညက တစ်ဝက်ကိုသာ ချိုးပိုင်းကာ အမြည်းအဖြစ် ကြော်ခဲ့သည်၊ ကျန်တစ်ဝက်ကိုမူ ပြီးစလွယ်ပင် မီးဖိုခေါင်မိုးမှာ ထိုးလိုက်မိ၏။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် သူ အသက်ရှုကျပ်သလို ခံစားလိုက်ရပါတော့သည်။

(၃)

"လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်လောက်က ခိုးမှုတစ်မှုနဲ့ ကျွန်တော် အင်းစိန်ထောင်မှာ နေခဲ့ရပါတယ်။

အဲဒီမှာ ကျွန်တော့်ထက်အရင်ရောက်နေတဲ့ လှထွန်းနဲ့ ဆုံမိကြပါတယ်။

နောက်ထပ် ရောက်လာတဲ့သူကတော့ ကိုလင်းပါ။ ရွာနီးချင်းတွေဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ (၃) ယောက် ထောင်ထဲမှာ တွဲမိခဲ့ကြပါတယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ လှထွန်းက အရင်လွတ်လာခဲ့ပြီး သချိုင်းဟောင်းထဲမှာ ဒီပုံစံနဲ့ နေကြတာဖြစ်ပါတယ်၊ ရွာနဲ့လည်း အလှမ်း

ကွာတော့ သူတော်ကောင်းယောင်ဆောင်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ထင်သလို နေခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီနောက် ကိုလင်းထောင်က လွတ်လာပါတယ်။ ညောင်ကုန်းမှာနေရင်း ကျွန်တော်တို့ဆီကို မကြာခဏ လာလည်ပါတယ်၊ သူလာတဲ့အခါ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်သောက်ကြစားကြပါတယ်။

နောက်ပိုင်းကျ ကိုလင်းက ဖောက်ပြန်လာတယ်၊ သူပြန်သွားတိုင်း ကျွန်တော်တို့ ပစ္စည်း တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ပျောက်သွားတတ်တယ်။

သူနဲ့ တုဖက်ပြီးရန်ဖြစ်ရင်လည်း ကျွန်တော်တို့ ထောင်ထွက်တွေဆိုတာ သူဖော်တော့မယ်။

ဒါကြောင့် သူ့ကို သတ်ပစ်ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပါ။

မနေ့က သူလာတော့ လှထွန်းက ပိုက်ဆံပေးပြီး အရက်နဲ့ ခေါက်ဆွဲထုပ် ဝယ်ခိုင်းတာဖြစ်ပါတယ်။

ကြိုတင်ရည်ရွယ်ချက် ရှိတာမို့ ကျွန်တော်တို့က နည်းနည်းဆီသောက်ပြီး ကိုလင်းကိုပဲ မူးအောင်တိုက်ကြပါတယ် ဆရာ။

ည (၉) နာရီကျော်လောက်သူအပြန်မှာ ကျွန်တော်တို့ နောက်က လိုက်သွားပါတယ်။

အခင်းဖြစ်တဲ့နေရာအရောက် သူ လှည့်ကြည့်တာနဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်နှာကို တုတ်နဲ့ ရိုက်ပစ်လိုက်ပါတယ်။

ပက်လက်လန်လဲကျအသွားမှာ လည်ပင်းကို ဓားနဲ့ နှစ်ချက် ခုတ်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်နောက်က လိုက်လာတဲ့ လှထွန်းကလည်း သူ ယူလာတဲ့ ရဲတင်းနဲ့ လည်ပင်းကို ထပ်ခုတ် ပါတယ် ဆရာ"

ဒုရဲအုပ်နေဝ်လာနဲ့ အဖွဲ့ သချိုင်းဟောင်း ဘိုးတော်၏ ကျောင်းလေးဆီ လာခဲ့ကြသည်။

အခင်းဖြစ်ရပ် စစ်ဆေးပြီး ပြန်လာသည့် ရဲအုပ်စိုးဝင်းနဲ့ တွေ့ဆုံကာ သတင်းပို့၏။

ထို့နောက် ဘိုးတော်လှထွန်းတို့ ဖမ်းလိုက်သည်။

လှထွန်းကား ဝါရင့်ဒုစရိုက်သမားပီပီ အကြောက်အကန် ငြင်းကွယ်နေဆဲ။

"ဖုံးကွယ်ထားလို့မရတော့ဘူး လှထွန်း၊ ငါ အကုန်လုံးဖွင့် ပြောလိုက်ရပြီ"

သောင်းကြည်ကပြော၏။

"ဟေ့ကောင် သောင်းကြည်ယောကျ်ားဆို တာ ကိုယ်လုပ်ရင်ကိုယ်ခံရဲရတယ်၊ အခုမင်းလုပ်တဲ့အဖြစ်ကို မင်းပဲခံ၊ ငါ့ကို ဆွဲမထည့်နဲ့"

ဘိုးတော်လှထွန်း၏ အသွင်က ဒေါသထွက်နေသော

ကျားရဲတစ်ကောင်လို အဆက်မပြတ် ဒေါ်ဟစ်သည်။

သို့သော် သူ၏ ဟိန်းဟောက်အော်ဟစ်သံကို မိနစ် အနည်းငယ်သာ ကြားလိုက်ရပါ၏။

သွေးများ ရွှဲနစ်နေသည့် ရဲတင်းတစ်လက်ကို သူထိုင်နေ သည့် ဇရပ်ကြမ်းပြင်အောက်တွင် ဖွက်သိမ်းထားရာမှ ဒုရဲအုပ် နေဝ်လာတို့အဖွဲ့ သိမ်းဆည်းလိုက်ချိန်မှာတော့ ဒုစရိုက်ကျားကြီး၏ ဟိန်းဟောက်သံက လုံးဝပျောက်ကွယ် တိတ်ဆိတ်သွား ရပါတော့ သည်။

(တရားခံနှစ်ယောက်အား ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း ထင်ရှား ပေါ်ပေါက်၍ ရန်ကုန်တောင်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးမှ သေဒဏ် ချမှတ် အပြစ်ပေးခဲ့ပါကြောင်း . . . .)*

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တရားနတ်စောင့်

(တစ်)

"ဒီတာက မှုခင်းဖြစ်ရပ်မှန်တွေ ရေးနေတာဆိုတော့ ဦးဇင်းတစ်ခုမေးချင်တယ်။ 'တရားနတ်စောင့်' ဆိုတဲ့စကားကို အမှန်တကယ် လက်ခံယုံကြည်ရဲ့လား"

"မှန်ပါ . . . ဗုဒ္ဓတရားတော်အရရော တပည့်တော် ဖြတ်သန်းခဲ့တဲ့လူ့ဘဝအတွေ့အကြုံတွေအရရော 'တရားနတ် စောင့်' ဆိုတဲ့ စကားကို လုံးဝဥဿုံ လက်ခံယုံကြည်ပါတယ်ဘုရား"

"အိမ်း . . . တရားကို နတ်စောင့်သလို မတရားမှုကို လည်း နတ်စောင့်တယ်ကွဲ့ . . .

တရားကို စောင့်တဲ့နတ်က အမှန်တရားဘက်ကရပ်ဖို့ တရားပြုသူကို ကယ်တင်ဖို့ . . .

မတရားမှုကို စောင့်တဲ့နတ်က မတရားမှုဖြစ်ကြောင်း ဖော်ထုတ်ဖို့၊ မတရားပြုသူကို ပြစ်ဒဏ်ခတ်ဖို့ ဖြစ်တယ်။ ဒါကို လောကပါလတရားက ဒဏ်ခတ်တယ်လို့ ပြောကြတယ်"

"မှန်ပါတယ် ဘုရား"

"ဒီတရား နတ်စောင့်ဆိုတဲ့ စကားနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဦးဇင်း ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဒကာကို ပြောပြ မယ်။ ဒကာသင့်သလို စီစဉ်ပြီး စာဖတ်တဲ့သူကို အသိတရား တစ်စုံ တစ်ရာရအောင် ရေးသားစေချင်တယ်"

"တင်ပါ . . . တပည့်တော် ကြိုးစားရေးပါ့မယ်ဘုရား"

"ဟိုး . . . ဂျပန်ခေတ် ဦးဇင်းလယ်သမား၊ ယာသမား ဘဝ (၁၉) နှစ်သားအရွယ်မှာ ဦးဇင်း မကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ အမှု လူသတ်မှု တစ်မှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဖမ်းခံခဲ့ရတယ်။ အခြေအနေ က ဘယ်လောက်ထိဆိုးသလဲဆိုတော့ မှားယွင်းပြီး အဖမ်းခံခဲ့ရတာ တောင် သက်သေအထောက်အထား ခိုင်လုံတယ်ဆိုပြီး သေဒဏ် အပြစ်ပေးခံခဲ့ရတယ်"

စာစာက အလ္လာပသလ္လာပ သဘောမျိုး နားထောင် နေသည့် ကျွန်ုပ်မှာ ဦးဇင်းပြောသည့် နောက်ဆုံးစကားပိုဒ်ကြောင့် မျက်လုံးမျက်ဆန်ပြူးသွားရသည်။ စိတ်ဝင်စားမှုလည်း အားကြီး သွားရ၏။ ထို့ကြောင့် ဦးဇင်း၏မျက်နှာကို မော့ကြည့်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးဇင်းကား ပကတိတည်ငြိမ်စွာ ရှိနေပါသည်။

တကယ်တော့ ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးဇင်းမှာ မကြာမီကမှ သိကျွမ်းရသော ဆရာဒကာမဟုတ်ပါ။ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း (၃၀) ခန့် ကျွန်ုပ် ကညွတ်ကွင်းရဲစခန်းသို့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ရောက်ရှိခဲ့သည့် (၁၉၇၈) ခုနှစ်ကပင် ကညွတ်ကွင်းရဲစခန်းတွင် ရှိနေသော တပ်ဖွဲ့ဝင်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

ဦးဇင်း၏ လူအမည်မှာ ဦးညဏ်ဖြစ်ပါသည်။

ကညွတ်ကွင်းရဲစခန်း၌ ဦးညဏ်သည် နာမည်ကောင်းရှိသူ ဖြစ်၏။(၁၉၇၂) ခုနှစ် ကေအန်ယူသောင်းကျန်းသူများ ရဲစခန်းကို ဝင်စီးသည်။ လူအင်အား၊ လက်နက်အင်အား မမျှပေမယ့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်အချို့ စွန့်လွှတ်စွန့်စား၊ ရဲဝံ့စွာဖြင့် သောင်းကျန်းသူများကို တွန်းလှန်အောင်မြင်ခဲ့သည်။ သောင်းကျန်းသူများ ကိုယ့်အလောင်း ကိုယ်ကောက်၍ ပြန်ဆုတ်သွားကြရသည်။

စွန့်လွှတ်စွန့်စား ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များထဲမှာ ဦးညဏ်လည်း ပါသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးညဏ်မှာ ကညွတ်ကွင်းစခန်းတွင် အတူနေရင်း ရဲတပ်ဖွဲ့လုပ်ငန်းများကို ဆယ်နှစ်နီးပါးမျှ လက်တွဲထမ်းဆောင်ခဲ့ကြရသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်သည် ကျောက်ကြီးမြို့နယ်သို့

လည်းကောင်း၊ ထိုမှပဲခူး ရဲအချုပ် ထောင်သို့လည်းကောင်း၊ ပဲခူးရဲအချုပ်ထောင်မှ ရွှေတောင်၊ တာရှတ်မှော်၊ ညောင်စာရေး စသည်ဖြင့် ဝန်ထမ်းသဘော၊ ရေမျော သစ်တုံးပမာ တစ်နေရာပြီး တစ်နေရာ ရေစုန်မျှောလိုက်ပါရာက (၁၉၉၂) ခုနှစ်တွင် ကံအကြောင်းထောက်မစွာ အထူးပင်စင်ယူခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ ပင်စင်ယူပြီးသည်နှင့် ဇနီးသည်၏ ကညွတ်ကွင်းမြို့မှာပင် အခြေချနေထိုင်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်နည်းတူပင် ဦးညဏ်မှာလည်း ကညွတ်ကွင်းရဲစခန်းမှ ရွှေကျင်မြို့နယ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့ပြီး ရွှေကျင်မှာပင် လုပ်သက်ပြည့်၊ နှစ်ပြည့် အထူးပင်စင်ရ၍ ကညွတ်ကွင်းမှာပင် ပြန်လည် ရောက်ရှိအခြေချ နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး ပြန်လည်ဆုံဆည်းကြ၍ မကြာမြင့်မီ ဦးညဏ် တစ်ယောက် မြို့မြောက်ဘက်၊ ကျွန်းတော ကျောင်းဆရာတော် ဦးသူရိယ၏အေးရိပ်တွင် ပျော်မွေ့ရင်း မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သွားခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ဇနီးသည်တို့က တောထွက်ရဟန်းကြီး ဦးစက္ကိန္ဒအား နေ့စဉ် အာရုဏ်ဆွမ်း တာဝန်ယူကုသိုလ်ပြုကြ၏။

ဦးဇင်းကြီးသည် နေ့စဉ် နံနက် (၄) နာရီခန့်တွင် ကျွန်းတောကျောင်းမှ ထွက်ခွာခဲ့ပြီး တစ်မိုင်ခန့်ဝေးသော ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်သို့ အာရုံဆွမ်းစားကြွရှာသည်။ ပြီးမှ မြို့ထဲရှိ ဆွမ်းခံအိမ်များသို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှည့်လည်ဆွမ်းခံပြီး ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွရ၏။

ဤသို့ နေ့တစ်မှုဝ နံနက်စောစောထ၍ အသွားအပြန် ခရီး (၄)မိုင်ခန့် လမ်းလျှောက်နေရ၍ ထင်၏။ ယခု ဦးဇင်းကြီး သက်တော် (၈၆) နှစ်ရှိသော်လည်း ဒေါင်ဒေါင်မြည် သွားနိုင်လာနိုင်၊ ဆွမ်းခံကြွနိုင်ဆဲ ဖြစ်သည်။

ယခင်က ကျွန်ုပ်နှင့် အလ္လာပသလ္လာပ၊ တရားဓမ္မ၊ ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တွေ ဆွေးနွေးပြောဆိုဖူးသော်လည်း 'တရားနတ်စောင့်' ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ စကားမကြုံမကြိုက်မိခဲ့၊ ယခုမှ ကြုံကြိုက်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

"သေဒဏ်အပြစ်ပေးခံရပြီးမှ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လွတ်မြောက်လာရတာလဲ ဘုရား"

သိချင်စိတ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ မေးခွန်းက ကသောကမျော ထွက်သွားရ၏။

"တရားနတ်စောင့်တာပေါ့ ဒကာ၊ သေဒဏ်လည်းအပေးခံထားရပြီ၊ သတ်ဖို့လည်း အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ၊ ကိုယ့်ကိုသတ်မယ့်နေရာကိုလည်း သွားနေရပြီ၊ အဲ . . . ဖြစ်ချင်တော့ လမ်းတစ်ဝက်အရောက်မှာ ကယ်သူနဲ့ တွေ့ပြီး သေဘေးကလွတ်ခဲ့ရတဲ့ အဖြစ် . . .

တိုင်း . . . သေသေချာချာ မှတ်သားပေတော့"

(နှစ်)

အတင့်ရဲလွန်းသည့် အဓမ္မလူသတ်သမား၏ ရက်စက်မှုကြောင့်ပေါင်းလောင်းတိန်တစ်ရွာလုံး တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားရသည်။

ပေါင်းလောင်းတိန်သည် တောင်ငူမြို့ကြီးအရှေ့ ပေါင်းလောင်းမြစ်နဖူး အရှေ့ဘက်ကမ်းတွင် တည်ရှိသော ရွာကလေးတစ်ရွာ ဖြစ်သည်။

တောင်ငူမြို့၏ အထင်ကရမြတ်စောညီနောင် ဘုရားသွားရာ တာလမ်းမသည် ပေါင်းလောင်းတိန် ရွာထဲမှ ဖြတ်၍သွား၏။

ရွာသူရွာသားအများစုမှာ လယ်သမား ကိုင်းသမားများဖြစ်ကြပြီး ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းကာ ရိုးသားအေးချမ်းသော ယဉ်ကျေးသောသူများ ဖြစ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သည်လို ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော ရာဇဝတ်မှုခင်းတစ်ရပ် ပေါင်းလောင်းတိန်မှာ ဖြစ်ပွားရသည်ဆိုသောအခါ အံ့ဩခြင်းကြီးစွာဖြင့် တုန်လှုပ်ကြရခြင်းဖြစ်သည်။

အဓမ္မလူသတ်သမား၏ သားကောင်ဖြစ်ရရှာသူမှာ မအေးကျင်ဆိုသော အသက် (၂၅) ခန့်ရှိ အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဥပုပ်ကျောင်းသွားနေသည့် နံနက်ပိုင်းမှာပင် သူမ၏လယ်တဲ၌ အသတ်ခံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်၏။

လူသတ်သမားသည် မအေးကျင်၏ ကာမကို အဓမ္မရယူပြီးမှ နှုတ်ပိတ်သည့်အနေဖြင့် အသတ်ကိုပါ ယူသွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ရုပ်အလောင်းမှ အတင်းအကျပ်စုတ်ဖြဲထားရဟန်တူသော အင်္ကျီနှင့် ပြေလျော့လျော့ကျနေသောထဘီ တို့က ပြောပြနေသည်။

သေသူ၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင် ချွန်ထက်သောလက်နက်ဖြင့် ရရှိသည့် ဒဏ်ရာ (၃)ချက်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။

ပေါင်းလောင်းတိန်ရွာသူကြီးက အခင်းဖြစ်ပွားမှုကို တောင်ငူဂါတ်တဲသို့ အကြောင်းကြားလိုက်၏။

ပေါင်းလောင်းတိန်သူကြီး၏ အကြောင်းကြားချက် ရရှိသည်နှင့် တိုက်ပိုင်ကြီးနှင့်တကွ တောင်ငူဂါတ်တဲမှ ပီအက်စ်အို (ယခုခေတ်အခေါ် စခန်းမှူး) ရာဇဝတ်အုပ်လှထွန်းနှင့် စာသင်တော တို့ပါဝင်သော အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ရောက်လာသည်။

အင်္ဂလိပ်ကို မြန်မာပြည်မှ မောင်းထုတ်ပြီးစ ဂျပန်စစ်အုပ်ချုပ်ရေးကာလဖြစ်၍ ဂျပန်အရာရှိအချို့လည်း ထိုအဖွဲ့နှင့်အတူ ပါလာခဲ့သည်။

ရာဇဝတ်အုပ်လှထွန်းသည် အခင်းဖြစ်ရပ်အား ကျနစွာ

စစ်ဆေး၏၊ မြေပုံကြမ်း ရေးဆွဲ၏၊ အလောင်းကို တောင်ငူဆေးရုံကြီးသို့ အထမ်းသမားဖြင့် ပို့စေ၏။

သူကြီးအိမ်တွင် ခေတ္တနားနေကြစဉ် စာသင်တော၏ သတင်းပေးက သတင်းတစ်ခု ပေးလာသည်။

'အခင်းမဖြစ်မီ နံနက်စောစောက သေသူ၏လယ်တဲနှင့် သယ်ကွက် (၂) ကွက်ခန့်အကွာ၌ ဖိုးညက် မြက်ရိတ်နေသည်' ဆိုသော သတင်းပင် ဖြစ်သည်။

ရာဇဝတ်အုပ်လှထွန်းသည် လူသတ်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ အဆိုပါ သတင်းမှအပ အခြားမည်သည့်သတင်းမှမရ၊ ထို့ကြောင့်

"ဟုတ်သော်ရှိ၊ မဟုတ်သော်ရှိ စစ်ဆေးကြည့်ရမည်" ဟုမှတ်ချက်ချပြီး ဖိုးညက်ကို အခေါ်ခိုင်းလိုက်သည်။

"တဲ . . . ဖိုးညက် မအေးကျင် အသတ်ခံရတဲ့အမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အမှန်အတိုင်းသာ ပြောပေတော့၊ ငါတို့ အစအဆုံး သိပြီးပြီ"

ဖိုးညက် ရောက်လာလျှင်ရောက်လာချင်း ရာဇဝတ်အုပ်လှထွန်းက ခပ်တည်တည်ဖြင့် ငေါက်ငမ်း ပြောဆိုလိုက်သည်။

ဖိုးညက်ကား သူ မကျူးလွန်ရသည့်အမှုအတွက် ဝန်မခံခြင်း၊ အလျင်းမပြု။ နံနက်စောစောပိုင်းက မအေးကျင်၏ လယ်တဲနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် မြက်ရိတ်နေသည်မှာ မှန်သော်လည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှုကိုမှ သူ ကျူးလွန်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ပြောပြ၏။

ထိုအချိန်တွင် စာသင်တောသည် ဖိုးညာဏ်၏ ဇက်ပိုးကို ဖြောင်းခနဲမြည်အောင် တစ်ချက်အုပ်လိုက်သည်။

"မှန်မှန်ပြော ဟေ့ကောင်၊ မင်း မအေးကျင်ကို အစမွှ ပြုကျင့်ပြီး ဓားနဲ့ ထိုးသတ်သွားတာကို မြင်တဲ့သက်သေရှိတယ်၊ ငါတို့ အကုန်သိပြီးပြီ။ အေး . . . အခုမပြောလည်း ဂါတ်တဲ ရောက်ရင်တော့ မပြောဘဲမနေနိုင်ပါဘူးကွာ"

ဖိုးညာဏ် အလွန်အမင်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားသည်။

ဂျပန်အလိုတော်ရို ရာဇဝင်အုပ်လှထွန်း၏ ဥပဒေမဲ့ ထင်ရာ စိုင်း တတ်သောအကျင့်နှင့် ရာဇဝတ်အုပ်အောက်ဆွဲ စာသင်တော၏ ရက်ရက်စက်စက် နှိပ်စက်တတ်သည့်သတင်းတ မြို့အနှံ့ ရွာအနှံ့တိုင် အပုပ်နံ့ လှိုင်နေသည်မဟုတ်ပါလား။

"သူကြီးရယ် . . . ကျွန်တော် တကယ်မကျူးလွန်ရပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ရာဇဝတ်အုပ်မင်းကို ကြည့်ပြောပေးပါဦးခင်ဗျာ"

ဖိုးညာဏ်သည် သူကြီးကို တောင်းပန်တိုးလျှိုး၍ အကူအညီတောင်းကြည့်၏။ သို့သော် သူကြီးခမျာလည်း ဂျပန်ခေတ်တာလဆိုးတွင် ဓားထက်နေသော ရာဇဝတ်အုပ် လှထွန်း ၏ အလိုကို ဆန့်ကျင်၍မပြောရဲ ဖိုးညာဏ် တစ်ယောက် ဂါတ်တဲ ရောက်သွားလျှင် ငရဲရောက်သွားသည်ထက် ဆိုးမည်ကို

သိသော်လည်း စိတ်မကောင်းရုံမှအပ မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ခဲ့ပါချေ။

ခဏအကြာတွင် စာသင်တောက ဖိုးညာဏ်၏လက်အစုံ ကို ပူးပြီးသံလက်ထိတ်ကြီးဖြင့် ခတ်လိုက်သည်၊ ထို့နောက် သက်သေခံ ပစ္စည်းရှာဖွေရန်အတွက် ဖိုးညာဏ်၏ နေအိမ်သို့ သွား ၏။

ဖိုးညာဏ်၏ ဖခင်ဦးရွှေအေးနှင့် မိခင်ဖြစ်သူဒေါ်ဖွားယုံ တို့မှာ သားကြီးဖိုးညာဏ်အတွက် ရတက်မအေး၊ သောကမီးလောင် နေ ကြရရှာသည်။ ညီငယ်ဖိုးဟန်မှာမူ အစ်ကို ဖြစ်သူ တရားဖမ်းဆီး ခံရခြင်း အတွက် တောက်တခေါက်ခေါက် ဖြင့် တျမချမ်းနိုင် ဖြစ်နေသောကြောင့် တစ်ပူပေါ်နှစ်ပူဆင့်မည် စိုး၍ ရွာလယ်ပိုင်းမှ ဦးရီးဖြစ်သူအိမ်ပို့ထားရ၏။

"မနက်က မြက်ရိတ်သွားတော့ ဝတ်သွားတဲ့အဝတ်အစား တွေ ဘယ်မှာလဲ"

ဖိုးညာဏ်က ဝါးလုံးတန်းပေါ် ဖြန့်လှန်းထားသည့် အဝတ် တွေကိုပြသည်။

"အကျႌရဲ့ လက်ဖျားတွေမှာ ပေနေတာ သွေးတွေ မဟုတ် လား ဖိုးညာဏ်"

"ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီသွေးတွေက မြက်ရိတ် တုန်း ကျွန်တော့်လက်ကို မျှော့တွယ်ရာကနေ ထွက်လာတဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်သွေးတွေပါခင်ဗျာ"

ဖိုးညာဏ် အမှန်အတိုင်း ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ သည်လို မိုးတွင်းကာလတွင် ပေါင်းလောင်းတိန်ရွာတွင်းရွာပြင် ဘယ်တို ကြည့်ကြည့် ရေဖွေးဖွေးသာ မြင်ရသည်။ မျှော့တွေကလည်း အလွန်တရာ ပေါများလှသည်။ ရေထဲ လက်နှိုက်၍ မြက်ကိုစုစည်း ကာ ရိတ်ရသည့် မြက်ရိတ်သမားတိုင်း မျှော့တွယ်ခံရသည်။ သွေးကြောမကြီးနှင့် နီးကပ်သော လက်ကောက်ဝတ်ပိုင်း ဖြစ်၍ လည်း သွေးက ရှင်ရှင်ထွက်သည်။

ဤသည်ကို ပေါင်းလောင်းတိန် ရွာသူရွာသားတိုင်းသိ သည်။ သူကြီးလည်းသိသည်။ ခက်သည်က ရာဇဝတ်အုပ်လှထွန်း မသိခြင်း ပင်ဖြစ်သည်။

"သေချာပါတယ် ပီအက်စ်အို၊ ဒီကောင် လူသတ်သမား ပဲ"

စာသင်တောက သူရသည့်သတင်းမှအစပြု၍ လူသတ် တရားခံဖော်ထုတ်နိုင်ခြင်းအပေါ် နာမည်ကောင်းယူနိုင်ရန် သေချာ တပ်အပ်စွပ်စွဲလိုက်၏။

ထို့နောက် သွေးပေနေသည့် မြက်ရိတ်အကျီ ကိုလည်း ကောင်း၊ အိမ်တိုင်တွင် ချိတ်ထားသည့် ငှက်ကြီးတောင်ဓားတစ် ချောင်းကို ဓားအိမ်မှချွတ်၍လည်းကောင်း သိမ်းဆည်းပြီး

ဆပ်စ်ဖောင်းခေါ် ရှာဖွေပုံစံတွင် ရေးဖြည့်လိုက်၏။

ဆပ်စ်ဖောင်း၏ ဒုတိယဇယားစာတိုင်နံပါတ် (၃) တွင် လည်း 'မအေးကျင်အား သတ်ဖြတ်ရာတွင် ဝတ်ဆင်ခဲ့သော အကျီ နှင့် သတ်ဖြတ်ရာတွင် အသုံးပြုသော ဓားဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံအပ် ပေးပါသည်' ဟု ရေးကာ ဖိုးညာဏ်အား အတင်းအကျပ် လက်မှတ် ထိုးခိုင်းလိုက်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဖိုးညာဏ်တစ်ယောက် တောင်ငူထောင်ကြီးထဲ သို့ရောက်ရှိသွားရလေသည်။

(သုံး)

ရာဇဝတ်အုပ်လှထွန်းနှင့် စာသင်တောတို့ ဆရာတပည့် တား ရက်စက်မှုအရာတွင် အတွဲညီလှ၏။

ဖိုးညာဏ်အား ထောင်မှထုတ်၍ အမှုဖြင့် စစ်ဆေးသည့် အခါတိုင်း ဖိုးညာဏ်မှာ ငရဲကျသကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်။

ထုပ်တန်းတွင် ကြိုးနှင့်ဆွဲ၍ ရိုက်ခြင်း၊ ခောက်ထိုးဆွဲထား ခြင်း၊ ညို့သူကြီးကို သစ်သားမျဉ်းလုံးတင်၍လှိမ့်နင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ် အဝတ်အုပ်၍ ရေလောင်းခြင်း၊ ခေါင်းတည့်တည့် အပေါ်မှ ရေ တစ်စက်ချင်းကျစေခြင်း၊ ရေနှစ်ခြင်း စသည်တို့အပြင် အခြားသော ရက်စက်သည့် နည်းများစွာဖြင့် စစ်ဆေးမေးမြန်း ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂျပန်ခေတ် တင်ပေတိုင်စခန်းများ၏ စစ်ဆေးပုံအတိုင်း အမှုကို စစ်ဆေးခဲ့သည်။

ဖိုးညက်တလည်း မာသည်။ သူ မကျူးလွန်သောအမှုဖြစ်၍ မည်သို့ပင် နှိပ်စက်မေးမြန်းစေကာမူ ဝန်ခံခြင်း အလျဉ်းမပြုခဲ့။

ဂျပန်ခေတ် ထိုအချိန်က ဂါတ်တဲနေရာမှာ ရွှေဆံတော်ဘုရားမြောက်ဘက်ရှိ တိုက်ကြီးတစ်တိုက်တွင်ဖြစ်သည်။ တရားခံ အရိုက်ကြမ်းခြင်းကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်နေထိုင်သူများမှာ ဂျပန်ခေတ် တစ်လျှောက်လုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ဆင်းရဲခဲ့ကြရ၏။

ထိုလူသတ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဖိုးညက်အပြင် အခြားမသက်ဆိုင်သူ ပေါင်းလောင်းတိန်ရွာသားနှစ်ဦးကိုပါ ထပ်မံဖမ်းဆီးစစ်မေးခဲ့သည်။ ထိုသူတို့ထံမှလည်း လူသတ်တရားခံ ဖြစ်ပါကြောင်း ဝန်ခံချက်မရ။

ဖိုးညက်၏ကံကလည်း ဆိုးရွားလှသည်။

မိမိကျူးလွန်ခြင်းမရှိသည့် အမှုဖြင့် မှားယွင်းအဖမ်းခံရ၊ အချုပ်အနှောင်ခံရသည်။

ငရဲတမျှ နှိပ်စက်ခြင်းခံရသည်။ သို့စေကာမူ ကံကြမ္မာဝဋ်ကြွေးက မကုန်သေး။

"ဖိုးညက်၏ အင်္ကျီလက်ဖျားတွင် တွေ့ရသော အစွန်းအကွက်များအား လူသွေးဟုတ်မဟုတ် စစ်ဆေးပေးပါရန်" ရန်ကုန်

မြို့ရှိ ဓာတုဗေဒဝန်ထံသို့ ရာဇဝတ်အုပ် လှထွန်းက အင်္ကျီနှင့်တကွ ပေးပို့မေးမြန်းခဲ့၏။

'လူသွေး တွေ့ရှိရသည်' ဟု ဓာတုဗေဒဝန်က စစ်ဆေး၍ ပြန်ကြားချက် ပေးပို့၏။

ဖိုးညက်၏လက်ကို မျှော်တွယ်၍ ထွက်သောသွေးမှာ လူသွေးပင် မဟုတ်လော။

သို့သော်လည်း ထိုအကြောင်းပြချက်ကို ရာဇဝတ်အုပ်မင်းနှင့် တကွ ဂျပန်ခေတ်စစ်ခုံရုံးအရာရှိများကပါ လက်မခံခဲ့။

ဤသို့ဖြင့် ဖိုးညက်ကို သေမိန့်ချလိုက်ပါတော့သည်။

(လေး)

ထိုနေ့ကား ဖိုးညက်အား သတ်မည့်နေ့ ဖြစ်သည်။

အစဉ်အလာအတိုင်းဆိုလျှင် သေဒဏ်အပြစ်ပေးရမည့်သူအား ကြိုးစင်ပေါ်တင်၊ လည်ပင်းကြိုးကွင်းစွပ်၍ ဒေါက်ဖြုတ်ချလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဂျပန်ခေတ်၊ တောင်ငူမြို့၏ သေဒဏ်အပြစ်ပေးပုံပေးနည်းက ဤသို့မဟုတ်။

သေဒဏ်ကျတရားခံကို လက်ပြန်ကြိုးတုပ်၊ ထောင်က

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထုတ်၍ လေးကျွန်းကန်တော်ကြီး အနောက်ဘက်ထောင့်သချိုင်းကုန်းသဲတွင် ဒူးတုပ်ခေါင်းငုံ့စေပြီး ဂျပန်စစ်ပိုလိကာ ဓားဖြင့် ခုတ်သတ်ခြင်းပင်။

(ဂျပန်ခေတ်၊ အခြားမြို့ဒေသများနှင့် အပြစ်ပေးစီရင်ပုံ ကွာခြားကောင်း ကွာခြားနိုင်ပါသည်။ စာရေးသူ)

မွန်းလွဲ (၃) နာရီခန့်တွင် ဖိုးညာဏ်အား လက်နောက်ပြန်ကြိုးတုပ်၍ ဂျပန်စစ်ပိုလိကာ ထောင်မှ ထုတ်လာခဲ့သည်။

ဂျပန်စစ်ပိုလိမှာ အသက် (၄၀) ဝန်းကျင်ဖြစ်ပြီး အရပ်အနည်းငယ်မြင့်သည်။ စစ်ဝတ်စုံအပြည့်အစုံဝတ်ထားကာ ခါးတစ်ဖက်တွင် ပစ္စတိုသေနတ်တစ်လက်ကိုလည်းကောင်း၊ တစ်ဖက်တွင် ဂျပန် ဓားရှည်ကြီးတစ်ချောင်းကိုလည်းကောင်း တွဲလောင်းချိတ်ဆွဲထား၏။

ဖိုးညာဏ်နှင့် ဂျပန်စစ်ပိုလိတို့နှစ်ယောက် လေးကျွန်းကန်တော်ကြီးဘက် လမ်းလျှောက်လာကြသည်။

မနေ့ကလည်း ခိုးမှုတရားခံ ကိုကုလားအား မပြန်လမ်းပို့ရန် ခေါ်ထုတ်သွားသူမှာလည်း သည်ဂျပန်ပိုလိပင် ဖြစ်၏။

ဖိုးညာဏ်ကား နီးသည်ထက်နီးကပ်လာနေပြီ ဖြစ်သောသေဘေးကြောင့် မချွေးများပြန်လျက်ရှိ၏။ ခြေထောက်တွေတ

သည်း မခိုင်။ မကြာခဏ လဲကျနေသည်။ တောင်ကြီးကို ထမ်းပြီး အမ္ဘာတစ်ပတ် လမ်းလျှောက်ခဲ့ရသူလို ကိုယ်ရောစိတ်ပါ လေးလံလျက်ရှိ၏။

သေဒဏ်အပြစ်ပေးမခံရမီက မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သည်အမှုက သူလွတ်ရမည်၊ တရားကိုစောင့်သောနတ်သည် မှားယွင်းဖမ်းဆီးခံနေရသည့်သူ့အား လက်ပိုက်ကြည့်နေမည် မဟုတ်ဟု သူ စွဲမှတ်ခဲ့သေး၏။ မိဘဆွေမျိုးများကလည်း သည်လိုပင် အားပေးခဲ့ကြ၏။

နောက်ပိုင်း သူ့အား သေဒဏ်ချမှတ်လိုက်သောအခါ တရားနတ်စောင့်ဆိုသောစကားကို သူ မယုံတော့။

ယခု သူ သုသာန်သို့သွားနေရပြီ၊ မိနစ်ပိုင်းလေးအတွင်း သုသာန်မြေမှာ ဂျပန်စစ်ပိုလိ၏ဓားက သူ့ဂုတ်ပိုးကို ဖြတ်ချပစ်လိုက်တော့မည်။

တုန်လှုပ် ချောက်ချားစွာ လျှောက်လာရင်း တစ်နေရာအရောက်တွင် ဂျပန်စစ်ပိုလိသည် လမ်းဘေးခြံဝင်းတစ်ခုထဲသို့ဝင်သွား၏။

ဖိုးညာဏ်အား နောက်ပြန်ချီထားသည့် ကြိုးစကို သစ်ပင်တွင် ချည်ထားခဲ့ပြီး သူက အိမ်ကြီးထဲဝင်သွားသည်။

အိမ်ကြီးမှာ တိုက်ခံပျဉ်ထောင်အိမ်ကြီးဖြစ်ပြီး ပျဉ်များမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေနံချေးဝအောင်သုတ်ထားသဖြင့် မည်းနက်နေသည်။

ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ဝင်သွားပြီး ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် အိမ်ကြီးထဲမှ မြန်မာအမျိုးသမီးတစ်ယောက် ထွက်လာသည်။

သူမအမည်မှာ မမတင် ဖြစ်၏။ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်နှင့် တရားဝင် လက်ထပ်ထိမ်းမြားထားသူ ဖြစ်သည်။

မမတင်သည် သေဒဏ်ပေးခံရသော ဖိုးညဏ်တို့ ထွက်ကြည့်ခြင်း ဖြစ်၏။

"မမရယ် ကျွန်တော့ကို ကယ်ပါဦးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် တကယ်မကျူးလွန်ဘဲနဲ့ ကျွန်တော့်ကို သတ်ဖို့ခေါ်လာတာပါ ကျွန်တော့်ကို ကယ်နိုင်ရင် ကယ်ပါဦးခင်ဗျာ"

ကယ်မည် မကယ်မည် အပထား။ ကယ်နိုင်မကယ်နိုင် မစဉ်းစား၊ မကြာမီသေရတော့မည်ဟူသည့် အတွေးကြောင့် ဖိုးညဏ် ဘာကိုမှ မစဉ်းစားနိုင်ခဲ့။ တွေ့သည့်သူကို ရေနစ်သူ ကောက်ရိုးမျှင်ဆွဲသည်သို့ အသနားခံနေမိသည်။

မမတင်သည် ဖိုးညဏ်ကို ခေတ္တမျှ စေ့စေ့ကြည့်၍ အိမ်ကြီးထဲသို့ ပြန်ဝင်သွား၏။ ထို့နောက် မမတင်နှင့် ဂျပန်စစ်ဗိုလ် တို့ ဂျပန်ဘာသာဖြင့် စကားပြောနေသံတို့ ကြားနေရသည်။

ခဏအကြာတွင် ဂျပန်စစ်ဗိုလ် ထွက်လာ၏။ ဖိုးညဏ် အား ချည်နှောင်ထားသည့်ကြိုးကို ဖြည်၏။ ထို့နောက်

အပြင်လမ်းမဘက်သို့ ကိုယ်ကို ဆွဲလှည့်ပြီး တွန်းလွှတ်၏။ နှုတ်ကလည်း မပီကလာ ပီကလာနှင့် "သွား-သွား" ဟုပြော၏။

ဖိုးညဏ် သဘောပေါက်သွားသည်။ ဘာမှစဉ်းစားမနေတော့။ ဂျပန်စစ်ဗိုလ် တွန်းလွှတ်သည့်အတိုင်း ခပ်သုတ်သုတ် မပြေးရုံတမယ် ထွက်လာခဲ့သည်။ မလှမ်းမကမ်းမှ ဖူးတွေ့နေရသည့် ရွှေဆံတော်စေတီတော်မြတ်ကြီးအား မတ်တပ်ရပ်ပင် လက်အုပ်ချီရှိခိုးပြီး ပေါင်းလောင်းတိန်ရွာသို့ အမြန်ပြန်ပြေးခဲ့ပါတော့သည်။

(ငါး)

"ကဲ. . . ဘယ်လောက် အံ့သြဖို့ကောင်းတဲ့အဖြစ်လဲ။ သေမိန့်ကျပြီး သေမင်းဆီ သွားနေရပြီ သေမင်းအိမ်တံခါးဝရောက်မှ ကယ်သူနဲ့တွေ့ပြီး သေဘေးက လက်မတင်လေး လွတ်ခဲ့ရတယ် . . .

ဒါဟာ တရားနတ်စောင့်ဆိုတဲ့ စကားမှန်ကန်ကြောင်း သက်သေပြ လိုက်တာပဲမဟုတ်လား ဒကာ"

စကားကို အဆုံးသတ်၍ သပိတ်ကို မ,ယူလိုက်သည်။ ဦးဇင်း ဆွမ်းခံကြွပေတော့မည်။

"ခဏခေတ္တ သည်းခံပါဦးဘုရား၊ တပည့်တော် မေးစရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေး တစ်ခုတျန်နေသေးလို့ပါ။ တရားကို စောင့်တဲ့နတ်က ဦးဇင်းကို သေဘေးက လွတ်မြောက်အောင် ကယ်ထင်ခဲ့ပေမယ့် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူကိုရော ထင်ရှားအောင် ဖော်ထုတ်ပေးနိုင်ခဲ့ပါသလား ဘုရား"

"အင်း. . . ဖော်ထုတ်ပေးခဲ့ပါတယ်၊ ဦးဇင်း နောက်မှာ မသက်ာအဖမ်းခံရသေးတဲ့ နှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်က အမှန်တကယ် ပြစ်မှုကျူးလွန်ခဲ့သူပါ။ ခတ်တာက သူတို့ဆီက ဘာအထောက်အထားမှ မရဘဲ ဦးဇင်းဆီကသာ သွေးပေနေတဲ့ အကျီတစ်ထည်ရခဲ့ခြင်းပါပဲ. . .

ဒါပေမဲ့ အမှန်တကယ် ပြစ်မှုကျူးလွန်တာ ထိုသူဖြစ်ကြောင်းကိုတော့ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားနဲ့ ပေါင်းလောင်းတိန်တစ်ရွာလုံး သိရှိကြပါတယ်။ လောကပါလတရားကလည်း ထိုသူကို ပြစ်ဒဏ်ပေးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ လွတ်လပ်ရေးရပြီး သောင်းကျန်းသူတွေခေတ်ထတဲ့ အချိန်တုန်းက အမည်မသိ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ညအချိန် ရွာထဲဝင်ပြီး ထိုသူကို ဖမ်းသွားပါတယ်။ နောက်နေ့နံနက်ခင်းမှာတော့ အရင် သူ ပြစ်မှုကျူးလွန်ခဲ့တဲ့နေရာနဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာ ဒဏ်ရာတွေဗရပွနဲ့ ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ခံထားရတာကို တွေ့ကြရပါတယ်. . .

တစ်လက်စထဲ ပြည့်စုံအောင် ပြောရဦးမယ်။ အခင်း

ဖြစ်ပွားချိန်မှာ ဦးဇင်းအသက်က (၂၀) ဝန်းကျင်ပဲ ရှိသေးတယ်။ ဦးဇင်းကို မှားယွင်းဖမ်းဆီးပြီး ရက်ရက်စက်စက် နှိပ်စက်ခဲ့ကြတဲ့ ရာဇဝတ်အုပ်လှထွန်းနဲ့ စာသင်တောတို့ကို လက်စားချေသတ်ဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားကြံစည်ခဲ့သေးတယ်။ အခွင့်အလမ်း မသာတာကြောင့် ကလဲ့စားမချေခဲ့ရဘူး။

ဒါပေမဲ့ 'ကိုယ်ပြုတဲ့ကံ ကိုယ့်ထံပြန်လာတယ်' ဆိုတဲ့ တရားတော်အတိုင်း သူ့တရားကပဲ သူတို့ကို စီရင်သွားတာ တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။

ရောင်စုံသူပုန်ခေတ်မှာ ခါတော်မီတောခိုသွားတဲ့ ရာဇဝတ်အုပ်လှထွန်းနဲ့ သူ့တပည့်စာသင်တောတို့ဟာ မဲခူးရိုးမတောတွင်းတစ်နေရာမှာ ဖြုတ်၊ ထုတ်၊ သတ် လမ်းစဉ်ရဲ့ သားကောင်ဘဝကို ကျရောက်ခဲ့ကြပါတယ်"

တရားနတ်စောင့်ဇာတ်လမ်း ကပြီးဆုံးသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ဦးဇင်းကြီးပင် ဆွမ်းခံကြွသွားပေပြီ။

ကျွန်ုပ်မူကား နေရာမှမရွေ့ဖြစ်သေး။

"အိမ်း. . . တရားကို နတ်စောင့်သလို မတရားမှုကိုလည်း နတ်စောင့်တယ်ကွဲ့. . .

တရားကို စောင့်တဲ့နတ်က အမှန်တရားဘက်ကရပ်ဖို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တရားပြုသူကို ကယ်တင်ဖို့၊ မတရားမှုကို စောင့်တဲ့နတ်က မတရားမှု ဖြစ်ကြောင်းဖော်ထုတ်ဖို့ မတရားပြုသူကို ပြစ်ဒဏ်ခတ်ဖို့ ဖြစ်တယ်။ ဒါကို လောကပါလတရားက ဒဏ်ခတ်တယ်လို့ ပြောကြတယ်"

ဦးဇင်း ဦးစက္ကိန်၏ တရားနတ်စောင့်ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်းမှ စကားလုံးအချို့အား ကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသားမှ ပြန်လည်ကြားယောင်လျက်ရှိနေပါတော့သည်။

* * * *

မောဟလမ်းများမှာ

(တစ်)

သည်နေ့တော့ သူငြိမ်ကျသွားလေသည်။

လွန်ခဲ့သည့် လေးငါးရက်ခန့်ကဆိုလျှင် နေ့ရောညပါ ယောင်ကတတ်မ်းတွေ အော်ဟစ်နေ၏။

ခြေလက်တွေက ဦးတည်ရာမဲ့ လှုပ်ရှားရုန်းကန်၊

ကျွန်တော် သူ့နဖူးပေါ် လက်တင်ကြည့်မိ၏။

ကိုယ်အပူချိန်က သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကိုပင် လောင်ကျွမ်းပြာကျ နိုင်လောက်သည်။

ရုပ်ကလည်း ယောင်ကို ရောက်လာစတပုံမျိုး အရိပ် ရောင်မျှပင် မကျန်တော့။

ချုံးချုံးကျ ပိန်လှီနေသော နံရိုးပြိုင်းပြိုင်း ကိုယ်တွင်၊ ဝမ်း တ အဆမတန် ပူဖောင်းနေ၏။

တိုယ်ထဲမှာလည်း သွေးတစ်စက်မျှမရှိတော့သည့်အလား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသားအရေက ဆန္ဒမ်းရောင်ဖျော့ဖျော့။

ရောဂါဖြင့်ရှိ ကျွတ်သော ဆံပင်တွေက လုံးဝပြန်မပေါက်တော့။

သူ သေတော့ မသေသေး။

လှုပ်ရှားနေသေးသော ဝမ်းဗိုက်နှင့် မျက်တွင်းချိုင့်ထဲက မျက်လုံးတစ်စုံ၏ အလင်းရောင်သေးသေးကို တွေ့နေရသေးသည်။

သူ့ရောဂါက ငှက်ဖျားရောဂါဖြစ်၏။

ငှက်ဖျားမှ ပဲခူးရိုးမငှက်ဖျား။

ငှက်ဖျားတိုက်ဖျက်ရေး သုတေသနလာလုပ်တဲ့ အဖွဲ့ထဲက အရာရှိတစ်ယောက် ငှက်ဖျားမိပြီး သေတယ်ဆိုတဲ့ ပဲခူးရိုးမငှက်ဖျား။

တောင်သက် တစ်နှစ်နီးပါးအတွင်း လေးငါးဆယ်ကြိမ်ခန့် သူ ငှက်ဖျားထခဲ့၏။

အရေးပေါ် ဆေးထိုးဆေးစားနှင့်ပင် လေးငါးဆယ်ရက်ကြာရင် ပျောက်ကင်းသွားတတ်စမြဲ။

"ငှက်ဖျားနဲ့ ကျွန်တော်က ဖွားဘက်တော်တွေဗျ။ မွေးကတည်းက ငှက်ဖျားနဲ့ နပန်းလုံးလာကြတာ ငှက်ဖျားကြောင့် မသေနိုင်ဘူး"

လွန်ခဲ့သည့်လ အနည်းငယ်တမှ ပြောခဲ့သောသူ့စကား။

မနေ့တစ်နေ့ကလို ကျွန်တော် ကြားယောင်နေမိ၏။ သည်တစ်ကြိမ် ငှက်ဖျားကတော့ တာရှည်နေခဲ့သည်။ ရက်နှစ်ဆယ်ကျော်ခဲ့ပေပြီ။

ဆေးအတိုအစနှင့် ကု၏။ မရ။ ပဲခူးဆေးရုံကြီးသို့ ပို့၍ ပြင်ပလူနာအဖြစ် ကုသည်။ မသက်သာခဲ့။

တစ်စထက်တစ်စ ဆိုးရွားလာ၍ ဆေးရုံတင်ရသည်။

ပဲခူးတောင်မှ ပဲခူးဆေးရုံဝင်းထဲရှိ အချုပ်ဆောင်တွင် ထား၍ ကုသမှု ခံယူစေခဲ့၏။

လွန်ခဲ့သည့် လေးငါးရက်ကတော့ ကယောင်ကတမ်းတွေ ပြောလာသည်။

"ဒေါ်စိန်ပု၊ ခင်ဗျား သေရမယ် ဒေါ်စိန်ပု"

"ကြောက်ပါပြီ ဒေါ်စိန်ပုရဲ့"

ထိတ်လန့်တကြားအော်သံနှင့် ရှိုက်ငင်ငိုကြွေးသံများ၊ မနေ့က သူ့ဇနီးသည်နှင့် သူ့ကလေးတွေ၏အမည်ပါ ခေါ်၍ တမ်းတနေသံကို ကြားရ၏။

သူ့မိသားစုနှင့်တော့ ဒီတစ်သက် ပြန်ဆုံနိုင်တော့မည် မထင်။

စောစောကပင် တာဝန်ကျဆရာဝန် လာကြည့်သွား၏။

ခေါင်းကို ယမ်းပြရင်း "အခြေအနေမကောင်းဘူးလို့ အထက်အရာရှိတွေကို သတင်းပို့လိုက်ပေတော့ဆရာရေ" ဟု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြော၏။

"နောက်တစ်နေ့ မကူးနိုင်တော့ဘူး" နောက်ဆက်တွဲစကားကြောင့် ကျွန်တော် ခေါင်းနပန်းကြီးသွားရသည်။

သူ့ကို လှမ်းကြည့်၏။

အသက်ကတော့ ရှူနေဆဲ။

သူ့မျက်လုံးတွေနားကပ်၍ လက်ကို ယမ်းပြ၏။ သူ့ငယ်အိမ်တွေက မလှုပ်ရှား၊ မျက်တောင်တို့က ပိတ်မသွား၊ သူ့ဝိညာဉ်အသိစိတ်က သူ့ခန္ဓာမှာ မရှိတော့လေပြီ။ အလွန်ဝေးသောအရပ်သို့ ခရီးနှင်နေပေလိမ့်မည်။

ပဲခူးရိုးမတောင်ခြေရွာကလေးတစ်ရွာက သူ့မိန်းမနှင့် သူ့ကလေးတွေဆီလား. . .။

ဒါမှမဟုတ် သူ့လက်ချက်ဖြင့် ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းသွားခဲ့ရသော ဒေါ်စိန်ပု၏ ဝိညာဉ်ရှိရာအရပ်ဆီသို့လား. . .။

တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

(နှစ်)

သူ့အမည်မှာ အောင်တင်လှ။

သူ့အမှုက လူသတ်မှုဖြစ်၏။

ပဲခူးထောင်ထဲသို့ သူရောက်သည်မှာ ကျွန်တော်ထက်စော၏။ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ပဲခူးထောင်ကို ကျွန်တော်ရောက်တော့ သူက သီးသန့် (၄) အခန်း၏ တန်းစီး (အခန်းခေါင်းဆောင်) ဖြစ်သည်။

သူ့အခန်းထဲ၌ အချုပ်သား လေးဆယ်ကျော်ရှိ၏။

သူက သေဆိုသေ၊ ရှင်ဆိုရှင်၊ သူ့ကို မော်၍ပင်မကြည့်ဝံ့၊ ကြည့်ဝံ့စရာလည်းမရှိ၊ သူ့အရပ်က သာမန်လူထက် ခေါင်းနှစ်လုံးစာ ပိုနေပြီး၊ ကြွက်သားဖုထစ်တွေနှင့် သူ့ဗလကြီးက မြင်ရုံနှင့် ဖြုံလောက်သည်။ ဒီကြားထဲ သူ့အမှုက လူသတ်မှုဆိုတော့ တုဘက်ဝံ့သူ လုံးဝမရှိခဲ့။

အချုပ်သားတွေကို ငြိမ်ဝပ်ပိပြားအောင် အုပ်ချုပ်တတ်သလို သူ့အထက် ဘာယာတွေ ဝန်ထမ်းတွေနှင့်လည်း တည့်အောင် ပေါင်းတတ်သူဖြစ်သည်။

သူ၏ကောင်းသတင်းမှာ တန်းစီးဖြစ်သော်လည်း အနိုင်မကျင့်ခြင်း၊ ရိုးသားခြင်းနှင့် တရားမျှတမှုရှိခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

ထောင်ဆိုသည်မှာ အလွှာမျိုးစုံ၊ ဘဝမျိုးစုံ၊ အဖြစ်မျိုးစုံ၊ သနစ်မျိုးစုံ၊ စုံတကာအစုံကို အုတ်နံရံလေးဘက်အတွင်းထည့်၍ ရောစည်းထားသည့်နေရာ. . .။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူတွေကို ဖတ်မလား၊ သူတို့ဘဝတွေကို ဖတ်မလား၊ အဖြစ်သနစ်တွေကို ဖတ်မလား၊ ဖတ်မကုန်နိုင်သည့်နေရာ၊ စာရေးဆရာတစ်ယောက်အတွက် ထောင်သည့် ရတနာသိုက် တစ်ခုနှင့်ပင် တူနေတော့သည်။

သို့နှင့် အခွင့်သင့်သောတစ်နေ့၌ သီးသန့် (၄) အခန်း တန်းစီး၊ လူသတ်တရားခံ အောင်တင်လှ၏ ဘဝကို ကျွန်တော် ဖတ်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

(သုံး)

အောင်တင်လှသည် ကြို့ကုန်းရွာသားဖြစ်၏။

ကြို့ကုန်းရွာလေးသည် ကျောက်တံခါးမြို့နယ်ထဲတွင် ပါဝင်ပြီး တောကျွဲအင်းမြို့အနောက်ဘက် သုံးမိုင်ခန့်အဝေးတွင် ရှိသည်။

ပဲခူးရိုးမတောင်တန်းကြီးက ကြို့ကုန်းရွာကလေးကို မိုးအုပ်ထားသည်။

သည်ရိုးမသည် သူ့အရိပ်အောက် ခိုလှုံနေသော ရွာများ၏ ကျေးဇူးရှင် . . .။

ရိုးမပေါ်တွင် သူတို့ အလုပ်လုပ်ရ၏။

ရိုးမကိုမှီ၍ ထမင်းစားကြရ၏။

အောင်တင်လှသည်လည်း လူမှန်းသိတတ်စကတည်းက ရိုးမပေါ် တက်ခဲ့သည်။

ရိုးမသားများနည်းတူ အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။

သစ်ခုတ်၊ ဝါးခုတ်၊ မီးသွေးဖုတ်လိုက်၊ လွှဆွဲ၊ လွှတိုက်၊ အမဲလိုက်လိုက်နှင့်။

အရွယ်ရောက်လို့ အိမ်ထောင်ကျတော့လည်း ကြို့ကုန်းသူ မိစန်းငွေနှင့် . . .။

"စီးပွားရေးအဆင်ပြေရဲ့လား"

ဟု ကျွန်တော်မေးတော့ သူကပြုံး၏။ အပြုံးက မချိုသော အပြုံး။

"သစ်ခုတ် ဝါးခုတ် မီးသွေးဖုတ်တို့ လွှဆွဲလွှတိုက် အမဲလိုက်တို့ ဆိုတဲ့အလုပ်တွေက ရိုးမရိပ်အောက်က ရွာအတွက် မိရိုးဖလာအလုပ်၊ ဘိုးဘွားစဉ်ဆက် လုပ်လာကြတာပါ။

ဒါပေမယ့် စာမှ မတတ်ကြတာ သစ်ပွဲစား ဝါးပွဲစား တွေရဲ့ လှည့်ကွက်ထဲမှာပဲ လည်စင်းခံကြရတာပါ။

စောဒကလည်း မတက်ရဲကြဘူးလေ၊ အများအားဖြင့် ဥပဒေနှင့် မလွတ်ကင်းတာတွေကိုး . . .။

သစ်ကုန်သည်ပွဲစားက ရိက္ခာ အပြည့်အဝပေးပြီး ကျွန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်တို့ကို ရိုးမပေါ် တင်လိုက်တယ်။

သစ်ဆွဲ လွှဆွဲခိုင်းတယ်။

နောက်ပိုင်းတ မိသားစုကို မဝရေစာလေးပေးပြီး ထားခဲ့ရတယ်။

ကျွန်တော်တို့ လွှစင်တွေက ရတဲ့သစ်ခွဲသားတွေကို ဈေးအဆမတန် နှိမ်ယူတယ်။ ရိတ္တာဖိုးတွေဖြတ်တယ်၊ လက်နက်တိရိယာဖိုးတွေလည်း ဖြတ်တယ်။

ရစရာရှိလို့ ပေးတော့လည်း မယားငယ်လစာပေးသလို ပေးနေတယ်။ ဒါတောင် အလီလီ၊ အခါခါ ချိန်းပြီးမှပေးတာ။

အလုပ်ခွင်လည်း သိမ်းရော တစ်ရာသီလုံး ဝင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ခဲ့တဲ့ဒဏ် စုခဲ့ပေးရော့၊ ပန်းဖျားဖျားတယ်။ ငှက်ဖျားဝင်တယ်။ ရတာလေးတွေ ပြန်ကုန်တာပဲ။

ဆေးကုရင်း မလောက်လို့တောင် တုန်သည်ပွဲစားဆီက နောက်တစ်ရာသီအတွက် ကြိုတင်ငွေထုတ်ယူရတယ်လေ။ ဒီလိုလူတွေ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး စီးပွားဖြစ်မှာလဲ။ ကုန်သည်ပွဲစားတွေသာ တဖြည်းဖြည်း ချမ်းသာလာတာပါ။

သူ့ဘဝကို ရင်တနင့်နင့်နှင့် ကျွန်တော် ဖတ်ရှုရသည်။ အမှုဖြစ်ပုံကို ကျွန်တော်မေးတော့ သူ့မျက်နှာတွင် ကြေကွဲရိပ်ထိုးသန်း၍ ခေတ္တခဏ တွေဝေသွား၏။

အတန်ကြာမှ သက်ပြင်းလေးကြီး တစ်ချက်ချသည်။

"ကျွန်တော် သိပ်မှားမိခဲ့တယ်။ အပြစ်မရှိတဲ့ ဒေါ်စိန်ပုတို ကျွန်တော် သတ်ခဲ့မိတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန်တုန်းက ဒေါ်စိန်ပုမှာ လုံးဝအပြစ်မရှိဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် မသိခဲ့ဘူး။

ဘာလို့မသိတာလည်းဆိုတာ ကျွန်တော် စဉ်းစား လို့ကို မရဘူး။ ယုကြုံးမရ ပြောနေသော သူ့အသံ၌ နောင်တတို့ သိမ်းကျုံးထားကြောင်း ကျွန်တော် သတိပြုမိ၏။

"တစ်ချို့က ပြောတယ်။ ဖြစ်ချိန်တန်လို့ ဖြစ်တာပါတဲ့။ ဘာလို့ဖြစ်ချိန်တန်ရတာလဲ၊ ဒေါ်စိန်ပု လည်း သေချင်မှာမဟုတ်ဘူး ။ ကျွန်တော်လည်း လူသတ်သမားလုပ်ဖို့ ဘယ်တုန်းကမှ စိတ်မကူးခဲ့ဘူး။ထောင်ထဲလည်း မနေချင်ဘူး။ကျွန်တော့်မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေနဲ့ ဒီလိုချည်း ခွဲပြီးလည်း မနေချင်ဘူး"

"ခုချိန်ဆို သူတို့ ဒုက္ခရောက်ကုန်ကြပြီဆရာ"

အောင်ဇာင်လှ အသံက ဆို့နစ်တိမ်ဝင်သွား၏။

ငိုသံပါလာ၍ သူ့မျက်နှာ ကျွန်တော် ကြည့်မိလိုက်တော့ မျက်ရည်တွေက အဆက်မပြတ် စီးကျလို့. . .၊

အတန်ကြာကြာ သူ ရှိုက်ငိုနေခဲ့သည်၊ ပြီး. . .

www.burmeseclassic.com

"အဲဒီနှစ်က အလုပ်လုပ်ရတာ လုံးဝအဆင်မပြေဘူး ဆရာ၊ ကလေးတွေလည်း ကျန်းမာရေးမကောင်းဘူး၊ ဒုက္ခရောက်လွန်းလို့ ဆန်ပြုတ်တောင် နပ်မမှန်ခဲ့ဘူး။

ကလေးတွေဆိုတာ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဖျားတာ၊ ဒေါ်စိန်ပုရှိနေလို့သာပေါ့။ သူကလည်း တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် တတ်သမျှ မှတ်သမျှ ကုပေးရှာပါတယ်။

ဒေါ်စိန်ပုဆိုတာ ကျွန်တော် သတ်လိုက်တဲ့အဘွားကြီးပေါ့ ဆရာ၊ အသက် (၇၀) လောက်ရှိတော့မယ်။

အရုပ်ပုပု၊ လက်ပြင်ကိုင်းကိုင်းနဲ့ ဝါးရေနွားရေ တွန့်တွဲနေပြီ။

ရွာမှာတော့ အစစ သူပဲအားကိုးနေကြရတာ၊

အရပ်လက်သည်ဆိုတော့ တစ်ရွာလုံးက ကလေးတွေ သူမွေးပေးခဲ့တာပဲ။ ကျွန်တော့်ကလေးတွေလည်း သူပဲအကုန် မွေးပေးခဲ့တာ။

ရွာမှာ နာဖျား မကျန်းဖြစ်ရင်လည်း သူပဲ။

ရက္ခစိုးဖမ်းစားသလား၊ စုန်းပြုစားသလား၊ သရဲကပ်သလား၊ ကျွေးသင့်ရင်ကျွေး၊ ပူဇော်သင့်ရင်ပူဇော်၊ ပသသင့်ရင်ပသ သူအကုန်လုပ်ပေးတတ်တာ။

တစ်နေ့တော့ တခြားရွာမှာ အကြမ်းဆရာတစ်ယောက်နှင့် တွေ့လို့ ကျွန်တော့်အိမ်အခြေအနေ ပြောပြတော့

"မျက်စောင်းထိုးအိမ်က မလိုလို့ လုပ်နေတာတဲ့၊ အောက်လမ်းနည်းနဲ့ ပြုစားနေတာတဲ့၊ အဲလိုပြောတယ်။

အဲဒီမှာ ဒေါ်စိန်ပုကို သင်္ကာမကင်းဖြစ်မိတာပဲ။

သူ့အိမ်က ကျွန်တော့်အိမ်နဲ့ မျက်စောင်းထိုးမှာရှိတယ်၊

တစ်ခါတုန်းက ကျွန်တော့်ဝက်တစ်ကောင် သူ့ခြံထဲဝင်ပြီး အပင်တွေစားလို့ သူသားက ရိုက်လွှတ်တယ်။ အဲဒီကိစ္စနဲ့ ကျွန်တော်တို့ စကားများခဲ့ဖူးတယ်။

ဒါကြောင့် လုပ်နေတာလို့ ကျွန်တော် သဘောပေါက်သွားတယ်၊

ဒီကြားထဲ ကျွန်တော် ရှီးမပေါ်တက်သွားရတယ်၊ တစ်လလောက်ပဲကြာမယ်၊ ငှက်ဖျားထတာနဲ့ ပြန်ဆင်းလာခဲ့ရတယ်။

ရွာမရောက်ခင် ဆားပြင်ရွာမှာ ဆရာတစ်ယောက်နဲ့တွေ့တယ်။ သူက ဗေဒင်လည်း ဟောတယ်၊ ပယောဂလည်း ကုတယ်၊ ဆေးထိုးအပ်လည်း ကိုင်တယ်။

"မင်းတို့ရွာထဲက ပညာသည်က လုပ်တာကွ၊ စီးပွားရေးဘက်မှာ မနာလိုလို့ လုပ်နေတာ။

www.burmeseclassic.com

အဲဒီပညာသည်မှာ သားတစ်ယောက်ရှိတယ်" အဲဒီလို ပြောတယ်။

ကျွန်တော့်မျက်လုံးထဲ ဒေါ်စိန်ပုကို တန်းမြင်လိုက်တယ်။ သင်္ကာမကောင်းဖြစ်မှုက ပိုပြီးခိုင်မာသွားတယ်။ ငှက်ဖျားတွေ တက်နေရင်းကပဲ စောင်ကြီးခြုံပြီး ရွာကို ပြန်လာခဲ့တယ်။ အိမ်ပေါ် တက်တက်ချင်း မြင်ကွင်းက ကျွန်တော့်မိန်းမ မိစန်းငွေ အိပ်ရာထဲမှာ ပက်လက်ကလေးလဲနေတယ်။ သူ့ဘေးမှာလည်း နို့စို့ကောင်နဲ့ နို့ညှာမက ခွေခွေလေးတွေ။

မိန်းမကိုစမ်းကြည့်တော့ ကိုယ်အရမ်းပူနေတယ်။ ကလေးတွေလည်း ကိုယ်တွေပူလို့။

ကျွန်တော့်မျက်လုံးထဲ မီးဝင်းဝင်းတောက်သွားတယ်။ ဘာဆိုဘာမှ မစဉ်းစားမိတော့ဘူး။

"ဒေါ်စိန်ပု . . . ဒေါ်စိန်ပု" လို့ အော်ခေါ်တယ်။ ကံဆိုးချင်တော့ ဒေါ်စိန်ပုက ရှိနေတယ်။ ကျွန်တော့်အိမ်ကို ခပ်သွက်သွက်ကလေး ပြေးလာတယ်။ တစ်ခုခုဖြစ်လို့ ခေါ်တယ် ထင်မှာပေါ့။ အိမ်ပေါ်လည်းရောက်ရော ကျွန်တော့်လက်ထဲက အသင့်ရှိနေတဲ့ 'ဖယ်' နဲ့ ထိုးလိုက်မိတယ်။

'ဖယ်' ဆိုတာ ဆရာသိပါတယ်။ လွှကြီးတွေရဲ့ အသွားကို

တံစဉ်းနဲ့ တိုက်သွေးပြီးရင် လွှသွားကို စနစ်တကျရှိအောင် လုပ်ပေးရတဲ့ အဖျားချွန်သံချောင်းတစ်ချောင်းပေါ့။ တစ်ပေကျော် ကျော်ရှည်ပြီး လုံးပတ်က တစ်လက်မလောက်ရှိမယ်။

ဒေါသကြောင့် ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး တုန်နေတာပေါ့။ "စုန်းမကြီး . . . စုန်းမကြီး . . ." နဲ့ ခေါ်ပြီး ဖယ်နဲ့ ထိုးသတ်လိုက်တာ။

သူ့သားကိုပါ သတ်မယ်ဆိုပြီး လိုက်သေးတယ်၊ အပြေးကောင်းလို့ နှစ်လောင်းမဖြစ်တာ၊ ဖြစ်တာက မနက်ဆယ် နာရီလောက်၊ ညနေပိုင်းကျတော့ တောကျွဲအင်းက ရဲတွေ ရောက်လာတယ်။ အေးအေးဆေးဆေးပဲ ကျွန်တော်အဖမ်းခံခဲ့ တာပါ။

သူ့အသွင်က ပုံမှန်နီးပါးလောက် တည်ငြိမ်မှုရှိလာသည်ကို တွေ့ရ၏။ ခံစားချက်တို့ကို ရင်ဖွင့်လိုက်ရ၍ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ရှိသွား ဟန်တူပါ၏။

သူတို့အရပ်ဒေသ၌ မိရိုးဖလာအရ စုန်း၊ နတ်၊ တစ္ဆေ အစွဲ အလမ်းတွေ ရှိနေသေးသည်။

အချို့က လှုံ့လှုံ့ကဲကဲကြောက်လန့်၊ ယုံကြည်နေဆဲ၊ ပြီးတော့ ပညာရေး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာသင်ကျောင်းတွေ ရှိနေသော်လည်း သေစာရှင်စာ ဖတ်တတ်လျှင်တော်ပြီ။

အများစုက မူလတန်းပြီးသည်နှင့် အလုပ်ခွင်ထဲရောက် သွားစမြဲ . . .။

ပညာမတတ်တော့ စဉ်းစားဆင်ခြင်နိုင်ခြင်းမရှိ၊ ဝေဖန် ပိုင်းခြားနိုင်ခြင်းနတ္ထိ။

အောင်တင်လှဖြစ်ခဲ့ရသော လူသတ်မှုသည် စုန်းတစ္ဆေ အစွဲနှင့် အသိအမြင်နုံနည်းမှု တို့ပေါင်းဆုံ၍ ဖြစ်ရသော လူသတ်မှု၊ သို့မဟုတ် . . .

"မဖြစ်သင့်သော လူသတ်မှုတစ်ခု" ဟု ကျွန်တော် မှတ်ချက်ချမိခဲ့ပါ၏။

(လေး)

သူ့အမှုကို တိုင်းတရားရုံးက စစ်ဆေးနေခြင်းဖြစ်၏။ အပြီးသတ်လျှောက်လဲချက်ပေးခြင်းတွေပင် ပြီးခဲ့ပြီ။

အမိန့်ချမှတ်ဖို့သာ ကျန်တော့သည့်အချိန် . . .။

လွတ်ရန်တော့ မမြင်၊ သေစားသေစေတော့ မဖြစ်နိုင်ဟု ထင်ထားကြသည်။ မောဟကြောင့် သတ်မိသောလူသတ်မှု။

ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခြင်းမရှိ။ အေးဆေးစွာ အဖမ်းခံ

ခဲ့သည်။

ငြင်းကွယ်ထွက်ဆိုခြင်း အလျဉ်းမရှိ။ ဝန်ခံခဲ့ခြင်းက သူ့ အပေါ် သက်ညှာစရာ အကြောင်းတရားများ။

ကံကောင်းရင်တော့ တစ်သက်တစ်ကျွန်းဒဏ်ပါ လွတ်ပေဦးမည်။

သည်အချိန်မှာပင် သူ ဆေးရုံတက်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏။ စောစောပိုင်းက တစ်လတစ်ခါ၊ နှစ်ခါလောက် ရောက်လာတတ်သော ခပ်နွမ်းနွမ်းပိန်ချောက်ချောက် သူ့မိန်းမလည်း ရောက်မလာတာ ကြာခဲ့ပြီ။

သူ့ရွာကလေးက ထောင်ထိလာရသောစရိတ်ကသည် သူ့မိသားစု နှစ်ပတ်ခန့် စားလောက်သည်ဟု သူပြောခဲ့ဖူး၏။

စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ကျွန်တော် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ကျွန်တော့်ရင်သည် 'ထိတ်ခနဲ' ဖြစ်သွား၏။

ပူဖောင်းနေသော သူ့ဝမ်းဗိုက်သည် နိမ့်မြင့်လှုပ်ရှားမှု လုံးဝမှ မရှိတော့။

သူ့ဝိညာဉ်သည် သူ့ခန္ဓာမှ အပြီးအပိုင် ထွက်ခွာ၍ အလွန် ဝေးသောအရပ်တစ်ခုသို့ ခရီးနှင်သွားချေပေပြီ။

သူ့မိန်းမနှင့် သူ့ကလေးတွေရှိရာ ပဲခူးရိုးမတောင်ခြေက ကြို့ကုန်းရွာလေးဆီသို့လား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောတလမ်းမှာလိုက်၍ သူ 'ဖယ်'နှင့် ထိုးသတ်ခဲ့သည့် ဒေါ်စိန်ပုံ၏ ဝိညာဉ်ရှိနေရာဆီသို့လား . . . ။

တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

* * * *

ဆံနီ၊ ထိပ်ကွဲ

(တစ်)

'ဆံနီ' နှင့် 'ထိပ်ကွဲ'။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဆယ်ကျော်သက်လူငယ်များ ဖြစ်ကြ၏။

ကျွန်တော်နှင့် သူတို့နှစ်ယောက် ဆုံခဲ့သည့်နေရာမှာ ပဲခူးမြို့ အကျဉ်းထောင်အတွင်းတွင်ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၈၉-၁၉၉၀ တဖြစ်၏။

ထိုစဉ်က ပဲခူးအကျဉ်းထောင်ကို အကျဉ်းဦးစီး[illegible] မကိုင်၊ သေး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပဲခူးတိုင်း (၂၈) မြို့နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့က တစ်မြို့နယ်လျှင် တစ်ယောက် နှစ်ယောက်စီ၊ အလှည့်ကျစနစ်ဖြင့် လာရောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရ၏။

(၆) လတစ်ကြိမ် လူလဲလှယ်ပေးသည်။

ကျွန်တော် တာဝန်ကျသည့် အချိန်ကတော့ အခြေအနေအရ တစ်နှစ်ကျော်သွားခဲ့၏။

ထိုတစ်နှစ်ကျော်အတွင်းမှာပင် သူတို့နှစ်ယောက်နှင့် ဆုံစည်းခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါပေ၏။

သူတို့နှစ်ယောက်တွင် ဆံနီက ဆရာကြီး။

ထိပ်ကွဲထက် အသက်တစ်နှစ်ငယ်သော်လည်း ထောင်သက်ကျတော့ တစ်နှစ်စောသေး၏။

ဆံနီ၏အရပ်မှာ ငါးပေပင် မပြည့်သေး၊ ကိုယ်လုံးသေးသွယ်၏။ မျက်ခုံးထူထူ၊ အသားဖြူဖြူနှင့် ချစ်ခင်စရာ ကောင်း၏။

သူ့အမည်ရင်း ဇော်ဦးဖြစ်သော်လည်း ထောင်ထဲရောက်မှ သူ၏ နီညိုရောင်ဆံပင်များကို အစွဲပြု၍ ဆံနီဟု အမည်တွင်သွားခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်း ရဲမှတ်တမ်းမှာပင် ဆံနီခေါ် ဇော်ဦး၊ တရားရုံးမှတ်တမ်းများမှာလည်း ဆံနီခေါ် ဇော်ဦးဖြစ်လာရသည်။ ဆံနီ့ မိဘများသည် ပဲခူးဆိုရှယ်လစ်ထဲမှ ဖြစ်၏။ စီးပွားရေး သိပ်မဆိုး…

ဆံနီပြောဖူးသည်။

သူ နှစ်ခါလည်ကပင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည့် ဖခင်ကိုမူ သူ မမှတ်မိတော့။

ဆံနီအဖေဆုံးတော့ သူ့အမေသည် သုံးဆယ်ပင် မပြည့်သေး။ လှတုန်း ပတုန်းပင်ဖြစ်၏။

သို့သော် နောက်အိမ်ထောင် မပြုခဲ့ချေ။

ဆံနီအဖေထားခဲ့သော ဥစ္စာပစ္စည်းလေးတွေကို မပျောက် မပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းခဲ့၏။

ဆေးလိပ်လိပ်ရင်း၊ အစိခံလုံးရင်းဖြင့် အမေတစ်ခု သားတစ်ခုဘဝ ပျော်ရွှင်ခဲ့ရ၏။

ဆံနီ လေးတန်းအောင်သောနှစ်မှာပင် ချမ်းမြေ့သာယာသော အမေ့အိမ်လေး ယိုင်လဲသွားရတော့သည်။

ထိုနှစ်က သူ့အမေ နောက်အိမ်ထောင်ပြုလိုက်၏။

ပထွေးက ဆိုးသည်။ အလုပ် မယ်မယ်ရရမရှိသော်လည်း လောင်းကစားဖက်၏။ အရက်ကြိုက်၏။

အဆိုးဆုံးက မယားပါသား ဆံနီအပေါ် မကြည်ဖြူခြင်းပင်တည်း။ ပထွေးက ဆံနီကို အလိုမလိုက်၊ ဆူသည်၊ ကြိမ်းသည်၊ ရိုက်သည်။ အမေက ဆံနီဘက်က ပါရင်း သူတို့လင်မယားရန်ဖြစ်၏။ အိမ်သည် ပျော်စရာမကောင်းတော့။ အမေ့အိမ်မှ ဆံနီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွက်ပြေးခဲ့လေပြီ။

ဈေးကြီးထဲ လျှောက်သွားရင်း ငါးဒိုင်တွေဘက် ရောက် သွား၏။ ငါးတွေကို အလစ်သုတ်လိုက် ပြန်ရောင်းလိုက် လုပ်နေသော ရွယ်တူတွေကို တွေ့ရ၏၊ သူ ဝင်ရော၏။ သည်လိုနှင့် ငါးဒိုင် တွေရှိရာ ဝန်းကျင်သည် သူ့စားကျက် ဖြစ်ခဲ့သည်။

လူမိ၍လည်း မကြာခဏ အရိုက်အနှက် ခံခဲ့ရ၏၊ အချုပ် ထဲ ထောင်ထဲ ဝင်ခဲ့ရ၏။

သို့သော် အသေးအဖွဲ့ခိုးမှုဖြစ်ခြင်း၊ အရွယ်မရောက်သေး သူ ဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် ရက်အနည်းငယ်အတွင်း ငါးဒိုင်တွေဘက် သူပြန်ရောက်ရစမြဲ။

ပထမအကြိမ် ထောင်ထဲ ရောက်စဉ်က သူ အကြောင်း မကြားသော်လည်း ဘယ်လိုသိသည်မသိ၊ သူ့အမေ ရောက်လာ သည်၊ ထောင်ဝင်စာ လာတွေ့သည်၊ စားစရာလေးတွေ ယူလာ သည်။

"ဒါ သားရဲ့ ညီမလေးလေ"

ဟုပြောရင်း ကလေး နီတာရဲကလေးကို ပြသည်။

သူ့ညီမကလေးဆိုသည့်အသိကြောင့် ဆံနီပျော်သွား သည်၊ ညီမလေးကို ယူပြီး ချီထားချင်သော်လည်း သံဇကာနှစ်ထပ် ခြားနေ၍ ချီမရ၊ အမေ သိသိသာသာ ပိန်ချုံးသွား၍လည်း စိတ်

ကောင်း။ ထောင်ကလွတ်တော့ သူ့အမေအိမ် ပြန်ရောက်သွား သည်၊ ညီမကလေး လဝန်းလဲ့ပြာကို ထိန်းရင်း အိမ်အလုပ်တွေ လုပ်၏။ သို့သော် ယခင်က အဆင်မပြေခဲ့သော ပထွေးနှင့် ယခု လည်း မသင့်မြတ်။

အမေနှင့် ညီမကလေးကို မခွဲခွာချင်သော်လည်း အမေ့ အိမ်မှာ နှစ်လလောက်ပဲ နေနိုင်ခဲ့၏။

ဆံနီတစ်ယောက် ငါးဒိုင်တွေထဲ ရောက်နေပြန်ပါပြီ။ အမေကမွေး ထောင်ကကျွေးဆိုတာ ဆံနီမှအစစ်၊ ထောင်ကိုအိမ်ဦး ခန်းကြမ်းပြင် ပမာ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်နှင့်။

သည်တစ်ခေါက်တော့ ဆံနီ တော်တော်နှင့် ထွက်ရမည်မ ဟုတ်၊ ထောင်ထဲတွင် သိကျွမ်းခဲ့သော ဒုစရိုက်သမားတစ်ယောက် က ဆံနီကို ခေါ်သုံး၏၊ ညတွင်းချင်း မိ၏။

အမှုက ဖောက်ထွင်းမှု။

ကျွန်တော် မှတ်မိသမျှ ဆံနီကို ထောင်ဝင်စာ လာတွေ့ သူ မရှိဟု ထင်သည်၊ ကိစ္စတော့မရှိ၊ ဆံနီက ထောင်ပါးဝနေပြီ၊ အသားကျနေပြီ၊ အနေချောင်အောင်လည်း နေတတ်၏၊ အစားချောင်အောင်လည်း လုပ်တတ်ပြီဖြစ်၏။

သူ့ဘဝလေးကို သိ၍ တစ်ကြောင်း၊ သူ၏ ပါးရည်နပ်ရည် ကို သဘောကျ၍ တစ်ကြောင်း သူ့ကို ကျွန်တော် သနားမိ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible]၏၊ ဆုံးမပဲ့ပြင်၏။ သားဟုပင် ခေါ်ခဲ့၏။ မေတ္တာ
မေတ္တာနှင့်ဝင် တုံ့ပြန်မြဲဖြစ်၍ ဆံနီကလည်း ကျွန်တော့်
အဖေကြီး ဟုခေါ်၏။ သံယောဇဉ်တွယ်၏။

"အဖေကြီး ကျွန်တော့်ကို မွေးစားပါလား" တစ်ရက်
ဆံနီက ပြောသည်။

"သွားမလုပ်နဲ့ ဆရာ၊ ဆရာ့တက်ထရက် ယူနီဖောင်းပေ
ပါသွားမယ်"

သီးသန့် (၄) တန်းစီး ဘိုဟိန်းစကားကြောင့် ရယ်မော
ပြီးပြီးပျောက်ပျောက်ဖြစ်ခဲ့ရသော်လည်း သူစကားသံလေးကို
တော် ယနေ့ထိ မမေ့ခဲ့။

ကျွန်တော် ပဲခူးထောင်က မပြောင်းမီ လအနည်းငယ်
အလိုမှာပင် သူတို့အမှုက ပြတ်သွားသည်။

ဖောက်ထွင်းဝိဇ္ဇာက အလုပ်ကြမ်းနှင့် ထောင် (၇)
ကျပြီး ဆံနီကတော့ ငှက်အော်စမ်း လူငယ်သင်တန်းကျောင်း
(၃) နှစ် သွားနေရမည်။ သင်တန်းကျောင်းက အသက်မွေး
ကျောင်းပညာလေးတွေ သင်ပေးမည်၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာက
တွေ ဆုံးမပြုပြင်ပေးမည် ဖြစ်၍ သူ့ဘဝရှေ့ရေးအတွက် ကျွန်
အကောင်းဘက်က တွေး၍ ဝမ်းမြောက်မိပါတော့သည်။

'ထိပ်ကွဲ'

'ဦးကရောင်း'

ကျွန်တော် အကျစာရေး စဝင်ရသောနေ့၊ ရုံးထုတ်ပြန်လာသောတရားခံများကို ချုပ်မိန့်များနှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးရ၏။

တရားခံ၏နာမည်ကို ခေါ်သည်နှင့် အခေါ်ခံရသောတရားခံက သူ့ဖခင်၏နာမည်ကို ချက်ချင်း ပြန်ဖြေရသည်မှာ ပဲခူးထောင်၏ အလေ့အထဖြစ်၏။

ကျွန်တော် ခေါ်ရမည်က ထိပ်ကွဲ (ခေါ်) အီဗရာဟင်ဖြစ်၏။

သို့သော် ထိပ်ကွဲဟုသာ ခေါ်ရသေး၏၊ သေးသေးစူးစူးကလေးသံလေးက ဦးကရောင်းဟု ပြန်ဖြေလာသည်။

ကျွန်တော် လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ အရပ် ငါးပေ သုံးလက်မလောက် ပိန်ပိန်ပြားပြား ကုလားလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့ရ၏။

"ဒီကောင်ကလေး ဒီတစ်ခေါက် အပြင်မှာ တော်တော်ကြာကြာနေရသားပဲ၊ ဒါ အလည်ပြန်လာတာဆရာ"

ဘာရာချုပ် ဦးဟန်အေးလေးက ကျွန်တော့်ကို ပြော၏။

ဦးဟန်အေးလေးမှာ ပဲခူးထောင်အတွင်းတွင် နေထူးအကြီးဆုံး အကျဉ်းသားပေတည်း။

သူ့အောက်ရှိ ထမင်းကျွေးဘာရာ၊ [illegible]ရခတ်ဘာရာ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သန့်ရှင်းရေးဘာရာ၊ မီးလွှာဘာရာ၊ လူသစ်ဘာရာ စသည်ဖြင့် ဘာရာတွေရှိ၏။ ဘာရာတွေ အောက်မှာမှ အခန်းအလိုက် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော အခန်းလူကြီးတန်းစီးတွေရှိ၏။ တန်းစီရဲ့ အောက်မှာက သာမန်ထောင်သားတွေ သာမန်ထောင်သားတွေရဲ့အောက်မှာတော့ ကြမ်း ခင်းနှင့် သမံတလင်းသာ ရှိတော့သည်။

ဦးဟန်အေးလေးမှာ ရုပ်ရည်ကြမ်းတမ်းသည်။ သနပ်ပင်ဘက်က ဓားပြမှုဖြင့် အမှုဆိုင်နေရသူဖြစ်သော်လည်း သူ၏ သဘာသမတ်ရှိမှု၊ မျက်နှာမလိုက်တတ်မှုနှင့် အကျဉ်းသားများအပေါ် ကိုယ်ချင်းစာစိတ်၊ သနားကြင်နာစိတ်ဖြင့် အုပ်ချုပ်သည်ကို အံ့သြဖွယ် တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်က ရဲရီမန်ဖြင့် ပါလာသော လူသစ်တွေကို လူသစ်ဘာရာ 'စုဗူး' ထံအပ်၏။ 'စုဗူး' ဆိုသည်မှာ နာမည်အရင်းမဟုတ်၊ နာမည်အရင်းက သုံးလုံးပါသည်။ လှသည် (အတိအကျတော့မမှတ်မိတော့) အမေ့စုဗူးကိုပင် မရှောင် လုပ်တတ်သူမို့ စုဗူးဟု အမည်တွင်နေခြင်းဖြစ်၏။

စုဗူးက ထောင်စည်းကမ်းတွေကို သင်ကြားရန် လူသစ်တွေ ခေါ်သွား၏။ ထိပ်ကွဲကိုတော့ ခေါ်မသွားဘဲ သန့်ရှင်းရေးဘာရာမြင့်လွင်ထံ အပ်ကာ မြက်နှုတ်ခိုင်းထားခဲ့သည်။

"ထိပ်ကွဲတ ထောင်စည်းတမ်းတွေကို အရေဖျော်

သောက်ထားပြီးပြီဆရာ၊ သင်ဖို့မလိုတော့ဘူး"

ထိုနေ့ကား ကျွန်တော်နှင့် ထိပ်ကွဲ စတင်တွေ့ရသောနေ့ပင်ဖြစ်သည်။

အမှန်တော့ ထိပ်ကွဲသည် ပလက်ဖောင်းမင်းသားဖြစ်၏။ ဘူတာပလက်ဖောင်းမင်းသမီး နော်ကုလားမနှင့် ပလက်ဖောင်းမင်းသား ဦးကရောင်းတို့၏ မျိုးဆက်သစ် ပလက်ဖောင်း မင်းသားထိပ်ကွဲပင်တည်း။

သူ့အမည်ရင်း အီဘရာဟင်ဖြစ်သော်လည်း ဘဝကျောင်းတွင် လက်တွေ့ခန်းဆင်းရင်း ရထားပေါ်တကျသော ဒဏ်ရာနှစ်လက်မခန့် ဟက်တက်ကွဲကြီးကြောင့် ထိပ်ကွဲဖြစ်လာရခြင်းဖြစ်၏။

ပလက်ဖောင်းတွင် ဈေးရောင်းရင်း၊ ကုန်သယ်ရင်း၊ ခရီးသည်ခိုင်းတာလုပ်ပေးရင်း၊ သွားလိုရာ လိုက်ပို့ပေးရင်း သူကြီးပြင်းခဲ့ရသည်။ ငွေရခဲ့သည်။ ငွေရှာနည်းပေါင်းစုံ တတ်ခဲ့ရသည်။

သည်လိုနှင့်ပင် သူသည် ဈေးသည်လုပ်ရင်း အလစ်သုတ်၊ အလစ်သုတ်ရင်း (တည်းခိုခန်းအချို့၌) လူခေါ်လူပို့ လုပ်ရ၏။

သူနှင့် ဆံနီက ငတို လိုင်းချင်းသာ တူသည်။ ကျန်တာတော့မတူ။ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေအရ ကွဲပြားသွားခဲ့သည်။ ထိပ်ကွဲက လိုင်းစုံ၏။ လိုင်းစုံတော့ ရှော့ဖြစ်တော့သည်။

တစ်ရက်က သူ့ကို ဆေးခန်းလိုက်ပို့ခဲ့ရသေးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကူးစက်ရောဂါနှင့် အရေပြားရောဂါကုဌာနသို့တည်း။

သည်တစ်ခေါက် ထိပ်ကွဲ ဝင်လာရသည်က ရထားပေါ်ခိုးမှု၊ ဘူတာနယ်နိမိတ်မှာပင် ခရီးသည်၏ လက်ဆွဲအိတ် ဆွဲချခံရသည်။ မီးရထားရဲနှင့် နယ်ရဲက အပူတပြင်း စုံစမ်း၏။ နာမည်ရှိသူတွေ ခေါ်စစ်၏။ ထိပ်ကွဲလည်း ရှေ့ဆုံးက၊ ထိပ်ကွဲ စစ်သည်နှင့် ကျန်လူတွေ စစ်စရာမလို တန်းပေါ်သည်။

ထိပ်ကွဲအကျင့်က တစ်မျိုး၊ လစ်ရင်လုပ်သည်၊ မိရင်လည်း ဘယ်တော့မှ အသားအနာမခံ၊ စစ်တာနှင့်ပင် ဖွင့်ပြော၏၊ သက်သေခံပစ္စည်းအချို့ ထုတ်ပေး၏၊ (အချို့ကိုတော့ ထောင်စားရိတ်၊ ရုံးစရိတ် ချန်ထားတတ်၏။)

ထိပ်ကွဲအကျင့်ကို ရဲကသိ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း အရင်စစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူမလုပ်လဲ သိရင်ပြော၏၊ အသားတော့ လုံးဝ အနာမခံ၊ ထိပ်ကွဲနှင့် ဆံနီတို့နှစ်ယောက်စလုံးရဲတွေနှင့် ခင်မင်နေသလို တရားရုံးတလည်း မျက်မှန်းတန်းမိနေပြီ။

ရဲအကက်တွေ၊ မှောင်ရိပ်ခိုတွေနှင့် အဆွဲခံရ၍ ဒဏ်ငွေမဝါလျှင် တရားသူကြီးကပင် စိုက်ဆောင်ပေးခဲ့ဖူးသည် ဟူ၏။

ထိပ်ကွဲက ဆံနီထက် တစ်ခုတော့ သာသည်၊ ထောင်ဝင်စာ ရှိတိုင်း သူ့အမေ နော်ကုလားမ လာတွေ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ပိန်ချုံးနေသော မည်းတူးနေသော ကုလားမအိုအိုကြီးတစ်ယောက်၏ လက်ထဲက ကျွတ်ကျွတ်အိတ်နှင့် ထည့်လာသည့် ထမင်းထုပ်တစ်ထုပ်၊ ထိုထမင်းထုပ်ထဲက အမေ့မေတ္တာစေတနာများ ကျွန်တော် ခံစား၍ ရခဲ့ပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်၏။ လှုံ့ဆော်မှုဖြင့် လူဆိုးကလေး ဖြစ်ခဲ့ရသော ထိပ်ကွဲ၊ သည်တစ်ခါ ဒဏ်ငွေလောက် နှင့်မရတော့။

ဆံနီနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင် သူ့အမှု စီရင်ချက်ချ၏။ သူသည်း ငှက်အော်စမ်း လူငယ်ပြုပြင်ရေးသင်တန်းကျောင်းသို့ (၂) နှစ် သွားနေရမည်ဖြစ်သည်။

ဆံနီနှင့် ထိပ်ကွဲ နှစ်ယောက်စလုံးကို ငှက်အော်စမ်းသို့ တစ်နေ့တည်း ပို့၏။ ကျွန်တော်နှင့် တပ်ကြပ် တင်မောင်စိုး (သည်းကူး) တို့ လိုက်ပို့ခဲ့သည်။

ငှက်အော်စမ်းသို့အသွား ရာဘာစိုက်ခင်းတွေကြားက လူသွားလမ်းလေးပေါ်မှာ ပြောခဲ့သော ထိပ်ကွဲ၏စကားတစ်ခွန်းကိုတော့ ကျွန်တော် မမေ့သေး။

ပလက်ဖောင်းမှာမွေး၊ ပလက်ဖောင်းပေါ်နေခဲ့ရသော သူ့ဘဝ၏ ဒဿနတစ်ရပ်လေလား။

"အိမ်က ပလက်ဖောင်း"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းက ဘဝကျောင်း

အလုပ်က ခေါင်းတဲ့” လေ။

◆◆◆

၁၉၉၁- ခုနှစ်၌ ကျွန်တော် ရွှေတောင်မြို့နယ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရသည်။ တရုတ်မော်ရဲစခန်းမှာ (၆) လလောက်နေပြီး ညောင်စာရေး ရဲကင်းသို့ ပြောင်းရပြန်သည်။

ညောင်စာရေးရောက်ပြီး (၁၀) လအကြာ (၁၉၉၂) ကျွန်တော် အထူးပင်စင်ရ၏။ ပင်စင်အတွက် တိုင်းရုံးသို့သွားလာရင်း တစ်ရက်၌ ပဲခူးဈေးကြီးထဲ ကျွန်တော် ရောက်သွားသည်။

“အဖေကြီး၊ အဖေကြီး”

ကျွန်တော့်နားထဲ စွဲနေသော ခေါ်သံကြောင့် လှည့်ကြည့်မိသည်။

“ဆံနီ”

လေယူလေသိမ်းက စွဲနေသော်လည်း သူ့အသံက နည်းနည်းသြနေပြီ နှစ်နှစ်လောက်အတွင်း လူကောင်ကလည်း ထော တော်ထွားလာသည်။ တကယ့်လူပျိုပေါက်ဖြစ်နေပြီ။ ဒီကြား အတန်ငယ်သားနားသော ဂျာကင်နှင့် ဘောင်းဘီရှည် နှင့် ဖေါ်

ကင်းရှူးနှင့်၊ သံယောဇဉ်ရှိသူချင်းမို့သာ ချက်ချင်းမှတ်မိခြင်းဖြစ်သည်။

“ဆံနီ သား ဘာတွေလုပ်နေတုန်း”

“မေးမနေနဲ့ အဖေကြီးရာ၊ အရင်လိုပါပဲ”

ဆန်နီက ကျွန်တော့်ကို နီးရာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ ဆွဲခေါ်၏။

“စား အဖေကြီး၊ အဖေကြီးကို သား သိပ်သတိရတာပဲ၊ ခု အဖေကြီး ဘယ်မှာ တာဝန်ကျလဲ”

သူက မုန့်ပန်းကန်လေးတွေ အတင်းထိုးပေးရင်း မေး၏။

ကျွန်တော်က ပင်စင်ယူပြီဖြစ်ကြောင်းပြောရင်း “အဖေကြီးနဲ့ လိုက်နေမလား” မေးသည်။

သူက ပြုံးရင်း . . .

“နေပါစေ အဖေကြီးရာ၊ ကျွန်တော် ဒုက္ခမပေးတော့ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်ကုသိုလ်ကံအတိုင်းပဲ ရှိပါစေတော့”

“ငှက်အော်စမ်းက ပြန်လာတာ ကြာပြီလား သား၊ ဘယ်လောက်ကြာကြာနေခဲ့ရသလဲ”

“ကျွန်တော်တို့တစ်ပတ်လောက်ပဲ နေခဲ့ကြတယ် အဖေကြီး”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟေ မင်းတို့ထွက်ပြေးလာတာပေါ့။ ထိပ်ကွဲရော"

"အတူတူထွက်ပြေးလာခဲ့တာအဖေကြီး၊ ကျွန်တော်တို့က လမ်းမှာတတည်းက ထွက်ပြေးချင်နေတာ၊ လိုက်ပို့တာ အဖေကြီး တို့ ဖြစ်နေလို့ပေါ့ အဖေကြီးဒုက္ခရောက်မှာစိုးလို့ ဟိုကျမှ ထွက်ပြေးခဲ့တာ"

ငှက်အော်စမ်းလိုက်ပို့စဉ်ကအကြောင်း ပြန်သတိရမိသည်။ ကျွန်တော်နှင့် တပ်ကြပ်တင်မောင်စိုးတို့ ဆံနီနှင့် ထိပ်ကွဲကို ပို့ရန် အင်းစိန်ထောင်ပို့ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့၏။

အင်းစိန်ရောက်သည်နှင့် သူတို့လက်ထိတ်တွေကို ဖြုတ်လိုက်သည်။ တူသဖွယ်၊ သားသဖွယ် ပခုံးကလေးတွေဖက်ပြီး သာ ခေါ်ခဲ့၏။ ရဲကြီးတွေက ကလေးငယ်ကို လက်ထိတ်ခတ်ခေါ် ၍ အမြင်မတင့်တယ်ခြင်း၊ သံယောဇဉ်ရှိခြင်းတို့ကြောင့်သာ လက်ထိတ် ဖြုတ်ရခြင်းဖြစ်၏။ အမှန်တော့ စွန့်စားခြင်းတစ်ရပ် ပါပေ။ ရန်ကုန် မြို့၏ လူအုပ်ကြီးကြားတွင် သူတို့ထွက်ပြေးပါက အမှန်တကယ် လွတ်မြောက်သွားနိုင်ပါသည်။

ရန်ကုန်ဘက်မှ ဒလဘက်ကူး၊ ဒလမှ ကားဖြင့် ကော့မှူး လမ်းအတိုင်းစီးရသည်။ ကော့မှူးမရောက်ခင်လမ်းခွဲတွင် ဆင်းပြီး ငါးမိုင်ခန့်ခြေကျင်ခရီးနှင့်ပြီးမှ ငှက်အော်စမ်းသို့ ရောက်၏။

ခြေကျင်ခရီးတစ်လျှောက် ရာဘာတောအုပ်ကြီးရှိ၏၊ ရာဘာတောအုပ်ထဲဝင်ပြေးလျှင်လည်း ကျွန်တော်တို့ ဘာမှမတတ် နိုင်၊ ပစ်ခတ်ဖမ်းစရာကလည်း လောက်လေးဂွပင်မပါ။ (ပစ်ခတ်၍ လည်း ဖမ်းမည်မဟုတ်ပါ)

သူတို့သာထွက်ပြေးခဲ့လျှင် ကျွန်တော်နှင့် တပ်ကြပ် တင်မောင်စိုး တို့ မိသားစု ထမင်းအိုးကွဲမည်မှာ မုချအမှန်။

မေတ္တာထားသူကို မေတ္တာဖြင့် တုံ့ပြန်ခဲ့ခြင်းသာတည်း၊

"ပြန်ဖမ်းခံရမှာစိုးလို့ ဝေါဘက်ကို သွားရှောင်နေခဲ့တာ၊ ၄/၅ လနေမှာ ပဲခူးပြန်ဝင်လာတာအဖေကြီး"

"ကျွန်တော်တို့ ပြန်ဝင်လာတော့ အဖေကြီးပြောင်းသွားပြီ လို့ သိရတယ်၊ ကျွန်တော် အခု အမေနဲ့ပြန်နေတယ်၊ ပထွေး လည်း ဆုံးသွားပြီ" ၊ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တွေပြောရင်း တော် တော် ကြာသွားသည်။ သူက မုန့်တွေအတင်းကျွေး၏၊ လက်ဖက် ရည်မှာ တိုက်၏။ ညနေ ထမင်းပင်ကျွေး၏၊ ကျွန်တော်တရှင်း သော်လည်း လက်မခံ။

ကျွန်တော် ပြန်မည်ဆိုတော့ ဘူတာထိ လိုက်ပို့သည်၊ ဆံနီအကြောင်းကြား၍ ထိပ်ကွဲရောက်လာ၏ ထိပ်ကွဲကတော့ အရပ်ကြီး ပိုထွက်လာသည်၊ နည်းနည်းလည်း သားနေသည်၊ သူက ကျွန်တော့်အတွက် အထက်တန်းလက်မှတ်တစ်စောင်

www.burmeseclassic.com

ယူပေးခဲ့လေသည်။

ထိုနေ့ကလေးသည် ယနေ့ဆိုလျှင် ဆယ်နှစ်ကျော်ခဲ့ပါပြီ။ ဆံနီနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ထိပ်ကွဲနှင့်သော်လည်းကောင်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ ပြန်မဆုံခဲ့တော့။

သူတို့လည်း အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်၍ အစိတ်ဝန်းကျင် ရောက်နေတော့မည်။

"ဘာတွေလုပ်နေလဲ" ဟုကျွန်တော်မေးတော့ "အရင်လိုပါပဲ" ဟုဆံနီဖြေခဲ့သည်။ ယခင်ကဲ့သို့ ဒုစရိုက်နယ် ထဲမှာပဲလား။ ကျွန်တော်က သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို သံယောဇဉ်ရှိရင်းစွဲ အတိုင်း ဆုံးမစကားပြောခဲ့သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူတို့ကလေးတွေ၏ဘဝလေးတွေ အေးမြစေချင်ပါသည်။ လုံခြုံစေချင်ပါသည်။ မိသားစုပျော်ရွှင်မှုထဲ သာယာနွေးထွေးစေချင်ပါသည်။ ဆံနီ၏ မျိုးဆက်တွေကိုလည်း ထောင်ထဲမှာ ခေါ်သော ဆံနီအစား ဇော်ဦးမျိုးဆက်အဖြစ် မြင်လိုပါ၏။

ထိပ်ကွဲ၏ မျိုးဆက်တွေကိုလည်း ပလက်ဖောင်းမင်းသားကြီး ဦးကရောင်းနှင့် မင်းသမီးကြီး နော်ကုလားမ တို့၏မြေး ပလက်ဖောင်းမင်းသား ဦးထိပ်ကွဲနှင့် မင်းသမီး ဘယ်သူဘယ်ဝါတို့၏သား ပလက်ဖောင်းမင်းသား မောင်ဘယ်သူဟု မမြင်တွေ့လိုပါ။ မကြား

သေိလိုပါ။

ဤသည်ကား ကျွန်တော်၏ ရင်တွင်းဖြစ် သစ္စာစကားပင် ဖြစ်ပါတော့သတည်း။

* * * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်သူစားကြေး

"လည်သူ စားစတမ်းပေါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ဘူးလား . . ."

ဒုစရိုက် အလုပ်လုပ်တာပဲ၊ သုစရိုက်မှ မဟုတ်တာ။

ဘယ်ကလာ သစ္စာမေတ္တာတွေ ကိုယ်ချင်းစာတရားတွေ ရိုးသားမှုတွေ ထားနိုင်မှာလဲ။

အသည်းနုလို့ ဒါမှမဟုတ် ဝါနုလို့ပေါ့လေ၊ သနားကြင်နာ စိတ်ကလေးနည်းနည်းပါးပါး ဝင်လာရင်လည်း ခေါင်းကို ခါရမ်း လိုက်ရမယ်။

ကျုပ်တို့ လောကမှာက

လိမ်နိုင်လျှင် သမာဓိ၊ ညာနိုင်လျှင် ပညာရှိပဲ မဟုတ် လား . . ."

"ပွဲစားစကားပဲ၊ ကြွားတယ်လို့ မှတ်ချင်မှတ်၊ အဲ၊ ယုံချင်မှ လည်း ယုံနော် . . ."

ရန်ကုန်မြို့တော်ရဲ့ ပွဲစားလောကမှာတော့ ကျုပ်တို့နှစ် ယောက်ဟာ ထိပ်တန်းဆယ်ယောက်စာရင်းဝင်၊

စာရင်းဝင်တောင် ထိပ်ဆုံးနားက၊

ဩော် . . . ယုံချင်မှလည်း ယုံပါလို့ဆိုနေ . . .။

"ဘာပွဲစားလဲ" ဟုတ်လား၊ ဒါမှန်တယ်၊ မေးရမယ်၊ ပွဲစား အမျိုးအစားပေါင်း သောင်းခြောက်ထောင်မဟုတ်လား၊ စိန်ရွှေကျောက်မျက်ရတနာပွဲစား၊ သွင်းကုန်ထုတ်ကုန်လောက ပွဲစား၊ နိုင်ငံခြားငွေ ပွဲစား၊ ရှေးဟောင်းပစ္စည်း၊ ကား၊ အိမ်ခြံမြေ စသည် . . . စသည် အသေးအဖွဲ့က အကြီးကြီးထိ ပွဲစားရှိတယ် မဟုတ်လား။

ဘယ်လောကက ပွဲစားပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်တို့ကို သိပါတယ်။

ပွဲစားလို့ဆိုသူတစ်ယောက်ကို ကျုပ်တို့နာမည်တွေ မေး ကြည့် 'အောင်မျိုးအေး' နှင့် 'အောင်ပိုင်' ကိုသိလားလို့၊ ယောင်ဝါး ဝါး လုပ်နေရင်တော့ ဒီလူပွဲစားမဟုတ်ဘူး၊ သတိသာထားပေတော့ . . .။

အနည်းဆုံးတော့ ကျုပ်တို့ကို ဂုဏ်ပြုခေါ်ဝေါ်တဲ့ 'အက်စက်နှစ်ခွက်' ဆိုတဲ့အမည်ကိုတော့ သိကိုသိရမယ်။ ကြားကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြားဖူးရမယ်။

ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်မှာ ထူးခြားချက်ရှိတယ်။ ဒါကတခြား ပွဲစားတွေလို ကျွမ်းကျင်ရာ ဘာသာရပ်တစ်ခုတည်း မဟုတ်ဘူး . . .၊ ဘာသာရပ်ပေါင်းစုံမှာ နှံ့စပ်ကျွမ်းဝင်တယ် . . .၊

ပြီးတော့ တစ်ယောက်စီခွဲပြီး ဘယ်တော့မှာ အလုပ် မလုပ်ဘူး၊ အမြဲတမ်း နှစ်ပွင့်တစ်ခိုင်ပဲ။

ကြည့်လေ ကျုပ်နေတာက ရန်ကုန်မြို့လယ်ခေါင် ကျောက်တံတားနယ်မြေရဲ့ ငါးလွှာမှာ . . .

အောင်ပိုင်က အင်းစိန်ဖော့ကန်ဘက်မှာ၊ ဒါပေမယ့် မနက်လင်းပြီဆိုတာနဲ့ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်တွဲဖြစ်နေပြီ။

မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံရဲ့ တောင်ဘက်ဖလက်ဖောင်းပေါ် မှာ၊ ရုံးဖန်ရုံခါ မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံမှာ၊ ဒါမှမဟုတ် တာမွေ သတိပဋ္ဌာန် လမ်းထဲမှာ၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး၊ သိမ်ကြီးဈေး၊ သီလဝါဘက် လည်း ရောက်ရဲ့ . . .၊ ဒါမှမဟုတ်လည်း ရေတွက်ခြင်းဟာ မစွမ်း သာတဲ့ စားကျက်နေရာတွေထဲက နေရာတစ်ခုခုမှာ ကျုပ်တို့ရောက်နေပြီ။

ဒီနေ့မနက်မှာတော့ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် ရွှေဘုံသာလမ်း အထက်ဘလောက်က တော်ဖီဆိုင်ထဲ ရောက်နေတယ်။

နက်စ်တစ်ခွက်၊ အသားညှပ်ပေါင်မုန့်တစ်ချပ်နဲ့ ကြက်ဥ

ကြော်တစ်ပွဲစီ သုံးဆောင်ပြီးတော့ နာရီကိုကြည့်လိုက်တယ်။

"ရှစ်နာရီ မိနစ်သုံးဆယ်"

ကျုပ်က အောင်ပိုင်ကြားအောင်ပြောလိုက်တယ်။

ဒီနေ့ကြာသပတေးနေ့ဆိုတော့ ဒီအချိန်ဟာ မုဆိုးရွှေအိုး ရတဲ့ကိန်းကျတဲ့အချိန်၊ တကယ့်အချိန်ကောင်း။

ဒါကို အောင်ပိုင်လည်း သိတယ်။ "သွားမယ်" လို့ပြော တယ်။

ငွေရှင်းပြီးထွက်ခဲ့ကြတယ်။

အောင်ပိုင်က အနက်ရောင်နံပါတ်ပြားတပ် ဂျပန်ကား လေးကို ဗိုလ်ချုပ်လမ်းအတိုင်း မောင်းနေတယ်။

ကျုပ်ကတော့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ မျက်ခုံးမွေးပေါ်တက်၊ ခြေဆောင့်၊ လက်မထောင်ဖို့အတွက် ကျုပ်တို့ရဲ့ အစီအစဉ်ကို ပြန်ပြီး ဆန်းစစ်နေတယ် . . .။

ဟုတ်တယ်လေ၊ ဇီးရိုးဒစ်ဖရင့်ပဲ၊ လုံးဝ ဟာကွက် ပေါ့ကွက်မရှိစေရဘူး၊ တစ်ချက်ကလေးမှ အမှားမခံနိုင်ဘူး။

ကျုပ်တို့ရဲ့ ပစ်မှတ်သားကောင်က သမင်ဒရယ်၊ ချေသူ ငယ်မဟုတ်ဘူး . . .။

ကျား၊ တကယ့်ကျား၊ ကိုးတောင်ကျား။

သိန်းပေါင်းများစွာ ချမ်းသာတဲ့ သူဌေးကြီး ဦးတိမ်ဘွား

www.burmeseclassic.com

တဲ့ . . . ။

♦ ♦ ♦

ကျုပ်တို့ . . . လောကအကြောင်းလည်း နပ်ပြီးသားဖု ဗိုးထိတာထက် ဆိုးသွားမယ် . . . ။

ဖက်စပ်မလုပ်၊ ကုမ္ပဏီမထောင်ဘဲ၊ ရောက်လာတဲ့ ကျောက်ကြီးတွေကို ပုဆိုးခြုံထဲကနေ ပြည်ပရောက်အောင် ပို့နေတဲ့ သူ၊ တော်ရုံဦးနှောက်နဲ့ ရမတဲ့လား . . . ။

ဒါပေမယ့် ဦးတိမ်ဘွားမှာ ကျုပ်တို့သဘောကျတဲ့ အချက် တစ်ချက်ရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ "လောဘကြီးခြင်း" ပဲ။

"လောဘကြီးသူ

ရှိုးအသူ

အားနာတတ်သူ

အလိမ်ခံရတတ်သည်" တဲ့လေ၊ ကြားဖူးတယ် မဟုတ် လား။ ဒီလူကြီးကလည်း ဒီလောက်ချမ်းသာနေတာတောင် မတေ နပ်သေးဘူး။

ငွေနောက်ကို သဲသဲမဲမဲလိုက်နေတုန်းပဲ။

စိတ်ချရရင်အပေါင်ခံတယ်၊ ယုံကြည်ရရင် ငွေတိုးချေ တယ်။ ငွေသာရမယ်ဆိုရင် ငရဲမကြောက်၊ သရဲမကြောက်တဲ့သူ

ဒါကြောင့်လည်း ဒီလူကြီးကို သားကောင်အဖြစ် ရွေးလိုက်တာပေါ့။

ဒါပေမယ့်၊ ဒီလူကြီးပိုင်သမျှ၊ ဆိုင်သမျှ အကုန်လုံး မလို ချင်ပါဘူး။ ကျောက်မှောင်ခိုရောင်းထားတဲ့ ငွေတွေထဲက လေးငါး ဆယ်လောက်ရရင် တော်ပါပြီ . . . ။

ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် လွယ်တော့မလွယ်ဘူး။

သူလည်း ကျားတစ်ကောင်ပဲ။

ဒါကြောင့်ပြောတာပေါ့၊ လည်သူစားစတမ်းပါလို့ဆိုနေ။

♦ ♦ ♦

"အက်စစ်နှစ်ခွက်တဲ့"

သိပ်သိတာပေါ့၊ ဒီနှစ်ယောက်အကြောင်း။

သူတို့နဲ့ထိမိတဲ့အရာတိုင်း အစားခံရတယ်လေ . . . ၊ ဒါကြောင့်လည်း အက်စစ်နှစ်ခွက်ဆိုတဲ့ အမည်နဲ့နာမည်ကြီးနေ တာပေါ့။

ကျုပ်နဲ့လည်း တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ် အလုပ်လုပ်ဖူးတယ်။ ပြည်ပက ရတနာသမားတချို့ကို ကျုပ်ဆီခေါ်လာပေးတယ်။ အရောင်းအဝယ်ဖြစ်အောင်လုပ်ပေးတယ်။

မဆိုးပါဘူး။ ကျုပ်ရောသူတို့ရော မျက်မွက်ကလေး ကြွ ပါရဲ့ . . . ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျုပ်နဲ့ ဆက်ဆံတိုင်း ကလိမ်ကကျစ်လုပ်တာတော့ မရှိပါဘူး။ ကျုပ်ကို လန့်လို့ပဲလားတော့ မသိဘူး။ ဟဲ၊ ဟဲ ...

ဒါပေမယ့် သတိတော့မပြတ်ထားရတယ်ဗျ ...။

သူတို့က ပွဲစားလောကမှာ တကယ့်ဆရာကြီးတွေ ...။

သူတို့ပြောတိုင်းလည်း အဟုတ်ကြီးမထင်နဲ့၊ သူတို့ ငိုပြတိုင်းလည်း မသနားနဲ့၊ သရုပ်ဆောင်တာကလည်း ကျော်ရဲအောင်တောင် ဖျားလောက်ရဲ့။

အမြင်ဝန်းကြည့်လို့ကတော့ သူတို့ဘယ်ခွင်ရိုက်နေတယ်ဆိုတာ မှန်းဆရခက်ခဲတယ် ...။

ဩော် ... ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလလောက်က ကျုပ်ဆီကို ရောက်လာကြပါတယ်။

မှတ်မှတ်ရရ ပရိုက်ဗိတ်ဂျပန်ကားလေးနဲ့။ လာခြင်းအကြောင်းကတော့ ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ရဲ့ တိုက်ကို လာပေါင်ပေးတာ၊ ကျုပ်တောင် ရုတ်တရက် စိုးရိမ်သွားတယ်။ ရိုက်စားလုပ်ပြီး ကောက်ထည့်သွားမှာစိုးလို့ ...။

သူတို့ယူလာတဲ့ စာရွက်စာတမ်းတွေစစ်ဆေး၊ မေးသင့်တာ မေးလုပ်ရတယ် ...။

ပေါ့ပေါ့ဆဆ လုပ်လို့မရဘူးလေ။ သိတယ်မဟုတ်လား။

စားရုံနဲ့ ပြီးတဲ့ အက်စစ်မဟုတ်ဘူး။ တစ်ကိုယ်လုံးလောင်မှ အားရတဲ့အက်စစ်တွေ။

အမှန်အတန်ဆိုတာ သေချာမှငွေထုတ်ပေးတယ်၊ မများပါဘူး တစ်ဆယ်တည်းပါ။

စာချုပ်စာတမ်းကတော့ လုပ်ရတာပေါ့။ ကျုပ်ရဲ့ ရှေ့နေကြီးရှိတယ်လေ။ သူနဲ့လုပ်တာ။

အဲဒီကိစ္စလည်း ပြတ်သွားပါပြီ၊ နှစ်လပဲကြာတယ်၊ ပြန်ရွေးသွားတယ်။ အတိုးငွေ တစ်သိန်းနီးနီး ရလိုက်သေးတယ်။

ရွေးတဲ့နေ့က သူတို့လည်း တစ်ပျော်ပါပဲ ...။

ပွဲစားဆိုတာ ပွဲပြီးရင် စားရမှာဗျ၊ ဒီလိုမဟုတ်လား။

ကျုပ်အတွက်လည်း အကျိုးရှိတာပဲလေ ...။ ဩော် ... ပြောရဦးမယ်၊ မိုးကြိုးသွားဆိုတာသိလား။ ကျုပ်တော့ ကြားဖူးတယ်၊ မတွေ့ဖူးသေးပါဘူး ...။ အက်စစ်တို့ ပြောတာကတော့ မိုးကြိုးသွားဆိုရင် လျှပ်စစ်လိုင်း၊ သံလိုက်လှိုင်းတွေကို ဖြတ်တောက်နိုင်တယ်တဲ့၊ သဘောက ဖွင့်ထားတဲ့တီဗွီပေါ်၊ ရေဒီယိုပေါ် တင်လိုက် ရပ်သွားတယ်။ လျှပ်စစ်မီးလုံးအောက်ထားလိုက် မီးပိတ်သွားတယ်။ ဒီသဘော။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့က မိုးကြိုးသွားနောက်လိုက်နေကြတာ . . .၊ တိုက်လာပေါင်တာလည်း မိုးကြိုးသွားဝယ်ဖို့ ငွေလိုလို့ ဖြစ်ချင်တော့ မိုးကြိုးသွားက အတုကြီး၊ အရောင်းအဝယ်မဖြစ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ပြန်ရွေးသွားတာတဲ့။

သူကလည်း မက်လောက်သား . . .၊ ပြည်တွင်းမှာ သိန်းငါးဆယ်လောက်သာပေါက်ပေမယ့် ပြည်ပဈေးကွက်မှာ အမေရိကန်ဒေါ်လာသိန်းငါးဆယ်အထက်မှာဆိုပါလား . . .။

ဝယ်မယ့်နိုင်ငံကလည်း သံရုံးတနေတစ်ဆင့် အဆက်အသွယ်ရပြီးပြီတဲ့ . . .၊

ခက်နေတာက အစစ်တစ်ခုအတုတစ်ထောင်၊ အယောင်ကတစ်သိန်း။ အဲဒီအတုအယောင်တစ်သိန်းကို ကျော်ပြီး အစစ်တစ်ခု ရပြီဆိုပါစို့ . . .၊ ပြီးပြီ စားရော့ပဲ၊ နည်းတဲ့ငွေလား၊ ကျုပ်တောင် စိတ်ဝင်စားသွားတယ်။

ဒါနဲ့ အက်စစ်တို့ကို ပြောလိုက်တယ် . . .။

"နောက်တစ်ခါ မိုးကြိုးသွားသတင်းရရင် ငါ့ကိုလည်း ဆက်သွယ်ကွာ . . . " လို့ . . .။

◆ ◆ ◆

"ပြောင်လိမ်ပြောင်စားဟုတ်လား။

ဒါပွဲစားအလုပ်မှ မဟုတ်တာ၊ အချိန်နဲ့အမျှ နည်းပညာတွေ တိုးတက်နေတဲ့ခေတ်ကြီးမှာ ပြောင်လိမ်ပြောင်စားလုပ်ရင် ခံသွားရမှာပေါ့။

ကျုပ် ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဘူး . . .။

ဦးတိမ်ဘွားဆီက တိုက်ခန်းပြန်ရွေးပြီး မကြာခင်မှာပဲ ကြို့ပင်ကောက်နယ်ထဲမှာ မိုးကြိုးသွားတစ်ခုရှိတဲ့ သတင်းရတယ်။

ဦးတိမ်ဘွားကို "ရှယ်ယာထည့်နိုင်မလား" လို့ပြောတော့ သူစဉ်းစားတယ်။ ကျုပ်တို့ကို နည်းနည်းလန့်နေပုံပဲ။ ရလာမယ့်အကျိုးအမြတ်တွေ တွက်ပြတော့မှ လိုက်လေ့လာဦးမယ်ပြောတယ်။

ကြို့ပင်ကောက်ကို သူ့ကားလေးနဲ့ ထွက်ခဲ့ကြတယ်။

သတင်းရတဲ့နေရာရောက်တော့ မိုးကြိုးသွားပိုင်ရှင်တို့တွေ့တယ်။ ခပ်သန့်သန့်ခပ်လည်လည်ထဲကပါပဲ။ မိုးကြိုးသွားကို ထုတ်မပြဘူး။

ရှိတယ်၊ ကြိုက်သလောက်စစ်ဆေးနိုင်တယ်ပြောပြီး ဈေးစကားဆိုတယ်။

ကျုပ်တို့စဉ်းစားဖို့ ဈေးသိပ်ဆစ်နေဖို့ မလိုပါဘူး၊ ပြန်ရောင်းမယ့်သူက ဘယ်လောက်နေနေယူမှာ၊ သူ့ဘက်က အဆင်သင့်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဓိတာတ အခွန်အတာန်ဖြစ်ဖို့ပဲ၊ နောက်ဆုံး ငါးဆယ်နဲ့ ထည့်တယ်။ ဒါပေမယ့် မိုးကြိုးသွားကို ထုတ်မပြသေးဘူး၊ နောက်တစ်ကြိမ် ချိန်းတယ်။

နောက် တစ်ခေါက်ကျတော့လည်း မိုးကြိုးသွားကို မမြင်ရသေးဘူး၊ တတိယအခေါက်ကျမှ တွေ့ရတယ်။

ကြည့်ရင်တော့ သာမန်ပါပဲ၊ ရဲတင်းပုံကြေးနီတုံးကလေးလို့ပဲ ထင်မယ်၊ ပိုင်ရှင်က လက်တွေ့စမ်းသပ်ပြမှ အံ့ဩစရာတွေကို မြင်ရတွေ့ရတယ်။

ရေဒီယိုကတ်ဆက်ကို သီချင်းဖွင့်ထားပြီး မိုးကြိုးသွားတင်လိုက်တော့ ကက်ဆက်ရပ်သွားတယ်၊ ပြန်ယူလိုက်တယ်၊ သီချင်းသံထွက်လာတယ်၊ ပြန်တင်တယ်၊ ရပ်သွားပြန်တယ်၊ တီဗွီပေါ်တင်တယ်၊ အရုပ်အသံတွေ ပျောက်သွားတယ်၊ ယူလိုက်တော့ တီဗွီပြန်လာတယ်၊

လျှပ်စစ်မီးဖွင့်ပြီး မီးလုံးကို ထိလိုက်တယ်၊ မီးပျက်သွားတယ်၊ မီးလုံးနဲ့ ခွာလိုက်တော့ လျှပ်စစ်မီး ပြန်လင်းလာတယ် . . . ၊

ကဲ မဆန်းကြယ်ဘူးလား၊ သိပ္ပံပညာက မဖော်ထုတ်နိုင်သေးတဲ့ သဘာဝရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်များစွာထဲက တစ်ခုပေါ့။

အဲဒီနေ့မှာပဲ ဦးတိမ်ဘွားက ရှယ်ယာနှစ်ဆယ်ထည့်မယ်

ပြောတယ်၊ ကျုပ်တို့အဖွဲ့ စရံငွေ နှစ်သိန်းပေးပြီး ပြန်ခဲ့ကြတယ်၊

အရောင်းအဝယ်ကို နောက်တစ်ပတ်တိတိမှာ လုပ်မယ်၊

ရော့ မိုးကြိုးသွား၊ ရော့ ငွေသားပေါ့ . . . ၊

ချိန်းတဲ့နေ့ သွားခါနီးမှာ ကျုပ် ဦးတိမ်ဘွားကို ပြောတယ်၊ မိုးကြိုးသွားနဲ့ ပတ်သတ်လို့ အထူးကျွမ်းကျင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ရှိတယ်၊ သူ့ကိုခေါ်သွားမယ်လို့၊

သူက ရှေးဟောင်းပစ္စည်းလိုင်းမှာ တကယ့်အိတ်စပတ်၊

ပစ္စည်းတစ်ခုကို ကိုင်ကြည့်လိုက်တာနဲ့ ဘယ်ခေတ်က ပစ္စည်း၊ သူ့သမိုင်းကြောင်းက ဘယ်လို၊ ကာလတန်ဖိုးကဘယ်မျှဆိုပြီး ထူးထူးကဲကဲကျွမ်းကျင်တဲ့သူ၊ သူ့အမည်က ဘိုတိန်းတဲ့ အသက်နှစ်ဆယ်လောက်ပဲရှိဦးမယ်၊ ပိန်ပိန်ပါးပါးနဲ့ အသားဖြူဖြူ လူချောလူလှလူရည်သန့်ကလေးပါပဲ၊

သူ့ကိုခေါ်ပြီးသွားတယ်၊ ကြို့ပင်ကောက် ရောက်တော့ ထုံးစံအတိုင်း စမ်းသပ်ပြတယ်၊ အားလုံး အဆင်ပြေတယ်၊

ဒါပေမယ့် ဘိုဟိန်းက ဦးတိမ်ဘွားကို နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောတယ်၊ ဦးတိမ်ဘွားက ထိတ်ထိတ်ပြာပြာနဲ့ ကျုပ်တို့ကို ခေါ်တယ်၊

“မောင်ဘိုဟိန်းက အတုကြီးလို့ပြောနေတယ် . . .”

“ဟာ သေချာရဲ့လား . . .”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်တယ် အစ်ကို၊ ပစ္စည်းက အတုကြီးရိုမှကွန်ထရီး သုံးပြီး လိမ်နေကြတာ . . . လုံးဝ မဝယ်ပါနဲ့ . . ."

ကျုပ်တို့ကိုယ်တိုင် စမ်းကြည့်ချင်တယ်ပြောတော့ ပိုင်ရှင် တလတ်မခံဘူး၊ တန်ဖိုးကြီးတဲ့ပစ္စည်းမို့ လုပြေးရင်၊ မျိုချလိုက်ရင် အာမခံမတတ်နိုင်ဘူးတဲ့၊ ပြဿနာလည်း မရှင်းချင်ဘူးတဲ့၊ ဒါကြောင့် သူကိုယ်တိုင်ပဲ ထပ်ပြီးစမ်းသပ်ပြတယ်။

ဟုတ်တယ်ဗျ၊ အားလုံးကွက်တိ၊ ပိပိရိရိလုပ်ထားတာ။

နောက်ဆုံးကျုပ်တို့ တပ်ခေါက်ပြန်ခဲ့ကြတယ်။

သူ့နယ်မှာ ပြဿနာမဖြစ်ချင်တာနဲ့ ငွေမပါသေးဘူး ပြောရတာပေါ့၊ စရံငွေလည်း အဆုံခံလိုက်တယ်။

မောင်ဘိုဟိန်းသာ ပါမလာရင် ဒီထက်မက ဆုံးရှုံးမှာ၊

ဦးတိမ်ဘွားတတော့ မောင်ဘိုဟိန်းကို အရမ်းကျေးဇူး တင်နေတယ်။ သူ့အိမ်မှာပဲ ခေါ်ထားတယ်၊ စားအတူ၊ သွားအတူ။

ညာလက်ရုံးတစ်ယောက် ရလိုက်တာပေါ့လေ . . .။

♦ ♦ ♦

စီးပွားရေးသမားဆိုတာ လျင်မှ၊ သွက်မှ

ကွက်ကျော်မြင်တတ်မှ

အနည်းဆုံး သူများထက် နှာတစ်ဖျားမကသာနေမှဗျ

ခုတစ်ကြိမ်ထပ်ရတဲ့သတင်းက ညောင်လေးပင်နယ်

ထဲမှာ၊ . . .

မောင်ဘိုဟိန်းက ပြောတယ်။

"အဘမှာ ငွေရှိတာပဲ၊ ဘာလို့ ရှယ်ယာထည့်နေမှာလည်း၊ ကိုယ့်ဘာသာဝယ်၊ ကိုယ်တိုင်ရောင်းမှာပေါ့ အတူနဲ့မှားမှာလည်း မပူရဘူး၊ သားရှိတာပဲ . . ."

"ဟုတ်တယ်၊ သားပြောတာမှန်တယ်၊ ရှယ်ယာထည့်တာ ဆိုရင် ခွဲဝေယူနေရဦးမယ်။ ကိုယ့်ဘာသာဝယ်မယ်ဆိုရင် ရတဲ့ အကျိုးအမြတ်အားလုံးဟာ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းအတွက်ပဲ"

အက်စစ်တို့ကိုလည်း အရောင်းအဝယ်ဖြစ်အောင် ဝိုင်းကူ ညီကြ၊ မိုးကြိုးသွားရရင် ဝယ်မယ့်သံရုံးနဲ့ ဆက်သွယ်ပေး၊ အကျိုး ဆောင်ခမျက်မျက်လေးရမယ်လို့ မက်လုံးပေးလိုက်တယ်။

ကျုပ်သိပ်ကံကောင်းတယ်လို့ ဆိုရမလားပဲ။

အစစအရာရာ ချောမောတယ်။

ပစ္စည်းကလည်း အမှန်အကန်၊

မောင်ဘိုဟိန်းဆို ဝမ်းသာလွန်းလို့ မျက်ရည်တောင်လည် တယ်။

အက်စစ်တို့နှစ်ယောက်လည်း သိပ်ပျော်နေပုံပဲ။

"ဒါပေါ့လေ၊ အတုတစ်ထောင် အယောင်တစ်သိန်း ကြား က ရှားရှားပါးပါးရတဲ့ပစ္စည်းပဲ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးကြိုးသွား ရတနာလို့တောင် တင်စားချင်ရဲ့၊

သုံးခေါက်သွားပြီး ပစ္စည်းကြည့် စမ်းသပ်စစ်ဆေး ဈေးစကားပြောနဲ့ ဆယ်ရက်လောက်ပဲကြာတယ်။

သိန်းငါးဆယ်နဲ့ အရောင်းအဝယ်ဖြစ်တယ်။

ပိုင်ရှင်တို့ ငွေချေပြီး ပြန်ခဲ့ကြတယ်။

သူ့မိဘတွေဆီ ခဏဝင်ခဲ့ဦးမယ်ဆိုပြီး မောင်ဘိုဟိန်း ပဲခူးမှာဆင်းတယ်။

သူ့မိဘတွေ တန်တော့ဖို့ ငွေငါးသောင်းပေးလိုက်တယ်။

ကျုပ်လား မပျော်ဘဲနေပါ့မလား။

သုံးရက်က ဝယ်မယ့်ဒေါ်လာသိန်းငါးဆယ်ကို မြန်မာငွေနဲ့ သင့်ကြည့်၊

နှလုံးသွေးတွေတောင် တဒိတ်ဒိတ် တိုးလို့မြန်လို့၊

ဒါဟာ ကျုပ်ဖြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကံအကြောင်းတရားရဲ့ အကျိုးဆက်ပေါ့နော်၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား၊

◆◆◆

အက်စစ်နှစ်ခွက်ကို ကျွန်တော် သိပ်အံ့ဩတယ် . . .၊

ဦးတိမ်ဘွားရဲ့ ယုံကြည်မှုကို ဖန်တီးခဲ့တဲ့ အခင်းအကျင်းတွေ၊

လက်ဖျားခါရလောက်အောင် ကောင်းမွန်တဲ့လျှည်းကွက်တစ်ခု၊

အတွက်စေ့လှတဲ့ ဇာတ်လမ်းနဲ့ ဇာတ်ညွှန်း . . .၊

အံ့မခန်းသရုပ်ဆောင်ချက်များ . . .၊

ဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့ အက်စစ်နဲ့ ထိမိရင် အစားခံရတတ်တယ်လို့ . . .၊

မိတ်ဆွေလည်း သတိထားပေါ့ . . .၊

ဒါမျိုးကိစ္စတွေကို ဘယ်တော့မှ မယုံနဲ့၊

ထူးဆန်းတဲ့မိုးကြိုးသွားအစစ်ဆိုတာ ရှိချင်ရှိမယ်၊ အဲ ရှိချင်မှလည်းရှိမယ်၊

သေချာကတော့ ကျွန်တော် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူး မမြင်ဘူးခြင်းပဲ၊

ဒီလိုပဲ အက်စစ်နှစ်ခွက်လည်း မတွေ့ဖူးဘူး မမြင်ဖူးဘူး၊

ဒါပေမယ့် လောဘကြီးသူကို ငွေအလုံးအရင်းနဲ့ မက်လုံးပေးပြီး မျှားရတာပေါ့ . . .၊

ယုံကြည်မှုရအောင် ဖန်တီးခဲ့ရတဲ့ အခင်းအကျင်းတွေကိုလည်းကြည့်ဦးလေ . . .၊

ဦးတိမ်ဘွားနေရာမှာ မိတ်ဆွေဆိုလည်း ခံရမှာပဲ၊

ဇာတ်လမ်းအစအဆုံး ဖြစ်ရပ်တွေဟာ အက်စစ်နှစ်ခွက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဲ့ ရိုက်ချက်တွေပေါ့ . . . ။

ကျွန်တော် သရုပ်ဆောင်ရတဲ့အခန်းက နည်းပေမယ့် အစီတဇာတ်ကောင်မို့ ညီတူညီမျှ ခွဲယူကြရမှာပေါ့ . . . ။

ပဲခူးမှာ ဆင်းနေခဲ့ပြီး ညောင်လေးပင်ကို ပြန်လာခဲ့တယ်။

ပိုင်ရှင်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်သူကို အိမ်ငှားခရော၊ သရုပ်ဆောင်ကြေးရော ရသင့်ရထိုက်တာပေးပြီး ငွေတွေကို ယူခဲ့တယ်။

ကိုအောင်မျိုးအေးရဲ့ ကျောက်တံတားငါးလွှာမှာ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ဆုံရမယ် . . . ။

အဲဒီမှာ ဝေပုံကျခွဲယူ၊ ပြီးတာနဲ့ ရန်ကုန်နဲ့ဝေးတဲ့ တစ်နေရာရာကို လေးငါးလလောက် ကျွန်တော် ရှောင်နေရမှာ . . . ။

"ကြေးတုံးကို မိုးကြိုးသွားဆိုပြီး သိန်းငါးဆယ်နဲ့ လိမ်သွားမှု" ဆိုတဲ့ နောက်ပိုင်းဇာတ်လမ်းကိုတော့ အက်စစ်တို့ ကြည့်ရှင်းကြမယ်။ ရှောင်နေတဲ့ ကျွန်တော့်အပေါ်ပဲ ပုံချလိုက်ပေါ့။

ဇာတ်သိမ်းက ဒီလောက်ပါပဲ။

ဒါပေမယ့် ချိန်းတဲ့နေရာကို ကျွန်တော် မသွားတော့ဘူး။

ကျွန်တော် လွယ်ထားတဲ့ အိတ်ထဲမှာ ငွေလေးဆယ့်ငါးသိန်းကျန်သေးတယ်။ နည်းတဲ့ငွေလား။

ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး ဘူတာရုံကိုသွားတယ်။

ဆိုက်တော့မယ့် အမြန်ရထားနဲ့ လိုက်ဖို့ မန္တလေးလက်မှတ်တစ်စောင်ယူလိုက်တော့တယ် . . . ။

ဝန်းနည်းပါတယ် ဦးတိမ်ဘွား . . . ။

နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ် ကိုအောင်မျိုးအေးနှင့် ကိုအောင်ပိုင်တို့ရေ . . .

ကျွန်တော်တို့လုပ်တဲ့ အလုပ်က ဒုစရိုက်အလုပ်ပဲလေ။ သုစရိုက်အလုပ်မှ မဟုတ်တာ။

ဘယ်ကလာ၊ သစ္စာ မေတ္တာတွေ ရိုးသားမှုတွေ ထားနိုင်မှာလဲ . . . ။

လည်သူစားစတမ်းပေါ့ဗျာ . . . ဟုတ်ဘူးလား . . . ။

* * * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလည်လွန်သော ဘီးတစ်စုံ

(တစ်)

"သူဇာနဲ့ယူရင် အိမ်ကိုတစ်သက်လုံးပြန်မလာရဘူးလို့ ဖေဖေနဲ့ မေမေက ပြောတယ် သူဇာ၊ မောင်ကတော့ သူဇာနဲ့ မခွဲနိုင်ဘူးကွာ။ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် အားလုံးကို ရင်ဆိုင်ပစ်ချင်တယ်" မိုးဇော်လတ်အသံက ဆို့နစ် အက်ကွဲနေသည်။

သူဇာက မိုးဇော်လတ်ရင်ခွင်ထဲမှ ဆတ်ခနဲရုန်းထွက်လိုက်၏။

"စားသောက်ဆိုင်မှာ ဖျော်ဖြေရတဲ့ သီချင်းသည်မ ဆိုတဲ့ စွပ်စွဲချက်နဲ့ပဲမဟုတ်လား မောင်"

မာနနဲ့ နာကြည်းမှုတွေရော စွက်နေသောကြောင့် သူမ အသံက တင်းမာနေ၏။ ခက်ထန်သော မျက်ဝန်းတို့ဖြင့် မိုးဇော် လတ်ကို သူမကြည့်သည်။

မိုးဇော်လတ်ကတော့ စူးစူးဝါးဝါးနိုင်လှသော သူမ၏

ဒါသမျက်လုံးတွေကို မသိကျိုးကျွံပြုကာ အဝေးဆီကိုသာ ငေးကြည့်နေဆဲ။

"စားသောက်ဆိုင်မှာ သီချင်းဆိုတာ စက်ဆုပ်ရွံရှာစရာ အဖြစ်ကြီးတစ်ခုလား မောင်။ ကိုယ်တတ်ကျွမ်းတဲ့အနုပညာနဲ့ ကိုယ့်ဝမ်းကိုယ်ကျောင်းနေတာ ဂုဏ်ယူစရာပါလို့တောင် မောင် ပြောခဲ့ဖူးတယ်မဟုတ်လားဟင်"

"ဟုတ်ပါတယ် သူဇာ၊ ဒါပေမဲ့ မောင့်ဖေဖေ၊ မေမေတို့မှာ အဲလိုခံယူချက်မျိုးမရှိဘူး။ သူတို့ထင်တာက စားသောက်ဆိုင်မှာ သီချင်းဆိုတဲ့ မိန်းကလေးမှန်ရင် . . ."

"ပျက်စီးနေတဲ့ မိန်းကလေးပေါ့ ဟုတ်လား မောင်။ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအနေနဲ့တော့ မှန်ချင်မှန်မှာပေါ့ မောင်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရား ခိုင်ခိုင်မာမာနဲ့ သီချင်းဆိုနေတဲ့ မိန်းကလေးတွေ လည်း အသခြေအနေရှိပါ မောင်။

ဒီလိုနေရာမျိုးကို လာတဲ့သူတွေဆိုတာက ထိန်းချုပ်မှု မပါ တဲ့ လွတ်လပ်မှုကို ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ခံစားချင်သူတွေ၊ ဖျော်ဖြေမှုကို ဘဝမက်သူတွေ။ ပြီးတော့ . . သူတို့လိုချင်တာ ရမယ်ဆိုရင် ငွေကို ရေထက် ဖြုန်းနိုင်သူတွေပါ မောင်။

ငွေဟာ အင်အားကြီးတယ်။ အရာရာကိုလုပ်နိုင်တယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီလိုလူတွေရဲ့ ငွေပင့်ကူအိမ်ကို တော်ရုံအင်အားနဲ့ ရုန်းထွက်ဖို့ မလွယ်ဘူး မောင်။

ဒါပေမဲ့ မောင့်မိဘတွေထင်သလို သူဇာတို့လို သီချင်းသည် မိန်းကလေးတွေဟာ ယောကျ်ားတွေကို မာယာနဲ့မျှားနေတာ မဟုတ်ဘူး မောင်။

ယောကျ်ားရင့်မာကြီးတွေကသာ ငွေနဲ့ သွေးဆောင်ဖြားယောင်းနေကြလို့ သီချင်းသည်မလေးတွေသာ အမျှားခံနေကြရတာပါ မောင်"

နှစ်ဦးစလုံးဆီမှာ ပြောစရာစကားတွေ ရှိသေးသော်လည်း ပေါ်ပေါက်လာသည့် ပြဿနာကြောင့် နှုတ်ကိုမဖွင့်ဟရဲကြ။ အခြေအနေတင်းမာဆိုးရွားသွားမှာကို နှစ်ဦးစလုံး မလိုလားပါ။

အတွေးကိုယ်စီဖြင့် မိနစ်အနည်းငယ်ကြာထိ တိတ်ဆိတ်သွားကြပြီးနောက်မှ မိုးဇော်လတ်က စကားကိုပြန်စ၏။

"မောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ သူဇာ၊ သူဇာနဲ့သာ ခွဲရရင်တော့ မောင် သေမှာပဲ"

မိုးဇော်လတ်၏ နှုတ်ထွက်စကားတွေကို နိမိတ်မရှိသောစကားတွေဟု ဆိုကာနှုတ်ခမ်းကို လက်ဖဝါးနုနုဖြင့် ပိတ်လိုက်ဖို့ သူမ စိတ်ကူးလိုက်သည်။ သို့သော် အတန်ငယ်နောက်ကျသွားပြီတို့

သတိပြုမိလိုက်၍ မလုပ်ဖြစ်တော့။

တကယ်တော့ နှစ်ဦးသားတိတ်ဆိတ်နေချိန်အခိုက်ဝယ် သူမအတွေးရေယဉ်ကြောမှာ မျောပါသွားခြင်းဖြစ်သည်။

ပြဿနာ၏ ရလဒ်တွေကို သူမ ဆုံးသပ်နေခြင်းသာ ဖြစ်၏။နောက်ဆုံးမှာတော့ ဆုံးဖြတ်ချက် ထစ်ခုကို သူမ ချလိုက်ရသည်။

"သူဇာလည်း မောင်နဲ့ မခွဲနိုင်ဘူး မောင်၊ ဒါကြောင့် အမြန်ဆုံးလက်ထပ်ကြဖို့ ပြောရတာပေါ့. . ."

"ဒါဆိုရင်. . ."

"ဒါဆိုရင် လုပ်မနေနဲ့မောင်။ သူဇာမိဘတွေကို အကျိုးအကြောင်း အကုန်ဖွင့်ပြောလိုက်မယ်၊ ပြီးရင် သူဇာနဲ့မောင် ရုံးဘတ် လက်မှတ်ထိုးမယ်။ ရပ်ကွက်ထဲက လူကြီးအချို့နဲ့ မိတ်ဆွေအနည်းအကျဉ်းဖိတ်ပြီး မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေးမယ်"

"အားငယ်တယ် သူဇာရယ်၊ ဒါတွေက မောင့်ဘတ်က လုပ်ရမယ့်အရာတွေပါ။ မောင့်မှာကလည်း လက်စွပ်လေးလောက်ပဲ ကျန်တော့တာဆိုတော့ . . ."

"ဒါတွေ တွေးပူမနေနဲ့ မောင်၊ သူဇာမှာ စုထားတဲ့ ပိုက်ဆံရှိပါတယ်။ အဓိက,က သူဇာနဲ့မောင် အတူတူအမြန်ဆုံးနေကြရဖို့ မဟုတ်လား မောင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူဇာတ မိုးဇော်လတ်၏ရင်ခွင်ကို မျက်နှာအပ်၍ တိုးဝင်လိုက်၏။

မိုးဇော်လတ်က သူဇာ၏ ကျောပြင်လေးကို အလိုက်သင့် ဖက်ထားလိုက်သည်။

"ဘောင်းဆိုး ပလုံးဆိုးကိုသာ ပစ်နိုင်တယ်၊ သားဆိုး၊ သမီးဆိုး ပစ်ရိုးမရှိဘူးဆိုတဲ့ ထုံးစံအတိုင်း မောင့်ဖေဖေ သူဌေးကြီး က တစ်နေ့ကျရင် ပြန်ခေါ်မှာပဲလို့မျှား ကျိန်းသေတွက်ထားရော သလား သူဇာရယ်၊ သနားစရာကောင်းလိုက်ပါဘိတော့ကွယ် "

ဒီစကားတွေက သူ့နှုတ်ဖျားမှ ထွက်မလာ၊ ရင်ထဲမှာသာ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သူက သူဇာ၏ နဖူးလေးကို ဖွဖွနမ်းလိုက်၏။ ပြီးတော့ တိုးညှင်းညင်သာသောအသံဖြင့် ပြောသည်။

"သိပ်ချစ်တယ် သူဇာရယ်"

တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် သူဇာ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို တိုး၍ ဖက်လိုက်သည်။

မိုးဇော်လတ်၏ နှုတ်ခမ်းတွေက ပြုံးနေသည်။ သို့သော် ချစ်ခြင်း၏ ရိုးသားမှုကင်းမဲ့သောအပြုံး၊ နှလုံးသားမှ မေတ္တာတရား တို့ နှယ်ယှက်ခြင်းမရှိသော အပြုံး၊ ယောကျ်ားတစ်ယောက်၏ ကဝေအပြုံး၊ သို့မဟုတ် သိုက်ဆရာတစ်ယောက်၏ အပြုံးမျိုး

ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ဦး၏ နောက်ဆုံးရလဒ်ကလည်း သူကြိုတင် တွက်ဆထားသော အဖြေနှင့် တွက်တိဝင်ခဲ့၏။

သူဇာလို သိချင်းသည်မတစ်ယောက်အနေနှင့် သူဌေး သားတစ်ယောက်ကို အသေရရ၊ အရှင်ရရ လက်လွှတ်ခံမည် မဟုတ်ဟု သူမှန်းဆထားပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သည်ခွင် ကို ဆင်၍ သည်ဇာတ်ကို ကခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် သူဇာအနေဖြင့် သူ့ကိုလက်ထပ်ရခြင်းမှာလည်း သူဌေးသားဟူသော အချက်တစ်ခုတည်းသာမဟုတ်၊ အခြားသော အရေးကြီးအကြောင်းအရာများ လည်းကျန်ရှိပါသေးသည်။

ထိုအကြောင်းအရာများကိုသာ မိုးဇော်လတ် တစ် ယောက် ကြိုတင်သိရှိခွင့်ရခဲ့မည်ဆိုလျှင် . . .

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ သူဇာ့ကို လျှော့တွက်မိခဲ့ခြင်းက ပြင်မရ သော အမှားကြီးတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပါတော့သည်။

✖ ✖ ✖ ✖

(နှစ်)

ရန်ကုန်မြို့တော်၏ အသည်းနှလုံးနေရာ၊ ချင်သျှဥယျာဉ် အတွင်းရှိ စားသောက်ဆိုင်ကြီးမှာ မိုးဇော်လတ် နှင့် သူဇာတို့ စောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆုံစည်းခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနေ့မတိုင်မီ နှစ်ရက်က မိုးဇော်လတ်တို့အဖွဲ့ ပွဲပေါက် တစ်ခုတိုးခဲ့၏။

ပဲခူးမြို့ပေါ်မှ အိမ်တစ်အိမ်က မမျှော်လင့်ဘဲ သိန်းလေး ငါးဆယ်ဖိုးလောက်တန်မည့် စိန်ရွှေလက်ဝတ်လက်စားတွေ ရလိုက် သည်။ ညတွင်းချင်း ရန်ကုန်ပြန်၊ ဖောက်သည်ဆိုင်မှာ သွင်းသည်။ ရသည့်ငွေကို အညီအမျှခွဲသည်။ သူတို့သုံးယောက်စလုံး တစ် ယောက်ကို ဆယ်သိန်းလောက်ရသွား၏။

ညဦးပိုင်းမှာ အောင်ပွဲကျင်းပရန် နာမည်ကြီးစားသောက် ဆိုင်ကြီးတစ်ခုထဲ သူတို့ ဝင်မိကြ၏။ ထိုနေရာမှာပင် သူဇာ့ကို စတွေ့ခြင်းဖြစ်၏။

သူဇာက ထိုဆိုင်ကြီးမှ ဂေဇာမှာဇာဗိုကေသီချင်းသည်မတစ် ယောက်ဖြစ်သည်။ ထိုညက သူမသည် နေရာဒေသနှင့် လိုက် လျောညီစွာ ခေတ်ဆန်ဆန်ဝတ်ဆင်ထားသော်လည်း အခြား သီချင်းဆိုသည့် ကောင်မလေးတွေလို ခပ်ဟော့ဟော့ ခပ်ရှိုင်းရှိုင်း မဟုတ်ဟု မိုးဇော်လတ် ထင်၏။ မိုးပြာရောင်ကိုယ်ကျပ် ဘလောက်စ်နှင့် စကပ်ရှည်သည် သွယ်သော၊ မြင့်သော သူမ ကိုယ်လုံးလေးနှင့် လိုက်ဖက်တင့်မောဖွယ်ရှိ၏ဟု တွေးလိုက်သေး

သည်။ ပြီးတော့ ရှည်လျားထူထဲသော သူမ၏ ဆံနွယ်ထွေးများ တံကောက်တွေးထိသော ဆံပင်တွေကလည်း သူဇာ၏ အလှကို အယဉ်ဆင့်နေသလို မြင်မိပြန်သည်။ သံစဉ်နိမ့် မြင့်နှင့် ချိုမြသော အသံ၊ စည်းချက်ညီ လှုပ်ရှားနေသည့် ယဉ်သော၊ နွဲ့သောကဟန်။ အရာအားလုံးက မိုးဇော်လတ်ရင်ကို လှုပ်ခတ်စေခဲ့သည်။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာလား၊ အပျော်ရှာခြင်းလား၊ လှ၍ တပ် မက်ခြင်းလား၊ မမြင်ဘူး မူးမြစ်ထင်ခြင်းလား၊ ဘာရယ်လို့ မိုးဇော် လတ် မဝေခွဲတတ်။ သူဇာ့ကို စွဲလမ်းခဲ့သည်။ သူ့တို သတိပြုမိ အောင် ပန်းကုံးတွေ ထပ်ခါထပ်ခါ စွပ်ခဲ့သည်။ မိတ်ဆက်သည်၊ ထိုညမှာပင် သူဇာ့ကို သူတို့စားပွဲသို့ ဖိတ်ခေါ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

“ကျွန်တော့်နာမည် မိုးဇော်လတ်ပါ။ သူက ဉတ္တာ၊ သူက ကျော်စိုးလွင်၊ သီချင်းဆိုကောင်းလွန်းတဲ့ မသူဇာနဲ့ ခင်မင်ခွင့်ရတဲ့ အတွက် အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ မသူဇာကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အနေ နဲ့ ညှော်ခံပါရစေ၊ မသူဇာ ကြိုက်တာမှာနော်။ ဘာမှ အားမနာနဲ့.”

ထိုညက ဆိုင်သိမ်းမှ သူတို့ပြန်ခဲ့ကြ၏။

မိုးဇော်လတ်၏စကားသံတွေကလည်း အပျော်တို့ဖြင့် ရွှန်း ရွှန်းဝေခဲ့၏။ ဤသို့ဖြင့် မသူဇာ နှင့် ရင်းနှီးမှုရယူနိုင်ခဲ့၏။

နောက်နေ့တွေမှာတော့ မိုးဇော်လတ်တစ်ယောက်တည်း

www.burmeseclassic.com

ထိုဆိုင်တိုရောက်လာသည်။

သိုသိုသိပ်သိပ်နှင့် ခြေရာဖျောက်နေကြရန်ဆုံဖြတ်

လူစု ခွဲလိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။

"သူတို့က အိမ်ထောင်ရှင်တွေပါ မသူဇာရဲ့။ ကျွန်တော့်

မလွတ်လပ်ဘူးပေါ့"

"အမယ် ... အမယ် ... ကိုမိုးဇော်လတ်

တစ်ဖက်လှည့်နဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကြေညာလိုက်တာပေါ့

လူလည်ပဲ ..."

အပျော်လေးတွေ ဝေစီသွားရသည်။

"ဩော်.! ဒါထက် မသူဇာဒီညဆိုတဲ့သီချင်းတွေ သီ

ကောင်းတာပဲနော်။ ဟိုလေ .. သူ့ကို တကယ်ပဲချစ်နေပြီ ဆို

သီချင်းလေးကိုတော့ ကျွန်တော် အကြိုက် ဆုံးပဲဗျာ"

ငွေယားလေးကလည်း လက်ထဲရှိနေ၍ မိုးဇော်လ

ဆိုင်ကို ညတိုင်းရောက်သည်။ မသူဇာ သီချင်းဆိုတိုင်း ပန်းကုံး

စွပ်သည်။ စားပွဲသို့ခေါ်ကာ အတူစားသောက်သည်၊ စကား

ပြောသည်။

ခင်မင်မှုလေးလတာအတွင်း မှတ်မှတ်ရရ သူ နှစ်

တိတိ မသွားဘဲ ပျက်ကွက်ခဲ့ဖူး၏။ ဤသည်ကလည်း သူ အလ

လွန်သွား၍ ဖြစ်၏။ လှိုင်မြို့နယ်ဘက် ခွင်သွားရှာနေစဉ် နယ်ထိန်း

အရာရှိ မြင့်စိုးလှိုင်နှင့် တွေ့၏။ နယ်ထိန်းအရာရှိက သူ့ကို

သိသည်။ ထို့ကြောင့် ကြိုတင်တာကွယ်ရေးပုဒ်မ ရဲအတ် (၃၀-

ယ)နှင့် အမှုဖွင့်ကာ တရားစွဲ၏။ ထိုနေ့ချင်းပင် ထောင်ဆယ့်လေး

ရက်ကျတာ အင်းစိန်တောရသို့ သူမြန်းခဲ့ရသည်။

ထောင်ကလွတ်သည်နှင့် မသူဇာရှိရာ စားသောက်ဆိုင်

သို့ သူအပြေးရောက်သွား၏။

"ဖေဖေပေါ့ မသူဇာ ကိုယ့်ကို တေပေလေလွင့်နေတယ်

ဆိုပြီး တောင်ကြီးကို အတင်းပို့တယ်။ တောင်ကြီးမှာက ဖေဖေ့ညီမ

ဒေါ်လေးစိုးရှိတယ်လေ၊ အပျိုကြီး..။ သဘောတော့ကောင်း

တယ်။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း ချစ်တယ်။ အလိုလိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့

ကျွန်တော်မနေနိုင်ဘူးဗျာ။ မသူဇာမျက်နှာလေးကို မမြင်ရတဲ့

အရပ်၊ မသူဇာသီချင်းသံလေးတွေ မကြားရတဲ့အရပ်မှာ နေရတာ

ကျွန်တော့်ရင်တွေ ပူလောင်လွန်းလှပါတယ်။ ဒါကြောင့် တောင်

ကြီး က*ပြန်ထွက်ပြေးလာတာ၊ ရန်ကုန်ရောက်ရောက်ချင်း ဒီကို

တန်းလာခဲ့တာလေ၊ အိမ်တောင်မရောက်သေးဘူး"

ရင်းနှီးမှုကာလလေးတွေ တဖြည်းဖြည်းများလာသလို

အပျော်ဖွဲ့ရက်လေးတွေကလည်း တစ်စစ တိုးပွားလာခဲ့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤသို့ဖြင့် ခင်မင်မှုလေးလပြည့် အမှတ်တရနေ့မှာ မသူဇာ၏ မေတ္တာပန်းကို သူ ဆွတ်လှမ်းနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် လက်ထပ်ကြဖို့အခြေအနေထိ ရောက်လာခဲ့ရသည်။

အမှန်တကယ်တော့ မိုးဇော်လက်ရင်ထဲမှာ မေတ္တာတရားတွေမရှိပါ။ ဒုစရိုက်နယ်တွင် ကျင့်သားရနေသူပီပီ အခွင့်သာလျှင် ဘနဖူးသိုက်ကူးဖို့သာ သူ့မှာ ရည်ရွယ်ချက်ရှိသည်။

ကြားကာလတွေအတွင်း မသူဇာ၏ရုပ်တည်မှုကို သူ လေ့လာထားပြီးဖြစ်သည်။

မသူဇာမှာ အသက်(၆၀)ကျော် မိဘနှစ်ပါးနှင့် (၉) တန်းကျောင်းသူ ညီမလေးသာရှိသည်။

မသူဇာတို့အိမ်က ဖော့ကန်ဈေးအနီး လမ်းသွယ်လေးတစ်ခုမှာရှိသည်။ အောက်မင်္ဂလာဒုံလမ်းမကြီး ဘေးမကျပေမယ့် သိပ်မဝေး။ ခြံမြေက ပေ (၄၀ x ၆၀) အပြည့်။ ပျဉ်ခင်း၊ ပျဉ်ကာ၊ သွပ်မိုး တစ်ထပ်အိမ်ကလေး၊ မြေချည်းပဲတောင် သိန်းတစ်ရာအထက်ရနိုင်သည့်နေရာ။ ပြီးတော့ မသူဇာ၏ဝင်ငွေကလည်း မဆိုး။

နောက်ဆုံး လက်ထပ်ပြီးကာမှ နေလို့ထိုင်လို့ အဆင်မပြေ

ရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ အမှုအခင်းတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး နောက်ကလိုက်လာရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ ရှောင်ရတိမ်းရ ပြေးရလွှားရမယ်ဆိုရင်လည်း စရိတ်စကတ ပူစရာမလိုတော့။

အိမ်တစ်အိမ်ထဲ အရောက်ဝင်ဖို့ဆိုသည်က သိပ်လွယ်တဲ့အလုပ်မဟုတ်၊ ချွေးဒီးဒီးကျအောင် ဖောက်ထွင်းရ၏။ အိမ်ရှင်နိုးမှာကိုလည်းသတိထားနေရသေး၏။ အခုတော့ ကိုယ်က သူ့အိမ်ထဲရောက်နေပြီ။ ပစ္စည်းယူပြီး လစ်ရုံပဲ။ အလွယ်လေး။ သူ့အတွက် ကုန်ကျထားတာတွေ ပြန်ယူတဲ့သဘောလောက်ပေါ့။

ဘယ်ဘက်ကကြည့်ကြည့် သူ့ဘက်က အသာကြီး၊ ဘယ်ဈေးနဲ့တွက်တွက် လုံးဝ အရှုံးမထွက်နိုင်တဲ့ဈေးကွက်။

ဒီလို အမြတ်တွက်ပြီး ဒီခွင်ကို ဆင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် ဒုစရိုက်နယ်ထဲက သူ့ဘဝမှန်ကိုတော့ ဖုံးကွယ်ထားခဲ့သည်။

"ဖေဖေက အရာရှိကြီးလေ သူဇာရဲ့။ မေမေ့အလုပ်ကတော့ ဖေဖေဆုံးသွားတာနဲ့ ဖိုဝိုင်းရှိတဲ့အိမ်တွေ ပြေးတဲ့အလုပ်ပဲ၊

နောက်တာနော် သူဇာ၊ မေမေက စိန်ပွဲစားပါ။ မောင့်အထက်မှာ အကိုကြီးနှစ်ယောက်နဲ့ အစ်မလတ်ရှိသေးတယ်။ အကုန်လုံး ဘွဲ့ရပြီးလို့ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်နေကြပြီ။ မောင်သာ ဆယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တန်းကို စတုတ္ထနှစ်ဖြေနေရတုန်း၊ မောင်က အထွေးဆုံး၊ အဆိုးဆုံး အမိုက်ဆုံး သားပေါ့၊ ဒါကြောင့် အားလုံးက ခြေရော၊ လက်ရော မြှောက်ထားကြတယ်လေ။

အိမ်မှာ ထောင်းအေ့စ် တစ်စီးရှိတယ်။ မေမေပဲ အပိုင်စီးထားတယ်။ ကိုကိုတို့ မမတို့တောင် ဧည့်ခံပွဲတွေဘာတွေရှိမှ ထားကိုပေးတာ။ ဖေဖေကတော့ ဌာနက ကားပဲသုံးတယ်။

မောင့်ကိုတော့ ကားနားကို လုံးဝမထိရဘူးလေ၊ မောင်ကလည်းမောင်ပဲ။ ပြီးခဲ့တဲ့ သင်္ကြန်တုန်းက ကားယူပြီး ထွက်ခဲ့တယ်။ အက်ဆီးဒင့်ဖြစ်တာလေ၊ ကံကောင်းလို့ မသေကြတာ ဥက္ကာတို့ ကျော်စိုးလွင်တို့ရော ပါတာပေါ့။ စူပါရှစ် တစ်စီးကို နောက်ကနေဝင်အောင်းလိုက်လို့ လျော်လိုက်ရတာ တော်တော်ကုန်သွားတယ်။ အဲဒီကတည်းက မောင် ကားနားကို ကပ်ခွင့်မရတော့တာ"

သူက ဇာတ်ကို ဒီလိုပျိုး၏။ သရုပ်ပါပါက၏။

ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်ပတ်က သူ့ဇာ့ဆီက အသံထွက်လာ၏။

"အတူတူနေချင်လှပြီ။ အမြန်ဆုံးလက်ထပ်ကြရအောင် မောင်ရယ်" တဲ့။

ဒီတော့လည်း သူ့အတွက် မခက်ခဲ။

"ငါတို့သားကို စားသောက်ဆိုင်မှာ သီချင်းဆိုဖျော်ဖြေရတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ မပေးစားနိုင်ဘူး" ဟူသော ဇာတ်ဝင်ခန်းတစ်ခန်း သူ့ဇာတ်လမ်းမှာ ကြားညှပ်ထည့်ပေးလိုက်သည်။

ဂုဏ်ခနစည်းခြားသည့် ထိုအကွက်က သူ့ဇာတ်ကို ပို၍ ဆူဝစေသည်။ ဇာတ်၏အရှိန်ကို မြှင့်ရာရောက်သည်ဟုပင် သူတွေးမိလိုက်ပါတော့သည်။

x x x x

(သုံး)

ညတစ်ည၏ လှပသောညဉ့်ဦးယံလေးတစ်ခုကိုတော့ သူ့ဇာ မှတ်မှတ်ရရရှိနေခဲ့သည်။

ထိုညက သူ့ဇာ မိုးပြာရောင်ထက်အောက်ဆင်တူ ဝတ်ထားခဲ့သည်။ ဖြူစွတ်သော သူမ၏အသားအရေ၊ အချိုးကျလှပသော သူမ၏ကိုယ်ခန္ဓာအလှတို့နှင့် လိုက်ဖက်သော အရောင်ဖြစ်၍ ထိုဝတ်စုံကို သူမနှစ်သက်သည်။ အခြားအကြောင်းတစ်ခုလည်း ရှိသေး၏၊ ဒီမိုးပြာရောင်က သူမအတွက် ကံကောင်းသော အရောင်ဖြစ်နေခဲ့သည်၊ ထိုအရောင်ကို ဝတ်ဆင်သည့်နေ့တိုင်း သူမ ပန်းကုံးများများ၊ ဆုငွေများများရလေ့ရှိ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးပြာရောင်ဝတ်သည့် ထိုညကလည်း မျှော်လင့်ထားသကဲ့သို့ သူမက်ကောင်းခဲ့၏။

ထိုညအတွက် ပန်းကုံးအများဆုံးရသူဖြစ်သည့်အပြင်၊ သူမသီချင်းဆိုသည့်ကာလတစ်လျှောက်လုံးအတွက်လည်း ပန်းကုံးအများဆုံး၊ ဆုကြေးအရဆုံး စံချိန်တင်သည့်ညဖြစ်ခဲ့၏။

စံချိန်မတင်ဘဲရှိပါ့မလား။ လူတစ်ယောက်တည်းကပင် ပန်းကုံးတက်စွပ်လိုက်၊ ပြန်ဆင်းလိုက်၊ နောက်ထပ်ပန်းကုံးတွေကိုင်ပြီး စင်ပေါ်တက်လိုက်နဲ့ ဆယ်ကြိမ်ထက်မနည်း လုပ်နေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

အတွေ့အကြုံရင့်သော သူမပင် အစပိုင်းက ခပ်ကြောင်ကြောင် ဖြစ်သွားရ၏။ စိတ်လှုပ်ရှားမိ၏။ သီချင်းဆိုမှားအောင်ပင် မနည်းသတိထားခဲ့ရ၏။ နောက်တော့ သူမပျော်သွားသည်၊ သီချင်းဆိုရတာ ဈာန်ဝင်လာသည်။ ဆိုဟန်၊ ကဟန် မြူးကြွလာသည်။ သူမအက တွေကလည်း လှလှပပနှင့် သွက်သွက်လက်လက် ရှိလာသည်။ လက်ခုပ်သြဘာသံတွေ၊ ပန်းကုံးတွေ သူ့အပေါ် စုပြုံကျလာခဲ့သည်၊ ထိုညသည် သူမ၏ ညဖြစ်ကြောင်း အားလုံးကပင် အသိအမှတ်ပြုခဲ့ရ၏။

သီချင်းတွေဆိုပြီး သူမ နားနေခန်းမှာရှိစဉ် စားပွဲထိုး တစ်

ယောက် ရောက်လာပြီးစားပွဲနံပါတ် ခုနစ်က ဖိတ်ကြားပါသတဲ့။

"တို့ဆိုင်ကို တစ်ခါမှ မလာဖူးသေးတဲ့ လူစိမ်းပဲ သူဇာ၊ ညည်းအပေါ် ပစ်ကျနေတာတော့ အရမ်းသိသာတယ်။ ငွေလည်း အရမ်းသုံးနိုင်တယ်၊ ဒီလိုလူမျိုးကို အလွတ်မပေးနဲ့၊ ညည်းရဲ့အတတ်ပညာနဲ့ အပိုင်သာ တိုင်ထားပေတော့. . ."

ဆိုင်ရှင်ဦးမော်ကြီးက မှာ၏။

"နင့်ကိုချိန်နေတာတော့ သေချာပြီတော့၊ ပိုင်ရင် ကိုင်သာ ဆောင့်ပစ်လိုက် သူဇာ"

တကယ်တော့ သူဇာ ဒီလောကထဲရောက်သည်မှာ သုံးနှစ်သုံးမိုး မကပါပြီ။ ပါးသည်၊ နပ်သည်၊ လည်သည်။

စားပွဲနံပါတ်ခုနစ်ကို ရောက်သွားတော့ သူ့ကို ပန်းကုံးတွေ ခဏခဏတက်ပြီးစွပ်သည့်လူနှင့် အဖော်နှစ်ယောက်တို့တွေ့ရ၏။

သူနာမည်က မိုးဇော်လတ်၊ ကျန်တဲ့နှစ်ယောက်က ဥတ္တာနဲ့ ကျော်စိုးလွင်တဲ့။ သူဇာ သူမှတ်ဉာဏ်ထဲထည့်ထားလိုက်သည်။

ပထမ သူဇာ့အဆိုကို ဂုဏ်ပြုကာ ခင်မင်မှုကို အရယူသည်။ ဒုတိယ သူဇာ့အသံကို ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်ပြီး ရင်းနှီးမှုအဆင့်တက်လာသည်၊ တတိယအဆင့်အဖြစ် သူဇာ့အလှကို

www.burmeseclassic.com

ထောပနာပြုပြီး နောက်ဆုံး ချစ်ခွင့်ပန်ခဲ့သည်။

ဆိုးတော့မဆိုး။ သူချဉ်းကပ်ပုံကတစ်မျိုး။ မေတ္တာတွေ၊ သစ္စာတွေ၊ အကြင်နာတွေ၊ လက်တွဲဖော်တွေ ဆိုသော စကားလုံးတွေနှင့်။

"ရာသက်ပန်တောင် မဟုတ်ဘူး သူဇာ။ မောင်က သူဇာ့ကို သံသရာ တစ်လျှောက်လုံးအတွက် ရည်ရွယ်ခဲ့တာပါ"

လျှာအရိုးမရှိတိုင်း ဒီလိုစကားများကလည်း ပြောတတ်သေးသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူဇာ ကျေနပ်သည်။ အချို့ အန်ကယ်ကြီးတွေက သူသီချင်းဆိုတုန်း ပန်းကုံးတွေစွပ်၊ ဆုတွေချ၊ ပြီးတော့ စားပွဲကို ဖိတ်ကျွေးမွေးသည်။ မထိတထိ အရသာခံသည်။ နောက်နေ့ကျ ပျောက်သွားပြန်သည်။

မိုးဇော်လတ်ကျတော့ နေ့တိုင်းလာသည်။ ပန်းကုံးတွေဆုချသည်။ ကျွေးမွေးသည်။ နေ့စဉ် ရွှေဥတစ်လုံးတစ်လုံး ဥပေးနေသည့် ငန်းတစ်ကောင်နှင့် မခြားလှ။

ပါးနပ်သည့်သူဇာကလည်း နေ့စဉ်ရသည့် ရွှေဥကိုသာ ယူသည်။ ပိပိရိရိ သေသေသပ်သပ်နေသည်။ တစ်ယောက်ဆို တစ်ယောက်၊ ပိတောက်ဆို ပိတောက်၊ ဣန္ဒြေရှိသော မိန်းမ

ဆစ်ယာက်အဖြစ် မိုးဇော်လတ် သိစေချင်တယ်။

ရံဖန်ရံခါ လာနေကျ အန်ကယ်ကြီးတွေကို တွေ့သော်လည်း မိုးဇော်လတ်ရှိနေလျှင် သူမ မသိကျိုးကျွံပြုခဲ့၏။

မိုးဇော်လတ်သည် သူ့အတွက်သာမဟုတ်၊ ကျန်အဆိုရှင်တွေ၊ စားပွဲထိုးတွေအတွက်လည်း ရွှေဥတစ်လုံး နေ့စဉ်ဥပေးနေသော ငန်းတစ်ကောင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

မိုးဇော်လတ် (၁၄) ရက်တိတိ ပျောက်သွားသည့်နေ့တွေဆိုတော့ သူဇာ သတိရတိုင်း ရယ်ချင်နေမြဲ။

ပထမည မိုးဇော်လတ်မလာတော့ အားလုံး စိတ်ပျက်သွားကြသည်။ ထိုညက အခြားဧည့်သည်တွေလည်း အလာနည်းဖြစ်သည်။ နောက်ညတော့ လာမှာပါဟု တွေးသော်လည်း ဇော်လတ် ရောက်မလာ။ သုံးလေးရက်ကနေ တစ်ပတ်ဖြစ်လာတော့ မိုးဇော်လတ်ကို ဘယ်သူမှ မမျှော်တော့။

"နင့်ကောင်တော့ အစာဝလို့ ဌာနပြန်တာဖြစ်မယ် သူဇာ"

"ဘာဖြစ်လဲဟာ။ ပမ်းဂိုးတူးကမ်း သရိုးဝိတ်ပေါ့တာ. . . ဟ"

ဆယ်ရက်ပိုင်းလောက်ရှိတော့ သူတို့ရင်ထဲမှာ ဇော်လတ် မရှိတော့။ ဘဝဇာတ်ခုံပေါ်မှာ ဖောက်သည်အသစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေ့နဲ့။

, သူဇာပင်လျှင် အန်ကယ်ကြီးတစ်ယောက်၏ ကားတို တစ်ခါတလေ စီးလိုက်သေးသည်။

သည်တုန်းမှာမှ မောင်ဖုန်းက ပြန်ပေါ်လာသည်။ သူမိသ တွေက တောင်ကြီးရှိ အဒေါ်ဆီကို အတင်းပို့ထားလိုက်တဲ့. . .။

"သူဇာတို့အားလုံးက နေ့စဉ်နဲ့အမျှ သတိရနေကြတာပါ။ ကိုမိုးဇော်လတ်တော့ တခြားမှာပျော်နေပြီပဲ ထင်ကြတာပေါ့။ သူဇာ ကတော့ ပြန်မလာတော့ဘူးနဲ့တူတယ်လို့ ပြောမိသေးတယ်"

ဒီတော့လည်း သူပြောပုံက သနားစရာ။

"ပြန်လာချင်တာပေါ့ သူဇာရယ်၊ ခုလည်း ဒေါ်လေး မသိ အောင် ခိုးပြန်လာတာ။ မသူဇာမျက်နှာလေးကို မမြင်ရတဲ့အရပ် မသူဇာ့ သီချင်းသံလေးတွေ မကြားရတဲ့အရပ်မှာ နေရတာ ကျွန်တော့်ရင်တွေ ပူလောင်လွန်းလှပါတယ်"တဲ့။

မသူဇာ ယောကျ်ားတွေဆီက မေတ္တာစစ် မေတ္တာမှန် ဆို သည်ကို မရဘူးခဲ့။ သူမ ရဖူးခဲ့သည်က အပျော်ခဏ၊ အဖော် တစ်ညပဲ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မိုးဇော်လတ် စကားကို သူမယုံ။

"သူဇာရေ. . နင့်ကောင်ရဲ့ အနေအထားတွေ ဘယ်လို လဲ"

"ငါလည်း အတိအကျ မသိသေးဘူး. . . သူပြောပုံအရ ဆိုရင်တော့ သူဌေးသားပဲ"

"ဟုတ်မှာပေါ့ဟ။ငွေတော်တော်ဖြုန်းနိုင်တာ ကြည့်ပါ လား။ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်အန်ကယ်ကြီးတွေတောင် သူ့လောက် အသုံး ကြေမ်းဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခွင့်အရေးဆိုတာ နှစ်ခါမလာဘူးနော်"

"စားသောက်ဆိုင်မှာ ဖြေဖျော်ရတဲ့မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဘယ်လူချမ်းသာကများ သူတို့ရဲ့သားနဲ့ သဘောတူမှာလဲဟာ"

"ခေါက်လိုက်စမ်းပါ သူဇာရာ၊ သူတို့နဲ့ပေါင်းမှာမှ မဟုတ် တာ။အဓိကက ကိုယ် ချမ်းသာဖို့"

ဒီလိုနဲ့ပဲ မိုးဇော်လတ် ချစ်ခွင့်ပန်ပြီး ရက်မကြာမီ "ချစ်ပါ သည်" ဟူသောအဖြေကို တုန့်ပြန်ပေးခဲ့သည်။

ဤသည်က တစ်နေ့ရွှေဥတစ်လုံးကျ ဥပေးနေသောငန်း ကို လွတ်ထွက်မသွားစေရန် ကြိုးချည်ထားလိုက် ခြင်းတစ်မျိုးဟု သူဇာ အခိုင်အမာယုံကြည်ထားခဲ့ပါသည်။

× × × ×

(လေး)

မိုးဇော်လတ် . . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှလုံးသားကို ဈေးကွက်ထဲထည့်၊ လစ်ရင်လစ်သလို အမြတ်ထုတ်လိုက်ဖို့ အကွက်ချောင်းနေသော ဒုစရိုက်သမား။

သူဇာနှင့်ဆုံတိုင်း ချိုမြသော စကားသံတွေ သူ့နှုတ်ဖျားက စီးဆင်းနေမြဲ။ ဟန်ဆောင်မှုကို ဖုံးအုပ်ထားသည့် ဖျားသကာတွေမှန်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသိ သိနေသော်လည်း လိပ်ပြာမသန့်တော့ မဖြစ်မိ၊ ဒုစရိုက်လောကသားတစ်ယောက်အဖို့ ဤမျှလောက်သော လိမ်လည်လှည့်ဖျားခြင်းအား မကောင်းမှုတစ်ခုဟုပင် မထင်ပါလေတော့။

မသူဇာနေအိမ်မှာပင် သူတို့၏ လက်ထပ်ပွဲလေးကို အကျဉ်းရုံး၍ ကျင်းပကြသည်။

မိုးဇော်လတ် မသူဇာတို့အိမ်မှ မိသားစုဝင်တစ်ဦးဖြစ်သွားသည်။

ဤသည်က 'သူရေးဆွဲခဲ့သည့် ရေရှည်စီမံကိန်း၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်၏။

သို့မှသာ ဤအိမ်၊ ဤခြံနှင့် မသူဇာတို့မိသားစုပိုင်ပစ္စည်းအားလုံးကို မသူဇာ၏လင်သားတစ်ယောက်အနေဖြင့် ပါဝင်ပတ်သက်ပိုင်ခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ပါလား။

သို့သော် မိုးဇော်လတ်က ဒုစရိုက်သမားဖြစ်၏။ သူ့စိတ်တို

သည် ကောင်းမှု၌ အစဉ်သဖြင့် တည်တံ့မနေ၊ ကောက်ကျစ်မှု အလိုကြီးမှုတို့၌သာ မွေ့လျော်ကျက်စားတတ်၏။ အကယ်ဆိုလျှင် မသူဇာနှင့် အတူလက်တွဲပြီး ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အေးချမ်းစွာ နေသွားဖို့ အခွင့်အလမ်းတွေ သူရရှိနေပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် တစ်နပ်စားကြံတတ်သော သူ့ဉာဉ်က လုံးဝမပျောက်။

လက်ထပ်ပြီး လေးငါးလအကြာ ညတစ်ညမှာ သူ ထိုအိမ်လေးမှ အပြီးအပိုင်ထွက်ခွာခဲ့သည်။

ရက်စက် ယုတ်မာစွာပင် မသူဇာ၏ လက်ဝတ်လက်စားများကိုပါ ယူဆောင်သွားခဲ့၏။

ထိုညက အဝေးပြေးကားတစ်စီးပေါ်တွင် လိုက်ပါရင်း မိုးဇော်လတ် ကျိတ်ပြုံး ပြုံးနေသည်။

ပြီးတော့ စကားလုံးအချို့ကို တီးတိုးရေရွတ်လိုက်သည်။

"အနိုင်ပိုင်းပြီး ပြေးသွားတဲ့ မောင့်ကို ခွင့်မလွှတ်ပါနဲ့။

မြွေပွေးကိုမှ ခါးပိုက်ပိုက်မိခဲ့တဲ့ သနားစရာကောင်းတဲ့ သူဇာလေးရေ. . ."

× × × ×

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(ငါး)

မသူဇာ. . .

မြုပ်တွက်တစ်ကွက်၊ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုနှင့် မိုးဇော်လတ်၏ ထောင်ချောက်ထဲ မကြောက်မလန့် တိုးဝင်ခဲ့သူ ကာရာအိုကေ သီချင်းသည်မလေး . . .

မသူဇာကတော့ သူမသည် ဒုစရိုက်သမား၏ သား ကောင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်ကို သိမှသိပါလေစ။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူမကလည်း မိုးဇော်လတ်အား သားကောင်အဖြစ် ဖမ်းယူခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်တွေမတိုင်မီ အတိတ်ကာလ၏ ရက်စွဲ တစ်ခုကို သူမ ဘယ်တော့မှ မေ့ပျောက်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

ထိုရက်ပိုင်းတွေက သူမ ရက်ပေါင်းအတော်ကြာ ကိုယ် လက် မအီမသာဖြစ်နေခဲ့သည်။

ခန္ဓာကိုယ်ဖန့်ဖန့် အရေပြားတွေယားယံသည်။ အချို့နေရာ တွေ မှာယောင်ရမ်းသည်။ ပြီးတော့ မကြာခဏ ချောင်းဆိုးဖြ ခဏ ခဏဖျား၏။

သီချင်းဆိုဖို့ကလည်း ပျက်လို့မဖြစ်၍ အားဆေးတွေ မှီဝဲ သည်။ ဆေးထိုးဆေးစားလုပ်သည်။ ရောဂါတွေက ရှင်းရှင်းပျောက်

မသွား။ ခဏတဖြုတ်သက်သာပြီး ပြန်၍ဖြစ်သည်။ နောက် ရေယုန် တွေ ပေါက်လာပြန်သည်။

ဆရာဝန်က သူမကို သွေးစစ်ခိုင်း၏။

သည်မှာတင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ဖွယ် သေခြင်းတရား ကို နဖူးတွေ့ ဒူးတွေ့ သူမ ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည်။

သူမ၏သွေးထဲမှာ အိတ်ချ်အိုင်ဗွီရောဂါပိုးကို စစ်ဆေး တွေ့ရှိခဲ့ရ၏။

ပြောမပြနိုင်လောက်အောင် ကြီးမားသော ကြောက်လန့် မှုကြီးကြောင့် နာရီပေါင်းများစွာ သူမငိုကြွေးခဲ့ရ၏။

အသက်ရှင်လျက် သေနေရသည့်အဖြစ်လား။ သေနေ လျက်က အသက်ရှင်နေသည်လား။ သူမကိုယ်သူမ မဝေခွဲနိုင် အောင် အရိပ်မည်းကြီးတစ်ခု၏ ဖုံးအုပ်ခြင်းကို ခံစားနေခဲ့ရသည်။

အိမ်မက်ဆိုးတွေ၏ ခြောက်လှန့်မှုကို ညစဉ် ခံနေရသည်။

ခေါင်းတလားတစ်ခုထဲမှာ ကြောက်ခမန်းလိလိ ရုပ်ပျက် ဆင်းပျက် ပိန်လှီနေသော အလောင်းကောင်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုအလောင်းက သူမ ဖြစ်နေသည်။ ဤသည်က သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းနှင့် စိတ်ထဲမှာဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရခြင်း များဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပအဲခြေအနေတ ကိုယ်အလေးချိန် အနည်းငယ်ကျ၍ မသိမသာလေး ပိန်သွားသည်က လွဲပြီး အရင်ကလိုပင် လှဆဲ၊ ယဉ်ဆဲ၊ နုပျိုဆဲ . . .။

ဆိုရလျှင် မိန်းမတစ်ယောက်၌ ရှိသင့်ရှိထိုက်သော အလှအပဟူသမျှ သူမမှာရှိနေဆဲ။

လှကောင်းတစ်ယောက် ကဲ့သို့ ပြုမူနေထိုင်နိုင်ဆဲ ဖြစ်သည်။

မိဘနှစ်ပါးနှင့် ညီမငယ်မသိရအောင်၊ ပတ်ဝန်းကျင် မရိပ်စားမိအောင် သတိဖြင့် ပြုမူနေရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သီချင်းဆိုသွားရန် ပြုပြင်ခြယ်သရခြင်း၊ ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့ရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ စားသောက်ဆိုင်မှာ လူတွေနှင့် ပြုံးရယ်ရွှင်ပျ သီဆိုကနေရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း သေခြင်းတရားကို ခေတ္တခဏ သူ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ဖြစ်လာသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း အတွေးတစ်ခုကို သူမ ခေါင်းအေးအေးနှင့် တွေးနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အရှက်တရား၊ အကြောက်တရား၊ ပြီးတော့ သူ့မိသားစုလေး၏ ဂုဏ်သိက္ခာ။

အနေးနှင့် အမြန်ဆိုသလို သူမ တမလွန်သို့ သွားရတော့မည်။ ဤရောဂါနှင့် သူမ သေလွန်ခဲ့ကြောင်း မည်သို့ ဖုံးအုပ်ထား၍မှုရနိုင်မည်မဟုတ်။

စားသောက်ဆိုင်မှာ သီဆိုဖျော်ဖြေရတဲ့ အပျိုမလေး သည်ီလိုရောဂါဆိုး နှင့်သေသည်ဟုဆိုလျှင် . .။

အဖေ၊ အမေ၊ ပြီးတော့ ညီမလေး ဘယ်လောက်များ အရှက်ရကြလိမ့်မည်နည်း။

ပတ်ဝန်းကျင်၏ ရှုတ်ချသော အကြည့်တွေ၊ ခါးသက်လွန်းသော ဆက်ဆံမှုတွေအောက်မှာ မည်မျှသိမ်ငယ်နေကြမည်နည်း။

ထိုအတွေးကြောင့်ပင် အပူရုပ်ကို ဟန်လုပ်၍ သူမအတွက် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သည့် သတို့သားကိုရှာဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သည်အချိန်မှာပင် မိုးဇော်လတ်နှင့် စတင်တွေ့ဆုံကြရခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်လက်ထပ်တော့ မိုးဇော်လတ်ကို သူ့ယောက်ျားတစ်ယောက်အဖြစ်ပဲ ရပ်ကွက်ထဲက မြင်ကြသည်။

သူဇာတိုချစ်လွန်း၍ ဂုဏ်တွေ၊ ဓနတွေ၊ ချမ်းသာစည်းစိမ်တွေကို စွန့်လွှတ်ခဲ့သော အချစ်သူရဲကောင်းကြီးအဖြစ် ပြောဆိုကြ

www.burmeseclassic.com

သည်။

တော်ပြီ။ သည်လောက်ဆိုလျှင်ပဲ တော်လောက်ပြီဟု သူဇာတွေး၏။

သူ့မိသားစုတွေ အရှက်မရစေဖို့ ဂုဏ်သိက္ခာမညှိုးနွမ်းစေဖို့ အဖတ်ဆယ်ပေးနိုင်ခဲ့သည့် အတွက်သေရပါပြီဟုပင် သူမ စိတ်ထဲက ပြောနေမိ၏။

မိသားစု အရှက်ရအောင် မဆင်မခြင်ပြုမိမှားသည့် သူမ၏မိုက်ပြစ်များကို ဖြစ်သည့်နည်းဖြင့် ဆေးကြောခွင့်ရသည့်အတွက်လည်း တမလွန်ရောက်လျှင်ပင် သူမ ကျေနပ်နေမည်ဖြစ်သည်။

အိတ်ချ်အိုင်ဗွီပိုးရှိသူနှင့် လိင်ဆက်ဆံလျှင် ရောဂါပိုးကူးစက်တတ်သည်ကို သူမသိထားပြီးဖြစ်၏။

မိုးဇော်လတ်ကို သည်ရောဂါပိုးကူးစက်သွားမှာ သူမ လုံးဝ မပူပန်ခဲ့။

သူမ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ယောကျ်ားတစ်ဦးဦးထံက သည်သေမင်းတမန်ရောဂါပိုးကို လက်ခံယူခဲ့ရသည်မဟုတ်ပါလား။

"ယောကျ်ားတွေကြောင့် ငါ့ဘဝဆုံးရတယ်။ ဒါကြောင့် ယောကျ်ားတွေကို ပြန်ပြီးလက်စားချေရမယ်"

ဒီလိုပင် မုဆိုးတစ်ပိုင်း မိန်းမရှိုင်းဆန်ဆန် တုန့်ပြန်ခဲ့ခြင်း

ဖြစ်သည်။

မိုးဇော်လတ် သူဇာ၏လက်ဝတ်လက်စား ပစ္စည်းတွေယူပြီး အိမ်မှထွက်သွားသည့်နေ့က မိဘနှစ်ပါးသည် တဖျစ်တောက်တောက်ဆိုညည်း၏။ ညီမငယ်ကတော့ မိုးဇော်လတ်အပေါ် ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲ၊ ပစ္စည်းတွေကို နှမြောတသစိတ်ဖြင့်ကျိန်ဆဲ၊ သူဇာကတော့ တည်ငြိမ်စွာပင်။

"မောင့်အသက်နဲ့လဲပြီးမှ ဒီပစ္စည်းတွေရခဲ့တယ်ဆိုတာ တစ်နေ့ကျရင် မောင်သိလာမှာပါ။

သူဇာတို့နဲ့ဝေးအောင် ဘယ်လောက်အထိ ပြေးသွားပါစေ တစ်နေ့မှာပေါ့ သူဇာနောက်ကို မောင်လိုက်ရမှာပါ သူဇာနောက်ကိုပဲ မောင်လိုက်ရမှာ သူဇာသိနေတယ် မောင်"

သူမ မဲ့ပြုံးလေးတစ်ချက်ပြုံးရင်း တီးတိုးပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

x x x x

(ခြောက်)

"သူဇာ ဆုံးသွားပြီ မိုးဇော်လတ်"

"ဟုတ်လား။ တစ်ရန်ငြိမ်းသွားတာပေါ့ကွာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဥက္ကာက စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေသလောက် မိုးဇော်လတ်ကတော့ အေးအေးဆေးဆေး ခံစားချက်မဲ့မျက်နှာဖြင့်။

"ငါက မင်းအတွက် စိုးရိမ်လို့"

"ဘာကို စိုးရိမ်တာလဲကွ စကတည်းက နှလုံးသားတွေ၊ သံယောဇဉ်တွေ မပါတဲ့ဥစ္စာ။ ငါက ဘယ်လိုလုပ် ကြေကွဲပြီရမှာလဲ"

"ဒါကို ပြောတာမဟုတ်ဘူး မိုးဇော်လတ်။ သူဇာဆုံးတာ အေအိုင်ဒီအက်စ်ရောဂါနဲ့"

"ဘာ . . ."

မိုးဇော်လတ်အသံက ကြောက်လန့်ခြင်းကြီးစွာဖြင့် ဟိန်းထွက်သွားသည်။

"ဟုတ်တယ်။ အေအိုင်ဒီအက်စ်နဲ့"

"ဒါဆိုရင် ငါ . . . ငါမှာလည်း . . ."

"ဟုတ်တယ်။ မင်း သွေးစစ်ကြည့်သင့်တယ်"

"သွားပါပြီကွာ . . ."

မိုးဇော်လတ် အရုပ်ကြိုးပြတ်သလို ပြိုလဲကျသွား၏။ တကယ်လည်း သွေးစစ်ကြည့်စရာမင် လိုပါဦးမည်လား။ မသူဇာနှင့် အတူနေထိုင်ဆက်ဆံခဲ့သည့် ကာလရှည်

အတွင်း အကာအကွယ်ပစ္စည်းကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှပင် သုံးစွဲခြင်း မပြုခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ထို့နောက်တွင်တော့ မိုးဇော်လတ်၏ တုန်လှုပ်ခြင်းကြီးစွာဖြင့် ရှိုက်ငင်ငိုကြွေးသံကို ကြားလိုက်ရပါတော့သည်။

✘ ✘ ✘ ✘

(ခုနှစ်)

တကယ်တော့ ဒုစရိုက်သမား မိုးဇော်လတ်သည် လည်းကောင်း၊ ကာရာ အိုကေ သီချင်းသည်မလေး မသူဇာသည်လည်းကောင်း ဖျင်ပေါ် ကထုံး၊ ပန်ကာ့ထိပ်ကဝတ်ဒူမျှားသာဖြစ်သည်။

မာယာလှည့်ဖျားမှုတို့ဖြင့် တစ်ဖက်တမ်းခတ်သူ၊ သူတစ်ပါး မျက်ခုံးမွေးပေါ် စကြံ လျှောက်သူများသာဖြစ်ကြသည်။

သည်လိုပါးသော၊ နပ်သော၊ လည်သော သူတို့နှစ်ဦးကိုမှ အေအိုင်ဒီအက်စ်၏ သားကောင်ဘဝ ကျရောက်ရသည်ဆိုလျှင်

သူတို့နှစ်ဦးစလုံး အလည်လွန်သွား၍သာဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

မှန်ပါသည်။

မိုးဇော်လတ်နှင့် သီချင်းသည်မလေး သူဇာတို့သည် အလွန်လည်သော ဘီးတစ်စုံသာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မသာဆယ်ခေါက်၊ ထောင်တစ်ခေါက်

မသာတစ်ခေါက် ကျောင်းဆယ်ခေါက်တဲ့။ မြန်မာမှု နယ်ပယ်က ဆိုရိုးစကားတစ်ခုပါ။ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာစတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ လုပ်ဖို့ ဘုန်းကြီးကျောင်း ဆယ်ခေါက်သွားတာဟာ ဒွါရထိုထို၊ အရည်ယိုလျှက်၊ စိုစိုရွှဲရွှဲ၊ ညိုမဲ မည်းမှောင် ညှီဟောင်နံစော်၊ အပုပ်ပျော်တဲ့ အလောင်းကောင်ကိုကြည့်၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းနဲ့ ပွားများဆင်ခြင်ဖို့ နာရေးမသာ တစ်ခေါက် သွားတာနဲ့ ညီမျှတယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ။

ကျုပ်ကတော့ ထောင်ကိုတစ်ခေါက် အရောက်မှာ ဆင်းရဲခြင်း၊ အစိုးမရခြင်း၊ မမြဲခြင်း၊ မတင့်တယ်ခြင်း စတဲ့ဖြစ်ရပ်တွေကို တစ်သက်မမေ့အောင် ကြုံခဲ့ရတာကြောင့် ထောင်တစ်ခေါက်ဟာ မသာဆယ်ခေါက်နဲ့ ညီမျှတယ်လို့ ဆိုလိုက်ချင်တယ်။

တကယ်ပြောတာပါ။

မသာဆယ်ခေါက်၊ ထောင်တစ်ခေါက်ဆိုတာ ယုံလိုက်ပါ။

ပုံစံခန်းသို့ ရောက်ရှိခြင်း

ကျုပ်တို့ကို တင်ဆောင်လာတဲ့ ရဲအချုပ်ကားကြီး ပဲခူးထောင်ရှေ့မှာ ထိုးရပ်လိုက်ပြီ။

ကားအောက်ကနေ ထောင်တံခါးပေါက်ဝအထိ ရဲတွေ တန်းစီပြီး နေရာယူတာ တွေ့ရတယ်။

လုံခြုံရေး အသင့်ရှိပြီဆိုမှ ကျုပ်တို့ကို ကားပေါ်ကချ တယ်။

ကျုပ်တို့ အားလုံးမှာ ချွေးတွေရွှဲနစ်နေတယ်၊ မျက်နှာတွေ ပေါ်မှာလည်း ဆီးကင်းလောက် ချွေးသီးချွေးပေါက်တွေနဲ့။

လူအစိတ်၊ သုံးဆယ်သာတင်နိုင်မယ့် အချုပ်ကားထဲ လူရှစ် ဆယ်ကျော် တင်ထားတာကြောင့်ပါ။

ဒါတောင် မြို့နယ်ရုံးထုတ် တရားခံတွေ ပါမလာသေးဘူး။ နောက်တစ်ခါ ပြန်သယ်ရဦးမှာလို့ သိရတယ်၊

လူဟောင်းတွေက အထာနပ်ပြီးသား။ အချုပ်ကားပေါ် တက်တာနဲ့ လေဝင်ပေါက် အနီးနေရာယူပြီးသား”

လေဝင်ပေါက်ဆိုတော့အသက်ဝအောင် ရှူရတယ်၊ မျက်စိအစာကျွေးလို့ရတယ်လေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျန်တရားခံတွေကတော့ အချုပ်ကားထဲမှာ လှောင်ပိတ်၊ မွန်းကျပ်ပြီး အသက်ကို မနည်းရှူနေကြရတယ်။

ခံနိုင်ရည်မရှိသူတစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက် မူးမေ့လဲသွားလို့ အချင်းချင်း ပြုစုနေကြရတယ်။

ဒါတောင် တရားရုံးနဲ့ ထောင်၊ ဆယ်မိနစ်၊ ဆယ့်ငါးမိနစ် လောက်ပဲကြာလို့။ မိနစ် ၂၀/၃၀ သာကြာရင် အချုပ်ကားထဲမှာ တရားခံအားလုံး သေမှာသေချာတယ်။

နှစ်ယောက်တစ်တွဲ လက်ထိတ်ခတ်၊ ကြိုးချည်ပြီး အလယ် က ကြိုးတစ်ချောင်းနဲ့ သီတွဲထားတဲ့ ကျုပ်တို့အားလုံး ကားပေါ်က ဆင်းရတယ်။

ထောင်တံခါးပေါက်လေးက ငုံ့ဝင်ပြီး ထောင်အတွင်း သံတံခါးရှေ့မှာ ရပ်ရတယ်။ လူအကုန်ဝင်ပြီးတော့ အပြင်တံခါး လေး ပိတ်လိုက်တယ်။ အဲဒီတော့မှ အတွင်းသံတံခါးဖွင့်ပြီး တရားခံအားလုံးကို အထဲသွင်းတယ်။

ချုပ်မိန့်၊ ထောင်ကျမိန့်တွေနဲ့ တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးပြီး သင့်တော်ရာ အဆောင်အခန်းတွေကို ပို့တယ်။

ကျုပ်ရောက်သွားတဲ့အခန်းက သီးသန့်ဆောင်အခန်း (၁)။

ထောင်ထဲမှာတော့ ပုံစံခန်းလို့ပဲခေါ်တယ်။ ပဲခူးထောင်မှာ ဝင်လာတဲ့ လူသစ်မှန်သမျှ ဒီအခန်းကို အရင်ဝင်ရတယ်။

အပြင်လောကက စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဂုဏ်ပါဝါမှန်သမျှ အုတ် တံတိုင်း အပြင်ဘက်မှာထားခဲ့။

ပုံစံခန်း တန်းစီး မွေးလုံးနီပြောနေကျ လက်သုံးစကားပါ။

ပြောမယ့်သာ ပြောတာ၊ ထောင်ဆိုတာက ဘာမို့လို့လဲ ထောင်ထဲမှာရှိတဲ့ လူတွေကရော ဘာသားနဲ့ ထုထားတာမို့လို့လဲ။

ငွေရှိရင် ဘာမဆို အရာရာအဆင်ပြေတယ်ဆိုတဲ့ လောကမှာ ထောင်ဆိုတာ ဘာလို့မပါရမှာလဲ။ ရှေ့ဆုံးကတောင်ပါ သေးတယ်။

ကျုပ်ရောက်နေတဲ့ ပုံစံခန်းကိုပဲကြည့်၊ ထောင်စည်းကမ်း တွေဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်တွေကို ဘိလူးဆိုင်းတီးသင်တဲ့အခန်း။

မကြားဖူးတဲ့ ဆဲနည်းမျိုးစုံနဲ့ တစ်တစ်ခွခွ အဆဲခံရမယ်။ အရိုက်ကိုခပ်ပြင်းပြင်းအထိုးခံရမယ်။

ရင်ဝဖနောင့်နဲ့ အပေါက်ခံရမယ်။

ခြေသုတ်ပုဆိုး မဖြစ်မခြင်း၊ အစွယ်မကျိုးမခြင်းပေါ့။

ဒါပေမယ့် ပိုက်ဆံသာပေးလိုက်။

ဂိုက်ကျူရှင်၊ အိမ်လာသင်သလို သာသာယာယာ ပျော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပျော့ပျောင်းပျောင်း သင်ပေးတယ်။

ထောင်ထဲမှာမှ ငွေက ပိုတောင် အသုံးတည့်နေသေ
တယ်။

ဘာယာလုပ်မလား၊ တန်းစီးလုပ်မလား၊ စည်းကမ်းထိ
သိမ်းရေးလုပ်မလား၊ အာဏာကို ငွေနဲ့ဝယ်လို့ရတယ်။

ငွေပေးရင် မီလ္လာမထမ်းရဘူး။ ခြင်မဖမ်းရဘူး။ ဂျပိုးဝေ
ရဘူး။ ချေးအိုးသေးအိုးနားမှာ မအိပ်ရဘူး။

ကဲ ဘယ်လောက် အဆင်ပြေလဲ။

ထောင်ထဲကို ငွေသွင်းလို့မှ မရတာ။ ဘယ်ငွေနဲ့ပေးဝေ
ဟုတ်လား။

ကျုပ် ပြောပြီးပါပကော။

ငွေရှိရင် အရာရာ အဆင်ပြေတဲ့လောကမှာ ထောင်
ရှေ့ဆုံးတပါဆိုမှ။

အရေးအခင်း လူသတ်မှုတရားခံ

ကျုပ်ကရေမရောတဲ့ ဥဿပဲခူးသားစစ်စစ်ပါ။ ဆိုရှ
လစ် (. . . .)လမ်းမှာ နေတယ်။ အလုပ်က ပဲခူးတောလိ
လုံခြုံရေး ဝန်ထမ်း။

ကျုပ်အပါအဝင် (၄) ယောက်ကို ရဲကလူသတ်မှုနဲ့ ဖမ်း
ပြီး တရားစွဲတယ်။

အမှန်တော့ ကျုပ်မသတ်ပါဘူး။ ကျုပ်အမှုတွဲတွေက
လည်း မသတ်ဘူး။ ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါ။

လှိုင်းကြီးလေထန် ဖြစ်ရပ်မှန်တွေနဲ့ ရှစ်လေးလုံး အရေး
တော်ပုံကာလ။

တစ်ပါတီ အာဏာရှင်စနစ်ကို ဖြုတ်ချဖို့ တစ်ပြည်လုံး
အတိုင်းအတာနဲ့ အုံကြွသပိတ်တိုက်ပွဲတွေ ဆင်နွှဲနေကြတဲ့ အချိန်။

အုပ်ချုပ်ရေး၊ တရားစီရင်ရေး ယန္တရားတွေလည်း အခိုက်
အတန့် ပြိုလဲပျက်စီးနေတယ်။

ရပ်ကွက်တိုင်း ရပ်ကွက်တိုင်း၊ ကိုယ့်ရပ်ကွက်လုံခြုံရေး
ကိုယ့်ဘာသာ တာဝန်ယူနေရတယ်။ တောကြောင်တွေရန်က
လွတ်အောင် စောင့်ရှောက်ကာကွယ်နေကြရတယ်။

တစ်ညမှာ ကျုပ်တို့ ပဲခူးကောလိပ်စောင့်ရှောက်ရေး အဖွဲ့
တတောကြောင်တစ်ကောင် ဖမ်းမိတယ်။

ကျုပ်တို့ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ တောကြောင်ကိုရဲစခန်း အပ်ရ
တာပေါ့။

ဖြစ်ချင်တော့ ရဲစခန်းက လက်မခံဘူး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အုပ်ချုပ်ရေး၊ တရားစီရင်ရေးတွေ ဖျက်ပြားနေတဲ့ ကာ
မို့ ထာဝန်မယူနိုင်ဘူးလို့ ပြောတယ်။

ဘာတတ်နိုင်မလဲ၊ ကြိုးတုတ်ထားတဲ့ တောကြောင်
ခေါ်ပြီး ရဲစခန်းက ပြန်ထွက်လာကြတယ်။

ကားလမ်းပေါ်မှာ လူအုပ်စုတစ်စုနဲ့သွားတိုးတ
တစ်အုပ်စုလုံး နဖူးစည်းအနီ၊ လက်မောင်းမှာလည်း လက်ပတ်အ
တွေနဲ့။

"သူတို့ဆီအပ်ခဲ့၊ တာဝန်ယူတယ်လို့ ပြောပြီး ခေါ်သွား
တယ်"

သူတို့နောက်က လူအုပ်ကြီးနဲ့အတူ ကျုပ်တို့လည်း
သွားမိတယ်။

ကားလမ်းအတိုင်း တောင်ဘက် လျှောက်လာရင်း
မြစ်ကူးတံတားကို ရောက်တယ်၊

"ဒီတောကြောင်ကို ဘာလုပ်ရမလဲ"

လူတစ်ယောက်က အော်မေးလိုက်တယ်။

"သတ်ပစ် . . . သတ်ပစ်"

လူအုပ်ကြီးဆီက တစ်ခဲနက် အသံထွက်လာတယ်။
လန့်သွားတယ်၊ ကျုပ်တို့အားလုံး တစ်ယောက်ကို တစ်
ကြည့်မိကြတယ်။

ပါပဲ။ တန်ဖိုးသင့်ပြီး သုံးလို့ရတယ်၊

အပြင်ကအင်္ကျီ၊ လုံချည်၊ ဖိနပ် တောင်းကောင်းခပ်လတ်
လတ်ပါလာတယ်ဆိုပါစို့။ ပုံစံခန်းမှာ အင်္ကျီချွတ်ပေးလိုက်၊
အေးဆေးဖြစ်သွားမယ်။ မိလ္လာမထမ်းချင်ရင်လည်း ပုဆိုးချွတ်ပေး
လိုက်၊ ဒီလိုသုံးလို့ရတယ်။

နောက်ဆုံး ရုံးထုတ်ထွက်မယ့်ကောင်ကို နေ့တွက်ယူပြီး
ငှားလို့ရတယ်။

ကျုပ်တောင် ဒီခွင်နဲ့ လုပ်စားခဲ့ဖူးတယ်။ အင်္ကျီစတစ်
ကော်လာလက်ရှည်၊ အဖြူတစ်ထည်နဲ့ ယောပုဆိုး တစ်ထည်
အိမ်တမှာလိုက်တယ်။ ရုံးထုတ်ထွက်မယ့် ကောင်ကို တစ်နေ့သုံးရာ
နဲ့ ငှားတယ်။ မဆိုးဘူးလို့ထင်နေတုန်း လွတ်လူကိုငှားမိတာနဲ့ တိစ္စ
ပြတ်သွားတယ်။

ဒီကောင်က ငတိုး နောက်တစ်ခေါက် ပြန်ဝင်လာတော့
ကျုပ်ပေးလိုက်တဲ့ အင်္ကျီ၊ လုံချည်နဲ့ပဲ။ ဒါပေမယ့် လက်ခုစုတ်
သာသာ အသွေးအရောင်ပဲ ကျန်တော့တယ်။

ကျုပ်နှမျောလိုက်တာ လွန်ပါရော။

ထောင်သားတွေကို ထမင်းကျွေးတော့ တန်းစီရိုက်စနစ်
နဲ့ နိုင်ငံတော်ကကျွေးတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'နိုင်ငံတော်'ဆိုတာ ထောင်ကကျွေးတဲ့ ထမင်းကိုခေါ်တာပါ။ နိုင်ငံတော်က ကျွေးတာမို့ နိုင်ငံတော်လို့ ခေါ်တာဖြစ်မယ်။

နေ့ခင်းတစ်နပ်၊ ညတစ်နပ်။

အသားဟင်းက တစ်ပတ်တစ်ခါ။

ပြောရဦးမယ်။ ထမင်းဝေတဲ့ အခါခွက်နဲ့ ချင်ပေးရတယ်။ ဒီတော့ ကန်ထရိုက်က ထမင်းတစ်လုံးချင်း မွမွလေးနေအောင် ဆော်တာထည့် ချက်တယ်။

ထမင်းကမွနေတော့ နည်းနည်းပဲရတယ်။ မဝကြဘူး။ ၅(ည)တွေ ဦးဆောင်ပြီး တင်ပြမှ ချိန်ခွင်နဲ့ ချိန်ပေးဖို့ဖြစ်လာတယ်။

ဒီတော့လည်း ထမင်းကို ပျော့ပြဲနေအောင် ချက်ပြန်ရော။

ဆန်အောက်၊ ဆန်ညံ့၊ အနံ့မကောင်းရတဲ့အထဲ ပျော့ပြဲနေလို့ ကျုပ်တို့ မစားနိုင်ကြဘူး။ ဝက်မွေးထားတဲ့ ဝန်ထမ်းကို ဝက်စာကျွေးဖို့ပဲ ပေးရတယ်။

ဟင်းကလည်း မနက်ပဲဟင်း၊ ညပဲဟင်း မနက်ချဉ်ရေညချဉ်ရေပဲ။

ပဲဟင်းချဉ်ရေဆိုတာလည်း ပြောလို့သာသိတာ။

ဆားမပါ အချိုမှုန့်မပါ အရသာအတူတူပါပဲ။

အသားဟင်းကတော့ တစ်ပတ်မှာ တစ်ခါစားရတယ်။ ဝက်သား၊ ဒါမှမဟုတ် အမဲသား မစားတဲ့သူ ဘဲဥပြုတ်တစ်လုံးရတယ်။

အသားဟင်းဆိုတာလည်း ဖြူဖတ်ဖြူရော်နဲ့ အရောင်မပါ၊ ဆနွင်းမပါ၊ ကိုက်လိုက်ရင် သွေးတရဲရဲ၊ သံတရဲရဲနဲ့ အသားအစိမ်းစားရတယ်။ ထောင်ထဲရောက်တာနဲ့ လူစင်စစ်က ဘီလူးသရဲတစ်ပိုင်း ဖြစ်သွားတယ်လို့တောင် ဆိုနိုင်တယ်။ အသားအစိမ်းကျွေးတာ အကြောင်းရှိတယ်။

အသားကိုကျက်အောင် ချက်ရင်အတုံးသေးသွားမယ်။ သတ်မှတ်ထားတဲ့ အလေးချိန်လျော့သွားမယ်၊ ဒါကြောင့်။

ကန်ထရိုက်ရဲ့ ပညာခန်းတွေကတော့ ယူလို့ကို မကုန်နိုင်အောင်ပါပဲ။

ဒါတောင်မှ ထမင်းကျွေးရတာရှုံးတယ်လို့ ကန်ထရိုက်ကြီးရဲ့ ညည်းသံခဏခဏ ကြားရတယ်။

"ကျွန်တော် ကိုယ်ချင်းစာတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ကို ကောင်းကောင်းကျွေးချင်တယ်၊ တစ်နပ်ငါးကျပ်တစ်ဆယ်လေးပြားနဲ့ ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကောင်း ကောင်းကျွေးလို့ရမလဲ"

ကန်ထရိုက် စကားကြောင့် ကျုပ်အံ့ဩသွားတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွဲအိမ်မှာမွေးတဲ့ ဝက်တောင် အစာဖိုးတစ်နပ် (၂၀၀) ‌ဒေသာက်ကျတယ်။

ဘာလို့ဒီလိုတွေဖြစ်နေရတာလဲ။

ကျုပ်တို့လည်း လူတွေပါပဲ။ကျူးလွန်မိတဲ့အမှု အတိုင်း ဥပဒေက အပြစ်ပေးတာခံဖို့ ထောင်ထဲရောက်နေတာပါ။ ချစ်သော သူနဲ့ ကွေကွင်းရတယ်။ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါနေရတယ်။ ဆန္ဒမှန်သမျှ ချိုးနှိမ်သည်းခံနေရတဲ့ ဒုက္ခ၊ ပုထုဇဉ် တစ်ယောက် အတွက် ဘယ်လောက်ကြီးမားတဲ့ ဝဋ်ဒုက္ခလဲဆိုတာ ထောင်ထဲ ရောက်ဖူးမှသိမှာလား။

ပြစ်မှု ကျူးလွန်သူတွေကို နောင်တတရားရအောင် ထိ ရောက် ဟန့်တားရအောင်ထောင်ဆိုတာ ရှိရတာပါ။

လူနဲ့ တိရစ္ဆာန်ကြားက အဆင့်တစ်ဆင့် အဖြစ်ထားဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကောင်းမွန်မှန်ကန်တဲ့ အသိအမြင်ရအောင် ပြုလုပ်ပေးနိုင်မှ မြင့်မြတ်တဲ့ထောင်ဖြစ်မှာပါ။ ဒါမှလည်း အကျိုး ရှိမှာပါ။

ထောင်ကို အင်အားကြီးသူနဲ့ အားနည်းသူ၊ ငွေရှိသူနဲ့ ငွေမဲ့သူ၊ အာဏာရှိသူနဲ့ အာဏာ မရှိသူရယ်လို့ ခွဲခြားဆက်ဆံပြီး

ကြီးနိုင်ငယ်ညှဉ်းလုပ်ဖို့ နေရာ တစ်ခုအဖြစ် သတ်မှတ်ထားမယ် ဆိုရင်တော့-

ထောင်ဆိုတာ လူမိုက်ကြီးတွေ မွေးထုတ်ရာ ၊လူမိုက်တွေ ဂုဏ်မြင့်ရာ ‘လူမိုက်တက္ကသိုလ်’ ဖြစ်လာမှာ မလွဲဘူးလို့ ကျုပ်တော့ မြင်နေတယ်။

ပဲခူးထောင်ထဲမှာ (၂) နှစ် နီးပါးနေခဲ့ရတဲ့ ကာလဟာ အရှင်လတ်လတ် ငရဲခံနေရတဲ့ ဘဝဆိုတာခံစားနိုင်ကြမှာပါ။

ထောင်ကလွတ်တဲ့ အပျော်ဆုံးနေ့ကို ရောက်ဖို့ ကိုယ်စိတ် နှစ်ပါးဆင်းရဲခြင်းတွေ၊ မျက်ရည်တွေ ပေးဆပ်ရသလို သံဝေဂယူ စရာတွေလည်း များစွာကြုံတွေ့ခဲ့တယ်။ ရေးစရာတွေလည်း ကျန် သေးတယ်။

‘မသာဆယ်ခေါက် ထောင်တစ်ခေါက်’ ကို ကျွဲဆက်ပြီး ရေးချင်ပါသေးတယ်။

◆ ◆ ◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မသာဆယ်ခေါက် ထောင်တစ်ခေါက် (၂)

မှုဒိမ်းတရားခံနှင့်ထောင်

"လူသစ်ဟေ့ . . . "

တာဝန်မှူး တပ်ကြပ်ကြီး တင်မောင်ဝင်းရဲ့ အသံကြောင့် ကျုပ်အတွင်းတံခါးကြီးဆီ ကြည့်လိုက်တယ်။

လူသစ်ဆီ ယာစုဗူးပြေးသွားတာတွေ့တယ်။ သူ့လက်ထဲမှာ လက်စွဲတော်ကြိုးကြာပွတ်နဲ့။

သံတံခါးကြီးဖွင့်ပြီး လူသစ်ကို အတွင်းသွင်းတယ်။ သံတံခါးပြန်ပိတ်၊ တာဝန်မှူး ရုံးခန်းဆီ ပြန်တာနဲ့ လူသစ်ကို စုဗူးပိုင်သွားပြီ။

စုဗူးက ကြိုးကြာပွတ်တစ်ရမ်းရမ်းနဲ့ လုဝ်ရင်း လူသစ်ကို ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ခိုင်းတယ်။ ထုံးစံအတိုင်း မေးစရာရှိတာတွေ မေးနေပုံရတယ်။ ကျုပ်က အခန်းထဲကနေ လှမ်းကြည့်နေရတာဆိုတော့ အသံကိုမကြားရဘူး။

ဒါပေမယ့် သိတယ်။ နာမည်၊ အဖေ၊ အမေနာမည်၊ ဘယ်

ကလဲ၊ ဘာမှုလဲ ဒါပဲဖြစ်မှာပဲ။

ခဏနေတော့ ကြိုးကြာပွတ်နဲ့ လူသစ်ရဲ့ ကျောကုန်းဝ
ရိုက်ချလိုက်တယ်။ 'ဖျန်း' ကနဲ အသံကြားရတယ်။ လူသစ် ကျေ
ကော့သွားတာ တွေ့တယ်။

နှစ်ချက် သုံးချက်ဆက်ရိုက်ပြီး လူသစ်ကို မှောက်ခိုင
တယ်။

"မှောက်စမ်း မှောက်စမ်း" ဆိုတဲ့ စုဗူးရဲ့အသံတို ကြာ
ရတယ်။

ကျုပ်သိလိုက်ပြီ၊ စုဗူးဟာ လူသစ်ကို ရိုးရိုးခေါ်မလာတေ
ဘူး။ မိကျောင်းသွား သွားခိုင်းတော့မယ်။

သံတံခါးကနေ ပင်မဆောင် အုတ်လှေ့တားရင်းထိ ပေ
အစိတ်လောက်ရှိမယ်။ လမ်းတစ်လျှောက်ကို အုတ်နီခဲခွဲပြီး ခင
ထားတယ်။ အဲဒီလမ်းပေါ်ကနေ ဝမ်းလျားမှောက်ပြီး လာရမှာ
နှိပ်စက်နည်းတစ်မျိုးပဲ။

ဒါပေမယ့် ထောင်လေ။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာ ဘာ
လိုဆိုထားထား၊ လူ့အခွင့်အရေး တစ်ဝက်ပဲရမယ်။ ထောင်ထဲမှ
အများဆုံးရှိတာက စည်းကမ်းချက်တွေ။ လုံးဝမရှိတာက ဒီမိုကရေ
စီ။ ပြောမယ့်သာ ပြောတာ။ လွန်ကဲတဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေကြောင့် ထောင်ထဲရောက်လာတဲ့ ကျုပ်တို့တတွေ လက် ထဲ ဒီမိုကရေစီ ဆိုတာကြီး ထည့်ပေးရင်တော့ မှန်ကန်ကောင်းမွန် အောင် သုံးနိုင်ကြပါ့မလား၊ ကျုပ်တော့ မထင်ဘူး။

ခဏနေတော့ လူသစ်မိကျောင်းသွားတွားသွားရင်း အုတ်လှေကားထိ ရောက်လာတယ်။ ဒူး၊ တံတောင်နဲ့ ဝမ်းဗိုက်တွေကို အားပြုပြီး လာရတာကြောင့် ဒူးနဲ့ တံတောင်ဆစ်တွေမှာ ပွန်းပဲ့ပြီး သွေးစို့နေတာ တွေ့ရတယ်။

လူသစ်ဟာ ပင်ပန်းပြီး မောဟိုက်နေပုံလည်း ရတယ်။

အသက်ကလည်း ၆၀ ကျော် ၇၀ နီးပါး၊ ခေါင်းဖြူနေပြီ၊

ဘုရားကျောင်းကန် သွားရမယ့်အရွယ်က ထောင်ထဲ ရောက်လာတယ်။

သူ့ကိုဘယ်သူမှ သနားကြမှာမဟုတ်ဘူး၊ တချို့က လှောင်ရယ်တောင် ရယ်နေကြတယ်။

အဲဒါဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်မှု ကြောင့်

သူကျူးလွန်တဲ့ အပြစ်က ၃၇၆ မုဒိမ်းမှု၊

ဘာယာစုဗူးမိကျောင်းသွားသွားခိုင်းကတည်းက မုဒိမ်းမှု ဆိုတာ အားလုံးသိလိုက်ကြတယ်။

ထောင်ထဲမှာ အလေးထားခံရဆုံးက နိုင်ငံရေးသမား ၃(ည)လူနှိပ်တာက ၃၀၂ ရုန်းတီးရွံ့ရှာဆုံးက ၃၇၆ လေ။

ကျုပ်ကတော့ သနားရလေသလား၊ ရွံ့ရှာရလေသလားဆိုတာတောင် စဉ်းစားနိုင်ဘူး။

လူသစ်သိုးတော်အတွက် ရင်လေးနေမိတယ်။

ပုံစံနဲ့ထမ်းစီးမွှေးလုံး ဘီလူးဆိုင်းတီးစို့ တန်ရေကြွင်နေ ပုံမ ကြောတ်ရှာကြီး။

"လာခဲ့ဝင်းတကျော့ရှုကြီး၊ ဒီလောက်တောင် (. . . .) ဆောင်းရှုန်းတော ပုံစံနဲ့ အကြောင်း ဖြစ်ရသေးတာပေါ့"

အဲဒီနေတော့ လူသစ်ခါးတုန်းပြီး ဝင်လာတယ်၊ မွေးလုံး နီကြွပြီးဝင်ထန်လိုက်တယ်၊ ဘုန်းခနဲ အသံနဲ့အတူ လူသစ်ဘိုး ပေါက် ထွင့်သွားတယ်၊ ဒီနောက်တော့ . . .

ညဉ့်မှတ်မှောင်ညလူတို့ လက်ထပ်ပွဲ

" ခစ် . . . "

"နှီး . . . "

"ခစ်. . . "

"နှီး. . . "

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible] ကျွဲပိုတို့ရေချိုးထွက်ရတာ [illegible]

[illegible] ပလတ်

တစ်ရေခွက်တွေ ကိုင်ထားတယ်။ [illegible]

[illegible] ရေကိုခ [illegible]

[illegible] ရကို ခို [illegible]

လိုက်ချင်တော့ နာပြီမှတ်။ ဒါဟာ [illegible]

(ဖျက်မှုပဲ)။ [illegible]

[illegible]

[illegible] သာခံ [illegible]

[illegible]

ပဲခူးထောင်ထဲမှာ [illegible]

ရေသုံးရေ၊ အိမ်သာရေ အားလုံးဒီရေတွင်းကပဲ။

မနက်စောစော [illegible]

အဖွဲ့သားတွေကို အခန်းတွေကနေထုတ်တယ်။

သူတို့အဖွဲ့က ရေတွင်းက ရေငင်တယ်။ [illegible] ကန် [illegible]

ကန်ထဲ ဖြည့်ပေးတယ်။ မိန်းမထောင်ကိုလည်း [illegible] ပေးတယ်။

မိန်းမထောင်နဲ့ ပင်မထောင်ကို [illegible] အမြင့် [illegible]

[illegible]

[illegible] ချမ်းသုံးလောက်

[illegible]

[illegible]

[illegible] ပိုက်အဖြစ်

လည်း သုံးကြတယ်။ [illegible]

[illegible] ဘက် စာပို့

တယ်။ မိန်းမထောင်က စာလည်း အဲဒီပို [illegible]

[illegible] ရှိသေးတယ်။

[illegible] အဲဒီ

နည်းလည်း သုံးကြတယ်။ [illegible]

တရားရုံးထွက်ရင်း [illegible] တွင်း စာ

[illegible] တောင် ပဲခူး

ထောင်မှာ ရှိခဲ့ဖူးတယ်။

ညဥ့်ငှက် [illegible]

ပဲခူးထောင်ကြီးမေ့မှာ မဟုတ်ဘူး။

ရုံး [illegible] သူတို့ နှစ်

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်္ဂလာဦးညကတော့ အုတ်တံတိုင်းကြီး ခြားလို့ပေါ့။

ထောင်မလေးက အရင်လွတ်သွားတယ်။ သူ့ယောကျ်ား ဆီထောင်ဝင်စာလာလာတွေ့တယ်။နောက်ပိုင်း ညမင်းသားက ခိုးမှုနဲ့ ထောင်တစ်နှစ်ကျပြီး အင်းစိန်ပါသွားတယ်။

ကျုပ်ထောင်က လွတ်တော့ သူတို့နှစ်ယောက် အကြောင်းစုံ စမ်းကြည့်သေးတယ်၊ သတင်းမရဘူး။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ အရာရာကို ကျော်ဖြတ်နိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းမိပါတယ်။

ညဥ့်ငှက်မလေးနဲ့ ညမင်းသားတို့ရဲ့ ချစ်ခရီး သာယာ ဖြောင့်ဖြူးဖို့ လူသတ်တရားခံ ကျုပ်ကဆုမွန်နေတဲ့အဖြစ်၊

ရယ်စရာတော့ ကောင်းတယ်။

ဒါပေမယ့် ဒါတထောင်၊

ကျုပ်တို့ထောင်သားတွေမှာလည်း မေတ္တာတရားနဲ့ပါ။

ယောကျ်ားထောင်ထဲ မိန်းမချုပ်မိခြင်း

ထောင်ဆိုတာ မနှစ်မြို့စရာနေရာပါ။

အမှန်လည်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ဆင်းရဲဒုက္ခတွေနဲ့ ငြိမ်

သိပ်နေတဲ့ အနီဋ္ဌာရုံနေရာပါပဲ၊

ဒါပေမယ့် ဒီလိုနေရာမှာပဲ ဘဝအမောပြေစေတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေလည်း ကြုံတွေ့ကြရတယ်။

အဲဒီဖြစ်ရပ်တွေထဲက တစ်ခုကို ကျုပ် ဝဲခူးထောင်မှာ နေစဉ် ကြုံခဲ့ရတယ်၊

မှတ်မှတ်ရရ ရွှေမောဓောဘုရားပွဲတော် ကျင်းပနေတဲ့ ကာလ။

ပွဲတော်ကာလဟာ ထောင်ဝန်ထမ်းတွေ အိပ်ရေးပျက်တဲ့ ကာလလည်းဖြစ်တယ်။

ပွဲတော်လုံခြုံရေး ရဲကင်းတထစ်ညကို ၃/၄ခေါက် တရားခံတွေ လာလာပို့တယ်။ ဖောင်ရိုက်ခိုး ခါးပိုက်နှိုက်၊ မူးယစ်ရမ်းကား အစုံပါပဲ၊ ပွဲတော်လာ ပြည်သူများ လုံခြုံရေးအတွက် ဖမ်းသင့်တယ် ထင်တဲ့သူ မှန်သမျှကို ဖမ်းပြီးရဲကင်းယာယီ အချုပ်ခန်းမှာ ထည့်တယ်၊ (၁၀) ယောက်လောက်ရပြီဆိုရင် ထောင်ကိုလာပို့တယ်၊ ရဲကင်းက ပို့ပြီး ပြန်သွား ထောင်ဝန်ထမ်းက တစ်ဦးချင်းစစ်ဆေးပြီး အဆောင်၊ အခန်းတွေထဲပို့ လူတောင် မကုန်သေးဘူး။ ရဲကင်းက နောက်ထပ်လာပို့၊ ဒီလိုနဲ့ မိုးလင်းသွားတယ်၊ ထောင်မှူးနဲ့ ဝန်ထမ်းတွေ တစ်ညလုံး မအိပ်ကြရဘူး။ အဲဒီနေ့ကလည်း ထုံးစံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတိုင်းညလုံးပေါက်ပဲ။ ပြဿနာ [illegible]

[illegible]

"ယောက်ျားထောင်ထဲမှာ [illegible]

တစ်ယောက် [illegible] လေးက

တာဝန်မှုးကို သတင်းပို့တယ်။ [illegible]

[illegible] မတောင်

သန်းခွင့်မရှိတဲ့ ယောက်ျားထောင်ထဲ မိန်းမ ရောက်ရတယ် [illegible]

[illegible] ယောက်ျား

လျာလေး အသက် ၁၇ လောက်ပဲရှိဦးမယ် [illegible]

[illegible] စွပ်

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

မိန်းမနဲ့ တူတဲ့အတွက် တာဝန်မှုးဆီ သတင်း [illegible]

သူ့ကို ပွဲတော်ရဲကင်းက မှောင်ရိပ်ခိုနဲ့ ဆွဲလာတာ၊ အ

ညေ ကိုဆွေ၊ အဖေနာမည် ဦးဘယ်သူ၊ နေရပ် [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

တစ်ခုရှိတာက [illegible]

[illegible]

ဝါသွားမှာစိုးလို့။ [illegible]

အဲဒီနေ့ကျမှ တစ်ညလုံး [illegible]

[illegible]

[illegible]

ခန်းထဲ အသွင်းခံရတော့ သူ့ရှေ့မှာ အယောက် ၂၀ လောက် [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

တွေနဲ့ [illegible]

မိန်းမမှန်း သိလို့ [illegible] ပြဿနာ

www.burmeseclassic.com

ပြဿနာ အကြီးကြီးပဲ။

ခုံကြောက်တဲ့တရားခံ

ကျွန်တို့ ခင်တဲ့ ခုံတန်ဆောင်တာ ပြောမှုတယ်။ ခုံမှာ ဘာပြဿနာဖြစ်ဖြစ် ရှင်းလို့ရတယ်တဲ့။ ဈေးသောရင် ဈေးသောရင် ဆင်လာရင် ကြုံပေးခဲ့ပဲတဲ့။ ဒါ တရားခံကြောင့်တော့ ဘယ်သူမှ တယ်လို့ မရဘူး။ အချုပ်ထဲဝင်ခဲ့ပဲတဲ့။

ရှိဘူးတယ် ရောက်တစ်ခု ခုံတန်ရာကြောက်ရှင် ထိုင်ခေါ် တ တရားခံကြောင့်တဲ့။

ထုတ်တော့လည်း ထုတ်တယ်။

ဆေးရုံကြီးအချုပ်က တရားခံထွက်ပြေးမှုဖြစ်တယ်။ အချုပ်ထိမ်းသားစန်း အမိုးကို ဖောက်ပြေးသော၊ ရှုပ်ထွေးသော တရားခံ၊

သိပ်မကြာဘူး။ ကျွန်တို့ကို ခေါ်တဲ့ခုံလေးလေးတော်၊ ကျွန်တို့နဲ့ သဝထုလာဖြစ်တယ်၊ ဝိုင်းစန်းထဲ ရောက်လာတယ်။

အရင်က သူတို့ရွာမှာ တန်းစီးမွေးလုံးနီဝိုင်းနဲ့ နေရတယ်၊

အခုတန်းစီမွေးလုံးနီရွာမှာ သူတို့ ဝိုင်းရပ်နေရပြီ။

တရားတချို့ သိပ်တောင်းတယ်။

ရောက်ထက်ငါ ဖြစ်သော တရားခံမှာထွက်တော့။

မူလင်မှာဖော်ရှ တရားခံ ထုလာညှိနောင်၊ နာမည်က ဝေညီဆောင်ရေး အစရောအညီရေး အရှေ့ နေရပ်ရေး ရှုပ်ပေးသည်။ အရေးရှုပ်။

တရားခံမှာ ခင်တိုက်ကို နှုတ်ဆောင်လို့ ထွက်လိုက်တယ်။

ခုံက ခင်တိုက်ကို ရှောက်သဲ ညီကို မှာထွက်လိုက်တော့။

ရောက်ထက်တော် နှုတ်ထွက်ရှိတရားခံမှာညီငေါ်မှ ဒီ တယ်။

ထံဆောင်ရပ်တော့ ညီတသည်းခင်တိုက်ကို ရှာရှိရောက် တောတယ်။

ဒီတော့မှ ညီကို အချုပ်ထဲဖြန့်ထည့်၊ ခင်တိုက်ကို ထွက် လုပ်လိုက်ရတယ်။

ထိုင်ထိုင်းထိမ်ထိမ်နဲ့ ပြောသွားလို့ဝပဲ။ အထောက်အထောင်အစ အလောသိရင် ထောင်နဲ့ချုပ်ခွေ နိုင်ငံတော် ထမင်းနဲ့ နှစ်ပါးသွား မှာ ဖြစ်သောင်လေးတယ်။

ထောင်ထဲရောက် ဝိသေသသိုင်ရှင်

ထဲမှာထောင်မှာ တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဝိသေသသိုင်ရှင် ဦးဝဲနဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဖြစ်ကလည်း ရယ်ရခက် ငိုရခက်ပါ။

ကျုပ်တို့ ပုံစံခန်းကို သူရောက်လာတာ ရှက်မှုနဲ့။

အသက်က ၅၀ လောက်၊ ခေါင်းလည်း နည်းနည်းဖြူနေပြီ၊ သူ့ခမြာစကားအရတော့ မိန်းမတော်တော် စွံတယ်ဆိုပဲ။

သူ့မှာ ပီယဆေးရှိတယ်တဲ့၊ ပီယဆေးအသုံးပြုပြီးပြောရင် ဘယ်မိန်းမဆို သူ့ကိုကြွေသတဲ့။

အမှုဖြစ်တာကလည်း ဦးနဲ့သမီးရဲ့ ချစ်ဇာတ်လမ်းကြောင့် ဦးလုံးမှာ မယားကြီး ရှိပြီးသား။

သမီးရဲ့အစ်ကိုတွေက ဦးကိုလာပြီး ရန်ပြုတယ်၊ ဦးက ပြန်လည်ခုခံရာကနေ အမှုဖြစ်ရတာတဲ့။

ကျုပ်က "ပီယဆေး ဘယ်မှာလဲ" လို့ မေးတော့ အိမ်မှာ ဝှက်သိမ်းထားခဲ့တယ်တဲ့။

ရုံးချိန်း နှစ်ချိန်းလောက်မှာ ဦးလုံးအာမခံရပြီး ထောင်က ထွက်သွားတယ်။

တစ်ပတ်လောက်ပဲ ကြာတယ်၊ ထောင်ထဲပြန်ရောက်လာတယ်၊ ဒီတစ်ခါ လူသတ်မှုနဲ့။

မယားကြီးနဲ့ စကားများပြီး အုတ်ခဲကျိုးနဲ့ ပစ်လိုက်တာ ဦးဆက်ကွဲပြီး သေသွားလို့တဲ့။

[illegible] "ဘာဖြစ်လို့ စကားများကြတာလဲ" [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ဩော် ဦးလုံး ဦးလုံး . . .

[illegible] ဂုဏ်

သူနေတယ်။ [illegible]

[illegible] အထိ

လုပ်ရက်တယ်။ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

အပြင်လောက [illegible] (၃) [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာသန့်မှမရှိဘူး။ စားလည်းခံနေရ၊ အိပ်လည်း ခံနေရ၊ အချောင်ခန်းထဲမှာ၊ ရေကို ခွက်ချင်နဲ့ချိုးရတယ်၊ ဘယ်လိုလုပ် တစ်ကိုယ်ရေ သန့်ရှင်းလို့ရမလဲ၊ သောက်ရေသန့်မရှိဘူး။ မိလ္လာ နေ့စဉ်တသည်း အရမ်းညွှံ၊ ထောင်သားတွေမှ ဝဲမပေါက်ရင် ဘယ်သူပေါက်မလဲ၊

ထောင်တလေတဲ့ ဆေးလိမ်းတော့လည်း ပိုးတိုအားအေး တွေ့တဲ့အတိုင်း ဝဲတဝိုင်ပြီး ကြွလာပွားလာတယ်၊

ကျွန်တို့လို နှစ်ပတ်တစ်ကြိမ် ကျန်းမာရေး လာစစ်ပေး တယ်။ ဆရာဝန် ဒါမှမဟုတ် ကျန်းမာရေးမှူးလာတယ်၊

ထောင်မှာ အဖြစ်အများဆုံးရောဂါက ဝဲ၊ နုတိုသလိုက် တာက ခွဲစိတ်ကျရာတွေ၊ မရိုးသူတော် ထောင်ထဲမှာ ဂေါ်သီ ထည့်ကြတာလည်း စက်ရှင်တစ်ခုလို ဖြစ်နေပြီး ငယ်ပါးစေချင်း ကို ငြိနေအောင် ဆွဲထားတဲ့ ဆယ်ပြားစေ့နဲ့ ခွဲ၊ မန်ဂေါ်သီလုံး လေးတွေ ထည့်ကြတာ။ တချို့ ၄-၅ လုံး။ အရုပ်ပျံ၊ အနာကျယ် အေး ကောင်းကောင်းမသုံးနိုင်တော့ ခွဲထားတဲ့ အနာရောဂါရပ်ပြီး ပြည်ရာ ထပ်တုန်ကြတယ်၊ တက်တာမှတစ်ရော ထည့်နေကြ တုန်းထဲ၊ ခန့်ခွက်လက်တိုင်းကို ဂေါ်သီဖြစ်အောင် ထွေးခ ထောင် ၅၀ ကနေ ၁၀၀ တက်သွားတယ်၊

ဘယ်သူဘာရောဂါ ဖြစ်ဖြစ် ဆေးပေးတဲ့သူကတော့ ဘာမီတွန်တစ်ပြားပါပဲ၊ အချို့က နှစ်ခါပြန်တန်းစိပြီး ဘာမီတွန် နှစ်ပြားရအောင် လုပ်တယ်၊

ဘာမီတွန် နှစ်ပြားကို ဆေးလိပ်တစ်လိပ်နဲ့ နိုင်ခဲလဲနေတဲ့ သူရှိတယ်၊

မူးယစ်ဆေးသုံးစွဲမှုနဲ့ ရောက်လာတဲ့ ထောင်သွေး ဖူးထစ် ဆေးအစား ဘာမီတွန်စားကြတာ၊ အချို့ ၁၅ ပြား၊ တချို့က အပြား ၂၀ တဲ့၊ ဖုံကြရောပဲ၊

ကျွန်တို့အိမ်နားက ခေါ်ကြည့်ပြီး ဘာမီတွန် ၃ ပြားစား ပြီး ၃ ရက်လောက် မထနိုင်ခဲ့ဘူး၊

ဒီကောင်တွေကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တို့ရိပ်မိတယ်၊ လန့်လည်း လန့်တယ်၊

ကျွန်တော် လန့်နေရတာ၊ ဒီကောင်တွေကတော့ ဘာမီ တွန်နဲ့ တွေ့ပြီး နတ်သမီးလေးတွေနဲ့ ငြိမ်လို့၊

ထောင်ညီမျှခြင်း၊ ငရဲဘုံ

ကျွန်တော်တို့ ပြန်မရောက်တာ အနှစ်နှစ်ဆယ်တော့ သွားပြီ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျုပ်တို့လွတ်ပြီး သိုပ်မကြာခင်မှာပဲ ထောင်ကို အကျဉ်းဦးစီးဌာနက လွှဲပြောင်းတာဝန်ယူ လိုက်တယ်လို့ကြားရတယ်။

ထောင်အုပ်နဲ့ရကြီးတွေကို ကျုပ်မမြင်ချင်ဘူး။ ထောင့်ထဲမှာနေခဲ့ရတဲ့ရက်တွေဟာ ကျုပ်အတွက် ငရဲဘုံကိုဖြတ်သန်းနေရတဲ့နေ့တွေပါပဲ။

အဲဒီကာလက အိုပ်မက်ဆိုးကြီးတစ်ခုလို့ပဲ ကျုပ်ယူဆတယ်။

လူနဲ့ တိရစ္ဆာန်ကြားက အဆင့်တစ်ဆင့်အဖြစ် ဖြုန်နေထိုင်ခဲ့ရတဲ့ ထောင်တစ်ခုခေါ်တာဟာ ကျုပ်အတွက်တော့ မသာခေါ်ခေါ်ကသွားရသလိုပဲ ထင်မှတ်မိပါတယ်။

× × × ×

ပုလဲကျွန်းဒီလှသတော်

(၁)

သူက သော့ခလောက်ကွင်းကို အလျင်အမြန် နှိုက်လိုက်သည်။ ထောက်နမြည်သံကို ဖုတ်ထိုးသော်ကွသလို အလန့်တကြား ကြားလိုက်ရ၏။

အသက်ရှူသံပြင်းပြနေသော အဘိုး နှိမ့်လိုက်မြင်လိုက် ဖြစ်နေသော ဆူ့ရင်က ပန်းပဖုထက် ဘောင်ကြီးတစ်ခုလို ရှူရှူရှဲ မြည်နေသည်။

သူ့နှလုံးတွေ့ ထုံခုန်းဒုန်းခုန်နေသည်ကိုလည်း သူကြားသည်။

တစ်စုံတစ်ရာက အမောင်ဝင်ထဲမှ လိမ့်တက်လာတော့သည် မျက်ဖျူ့ ဝင်လာမှ... သူ့ အောက်လဲဆံနှင့်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

ရုတ်တရက် ပျော်ရဲ့ ဆန်းရှုလိုက်သည်။ ငါ့လှေမှာတော့ချည်

ဝင်ရ အဝ အာရှုထွက်လာသော၊

အွစ်တ်တွေ အရှင်လှုပ်မှုတွေမြို့

မိတ်လှုပ်မှုတော့ တစ်ခုပြုပြုလိုက် သည့်လိုပဲ သူ ခံစား

ရလှုနိုင်း။

အမှုတစ်ယောက်လို ပေါင်းလုံးဆင်ပေါင်းလိုက်သည်။

သည်တော့မှ အရည်ဝယ် ဖုံးအာလိုင်သော ရှိသွား၏။

သူက လှေကားထစ်တွေအတိုင်း ရှက်ရှက်ထက်လှမ်း

ပိတ်လိုက်သည့် သံပန်းတံခါးကို ကျော်ခုန်ကျော်၏ ဝင်မိုးသည်

ရာဝင် အသံမထွက်ဘဲ သူ ရာစွန်ခဲ့သည်။

သူရပ်နေသောနေရာက ကွန်ဒိုအိမ်ရာ၏ တတိယထပ်

အခန်းတစ်ခန်းရှေ့တွင် ဖြစ်သည်။

လှေကားအတိုင်း အောက်ထပ်မှတက်လာသူများမှ

သော်လည်းကောင်း၊ အပေါ်ထပ်အခန်းများသို့ ဆင်းလာသူ

များမှလည်းကောင်း၊ ဝတ်ပင်း ဆုံတွေ့နိုင်သောနေရာ။

အကောင်းဆုံးက သည်နေရာမှာ သူ့ကို မြင်သူမှ တွေ့

ချေ၊ တော်တဆတွေ့ချင်လည်း သူ့ကို အထိမပြုမိစေရန်

အလှူသတြိပ် နောက်ထပ် ရာနီမနည်းဝယ်ပြာချင် ပျော့

သိရှိသွားကြမည်ဖြစ်သော. . .

ကွန်ဒိုအိမ်ရာတစ်ခုလုံး တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားစေနိုင်သော၊ ရာဇဝတ်မှုကြီးတစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ သတ်ာမကင်းဖွယ်လူတစ်ယောက်အဖြစ် မိမိအပေါ် သတိမပြုမိဖို့လိုသည်ဟု သူ စဉ်းစားမိ၏။

သူက အသက်ကို ခပ်ဖြည်းဖြည်းရှူရင်း စိတ်ကို တည်ငြိမ်မှုရအောင် ကြိုးစားနေ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် အပေါ်ထပ်ကဆင်းလာသော ခြေသံများနှင့် စကားပြောသံများကို ကြားလိုက်ရသည်။

စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စိတ်ကြောင့် သူတစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းသွား၏။

အန္တရာယ်အချက်ပေးခေါင်းလောင်းတွေ ဆူညံမြည်တီးသံကို စိတ်ထဲက အဆက်မပြတ် ကြားလိုက်ရ၏။

ချက်ချင်းပင် သူ လှုပ်ရှားမိ၏။ လှေကားထစ်တွေအတိုင်း အောက်ဖက်သို့ ခပ်သွက်သွက်ဆင်းလာခဲ့သည်။

အပေါ်ထပ်မှ ဆင်းလာသူများ သူရပ်ခဲ့သည့်နေရာ အရောက်မှာတော့--

သူက လှေကားထစ်အချိုးအကွေ့ အကွယ်တစ်ခုသို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောက်ရှိသွားပြီ ဖြစ်သည်။

မည်သူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိပါဘဲ လှုပ်ယမ်းနေသည့် သော့ခလောက်ကလေးတစ်ခုကို ထိုအချိန်က မည်သူမျှ သတိပြု စိတ်ဝင်စားမှုမရှိခဲ့ပါ။

အကယ်၍သာ ထိုလှုပ်ယမ်းနေသော သော့ခလောက် လေးကို စိတ်ဝင်တစား စုံစမ်းလေ့လာကြည့်မိပါက မကြာမြင့်ခင် စက္ကန့်ပိုင်းလောက်က ဤသော့ခလောက်အနီးတွင် မသင်္ကာဖွယ် လူတစ်ယောက် ရှိနိုင်ခဲ့သည်ဆိုသောအချက်ကို စဉ်းစားတွေး တောမိ နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် -

သံပန်းတံခါးပိတ်ထားသည့်အခန်း၏ တစ်နေရာ၌ လည်ပင်းတွင် ကြိုးတစ်ချောင်း ရစ်ပတ်လျက် ဝိညာဉ်မဲ့နေပြီးဖြစ် သော လူတစ်ယောက်၏ ရုပ်အလောင်းကို တွေ့ရှိနိုင်ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

(၂)

တပေါင်းနေ၏အပူက သည်းလွန်းလှသည်။

သည်အထဲ သိန်းပေါင်းရာချီတန်သည့် ဆိုင်ခန်းလေးမှာ

တလည်း မလှုပ်သာ၊ မလှည့်သာ။

လေဝင်လေထွက်ကောင်းအောင် အလင်းရောင်ကောင်း စွာရရှိအောင် စနစ်တကျ စီမံဆောက်လုပ်ထားသော ခေတ်မီဈေး ကြီးဖြစ်သော်လည်း ထူထပ် များပြားလွန်းလှသည့် ကုန်ပစ္စည်းတွေ ကြောင့် ထင်၏။ ကျပ်တည်း ကျဉ်းမြောင်းနေသလိုလို စန်းစန်းနု တစ်ယောက် ခံစားနေရသည်။

နေ့ခင်းအရောင်းအဝယ်ပါးချိန်ဖြစ်၍ သတ်သောင့်သက် သာရှိသော်လည်း အေးအေးလူလူတော့မနားရ။

အပူရှိန်ကြောင့် အိုက်စပ်စပ်ဖြစ်မှုကို ပလတ်စတစ်ယပ် တောင် တဖျပ်ဖျပ်ခတ်ရင်း တွန်းလှန်နေရသည်။

“တီ. . . တီ. . . တီ. . . တီ”

ဖုန်းမည်သံကြောင့် စလင်းဘက်အိတ်ကိုဖွင့်၍ လက်ကိုင် ဖုန်းကို ထုတ်ယူသည်။

“ဟယ်လို. . . ကျွန်မ စန်းစန်းနုပါရှင်. . . စန်းဝါတိတ် မျိုးစုံ ရောင်းဝယ်ရေးကပါ”

အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းနှင့် အသားကျနေသည့် သူမ ထုံးစံအတိုင်း နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သမီးစန်းစန်း . . . ဖေဖေပါ"

"ရှင် . . ."

စန်းစန်းနု အံ့အားတသင့် ဖြစ်သွား၏။ တစ်ဖက်မှ ဖုန်းပြောသူက သူမ၏ဖေဖေတဲ့ . . .

'သမီးစန်းစန်း' ဟုခေါ်ပုံ၊ 'ဖေဖေ' ဟုသုံးနှုန်းပုံတွေက ဖေဖေ ပြောနေကျအသုံးအနှုန်း၊ ဖေဖေ လေယူလေသိမ်းတွေအတိုင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် အသံကိုတော့ သူမဘဝင်မကျ၊ ဖေဖေ့အသံနှင့် သိသိသာသာ ကွဲလွဲနေသည်ဟု ချက်ချင်းသိသည်။

"ဒါ . . . ဖေဖေ့အသံ မဟုတ်ဘူး"

စိတ်ထဲက ပြောမိသော်လည်း ထူးခြားမှုကြောင့် သူမ နှုတ်ဆိတ်နေမိ၏။

ထိုစဉ်မှာပင် တစ်ဖက်က စကားသံတွေ ဆက်ပြောလာသည်။

"ဖေဖေ . . . ဒီနေ့ လှိုင်သာယာမှာ ညသွားအိပ်မယ် . . . သမီးစန်းစန်း ဒီနေ့ တိုက်ခန်းကို စောစောပြန်ခဲ့ပါ"

ထိုအခါမှ သူမ အလောသုံးဆယ် ပြန်ပြောဖြစ်၏။

"မဟုတ်ဘူး . . . ဒါ . . . ဖေဖေ့အသံမဟုတ်ဘူး"

"ခုပြောနေတာ ဘယ်သူလဲ"

"ခုပြောနေတာ ဘယ်သူလဲ"

အဆက်မပြတ် မေးလိုက်သော်လည်း တစ်ဖက်က မည်သို့မျှ ပြန်မဖြေ၊ ဖုန်းချသံကိုသာ ကြားလိုက်ရသည်။ အဓိပ္ပာယ် ဖော်မရစိတ်နှင့် သူမ၏ လက်ကိုင်ဖုန်းကိုသာ ငေးကြည့်နေမိခဲ့ပါသည်။

ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး ဝေခွဲမရနိုင်သည့် တယ်လီဖုန်းထဲမှ အသံက သူမစိတ်ကို အနှောင့်အယှက်ပြုနေခဲ့၏။

စိတ်ညစ်ညူးစွာဖြင့် တစ်နေ့တာကို ကုန်ဆုံးစေခဲ့သော်လည်း ဖုန်းဆက်သူ မှာကြားသည့်အတိုင်း တိုက်ခန်းသို့ စောစီးစွာ မပြန်ဖြစ်ခဲ့ပါ။

ပြုမြဲထုံးစံအတိုင်း ညနေ (၅)နာရီခွဲတွင် ဆိုင်သိမ်းပြီးမှ တက္ကစီကားဖြင့် အိမ်ပြန်ခဲ့သည်။

ကွန်ဒိုအိမ်ရာရှိ သူမတိုက်ခန်းသံပန်းတံခါးရှေ့ ရပ်မိချိန်တွင် လက်ပတ်နာရီလေးဆီက သံရှည်တစ်ချက်ကို ကြားရ၏။

ည ၇း၀၀ နာရီတိတိ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအချိန်မှာပင် သော့ခလောက်ကို သူမ သတိပြုမိလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သည်သော့က ခပ်နေကျသော့ခလောက်မဟုတ်။

"ဖေဖေများ အသစ်လဲထားတာလား"

သူမ တွေးကြည့်သေးသည်၊ မဖြစ်နိုင်။

အိမ်မှုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်လျှင် အသေးအဖွဲကအစ သူ့ကို အသိပေးတတ်သော အလေ့အထ ဖေဖေ့မှာ ရှိသည်။

အိမ်ထောင်မပြုဘဲ ဖခင်အိုကြီးကို ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ မိသားစု၏ စီးပွားရေး၊ စားဝတ်နေရေးကို မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပေမဲ့ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုနေသူဖြစ်၍ အလေးထားခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်၊ ထို့ပြင် သမီးထွေးလေးမို့ အလိမ္မာလေးမို့ အချစ်ပိုခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

သော့ခလောက်ကို ကြည့်၍ သူမ စိတ်ညစ်ညူးသွား၏။

အမိပွာယ်ဝေခွဲမရသည့် ဖုန်းကိစ္စကြောင့် တစ်နေလုံး စိတ်အနှောင့်အယှက် ကြုံခဲ့ရ၏။

ယခု သော့ခလောက်ကိစ္စ လာပြန်ပြီ။

"ဖေဖေ. . . ဖေဖေ"

သံပန်းတံခါးကို လှုပ်၍ သော့ခလောက်ကို ယမ်းခါ၍

အကြိမ်ကြိမ်အသံပေး၏။အခွန်းပေါင်းများစွာ ခေါ်ဖြစ်၏။ သို့သော် တိုက်ခန်းထဲက လှုပ်ရှားသံတစ်စုံတစ်ရာ တုံ့ပြန်ထူးသံ တစိုးတစိမှ ထွက်ပေါ်မလာခဲ့။

ပကတိတိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေဆဲ. . .

စန်းစန်းနု၏ရင်ထဲတွင် စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်တွေ တစ်စထက်တစ်စ ကြီးထွားလာ၏။

"ဘုရား. . . ဘုရား. . . ဖေဖေ အန္တရာယ်ကင်းပါစေ၊ ကျွန်တော်မျိုးမ တွေးတောပူပန်နေသလို မဖြစ်ပါစေနှင့်၊ မကြုံရပါစေနှင့်ဘုရား. . ."

ရင်တမမ ဆုတောင်းရင်းပင် ကွန်ဒိုအိမ်ရာ တာဝန်ရှိသူများထံ သူမ အကြောင်းကြားလိုက်ရ၏။

တာဝန်ရှိသူများ လာရောက်စစ်ဆေးပြီး မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့သို့ ထပ်ဆင့်အကြောင်းကြားပေးခဲ့သည်။

ထို့နောက် တာဝန်ရှိသူများနှင့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များပါဝင်သော အဖွဲ့က တံခါးသော့ကို ရိုက်ဖွင့်လိုက်ကြသည်။

ထိုအချိန်မှာ ည (၇) နာရီ (၄၅) မိနစ်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။

သံပန်းတံခါးနှင့်သစ်သားတံခါးချပ် ပွင့်သွားပြီ၊ အခန်းထဲတွင် မှောင်မည်းနေဆဲ ရှိ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူမက ဝဲဘက်နံရံထက်က မီးခလုတ်တွေကို ဖွင့်လိုက်၏။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ပုံမှတ်ဝန်းပျက်လဲကျနေသော လူတစ်ယောက်ကို လင်းထိန်သွားသည့် မီးရောင်အောက်တွင် တွေ့လိုက်ကြရသည်။

စိုးရိမ်စိတ်ကြောင့် သူမ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေနှင့်အတူ အပြေးသွားကြည့်ခဲ့၏။

လဲကျနေသူ၏မျက်နှာကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် သူမ မြင့်မိုရ်တောင်ကြီး ပြိုကျသွားသလို ခံစားလိုက်ရသည်။

"ဖေဖေ. . . ဖေဖေ. . ."

သွေးဖုံးရှင်ဖခင်ကြီး ဆုံးရှုံးရပြီဟူသောအသိက သူမ၏နှလုံးသွေးတွေကို ရပ်တန့်သွားစေခဲ့။

အရှုံးမပေးတတ်ယောက်ပမာ ဆို့နစ်ကြေကွဲစွာ မြည်တမ်း ငိုကြွေးရင်း စကြာဝဠာ အမှောင်ထုကြီးထဲ သူမ လွင့်စင်သွားခဲ့ရသည်။

ထိုနောက်တွင်တော့ စန်းစန်းနု တစ်ယောက် အရာရာတို့ မေ့လျော့သွားခဲ့ပါတော့သည်။

(၃)

မထင်မှတ်သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုက မမျှော်လင့်ပါဘဲ လူသတ်မှုတစ်မှု ဖြစ်လာခဲ့သည်။

၂၀၀၅ ခုနှစ်၏ ပထမသုံးလဖြစ်သော ဇန်နဝါရီ၊ ဖေဖော်ဝါရီ၊ မတ်လတွေအတွင်း အမှုကြီးတစ်မှုမှ ဖြစ်ပွားခြင်းမရှိဟု ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားဖို့ လက်မထောင်မည်ဆဲဆဲ. . .

သုံးလတင်းတင်းပြည့်သည့်နောက်ဆုံးနေ့ မတ်လ(၃၁)ရက်နေ့ ညမှာမှ အမှုကြီးက ကံအကြောင်းမလှစွာ တက်လာခဲ့သည်။

တက်မည့်တက်တော့လည်း အမှုကြီးဆယ်မျိုး ဇယားမှာ ထိပ်ဆုံး၊က နေရာရထားသည့် အရေးကြီးဆုံးအမှု လူသတ်မှု။

ပြီးတော့ ပေါ်လွင်ထင်ရှားစွာ တရားခံသိရသည့်အမှု မဟုတ်။

ပဟေဠိလို အဖြေညှိ ရဦးမည့် လူသတ်မှု ဖြစ်နေသည်။

ဝက်ပါလို ရှုပ်ထွေးသောအမှုလား၊ ဘဲဥအစရှာရသလို ခက်ခဲသောအမှုလား၊ အတတ်မသိနိုင်သေး။

မည်သို့ပင်စေ 'တရားဥပဒေကို စိန်ခေါ်ချိုးဖောက်သူနှင့် တစ်ပွဲတစ်လမ်း အကဲစမ်းရသေးတာပေါ့' ဟု ဒုရဲအုပ်အောင်အောလင်း စိတ်ထဲက တေးလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကွန်ဒိုအိမ်ရာ၏ အခန်းတစ်ခန်းမှ မသင်္ကာဖွယ်ရာသော့ခလောက်တစ်လုံး၏သတင်း ရဲစခန်းရောက်လာချိန်က ည (၇)နာရီခွဲပြီးစအချိန် ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်က သူခေါင်းဆောင်သော နယ်ထိန်းတစ်ဖွဲ့လုံး စခန်းမှူးရုံးခန်းထဲ ရှိနေခဲ့၏။

နယ်မြေလုံခြုံရေးအတွက် လှည့်ကင်းထွက်ရန် စခန်းမှူး၏ ညွှန်ကြားချက်ကို နာခံနေသော အချိန်လည်း ဖြစ်၏။

အဆိုပါသတင်းကြောင့် သူတို့ လှည့်ကင်းအဖွဲ့ ကွန်ဒိုအိမ်ရာသို့ ချီတက်ခဲ့ရ၏။

မသင်္ကာဖွယ်ရာသော့ခလောက်ကို ရိုက်ဖျက်ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် မွှေနှောက်ခံထားရသည့် ဝစ္စည်းပစ္စယများ၊ ရှုပ်ပွနေသော အဝတ်အစားများ စသည်ဖြင့် ခိုးမှုတစ်ခုခုနှင့် ဆက်နွှယ်သည့် အနေအထားများသာ ဖရိုဖရဲ မြင်တွေ့ရမည်ဟု သူ ယူဆထားခဲ့၏။

သို့သော် တကယ်တွေ့လိုက်ရသည်က လူသေအလောင်းတစ်လောင်း။

လည်ပင်းကို ကြိုးဖြင့်ရစ်ပတ်၍ သတ်ဖြတ်ခြင်းခံထားရသည့် လူသေအလောင်း ဖြစ်နေသည်။

ထိုအချိန်ကစပြီး သူ လုံးဝ အလုပ်များသွားရတော့၏။

တွေ့ရှိချက်ကို စခန်းမှူးနှင့် မြို့နယ်မှူးထံ စကားပြောစက်ဖြင့်ချက်ချင်း တင်ပြသည်။

မှုခင်းဓါတ်ပုံဆရာကို ကြိုတင်အကြောင်းကြား ခေါ်ယူထားပြီး သိနိုင်သမျှ အချက်အလက်တွေကိုလည်း ရနိုင်သမျှ မေးမြန်းစုံစမ်းထားရ၏၊ မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်းမှာဝင် မြို့နယ်တပ်ဖွဲ့မှူးနှင့် စခန်းမှူး ရောက်လာခဲ့သည်။

မှုခင်းမှတ်တမ်းတင် ဓါတ်ပုံများရိုက်ခြင်း၊ သတ်သေခံဝစ္စည်းရှာဖွေသိမ်းဆည်းခြင်းနှင့် အခင်းဖြစ်မြေပုံကြမ်း ရေးဆွဲခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်၏။

လိုအပ်သည်များကို ညွှန်ကြားပြီး မြို့နယ်တပ်ဖွဲ့မှူး ပြန်လည်ထွက်ခွာချိန်ကပင် (၁၀း၁၅) နာရီရှိပြီ ဖြစ်သည်။

စခန်းမှူးအပါအဝင် သူနှင့်တပ်ဖွဲ့ဝင် အချို့တတော့ မပြန်နိုင်သေး။

လူသတ်မှုပဟေဠိကို အဖြေညှိဖို့ ကြိုးစားနေဆဲ။

ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုကို တိုက်ခိုက်ပြီး ဥပဒေမဲ့စိန်ခေါ်ခဲ့သူ လူသတ်တရားခံကို အမြန်ဖော်ထုတ်နိုင်ဖို့ကြိုးစားနေဆဲ။

အလောင်းကို ဆေးရုံကားလာသယ်သွားသည်နှင့် ကွန်ဒို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်ရာတာဝန်ရှိသူအချို့ကို စုံစမ်းမေးမြန်းမှု စတင်ခဲ့၏။

ထို့နောက်မှ သတိပြန်ရလာသော မစန်းစန်းနုအား ပဏာမ စုံစမ်းမေးမြန်းခဲ့သည်။

"ဖေဖေက ဘာသာရေး လိုက်စားသူဖြစ်ပြီး အေးအေးချမ်းချမ်းနေတတ်ပါတယ်။ စကားများတာတို့ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားတာတို့လည်း ဘယ်သူနှင့်မှ မဖြစ်ခဲ့ဖူးပါဘူး"

"ဒီနေ့မှာမှ ထူးထူးခြားခြားသတိထားမိတာများ ရှိပါသလား"

"ထူးခြားမှုတစ်ခုကတော့ ဒီနေ့ နေ့လည် (၁၂) နာရီလောက်မှာ လူတစ်ယောက် ကျွန်မဆီ ဖုန်းဆက်ပါတယ်။ ဖေဖေ လှိုင်သာယာမှာ ညအိပ်မှာမို့ တိုက်ခန်းကို စောစောပြန်ခဲ့ဖို့ ဖေဖေ့ အသံကိုတုပြီး ပြောပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဖေဖေမဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ကျွန်မ ချက်ချင်းသိပါတယ် ရှင်. . ."

"မစန်းစန်းနုရဲ့ ဖခင်အသံကိုတုပြီး ပြောတာဆိုတော့ ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲပုံနှင့် လေယူလေသိမ်း အနေအထားကရော ဘယ်လိုရှိပါသလဲ"

"ကျွန်မကို သမီးစန်းစန်းလို့ ခေါ်တာတွေ၊ သူကိုယ်သူ ဖေဖေ လို့ပဲ ပြောတတ်တာတွေ တူပါတယ်၊ ပြီးတော့ အသံအဆွဲ

အငင်နှင့် လေယူလေသိမ်းကလည်း ဖေဖေ ပြောတဲ့ အတိုင်းပါပဲ။ မတူတာက အသံပါ၊ ဘယ်လိုတူအောင် တုပြီးပြောပေမဲ့ ဖေဖေ့ အသံ မဟုတ်တာကို ကျွန်မတန်းသိပါတယ်။ ဖေဖေ မဟုတ်ဘူး၊ ဖုန်းဆက်တာ ဘယ်သူလဲလို့ ကျွန်မ မေးပေမဲ့ ဘာမှပြန်မပြောတော့ဘဲ ဖုန်းချသွားပါတယ်"

"လှိုင်သာယာမှာ ဘယ်သူရှိသလဲ မစန်းစန်းနု"

"အစ်မအကြီးဆုံးတစ်ယောက်က ကျန်စစ်သားအိမ်ရာမှာ နေပါတယ်။ ဖေဖေက တစ်ခါတစ်ခါ ညအိပ်ညနေ သွားလည်တတ်ပါတယ်။ ဪ. . . မေ့တော့မလို့. . . ဒါကျွန်မ ဆီဆက်တဲ့ သူ့ရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ပါ။ ဖုန်းဆက်တာ ထူးခြားတယ်ထင်လို့ ဟန်းဖုန်းမှာ ပေါ်တဲ့နံပါတ်ကို ကူးယူထားလိုက်တာပါ"

ဒုရဲအုပ်အာကာလင်းက ဖုန်းနံပါတ်ရေးထားသော စာရွက်လေးကို လှမ်းယူလိုက်တယ်။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မစန်းစန်းနုရေ. . . ဒီဖုန်းနံပါတ်လေးက မစန်းစန်းနုရဲ့ ဖခင်သတ်သူတရားခံကို ဖော်ထုတ်ပေးနိုင်ပါစေလို့ ကျွန်တော် ဆန္ဒပြုပါတယ်"

စစ်ဆေးမေးမြန်းမှုပြီးသည်နှင့် စန်းစန်းနုအား နှစ်သိမ့်အားပေး၍ အခင်းဖြစ်ရပ်မှ ပြန်ဖို့ပြင်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နာရီကြည့်လိုက်တော့ နံနက် လေးနာရီ ထိုးပြီးပြီ။

ဝီရိယကောင်းသည့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဆီက ဖျံ့လွင့်လာသော မုန့်ကြော်ဆီညှော်နံ့ပင် ကွန်ဒိုအိမ်ရာပေါ် ရောက်လာပြီ။

အောက်ဘက် ပါရမီလမ်းမကြီးပေါ်မှာ လိုင်းကားတွေ မြေးဆွဲနေသံကိုလည်း ကြားနေရ၏။

ရန်ကုန်မြို့တော်ကြီးက နေ့သစ်တစ်ခုနှင့် စတင်လှုပ်ရှားဖို့ ကုန်းရုန်းထနေပြီ ဖြစ်သည်။

အာကာလင်းတို့ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်စုကတော့ နေ့နှင့်ည၏ ခြားနားမှုကို ဘာမှန်းမသိလိုက်ပါချေတကား။

(၄)

"ဖုန်းနံပါတ်ကို စုံစမ်းရေးမှာမေးကြည့်တော့ အများ ပြည်သူသုံး ဆက်သွယ်ရေးဖုန်းလို့ သိရပါတယ်ဆရာ"

လှိုင်မြို့နယ်ထဲကဖြစ်ပြီး ဖုန်းရှိတဲ့နေရာ အတိအကျကို လည်း သိထားပြီးပါပြီ။

နံနက် (၇) နာရီခွဲ (၈) နာရီမှ လာဖွင့်တာမို့ အဲဒီအချိန်ကျ မှ ကိုယ်တိုင်သွားတွေ့မေးဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်"

"ကျေးဇူးပဲ ညီလေး၊ မင်းနားလိုက်ပါဦး၊ ကျန်တာ ကိုယ်ဆက်လှုပ်ရှားလိုက်မယ်"

စခန်းမှူး၏ အကြင်နာစကားကို အာကာလင်း သဘော ပေါက်လိုက်ပါသည်။

တကယ်တော့ သူရော စခန်းမှူးရော ကျန်တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေ ရော တစ်ညလုံး လှုပ်ရှားနေရ၏။ လုံးဝအိပ်စက် အနားယူခွင့် မရသေး။

အခင်းဖြစ်အရပ်က ပြန်လာ၊ စခန်းပြန်ရောက်တော့ အမှု ဖော်ထုတ်နိုင်ရေးအတွက် ဝိုင်းဖွဲ့စဉ်းစားကြ၊ အဖြေရှာကြနှင့် ရှိခဲ့ ၏။

'ရပါတယ် ဆရာ၊ ဒီအမှုမှာ တရားခံဖော်ထုတ်နိုင်မယ့် သက်သေအထောက်အထားတွေ ထူးထူးခြားခြား မတွေ့ရပေမယ့် စုံထောက်ကြိုက်တဲ့ ဉာဏ်ကစားကွက်လေးတွေ လှုလှုပပ တွေ့နေ ရလို့ ကျွန်တော် နားဖို့ စိတ်မကူးသေးပါဘူး။ အမှုပေါ်ပေါက်အောင် ကြိုးစားဖို့ စိတ်ထက်သန်နေမိပါတယ် ဆရာ'

'စုံထောက်ကြိုက်တဲ့ ဉာဏ်ကစားကွက်တဲ့လား၊ ပြောပါဦး ညီလေးရဲ့၊ စဉ်းစားလို့ရအောင်"

"အဓိကအချက်ကတော့ လူသတ်တရားခံဟာ သေသူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးထွန်းစိန်နှင့်ရော မိသားစုဝင်တွေနှင့်ပါ အလွန်အကျွမ်းတဝင် ရှိသူ ဖြစ်ရမယ် ဆိုတဲ့အချက်ပါ ဆရာ"

"မစန်းစန်းနုရဲ့ လက်ကိုင်ဖုန်းနံပါတ်ကို သိတဲ့အချက်လေး တစ်ချက်တည်းနှင့်တော့ ပြောလို့မရဘူးနော် ညီလေး"

"မှန်ပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါတင်မကပါဘူး။ မစန်းစန်းနုဆီ ဖုန်းဆက်တော့လည်း သေသူဦးထွန်းစိန်ရဲ့ စကားအသုံးအနှုန်းတွေ၊ လေယူလေသိမ်းတွေနှင့်တူအောင် တုပြီးပြောနိုင်ခဲ့တယ်လို့ မစန်းစန်းနုကိုယ်တိုင် ပြောထားပါတယ်။ ပြီးတော့ လှိုင်သာယာမှာ သမီးကြီးရှိတယ်။ အဲဒီသမီးကြီး သေသူဦးထွန်းစိန် တစ်ခါတစ်လေ ညအိပ်သွားလည်တတ်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကိုလည်း ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သူမဟုတ်ရင် မသိနိုင်တဲ့အချက်ပါ

"မှန်တယ် ညီလေး၊ နယ်ထိန်းအရာရှိ ပီသပါပေတယ်။ ဒါဆိုရင် လူသတ်တရားခံဟာ မစန်းစန်းနုဆီ ဘာလို့ ဖုန်းဆက်ရတာလဲ။ ဘာ့ကြောင့် တိုက်ခန်းကို စောစောပြန်လာဖို့ ပြောရတာလဲ၊ စဉ်းစားကြရအောင်"

'အလောင်းတွေ့ရှိတဲ့အနေအထားနှင့် သေပြီးနောက် တောင့်တင်းခြင်းအခြေအနေကို တွက်ဆရတာလို့ ခန့်မှန်းနိုင်ပါတယ်။ မစန်းစန်းနုဆီ ဖုန်းဆက်ချိန်မှာ တရားခံဟာ ဦးထွန်းစိန်ကို

သတ်ပြီးတဲ့အချိန်ပါ။ မစန်းစန်းနု တိုက်ခန်းကို ပြန်ရောက်တတ်တဲ့ ခဲ့မှန်းအ ်ိန်တလည်း ည (၇) နာရီဝန်းကျင် မှလို့သိရပါတယ်။

လူသတ်တရားခံဟာ မစန်းစန်းနု ညအချိန်မတော် သူ့အဖေ အလောင်းကိုတွေ့မှာကို စိုးရိမ်မိလို့များ စောစောပြန်လာဖို့ ဖုန်းဆက်လိုက်တာလား။

ဒါမှမဟုတ် အလောင်းကို စောစောတွေ့ပြီး စီစဉ်စရာရှိတာစီစဉ်နိုင်အောင်များ ဖုန်းဆက်လိုက်တာလားလို့ စဉ်းစားနေမိပါတယ်"

"ညီလေးဆိုလို့တဲ့အတိုင်းဆိုရင် လူသတ်တရားခံဟာ သေသူ ဦးထွန်းစိန် မိသားစုနှင့် ကျွမ်းဝင်ရင်းနှီးရုံမကဘဲ စိုးရိမ်စိတ်ရော သံယောဇဉ်ပါ နှောင်ရစ်တွယ်နေသူတစ်ဦးတစ်ယောက်ပေါ့ ဟုတ်လား ညီလေး"

"ဒီအတိုင်းပါပဲ ဆရာ၊ ဒီလိုအနေအထားဆိုတာကလည်း ဆွေမျိုးတွေမှာသာ ရှိတတ်တာမို့ ဆွေမျိုးသားချင်းထဲကဖြစ်ဖို့များမယ်လို့ ထင်ပါတယ်"

ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း အင်မတန် ခင်ခင်မင်မင် ရင်းရင်းနှီးနှီးနဲ့ အကျွမ်းတဝင်ရှိသူတစ်ဦးတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ဆရာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသိအမြင်များကိုဖလှယ်ရင်း စဉ်းစားသုံးသပ်ရင်းဖြင့် နံနက်ခင်းက တစ်စတစ်စ ပီပြင်လာသည်။

(၆) နာရီထိုးသည်နှင့် စခန်းမှူးဒကာခံသည့် လက်ဖက်ရည်နှင့် မုန့်တွေ ရောက်လာ၏။

အားလုံး ပျော်ပျော်ပါးပါးပင် ဝိုင်းဝန်းအားပေးလိုက်ကြပါသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဖုန်းဝင်လာသည်။

လူသတ်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ တိုးတက်မှုအစီရင်ခံစာ နေ့စဉ်တင်ပြဖို့ခရိုင်ရဲမှူးက ညွှန်ကြားသည့်ဖုန်း။

ဖုန်းချလိုက်၍မှ မကြာခင်တိုင်းတာဝန်မှူးရုံးက ဖုန်းဝင်လာပြန်သည်။

"လူသတ်မှုဖြစ်စဉ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး စခန်းမှူးကိုယ်တိုင်လာရောက်ရှင်းလင်းတင်ပြရမည်" တဲ့။

ပြည်သူ့ထောင်ပေါင်းများစွာ အတွင်းမှာ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပွားခဲ့သော အမှုတစ်မှုအပေါ်-

ရဲတပ်ဖွဲ့အကြီးအကဲအဆင့်ဆင့်တို့ အာရုံစူးစိုက် စိတ်ဝင်တစားရှိမှုက လေးစားဖို့ ကောင်းလှ၏။

အာကာလင်းက 'အဘ' တို့၏။ တာဝန်သိမှုကို စိတ်ထဲက

အလေးပြုရင်း စခန်းမှ ထွက်ခွာခဲ့သည်။

သူ ဦးတည်ရာကား လှိုင်မြို့နယ်အတွင်းရှိ နေရာ တစ်နေရာမှ အများပြည်သူသုံး ဆက်သွယ်ရေးတယ်လီဖုန်း လေးတစ်လုံးဆီသို့ ဖြစ်ပါတော့သည်။

(၇)

"ဦးလေး ဦးထွန်းစိန်က ကျွန်တော့်ဖခင်ရဲ့ ညီအရင်းပါ။ စန်းစန်းနုက ကျွန်တော့်ရဲ့အစ်မတစ်ဝမ်းကွဲ တော်ပါတယ်။

ဦးထွန်းစိန်ဟာ ဦးလေးဆိုပေမဲ့ ဖခင်အရင်းလိုပဲ ကျွန်တော့်အပေါ် ကောင်းခဲ့သူပါ။

ကျွန်တော်ငယ်စဉ်ကစပြီး ဒီနေ့အထိ ဦးလေးဦးထွန်းစိန်ရဲ့ ကျေးဇူးတရားတွေနှင့် လူလားမြောက်ခဲ့ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီတစ်ကြိမ်အခက်အခဲကြုံတော့လည်း ဦးလေးဆီလာခဲ့ရတာပါပဲ။

အခက်အခဲက ကျွန်တော့်အတွက် သေရေးရှင်ရေးတမျှ အရေးကြီးပါတယ်။

ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်တော့်ချစ်သူ အတူလက်ထပ်ကြဖို့ အရေးတကြီး ငွေလိုနေတယ်။

ဦးလေးဆီက ငွေချေးတယ်။ ဦးလေးက မချေးဘူး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတလည်း ကျွန်တော့်ချစ်သူနှင့် ကျွန်တော့်ကို သဘော မတူဘူးလေ။

ငွေမချေးတဲ့အတွက် ဦးလေးအပေါ် ကျွန်တော် စိတ်ခုမိတယ်။ မကျေနပ်တဲ့စိတ်နှင့် နင်တစ်လုံးငါတစ်လုံး ပြောမိခဲ့တယ်။

ဒီမှာတင် ဦးလေးနှင့် ကျွန်တော် အချင်းများခဲ့ကြရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

တမင် မရည်ရွယ်ခဲ့ပေမယ့် မကျေနပ်စိတ်တွေ၊ ဒေါသစိတ်တွေဝင်ထိပ်တက်ပြီး လက်လွန်ခြေလွန် ပြုမူခဲ့မိပါတယ်။

ကျွန်တော့်အသိဉာဏ်ထဲကို လူစိတ်ပြန်ဝင်လာတော့ ကျွန်တော် ဦးလေးကို သတ်ပြီးနေပြီ။

ဦးလေးရဲ့အလောင်းကို လူတွေ အလွယ်တကူ မတွေ့နိုင်အောင်လို့ သစ်သားတံခါးကို ဆွဲပိတ်ပြီး အပြင်ဘက်ကသံပန်းတံခါးကို ကျွန်တော့်ပါလာတဲ့ သော့ခလောက်နှင့် ခပ်ပစ်ခဲ့ပါတယ်။

စိတ်တွေ တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေလို့ ကျွန်တော် အောက်ကို တော်တော်နှင့် မဆင်းဖြစ်ဘူး။ သံပန်းတံခါးနားမှာပဲ အချိန်ကြာကြာ ရပ်နေမိခဲ့တယ်။

အပေါ်ထပ်က ဆင်းလာတဲ့ လူသံခြေသံတွေကြားမှ အောက်ဆင်းပြီး ရှောင်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်"

"မစန်းစန်းနုဆီ ဘာကြောင့်ဖုန်းဆက်တာလဲ"

"အစ်မစန်းစန်းက မိုးချုပ်မှ အိမ်ပြန်ရောက်တတ်ပါတယ်၊ ဦးလေးအလောင်းကိုတွေ့ပြီး ကြောက်လန့်နေမှာစိုးလို့ရယ်၊ လုပ်စရာရှိတာလုပ်ချိန်ရအောင်လို့ရယ် တိုက်ခန်းကို စောစောပြန်ခဲ့ဖို့ ပြောမိတာပါ"

"အခုဝန်ခံထွက်ဆိုတဲ့အတိုင်း တရားရုံးမှာ ဖြောင့်ချက်ပေးချင်သလား မောင်တင့်လွင်ဦး"

တရားခံတင့်လွင်ဦး၏ စကားဆုံးသည်နှင့် စခန်းမှူးက မေးလိုက်၏။

"ဟုတ်ကဲ့. . . ကျွန်တော့်ဖြောင့်ချက်ပေးချင်ပါတယ် ဆရာ"

တရားခံကို ၎င်း၏လွတ်လပ်သောဆန္ဒနှင့်အညီ တရားသူကြီးရှေ့ဖြောင့်ချက်ပေးနိုင်ရန် စီစဉ်ရပြန်သည်။

တရားခံပို့ဆောင်မည့်အဖွဲ့ကားဖြင့်ထွက်သွားမှ စခန်းမှူးနှင့်ဒုရဲအုပ်အာကာလင်း မျက်နှာချင်း ပြန်ဆုံနိုင်ကြ၏။

"ဂုဏ်ယူပါတယ် ညီလေးရေ၊ ညီလေးနှင့် နယ်ထိန်းအဖွဲ့ရဲ့ စွမ်းဆောင်မှုကို အကို ချီးကျူးပါတယ်"

ပစ်မှတ်တရားခံကို ဘယ်လိုဖော်ထုတ်ပြီး ဘယ်လို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖမ်းဆီးခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ပြောပါဦး"

"ဒီလိုပါ ဆရာ၊ အများသုံးတယ်လီဖုန်းဆိုတာက နေ့စဉ် နေ့စဉ် လူပေါင်းသောင်းခြောက်တောင် လာပြောနေကြတာ မဟုတ်လား။

အဲဒီထဲက တစ်ယောက်ကို ဘယ်သူကများ မှတ်မိနိုင်မှာလဲ ဆရာ။

အဲဒီထင်မြင်ယူဆချက်ကြောင့် ကျွန်တော် အားသိပ်မရှိလှဘူး။ ဒါပေမဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ရပ်အနေနှင့် ဆက်သွယ်ရေး တယ်လီဖုန်းဆီ ကျွန်တော် သွားတွေ့ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီတော့မှ ကျွန်တော့်ယူဆချက်မှားသွားတယ်ဆိုတာ သိလိုက်ရပါတယ်။

ပြည်သူလူထုကို ကျွန်တော်တို့ လျှော့မတွက်သင့်ဘူးဆိုတဲ့ အသိတရား ရလိုက်ပါတယ် ဆရာ။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အများသုံးတယ်လီဖုန်းရုံက ဆက်သွယ်ရေးဝန်ထမ်းအမျိုးသမီးက မသကာ်ဖွယ် ဖုန်းဆက်သူကို ကျကျနန မှတ်သားနိုင်ခဲ့လို့ပါပဲ။

ဘာ့ကြောင့်မှတ်သားနိုင်တာလဲဆိုတော့ လူငယ်တစ်ယောက်က လူကြီးတစ်ယောက်ဟန်နှင့် အသံတိုဖျက်ပြီး ပြောနေလို့ပါတဲ့ဆရာ။

ထူးခြားတာနှင့်ပဲ ဖုန်းပြောနေသူရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်၊ ထင်ရှားတဲ့ အမှတ်အသားတွေနှင့် အဝတ်အစားတွေရဲ့ အသွေးအရောင်ကိုပါ သေသေချာချာ မှတ်ထားခဲ့ပါတယ်"

"ချီးကျူးစရာ အသိစိတ်ဓါတ်ရှိသူပါပဲ"

"ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ၊ သူ့ဆီက မသင်္ကာစရာ ဖုန်းပြောသူရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဌာန် အချက်အလက်တွေရတာနှင့် ကျွန်တော် မစန်းစန်းနုဆီ သွားတွေ့တယ်။

ရင်းနှီးတဲ့အသိမိတ်ဆွေ၊ (သို့မဟုတ်) ဆွေမျိုးအရင်းအချာထဲက သည်လိုပုံပန်း၊ သည်လိုအမှတ်အသားရှိသူကို ဖော်ပြဖို့ မေတ္တာရပ်ခံခဲ့တယ်။

သည်မှာတင် တင့်လွင်ဦးရဲ့ အမည်ကို ကျွန်တော် ရလိုက်တာပါ။

ပုံပန်းသဏ္ဌာန်တတော့ သူမှသူပဲ။ ဒါပေမယ့် သူ လူသတ်သမား မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သူမရဲ့ဖခင်ဟာ တင့်လွင်ဦးကို သားအရင်းတစ်ယောက်ပမာ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့၊ ချစ်ခင်တွယ်တာခဲ့တာဖြစ်တဲ့အပြင် တင့်လွင်ဦးကလည်း ဖခင်အရင်းနှင့်မခြား ချစ်ခင်ရိုသေမှု ရှိတယ်လို့ မစန်းစန်းနုက ပြောပြပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် တင့်လွင်ဦးရဲ့အိမ်ကို လိုက်သွားပါတယ်။

တင့်လွင်ဦးဟာ မထင်မှတ်ဘဲ စိတ်ဒေါသအလျောက် လူသတ်မိပေမဲ့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ဖို့ ဖုံးကွယ်ဖို့ ရည်ရွယ်ချက်ရှိတန်မတူပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့ကို မြင်လိုက်တာနှင့် နောင်တမျက်ရည်တွေကျပြီး စောစောက ဆရာ့ရှေ့မှာပြောတဲ့ အတိုင်းပဲ ဝန်ခံထွက်ဆိုပေးခဲ့ပါတယ် ဆရာ"

"ကျေးဇူးတင်တယ်ကွာ. . . ညီလေးတို့ နယ်ထိန်းအဖွဲ့ရဲ့ ကြိုးစားမှုကို ဂုဏ်ယူပါတယ်"

"ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကြိုးစားမှုအတိုင်းအတာတစ်ရပ်ထိ ပါဝင်ပေမယ့် အချိန်တိုတိုနှင့် အမှုပေါ်ပေါက်ရတာကတော့ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေတတ်တဲ့၊ တာဝန်သိပြည်သူ၊ ဆက်သွယ်ရေးဝန်ထမ်းတစ်ဦးရဲ့ အကူအညီကြောင့်ပါ ဆရာ"

"မှန်တာပေါ့ ညီလေးရေ. . . တို့ရဲတပ်ဖွဲ့ကြီး ဘယ်လောက် ကြိုးစားကြိုးစား၊ မိုးပျံအောင်တော်တော်၊ ပြည်သူလူထုသာ ခုလိုတာဝန်သိသိ အသိစိတ်ဓါတ်ရှိရှိ ပူးပေါင်း ပါဝင်မလာရင် ဘယ်အမှုမှ ပေါ်ပေါက်မှာ မဟုတ်သလို ရဲလုပ်ငန်းတွေလည်း

အောင်မြင်မှုမရနိုင်ဘူးဆိုတာ လေးလေးနက်နက် သိထားဖို့လိုတယ် ညီလေးရေ. . .

အမှန်တရားကို ဖုံးကွယ်စိန်ခေါ်ခဲ့သည့် လူသတ်မှုကြီးကား တရားဥပဒေရှေ့မှောက် ရောက်ရှိသွားရလေပြီ။

ဒုရဲအုပ်အာကာလင်းကတော့ အဖြေညီရသည့် မှုခင်းပဟေဠိ တစ်ပုဒ်ကို (၂၄) နာရီအတွင်း ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့၍ ကျေနပ်အားရနေမိသော်လည်း-

ကံကြမ္မာဆိုး၏ လှည့်ဖြားမှုကြောင့် သားအရင်းပမာ ချစ်ခဲ့ရသူ၏ ရက်စက်စွာ သတ်ဖြတ်ခြင်းခံလိုက်ရရှာသော ဦးထွန်းစိန်နှင့် -

ဖခင်အရင်းနှင့်မခြားခဲ့သည့် ကျေးဇူးရှင်ကိုမှ ရိုင်းရိုင်းမိုက်မိုက် ကျေးစွပ်သတ်ဖြတ်ခဲ့သူ တင့်လွင်ဦးတို့ ပါဝင်သော ကွန်ဒိုအိမ်ရာလူသတ်မှုကို ဘယ်သောအခါမှ မေ့နိုင်တော့မည်မဟုတ်ပါ။

ထို့ထက်မှုကား-

တာဝန်သိပြည်သူတစ်ဦး၏ အသိစိတ်ဓါတ်ရှိစွာ ပူးပေါင်းပါဝင်မှုကြောင့် နာရီအနည်းငယ်အတွင်း ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည့် လူသတ်မှုကြီး တစ်မှုအဖြစ် ဘဝတစ်သက်သာ သတိတရရှိနေတော့မည် ဖြစ်ပါတော့သည်။

* * * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောင့် ၃ ယောင့်က လူသုံးယောက်

(၁)

"တရားခံ အစစ်အမှန်က အဖမ်းခံနေရတဲ့ သူတွေ မဖြစ်နိုင်ဘူး"

"ရှင်"

ကျွန်တော့်စကားက ထိတ်လန့်စရာမဟုတ်ပါ။ သို့သော် သူမ ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်သွားသည်။ အမှန်ဆိုလျှင် သည်ယောက်ထိစိတ်လှုပ်ရှားသွားရန်မလို၊ အလွန်ဆုံးဗအံ့အား သင့်ရုံမျှသာ ဖြစ်သင့်သည်ဟု ကျွန်တော်ထင်၏။

ပြီးတော့ ကျွန်တော် ပြောနေသည်တလည်း သူမအကျိုးအတွက်သာဖြစ်သည်။ သူမတိုင်တန်းခဲ့သည့် အမှုတစ်ခုလမ်းကြောင်း လွဲနေသည်ကို ထောက်ပြလိုက်ခြင်းသာ။

ပြောင်းလဲသွားသည့် မျက်နှာတန်ကို သူမတ ရှုတ်ခြည်းမြင်၏။ ပန်းနှင်းဆီတစ်ပွင့်နှယ် ဝင့်ထည်သော၊ လှသော မျက်နှာလေးအနည်းငယ် တင်းမာသွားသည်။

"ဆရာက ကျွန်မပစ္စည်းတွေခိုးတာ မိစန်း မဟုတ်ဖူးလို့ ပြောတာလား"

ကျွန်တော့်မျက်နှာကို စေ့စေ့စိုက်ကြည့်၍ သူမဆို၏။ အသံက မသိမသာကလေး တုန်ယင်လျက်၊ ဒေါသ၊ မာနနှင့် အလိုမကျမှုတို့ကို အရိပ်အမြွက်ဖော်ပြနေဟန်ရှိ၏။

"အဲဒီ သဘောပါပဲ"

မကြိုက်မှန်း သိသော်လည်း ကျွန်တော် ပြောလိုက်သည်။ သူမက ခပ်ဟဟလေး လှောင်ရယ်ရယ်၏။

"ရဲတပ်ဖွဲ့က မသက်ာတဲ့တရားခံတွေကို ဖမ်းဆီးစစ်ဆေးတယ်၊ ပေါ်ပေါက်ချက်အရ တရားရုံးကို တရားစွဲတင်တယ်။ တရားရုံးကလည်း သက်သေတွေစစ်ပြီး စွဲချက်တင်ပြီးပြီ၊ ခုဆိုရင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ဒဏ်စီရင်ချက်ချဖို့ပဲ ကျန်တော့တယ်။

သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိသူတွေအနေနဲ့ အမှန်တရား မဟုတ်တဲ့လမ်းလွဲတို့ အချိန်ကုန်ခံ၊ အပင်ပမ်းခံပြီး လိုက်နေကြတာပေါ့နော် တင်း ဟင်း"

သူမက ကိုယ်လုံးလေး သိမ့်သိမ့်ခါမျှ ရယ်မောလိုက်ပြန်သည်။ ဆူးချွန်ချွန် သူမ၏ အပြုအမူ၊ လေယူလေသိမ်းတွေ ကျွန်တော်ကို ထိမှန်လာသည်။ သို့သော် မနာကျင်မိ။ သူမနှင့် ကျွန်တော် သိကျွမ်းသည်မှာ လအနည်းငယ်မျှသာ ရှိသေးသော်လည်း ခင်မင်မှုပမာဏက အစ်ကိုနှင့်ညီမ၊ မောင်နှမအရင်းအချာအလား။ ထို့ကြောင့်လည်း ခနိုးခနဲ့ ပြစ်ဆိုဖွဲ့သည့် သူမအပေါ် ကျွန်တော် အပြစ်မတင်ရက်ခြင်းဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သည့် (၇) လခန့်က သူမပိုင် စိန်ထည် ရွှေထည် ပစ္စည်းတွေ ခိုးယူခြင်းခံခဲ့ရသည်။ စုစုပေါင်း သိန်း(၆၀) ကျော်ဖိုး။ သူမက ရဲစခန်းတွင် အမှုဖွင့်၏။ အမှုစစ် ရဲအရာရှိက စစ်ဆေးဖော်ထုတ်၏။ တရားခံနှစ်ဦးကို တရားစွဲတင်ခဲ့သည်။ သူမ ပြောသလိုပင် အမှုက တော်တော်ခရီးရောက်နေပြီ၊ ပြစ်ဒဏ်စီရင်ချက်ချရန်ပဲ ကျန်တော့၏။ သို့သော် အရေးကြီးသည့် သက်သေခံ

ပစ္စည်းစိန်ထည်၊ ရွှေထည်တွေ တစ်ိုးတစိမျှ ပြန်မရသေး။

တရားခံ ဖမ်းမိပြီးပျောက်ဆုံးပစ္စည်းများ ပြန်မရသေးကြောင်း သူမက ရဲတပ်ဖွဲ့အကြီးအကဲထံ တင်ပြအကူအညီတောင်းသည်။ အထက်အဆင့်ဆင့်၏ တာဝန်ပေးချက်အရ သည်ပြဿနာက အထုပ်လိုက် အထည်လိုက် ကျွန်တော့်ခေါင်းပေါ် ရောက်လာ၏။

ဤအမှုမှ ဆက်စပ် တရားခံတစ်ဦး ရဲအချုပ်တွင် သေဆုံးရခြင်း၊ ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဌာနဆိုင်ရာ အရေးယူခံရခြင်း အပါအဝင် ဖိအားပေးမှုများနှင့် ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိသော သည်အမှုကို "ပြဿနာအထုပ်အထည်" ဟု ကျွန်တော်တို့ လောကဌ် သုံးစွဲသည်မှာ စင်စစ် မလွန်လှ။

"ဘာမှ မဖြစ်ရင်တော့ ဘာမှ မဖြစ်ဘူးပေါ့ကွာ၊ အေး တစ်စုံတစ်ရာဖြစ်ရင်တော့ တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်ပြီပေါ့"

အမှုတွဲ ပေးအပ်စဉ် အထက်အရာရှိက ကျွန်တော့်ကို သတိပေးသည်လား၊ ဆုံးမသည်လား၊ ဟာသဖောက်သည်လား မသိ၊ သည်စကားကို ပြောခဲ့၏။

လခုပင်ကြည့်၊ ကျွန်တော်၏ စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်တွေအရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှုလမ်းကြောင်း လွဲမှားနေသည်ဟု ထင်မိသည်။ ထင်၍လည်း ပြောမြစ်မိသည်။ ဤသည်ကိုပင် သူမက နှစ်သက်ဟန်မပြ။

"သည်လမ်းမှားအတိုင်းပဲ ဆက်သွားမယ်ဆိုရင်တော့ ဝါသွားတဲ့ပစ္စည်းတွေ ပြန်ရနိုင်မယ် မထင်ဘူး"

"ပြန်မရရင်လည်း နေပါစေ၊ တရားခံကတော့ 'မိစန်း' တို့ပဲ ဖြစ်ရမယ်"

သူမ အသံက တင်းမာပြတ်သားလွန်းလှသည်။

အမှုအခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို တရားလို သူမအား နားလည်သဘောပေါက်အောင် ကျွန်တော်ရှင်းပြထားပြီးပြီ။

ရဲအရာရှိ တစ်ယောက်အနေဖြင့် တရားလိုနှင့် စကားစစ်ထိုးပွဲကျင်းပခြင်းကလည်း အလုပ်မဟုတ်။

အားကိုးတကြီးဖြင့် ဆရာဝန်ထံ ရောက်လာခဲ့ပြီးမှ ဆရာဝန်ပေးသည့် ဆေးကို မသောက်လိုသော၊ ညွှန်ကြားချက်ကို မလိုက်နာလိုသော သူကိုသာ ကရုဏာသက်မိလိုက်ပါသည်။

(၂)

"တရားလို ဒေါ်တင်တင်မြင့်နော်"

"ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ"

စစ်ကိုင်းမြို့၏ အချက်အချာနေရာ မြဲဝင်းကျယ်ကြီးတွင် ခေတ်မီပုံစံ နှစ်ထပ်တိုက်ကြီးဖြင့်နေသော၊ ဥစ္စာပစ္စည်း ချမ်းသာကြွယ်ဝသော၊ ခင်ပွန်းသည်၏ တိုင်းအဆင့်ဌာနဆိုင်ရာ တစ်ခုအကြီးအမှူး ရာထူးရှိသော သူမကို လူမှုရေးကျင့်ဝတ်အရ 'ဒေါ်' တပ်၍ ခေါ်ရသော်လည်း အသက်ကတော့ သုံးဆယ်ခန့်သာရှိဦးမည်၊ လျော့ "နှစ်" ပို "နှစ်" ပေါ့။

"ဒေါ်တင်တင်မြင့်ရဲ့ တင်ပြအကူအညီတောင်းချက်အရ အမှုနှင့်ပတ်သက်ပြီး စုံစမ်းစစ်ဆေးဖို့ ကျွန်တော့်ကို တာဝန်ပေးထားပါတယ်"

တရားလို ဒေါ်တင်တင်မြင့်နှင့် မိမိရသမျှရ စကားစမြည်ပြောဆိုပြီး အမှုစစ်ဆေးခြင်းကို စလိုက်သည်။

သူမ၏ ထွက်ဆိုချက်က မူလအခင်းဖြစ်စဉ် ရဲစခန်းတွင် ဖွင့်ထားသည့် တိုင်ချက်အတိုင်းပင်၊ ကွဲလွဲမှုမရှိ။

"လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၆-၃-၂၀၀၀) ရက်နေ့ ညအချိန်က ခင်ပွန်း ဦးဇော်ဇော်နှင့်အတူ နေအိမ်အပေါ်ထပ် အိပ်ခန်းမှာ ညအိပ်ပါတယ်။ စိန်ထည်ရွှေထည်များ ထည့်ထားတဲ့ စလင်းဘတ် အိတ်ကို ခေါင်းရင်းဘက်မှာ ချိတ်ထားပါတယ်။ နောက်နေ့ အိပ်ရာက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နီးတော့ စလင်းဘက်အိတ်က ခုတင်ခြေရင်းဘက်မှာ ရောက်နေပြီး စိန်ထည်ရွှေထည် ပစ္စည်းတွေ ပျောက်ဆုံးနေတာ တွေ့ရပါတယ်။ ထိုနေ့ ညဦးပိုင်းက အိပ်ခန်းထဲအဝင်အထွက်ရှိတာ အိမ်ဖော်ဖြစ်တဲ့ မိစန်းပဲရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ စိန်ထည် ရွှေထည်များ ခိုးတယ်လို့ သင်္ကာမကင်းဖွယ်ဖြစ်တဲ့ မိစန်းကို ဥပဒေအရ အရေးယူပေးဖို့ တိုင်ကြားရတာဖြစ်ပါတယ်"

ပျောက်ဆုံးပစ္စည်း စာရင်းကိုလည်း သူမရွှတ်ပြသည်။ စိန်ထည် ရွှေထည်ပစ္စည်း (၁၀) မျိုး စုစုပေါင်းကျပ်သိန်း (၆၀) ကျော် ပထမသတင်းပေး တိုင်ချက်ပါအတိုင်း အပိုအလိုမရှိ ကွက်တိ။

"အခင်းဖြစ်နေရာကို ကြည့်ရအောင်"

သူမ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် အပေါ်ထပ်သို့ တက်ခဲ့သည်။ အဆင့်မြင့်အိပ်ခန်းကျယ်ကြီး။ အိပ်ခန်းနှင့် တစ်ဆက်တည်း ရေချိုးခန်း၊ သန့်စင်ခန်းတို့ကို တွေ့ရ၏။ ကြီးမားလှသည့် နှစ်ယောက်အိပ် ခုတင်ကြီးတစ်လုံး၊ အဝတ်အစား ဗီရိုများ၊ စာကြည့်စားပွဲတစ်စုံ၊ ဖုန်းတစ်လုံးနှင့် ဗွီစီဒီတစ်စုံ။

"ပစ္စည်းထည့်ထားတဲ့ အိတ်ကို ဒီကို ချိတ်ထားတာပါ"

ခုတင်ခေါင်းရင်းဘက် ဝင်ပေါက်အနီးမှ နံရံကပ် အင်္ကျီချိတ်တစ်ခုကို ပြရင်း သူမပြော၏။

"မနက်ပိုင်းတွေ့တော့ ဘယ်နေရာမှာလဲ"

"ဟော. . . ဒီနေရာမှာပါ ဆရာ"

ခုတင်ခြေရင်း နံရံနှင့် သိပ်မကွာလှ၊ ခြေရင်းဘက် ပြတင်းပေါက်နှင့် လေးပေလောက်ကွာမည်ဟု ကျွန်တော် ခန့်မှန်း၏။ ပြတင်းတံခါးရွက်က သစ်သားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော်လည်း ထူထဲခိုင်ခန့်သည်။ ပြီးတော့ ပန်းပွင့်များ ပုံဖော်ထားသည့် သံပန်းလည်း တပ်ဆင်ထားသည်။

"ပစ္စည်းပျောက်တာ သိတော့ အိပ်ခန်းထဲဝင်တဲ့ တံခါးတွေကို စစ်ဆေးကြည့်သေးလား"

"ဟုတ်ကဲ့ စစ်ဆေးပါတယ်၊ သန့်စင်ခန်းထွက်တဲ့ တံခါးရော အဝင်တံခါးမရော ပိတ်ထားလျက်ပါ၊ ခြေရင်း ပြတင်းပေါက်က ဖွင့်ထားပေမယ့် လူဝင်လို့ မရပါဘူး။

"ပြတင်းပေါက်ဖွင့် အိပ်တာလား"

"ပူအိုက်တဲ့ ရာသီမို့ ညတိုင်းဖွင့်အိပ်ပါတယ်။

"ဆလင်းဘက်အိတ်ကို ဘယ်အချိန်လောက်ကတည်းက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချိတ်ထားတာပါလဲ"

"ညနေ (၇) နာရီလောက်မှာပါ ဆရာ။ ညှော်ခံပွဲတစ်ခု တာအပြန် ပစ္စည်းတွေချွတ်၊ အိတ်ထဲထည့်ပြီး ချိတ်လိုက်တာပါ"

"အဲဒီနေ့ ညနေပိုင်းမှာ အိပ်ခန်းထဲကို ဘယ်သူတွေ ဝင်ကြလဲ"

"(၇) နာရီ (၁၅) မှာ သားရဲ့ ဆရာလာပါတယ်။ သားတို့ စာကြည့်စားပွဲမှာ စာပြပါတယ်။ (၈) နာရီ (၁၅) မှာ ပြန်သွားပါတယ်၊ ဆရာ ရောက်တဲ့အချိန်တနေ ပြန်တဲ့အချိန်ထိ သားက ဆရာနဲ့အတူ ရှိနေတာပါ"

"အဲဒီအချိန်မှာ ဒေါ်တင်တင်မြင့်နဲ့ ဦးဇော်ဇော်တို့ ဘယ်မှာ ရှိနေကြသလဲ"

"အောက်ထပ်မှာပါ၊ ထမင်းစားပြီး ဖေဖေနဲ့ စကားပြော နေတာပါ။ ည ကိုးနာရီလောက်မှာ အပေါ်တက်လာတာပါ။ ကျွန်မတို့ တက်မလာခင်မှာ အိမ်ဖော် မိစန်းဟာ အိပ်ခန်းထဲကို သုံးခေါက်တိတိဝင်သွားပြီး သန့်ရှင်းရေးလုပ်တယ်လို့ သားက ပြောပါတယ်"

"ခြေရင်းက ဆလင်းဘက်အိတ်ကိုတော့ မနက်တျစ်

တွေ့တာပေါ့နော်"

"ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ"

"ဒေါ်တင်တင်မြင့်တို့ အိမ်ပေါ်တက်တော့ ဘာကြောင့် မတွေ့မိကြတာလဲ၊ တစ်ညလုံးလည်း အိပ်ခန်းထဲ ဘယ်သူမှ မဝင်ဘူးဆိုတော့ စောစောကတည်းက မိစန်းယူတာ မှန်ရင် ပစ္စည်း ယူပြီး အိတ်ကို ခြေရင်းဘက်ပစ်လိုက်တာတာ မိစန်းဆိုရင် ဒေါ်တင်တင်မြင့်တို့ အိပ်ခန်းထဲ ဝင်ချိန်မှာ အိတ်ကို တွေ့နိုင်မယ် လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်"

သားဖြစ်သူ၏ ရှေ့မှောက်တွင် ကျူရှင်ဆရာ ရှိနေသလို၊ မိစန်းဝင်ထွက် သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေသည်မှာလည်း သားဖြစ်သူ၏ ရှေ့တွင်ဖြစ်သည်ကိုတော့ ဒေါ်တင်တင်မြင့် မျက်ကွယ်ထားတန် ရှိသည်။

"ဒီအိပ်ခန်းထဲကို ဘယ်သူမို၊ ဘယ်လူဆိုးမှ မဝင်ခဲ့ဘဲ၊ မိစန်းတစ်ယောက်တည်း ဝင်တာပဲဆရာ၊ သူမယူလို့ ဘယ်သူ ဖြစ်နိုင်လဲ၊ သူယူတာ သေချာပါတယ် ဆရာ"

ကျွန်တော်တို့ မေးမြန်းနေစဉ်မှာပဲ ဦးဇော်ဇော် အလုပ်မှ ပြန်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုင်းအဆင့်ဌာနတစ်ခုတွင် အကြီးအမှူးဖြစ်သော်လည်း ပပလွှားလွှားမရှိ၊ ဝင့်ဝင့်ထည်ထည်ဟန်မတွေ့ရ၊ ရိုးသားသော စိတ်သဘောထား၊ မြင့်မြတ်သောအပြောအဆို၊ အနေအထိုင်ကို တွေ့ရ၏။

သူ့ပုံနှင့် သည်လိုနေနိုင်ခြင်းမှာ မိန်းမဘာတ်တ ချမ်းသာ၍သာဖြစ်မည်ဟု မဆီမဆိုင် ကျွန်တော်တွေးမိလိုက်ပါသည်။

"အဲဒီပစ္စည်းတွေကို ကျွန်မလုံးဝ မယူပါဘူး ဗိုလ်ကြီးရယ်။ အိပ်ခန်းထဲဝင်ပြီး သန့်ရှင်းရေးလုပ်တာကတော့ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါလည်းနေ့တိုင်း လုပ်နေကျ အလုပ်ပါ။

"ဒေါ်တင်တင်မြင့်က ဟိုကျူရှင် ဆရာနှင့် ကြိုက်နေလို့ ပေးလိုက်တာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ။

ဦးဇော်ဇော်တရော ယုံရမှာလား ဗိုလ်ကြီး၊ အငယ်အနှောင်းထားပြီး ပေးလိုက်တာရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား"

ထောင်ထဲတွင် အချုပ်ခံနေရသော အိမ်ဖော်မလေးမိစန်းကို ကျွန်တော် သွားစစ်သည်။

အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ် ပိန်ပိန်ပါးပါးနှင့် မိစန်း နဂိုဗီဇလား၊ ထောင်တ မှုပြင်ထားခြင်းလားမသိ။ အပြောအဆိုတ ရဲတင်းသွက်လက်သည်။ ဒေါ်တင်တင်မြင့်အပေါ်တွင်လည်း မကျေနပ်

သည့် လေသံတွေ အထင်အရှား။

"တရားရုံးမှာ ဖြောင့်ချက်ပေးတုန်းကတော့ ပစ္စည်းတွေကို ယူပြီး ယောက်ျားဖြစ်တဲ့ နိုင်ဝင်းကို ပေးလိုက်တယ်လို့ ထွက်ဆိုထားတယ်မဟုတ်လား"

မသက်ာ တရားခံမိစန်းကို ရဲစခန်းအမှုစစ်က အမှုဖွင့်သည့်နေ့မှာပင် ဖမ်းဆီးစစ်ဆေးခဲ့သည်။ နောက်ဆယ်ရက်အကြာတွင်ပြစ်မှုကျူးလွန်မိကြောင်း တရားရုံး၌ သူမ ဖြောင့်ချက်ပေး၏။

"စစ်ဆေးတာတို ကြောက်ပြီးဖြောင့်ချက်ပေးခဲ့တာပါ။ နောက်ပိုင်းတရားရုံးက စစ်တော့လည်း ဒီအတိုင်း ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားပေးပေး ကျမ်းပေးပေး ကျွန်မ မခိုးပါဘူး ဗိုလ်ကြီးရယ်"

ကြောက်၍ပေးသော ဖြောင့်ချက်တဲ့၊ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးနှင့် အညီ တရားသူကြီးထံပေးသော ဖြောင့်ချက် ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း အမှန်တရားဖော်ထုတ်ရာတွင် အားကိုး၍ ရပါမည်လော။ ယခုပင် ကြောက်၍ပေးသော ဖြောင့်ချက်ပါဟု ပြောနေလေပြီ။

မိစန်းကို စစ်ဆေးပြီး သူ့ခင်ပွန်းနိုင်ဝင်းကို ထုတ်စစ်သည်။

"ကျွန်တော်နဲ့ မိစန်းစတွေ့တာ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်နှစ်လောက်ကပါ။ အဲဒီတုန်းက ကမ်းနားပိုင်း အိမ်တစ်အိမ်မှာ မိစန်းအိမ်ဖော်လုပ်နေပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ကမ်းနားမှာ ဟုန်ထမ်းပါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်။ ကျွန်တော်တို့ တွေ့ဆုံချစ်ကြိုက်ပြီး (၃၉) ခုနှစ် ဇွန်လထဲမှာ သူတိုဒိုးပြေးခဲ့ပါတယ်။ (၅) လလောက်ပေါင်းပြီး စကားများရာက တွဲခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီနောက်ပိုင်း သူနဲ့လုံးဝ မတွေ့ခဲ့ရပါဘူး။ ဒေါ်တင်တင်မြင့်တို့ဆီမှာ အိမ်ဖော် လုပ်နေတာကိုလည်း ကျွန်တော်အဖမ်းခံရမှ သိတာပါ။ မိစန်းဆီက ဘာပစ္စည်းမှမရခဲ့တာအမှန်ပါခင်ဗျာ"

"အမှုစစ် ရဲတစ်စ်တော့ မိစန်းဆီက ရတဲ့ပစ္စည်းကို ကုန်ထမ်းဖက်ပေါက်စထံ ပေးလိုက်တယ်လို့ ဝန်ခံသေးတယ် မဟုတ်လား"

"မရပါဘူး၊ မယူပါဘူးလို့ ဘယ်လိုပြောပြော လက်မခံကြဘူးလေ၊ မိစန်းကလည်း သူသက်သာအောင် ကျွန်တော့်ကိုလွှဲချလိုက်တာကိုး၊ ကျွန်တော်ကလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သက်သာအောင် ပေါက်စကို တစ်ဆင့်လွှဲချလိုက်ရတာပါ၊ လိမ်ညာ ထွက်ဆိုခဲ့ရတာပါခင်ဗျာ"

မိစန်းက နိုင်ဝင်းကို ခေါင်းလွှဲသည်၊ နိုင်ဝင်းက ပေါက်စ အပေါ်ပုံချ၏။ အမှုစစ်က ကွင်းဆက်တရားခံမှန်သမျှရအောင် လိုက်ဖမ်းသည်။ စစ်မေးသည်။ သက်သေခံပစ္စည်းကိုတော့ ဘယ်လိုမှ မဖော်ထုတ်နိုင်သေး။ သည်လို အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း

ကြုံနေစဉ်မှာပင် မမျှော်လင့်သော ပြဿနာတ မိုးကြိုးပစ်သလို ဝင်လာ၏။

နိုင်ဝင်း၏ အစစ်ခံချက်အရဖမ်းဆီး စစ်မေးနေသော တရားခံပေါက်စတစ်ယောက် အချုပ်ထဲတွင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

သို့လော သို့လော ထင်မြင်ချက်များ၊ ကောလာဟလများ၊ စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းများဖြင့် ရှုပ်ထွေးလာ၏။ ရှုပ်ထွေးမှုက သည်တင် ရပ်သေး။ နှစ်ရှည် ပြစ်ဒဏ်ကျအကျဉ်းသား တစ်ယောက်က ဒေါ်တင်တင်မြင့်ထံစာတစ်စောင်ပို့လိုက်သည်။

နိုင်ဝင်းမှ ထောင်ကျ အချင်းချင်းထုတ်ဖော်ပြောပြ၍ ဒေါ်တင်တင်မြင့်၏ ပစ္စည်းများဝှက်ထားသည့် နေရာကို သိရှိပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းကိုစွအတွက် ညှိနှိုင်းလိုကြောင်း စာထဲတွင် ရေးထား၏။

ထိုအကျဉ်းသားကို ဒေါ်တင်တင်မြင့် ထောင်ဝင်စာတွေ့၏။ အကျဉ်းသားက ယုံအောင်ပြောသည်။ အကြောင်းအရိုးမိုးပြီး အချိန်ဆွဲသည်၊ ဝေ့လည်ကြောင်ပတ်လုပ်သည်၊ ရနိုင်သမျှငွေချလိုက်သည်။ ဒေါ်တင်တင်မြင့်တစ်ယောက် ငွေတော်တော်ကုန်မှ အလိမ်ခံရမှန်းသိတော့၏။

www.burmeseclassic.com

ထပ်ဆင့်လာသော သည်အရှုပ်တော်ပုံတွင် ပူးပေါင်းကြံစည်ခဲ့သည့် ထောင်ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ထိရောက်စွာ အရေးယူခြင်းခံလိုက်ရသည်။ လိမ်လည်သူ အကျဉ်းသားလည်း တိုက်ပိတ်ခံရ၏။

ထောင်သားများ ညနေစာထမင်းကျွေးချိန် ရောက်လာ၍ စစ်မေးခြင်းကို လက်စသတ်ပြီး ကျွန်တော်ပြန်ခဲ့သည်။

အချိန်ရသေးသည်နှင့် တမ်းနားပိုင်းသို့ ထွက်ခဲ့သည်။ အင်းဝဘက်ကမ်းကို ရှုမြင်နေရသည့် မြစ်ရော၏ အလှကို ခံစားနေကြသူများ၊ ညှင်းညှင်းမြစ်ပြင် လေအေးအေးကို ရှူရှိုက်ရင်း လမ်းလျှောက်နေသူများဖြင့် စည်ကားနေ၏။ ကျွန်တော်က အုတ်ဝင်းထရံမြင့်မြင့် ကာရံထားသည့် ခြံကျယ်ကြီးထဲဝင်လိုက်သည်။ အိမ်ဖော်မလေး မိစန်းယခင်က အလုပ်လုပ်ခဲ့သောအိမ်။

"ကျွန်မတို့ အိမ်မှာ မိစန်းလို့ မခေါ်ပါဘူး၊ သမီးလို့ပဲ ခေါ်ပါတယ်၊ အိမ်ဖော်ပေမယ့် ကိုယ့်သမီးရင်းလိုပဲ ကျွေးမွေးဆက်ဆံပါတယ်၊ ကလေးမတလေးက သွက်သွက်လက်လက် ချက်ချက်ခြာခြာရှိပါတယ်၊ အလိုက်လည်း သိတတ်တယ်၊ အကျင့်စာရိတ္တကတော့ ပြောစရာကိုမရှိဘူး၊ ရောက်လာကာစတုန်းက အမျိုးမျိုးစင်းသပ်ကြည့်သေးတယ်၊ ကျွန်မတို့ အိမ်နေတဲ့ နှစ်နှစ်ကျော်မှာ

အပ်တိုတစ်ချောင်းတောင် သူမယူဖူးပါဘူး။

တင်တင်မြင့်တို့ တစေ့မတရားလုပ်နေကြတာတွေကို မခံနိုင်လို့ ကလေးမကလေး၊ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ကျွန်မကြိုးစားနေတာပါ၊ ရှေ့နေလည်း ငှားပေးထားပါတယ်။

ဒီခေတ်ကြီးမှာ ငွေရှိတိုင်း၊ ဂုဏ်ရှိတိုင်း မတရားမှုတွေ လုပ်လို့မရဘူးဆိုတာ တင်တင်မြင့် သိသွားအောင်လို့ပါ"

အဒေါ်ကြီးက အသားဖြူဖြူ ဝဝခန့်ခန့်ကြီးဖြစ်သည်၊ လက်ဟန်ခြေဟန်နှင့် စကားပြောတိုင်း စိန်ရောင် ရွှေရောင်တွေတ မျက်စိကျိန်းမတတ် ပြိုးခနဲ၊ ပြက်ခနဲ။

အဒေါ်ကြီး၏ တချို့စကားတွေက မှန်သည်၊ စကားအချို့ကျတော့ ဟန်မကျ၊ အမှုနှင့် မသက်ဆိုင်ဘဲ၊ မေးလည်းမမေးဘဲ ဒေါ်တင်တင်မြင့်အပေါ် သွယ်သွယ်ဝိုက်ဝိုက် တိုက်ခိုက်နေသည်။

ကျွန်တော့်စိတ်ထဲက တိတ်တဆိတ် ပြုံးနေမိသည်။ ပြဿနာ အထုပ်အထည်ကိုင်ထားသည့် ကျွန်တော့်အဖို့ အချက်အလက်အချို့ကို သိထားသည် မဟုတ်ပါလား။

အဒေါ်ကြီးနှင့် ဒေါ်တင်တင်မြင့်တို့မှာ ဇော်တိုင်းမြို့၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အထက်တန်းလွှာ စာရင်းတွင် ပါဝင်နေသူများ ဖြစ်သော်လည်း မတည့်ကြ၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ကိစ္စရပ်များတွင် အပြိုင်အဆိုင် ရှိသည်။

ဒေါ်တင်တင်မြင့်နှင့် မိစန်းပြဿနာဖြစ်သည်နှင့် မိစန်းဘက်က အဒေါ်ကြီး ဝင်လာသည်၊ မိစန်းခိုးယူခြင်းဟုတ် မဟုတ် သူအတိအကျမသိ။ သို့သော် ဒေါ်တင်တင်မြင့် မတရား နိုင်ထက်စီးနင်း လုပ်နေသည်ဟု လွှင့်၏။

ဒေါ်တင်တင်မြင့်ဘက်ကလည်း အစပိုင်းတွင် ပျောက်ဆုံးပစ္စည်းများ ပြန်လည်ရရှိရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း တစ်ဖက်၏ ပါဝင်ပတ်သက်မှုကြောင့် အနေအထားပြောင်းသွားသည်။

"ပစ္စည်းတွေ ပြန်မရလည်းနေပါစေ၊ တရားခံကတော့ မိစန်းပဲဖြစ်ရမယ်"

တင်းမာပြတ်သားလွန်းသော ဒေါ်တင်တင်မြင့်အသံကို ကျွန်တော် ကြားယောင်မိသည်။

အမှန်တရားစင်စစ်ဟု စွဲစွဲနစ်နစ် ယုံကြည်၍ ပြောသည်လား။

မာန်မာနစွက်သည့် ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် ပြောသည်လား

။ ဒေါ်တင်တင်မြင့်သာ အသိဆုံးဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

(၄)

"ဖမ်းဆီးထားတဲ့ တရားခံတွေကတော့ သူတို့ခိုးယူခြင်း မရှိဖူးလို့ ငြင်းတွယ်ထွက်ဆိုနေတဲ့အတွက် အထောက်အထား ခိုင်ခိုင်မာမာပြနိုင်မှ ပါဆုံးပစ္စည်း ပြန်ရနိုင်ပါမယ်။

နိုင်ငံခြားမှာလည်း သက်သေခံပစ္စည်းတွေ ရောက်ရှိနိုင်တဲ့အတွက် ဆက်လက်စောင့်ကြည့်စုံစမ်းဖို့လည်း လိုပါမယ် ရဲမှူး"

ဘယ်သူ့ အိမ်မက်ဆိုးတွေ မက်နေပြီလည်း မသိ။

သည်ပြဿနာ အထုပ်အထည်က ကျွန်တော့်ခေါင်းပေါ်မှ တစ်ခြားသူတစ်ယောက် ခေါင်းပေါ်သို့ တစ်ဆင့် ရောက်ပြန်တော့မည်။

အမှု စုံစမ်းစစ်ဆေးနေဆဲမှာပဲ နယ်စပ်မြို့တစ်မြို့တွင် တစ်နှစ်ကြာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် အမိန့်ရောက်လာသည်။

ရောက်ရှိ အခြေအနေအတိုင်း အမှုတွဲကိုင်ပြီး ရဲမှူးကို တင်ပြ၏။ ရဲမှူးက ကျွန်တော့်ကို စိုက်ကြည့်ပြီး သက်ပြင်းတစ်ချက်ချသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဆရာ့လုပ်ရည်ကိုင်ရည်နဲ့ အတတ်ပညာနဲ့ဆိုရင် ဒီအမှုရဲ့ အဖြေမှန်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ပြီး ပါဆုံးပစ္စည်းတွေ ပြန်ရမယ်လို့ ကျွန်တော်ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ဆရာ့ကို ဒီအမှုချပေးခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘယ်တတ်နိုင်မလဲလေ၊ ကံပေါ့။ ဒုစရိုက်သမားရဲ့ ကံပေါ့ဗျာ"

"စုံစမ်းစစ်ဆေးဆဲကာလမို့ အထောက်အထား အတိအကျမပြနိုင်ပေမယ့် ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံအရပြောရရင် တရားခံ အစစ်အမှန်က အဖမ်းခံနေရတဲ့ သူတွေမဖြစ်နိုင်ပါဘူး ရဲမှူး။

ကျွန်တော်သာ ဆက်ကိုင်ရမယ်ဆိုရင် ခိုးဆိုးနှိုက်တွေကို အဓိကထားပြီး ကိုင်ချင်တယ်။

အမြဲတမ်းဖွင့်ထားတဲ့ ခြေရင်းပြတင်းပေါက်သံပန်းတွေကြားကနေ ခေါင်းရင်းက ဆလင်းဘတ်အိတ်ကို တံမြူနဲ့ ယူတာဟာ သူတို့အတွက် ဘာမှခက်ခဲတဲ့အလုပ်မဟုတ်ပါဘူး ရဲမှူး။

"အိတ်က သံပန်းနဲ့ မဆံ့လို့ ပစ္စည်းတွေတင် နှိုက်ယူပြီး အိတ်ကိုပစ်ထားခဲ့တာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ရဲမှူး"

ရဲမှူးအိမ်မှ ကျွန်တော် ထွက်လာချိန်တွင် မှောင်ရိပ်ပျိုးစ

ပြုနေပေပြီ။

ရွှေနှစ်ပတ်၊ သုံးပတ်လောက်ဆိုလျှင် မိစန်းနှင့် နိုင်ဝင်းတို့ကို တရားရုံး စီရင်ချက်ချမည်ဟု သိရသည်။

လွတ်မြောက်သွားမည်လား၊ ပြစ်ဒဏ်ကျမည်လား၊ ကျွန်တော်မပြောတတ်။ သိလည်း သိနိုင်မည်မဟုတ်။ ထိုအချိန်၌ ကျွန်တော် နယ်စပ်မြို့လေးသို့ ရောက်နေပေရော့မည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ရာဇဝတ်ဘေးပြေးမလွတ်ပါ။ အမှန်တရားကိုလည်း ကြာရှည် ဖုံးအုပ်ထား၍ မရနိုင်ပါ။

ကျွန်တော်၊

ဒေါ်တင်တင်မြင့်နှင့်

မိစန်း။

ထောင့်သုံးထောင့်က လူသုံးယောက်တွင်

မည်သူများ၍ မည်သူ မှန်သည်ကိုတော့ အမှန်တရား၏ အဖြေပေါ်ထွက်လာသော ထိုတစ်နေ့မှာ သဲသဲကွဲကွဲ ပြောပြနိုင်လိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။

* * * *

စာဖတ်သူများအားလုံးထာဝရချစ်ခင်လေးစားလျက်ဖြင့်

မောင်မိုးသူ (ချောင်းဦး)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိတ်ဆွေစာပေမှ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိပြီးသည့် မောင်မိုးညို (ချောင်းဦး)၏ စာအုပ်များ

၁။ "ဝန်းကြွေတဲ့ဆောင်းတစ်ည"နှင့် ရသဖြစ်ရပ်မှန်ဝတ္ထုများ
၂။ "သေဒဏ်ထိုက်သောအကြံ"နှင့် အိုင်အိုစောသိန်း စစ်ဆေးခဲ့သည့် ရသဖြစ်ရပ်မှန်ဝတ္ထုများ
၃။ "ရွာဘွားရွာလူသတ်မှု"နှင့် ရသဖြစ်ရပ်မှန်ဝတ္ထုများ (ပထမအုပ်)
၄။ "ရွာဘွားရွာလူသတ်မှု"နှင့် ရသဖြစ်ရပ်မှန်ဝတ္ထုများ (ဒုတိယအုပ်)
၅။ "ကျိန်စာတိုက်သံ" နှင့် ရသဖြစ်ရပ်မှန်ဝတ္ထုများ
၆။ "သုံးချက်ပြတ် လူသတ်မှု" နှင့် ရသဖြစ်ရပ်မှန်ဝတ္ထုများ
၇။ ဖိုးတွမ်တီးစောဖေ၏နောက်ဆုံးပေါ်လိမ်နည်းအမျိုးမျိုး
၈။ "ညောင်ပျိုပင်သရဲမ"နှင့် တစ္ဆေဖြစ်ရပ်မှန်များ
၉။ နတ်မြင်းသည်သူ့ရဲကောင်းများ
၁၀။ ကလေးသူရဲကောင်းဇေယျသီဟ
၁၁။ ဆွဲကြိုးချကုန်းကတစ္ဆေနှင့် ကျွန်းပင်စောင့်သရဲ
၁၂။ သိုက်ဆက်သော်သော်လွင်နှင့် နာနာဘာဝဖြစ်ရပ်မှန်များ
၁၃။ ဉစ္စာစောင့်တွေလှူတဲ့ငွေနှင့် သေရွာပြန်ဖြစ်ရပ်မှန်များ
၁၄။ ဖုတ်ဝင်တဲ့သူနှင့်သူ့ရဲခြောက်တဲ့ည
၁၅။ ဖိုးတွမ်တီးစောဖေ၏နောက်ဆုံးပေါ်လိမ်နည်း အမျိုးမျိုး(၂)

ယခု

ပုလဲကွန်ဒိုလူသတ်မှု

www.burmeseclassic.com